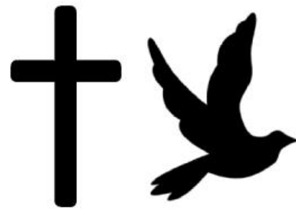

Guðspjöllin og Postulasagan

Efnisyfirlit

Matthías

1. KAFLI

1 Bókin um kynslóð Jesú Krists, sonar Davíðs, sonar
Abrahams.
2 Abraham gat Ísak; Og Ísak gat Jakob. Og Jakob gat Júdas
og bræður hans.
3 Og Júdas gat Phares og Zara frá Thamar. og Phares gat
Esrom; og Esrom gat Aram.
4 Og Aram gat Amínadab. og Aminadab gat Naasson; ok
Naasson gat Lax;
5 Og Lax gat Boos frá Rakab. Og Booz gat Óbeð frá Rut.
og Óbeð gat Ísaí.
6 Og Ísaí gat Davíð konung. Og Davíð konungur gat
Salómon af henni, sem hafði verið kona Úrías.
7 Og Salómon gat Róbóam. Og Róbóam gat Abía. og Abía
gat Asa.
8 Og Asa gat Jósafat. Og Jósafat gat Jóram. og Jóram gat
Ozias;
9 Og Ozias gat Jóatam. og Jóatam gat Akas. Og Akas gat
Esekías.
10 Og Esekías gat Manasse. Og Manasse gat Amon. og
Amon gat Jósías.
11 Og Jósías gat Jekonías og bræður hans, um það leyti
sem þeir voru fluttir til Babýlon.
12 Og eftir að þeir voru fluttir til Babýlon, gat Jekonías
Salatíel. og Salatíel gat Zorobabel.
13 Og Sóróbabel gat Abíúd. Og Abíúd gat Eljakím. Og
Eljakím gat Azor.
14 Og Azor gat Sadok. og Sadok gat Akím. og Akím gat
Elíúd.
15 Og Elíud gat Eleasar. og Eleasar gat Mattan. Og
Matthan gat Jakob.
16 Og Jakob gat Jósef, eiginmann Maríu, af henni fæddist
Jesús, sem kallaður er Kristur.
17 Allar ættliðir frá Abraham til Davíðs eru fjórtán ættliðir.
Og frá Davíð til brottflutningsins til Babýlon eru fjórtán
ættliðir. og frá flutningnum til Babýlon til Krists eru fjórtán
kynslóðir.
18 En fæðing Jesú Krists var á þessa leið: Þegar María
móðir hans var gift Jósef, áður en þau komu saman, fannst
hún þunguð af heilögum anda.
19 Þá hugðist Jósef eiginmaður hennar, sem var réttlátur
maður og ekki fús til að gera hana að opinberri fyrirmynd,
að sleppa henni í leyni.
20 En er hann hugsaði um þetta, sjá, þá birtist engill
Drottins honum í draumi og sagði: Jósef, sonur Davíðs,
óttast ekki að taka Maríu konu þína til þín, því að það sem
getið er í henni er heilags anda.
21 Og hún skal fæða son, og þú skalt kalla hann JESÚS,
því að hann mun frelsa þjóð sína frá syndum þeirra.
22 Allt þetta var gert, til þess að rætast væri, sem talað var
af Drottni fyrir spámanninn, er hann sagði:
23 Sjá, mey mun verða þunguð og fæða son, og þeir munu
kalla hann Emmanúel, sem útlagt er: Guð með oss.
24Þá gjörði Jósef, sem var vakinn af svefni, eins og engill
Drottins hafði boðið honum, og tók til sín konu sína.
25 Og hann þekkti hana ekki fyrr en hún hafði fætt
frumgetinn son sinn, og hann nefndi hann JESÚS.

2. KAFLI

1 En er Jesús fæddist í Betlehem í Júdeu á dögum
Heródesar konungs, sjá, þá komu vitringar úr austri til
Jerúsalem.
2 og sagði: Hvar er sá, sem fæddur er konungur Gyðinga?
því að vér höfum séð stjörnu hans í austri og erum komnir
til að tilbiðja hann.
3 Þegar Heródes konungur hafði heyrt þetta, varð hann
skelfingu lostinn og öll Jerúsalem með honum.
4 Og er hann hafði safnað öllum æðstu prestum og
fræðimönnum lýðsins saman, krafðist hann þeirra, hvar
Kristur ætti að fæðast.
5 Og þeir sögðu við hann: Í Betlehem í Júdeu, því að svo er
skrifað af spámanninum:
6 Og þú, Betlehem í Júdalandi, ert ekki minnsti meðal
Júdahöfðingja, því að frá þér mun landstjóri koma, sem
drottna mun yfir lýð mínum Ísrael.
7 Þegar Heródes hafði kallað vitringana í einrúmi, spurði
hann þá af kostgæfni hvenær stjarnan birtist.
8 Og hann sendi þá til Betlehem og sagði: Farið og leitið
vandlega að unga barninu. Og þegar þér hafið fundið hann,
þá segið mér það aftur, að ég megi koma og tilbiðja hann
líka.
9 Þegar þeir höfðu heyrt konunginn, fóru þeir. Og sjá,
stjarnan, sem þeir sáu í austri, gekk á undan þeim, uns hún
kom og stóð yfir þar sem unga barnið var.
10 Þegar þeir sáu stjörnuna, fögnuðu þeir af mikilli gleði.
11 Þegar þeir komu inn í húsið, sáu þeir barnið ásamt
Maríu móður hans, féllu niður og tilbáðu það. Og er þeir
höfðu opnað fjársjóði sína, færðu þeir því gjafir. gull og
reykelsi og myrru.
12 Og þegar þeir voru varaðir við Guði í draumi, að þeir
skyldu ekki snúa aftur til Heródesar, fóru þeir á annan veg
til heimalands síns.
13 Og þegar þeir voru farnir, sjá, þá birtist engill Drottins
Jósef í draumi og sagði: „Statt upp og tak barnið og móður
þess og flý til Egyptalands, og ver þú þar þangað til ég flyt
þig orð. Heródes mun leita unga barnsins til að tortíma því.
14 Þegar hann stóð upp, tók hann barnið og móður þess um
nóttina og fór til Egyptalands.
15 Og var þar allt til dauða Heródesar, til þess að það rætist,
sem talað var af Drottni fyrir spámanninn, er hann sagði:
Af Egyptalandi hefi ég kallað son minn.
16 Þegar Heródes sá, að hann var að athlægi vitringanna,
varð hann mjög reiður, sendi út og drap öll börn, sem voru
í Betlehem og á öllum svæðum hennar, frá tveggja ára og
yngri, skv. þann tíma, sem hann hafði af kostgæfni spurt
vitringanna.
17 Þá rættist það, sem sagt var af Jeremy spámanni, er
hann sagði:
18 Í Rama heyrðist rödd, harmakvein og grátur og mikill
harmur, Rakel grét börnum sínum og vildi ekki hugga sig,
af því að þau eru það ekki.
19 En þegar Heródes var dáinn, sjá, þá birtist engill
Drottins Jósef í draumi í Egyptalandi.
20 og sagði: „Statt upp og tak barnið og móður þess og far
til Ísraelslands, því að þeir eru dánir, sem leituðu líf hins
unga barns.
21 Og hann tók sig upp og tók unga barnið og móður þess
og kom til Ísraelslands.
22 En er hann heyrði, að Arkelás hefði ríkt í Júdeu í
herbergi Heródesar föður síns, var hann hræddur við að

fara þangað. Þrátt fyrir að hann var varaður Guði við í draumi, sneri hann til Galíleu.
23 Og hann kom og bjó í borg, sem heitir Nasaret, til þess að það rætist, sem talað var af spámönnunum: Hann mun kallast Nasaret.

3. KAFLI

1 Á þeim dögum kom Jóhannes skírari og prédikaði í Júdeueyðimörk,
2 og sagði: Gjörið iðrun, því að himnaríki er í nánd.
3 Því að þetta er hann, sem spámaðurinn Jesaja sagði, er hann sagði: Rödd þess sem hrópar í eyðimörkinni: Berið veg Drottins, gjörið stig hans beinar.
4 Og hinn sami Jóhannes hafði klæði sín af úlfaldahári og leðurbelti um lendar sér. og kjöt hans var engisprettur og villihunang.
5 Þá gekk út til hans Jerúsalem og öll Júdea og allt svæðið umhverfis Jórdan,
6 Og þeir voru skírðir af honum í Jórdan og játuðu syndir sínar.
7 En er hann sá marga farísea og saddúkea koma til skírnarinnar, sagði hann við þá: Nörungakynslóð, hver hefur varað yður við að flýja komandi reiði?
8 Berið því ávöxt sem hæfir iðrun:
9 Og hugsið ekki um að segja við sjálfa yður: Vér höfum Abraham til föður okkar, því að ég segi yður, að Guð getur af þessum steinum uppeldi Abraham börn.
10 Og nú er öxin einnig lögð að rótum trjánna. Þess vegna er sérhvert tré, sem ber ekki góðan ávöxt, höggvið niður og í eld kastað.
11 Ég skíri yður að sönnu með vatni til iðrunar, en sá sem kemur á eftir mér er máttugri en ég, hvers ég er ekki verður að bera. Hann mun skíra yður með heilögum anda og eldi.
12 Hann er með viftu í hendi hans, og hann mun hreinsa gólf sitt og safna hveiti sínu í skálina. en hismið mun hann brenna í óslökkvandi eldi.
13 Síðan kemur Jesús frá Galíleu til Jórdanar til Jóhannesar til að láta skírast af honum.
14 En Jóhannes bannaði honum og sagði: Ég þarf að láta skírast af þér, og kemur þú til mín?
15 Jesús svaraði og sagði við hann: „ Lát nú svo vera, því að þannig ber okkur að uppfylla allt réttlæti. Svo þjáðist hann af honum.
16 Þegar Jesús var skírður, fór hann strax upp úr vatninu, og sjá, himnarnir opnuðust fyrir honum, og hann sá anda Guðs stíga niður eins og dúfu og kveikja yfir honum.
17 Og sjá rödd af himni, sem sagði: Þessi er minn elskaði sonur, sem ég hef velþóknun á.

4. KAFLI

1 Þá var Jesús leiddur af andanum út í eyðimörkina til þess að freista djöfulsins.
2 Og er hann hafði fastað fjörutíu daga og fjörutíu nætur, var hann síðan hungraður.
3 Og þegar freistarinn kom til hans, sagði hann: "Ef þú ert sonur Guðs, þá bjóð þú að þessir steinar verði að brauði."
4 En hann svaraði og sagði: Ritað er: Maðurinn lifir ekki af brauði einu saman, heldur hverju orði, sem fram gengur af Guðs munni.
5 Þá tekur djöfullinn hann upp í borgina helgu og setur hann á tind musterisins,
6 og sagði við hann: „Ef þú ert sonur Guðs, þá kastaðu þér niður, því að ritað er: Hann mun gefa englum sínum boð um þig, og þeir munu bera þig í höndum sínum, svo að þú höggir ekki fót þinn á nokkurn tíma. á móti steini.
7 Jesús sagði við hann: Aftur er ritað: Þú skalt ekki freista Drottins Guðs þíns.
8 Aftur fer djöfullinn með hann upp á mjög hátt fjall og sýnir honum öll ríki heimsins og dýrð þeirra.
9 Og sagði við hann: Allt þetta mun ég gefa þér, ef þú fellur niður og tilbiður mig.
10 Þá sagði Jesús við hann: Far þú héðan, Satan, því að ritað er: Drottin, Guð þinn, skalt þú tilbiðja, og honum einum skalt þú þjóna.
11 Þá yfirgaf djöfullinn hann, og sjá, englar komu og þjónuðu honum.
12 Þegar Jesús hafði heyrt, að Jóhannesi var varpað í fangelsi, fór hann til Galíleu.
13 Hann fór frá Nasaret og kom og bjó í Kapernaum, sem er við sjávarströndina, á landamærum Zabúlon og Neftalim.
14 Til þess að það rætist, sem talað var af Jesaja spámanni, er hann sagði:
15 Landið Sabúlon og landið Neftalim, við sjávarveginn handan Jórdanar, Galíleu heiðingjanna.
16 Fólkið, sem sat í myrkri, sá mikið ljós. og þeim sem sátu í héraðinu og skugga dauðans spratt upp ljós.
17 Frá þeim tíma tók Jesús að prédika og segja: Gjörið iðrun, því að himnaríki er í nánd.
18. Jesús gekk við Galíleuvatn og sá tvo bræður, Símon, sem kallaður var Pétur, og Andrés bróður hans, leggja net í sjóinn, því að þeir voru fiskimenn.
19 Og hann sagði við þá: „ Fylgið mér, og ég mun gera yður að mannaveiðum.
20 Og þegar í stað yfirgáfu þeir net sín og fylgdu honum.
21 Og hann hélt þaðan áfram, og sá aðra tvo bræður, Jakob Sebedeusson og Jóhannes bróður hans, á skipi með Sebedeusi föður sínum, að laga net sín. og hann kallaði þá.
22 Þeir yfirgáfu þegar skipið og föður sinn og fylgdu honum.
23 Og Jesús fór um alla Galíleu, kenndi í samkundum þeirra og prédikaði fagnaðarerindið um ríkið og læknaði hvers kyns sjúkdóma og hvers kyns sjúkdóma meðal fólksins.
24 Og frægð hans fór um allt Sýrland, og þeir færðu til hans alla sjúka menn, sem voru haldnir ýmsum sjúkdómum og kvölum, og þá, sem voru haldnir djöflum, og þá, sem voru vitfirringar, og þá sem voru lama. og hann læknaði þá.
25 Og mikill mannfjöldi fylgdi honum frá Galíleu og Dekapolis og frá Jerúsalem og Júdeu og hinumegin Jórdanar.

5. KAFLI

1 Og er hann sá mannfjöldann, fór hann upp á fjall, og þegar hann var settur, komu lærisveinar hans til hans.
2 Og hann lauk upp munni sínum, kenndi þeim og sagði:
3 Sælir eru fátækir í anda, því að þeirra er himnaríki.
4 Sælir eru þeir sem syrgja, því að þeir munu huggaðir verða.
5 Sælir eru hógværir, því að þeir munu jörðina erfa.

6 Sælir eru þeir, sem hungra og þyrsta eftir réttlæti, því að þeir munu saddir verða.
7 Sælir eru miskunnsamir, því að þeim mun miskunn hljóta.
8 Sælir eru hjartahreinir, því að þeir munu Guð sjá.
9 Sælir eru friðflytjendur, því að þeir skulu kallaðir Guðs börn.
10 Sælir eru þeir sem ofsóttir eru vegna réttlætis, því að þeirra er himnaríki.
11 Sælir eruð þér, þegar menn smána yður og ofsækja yður og segja yður öllu illu, mín vegna.
12 Verið glaðir og fagnið, því að laun yðar eru mikil á himnum, því að svo ofsóttu þeir spámennina, sem voru á undan yður.
13 Þér eruð salt jarðarinnar, en ef saltið hefur glatað ilm sínum, með hverju á þá að salta það? það er héðan í frá til einskis, nema að vera rekið út og fótum troðið af mönnum.
14 Þér eruð ljós heimsins. Borg sem er á hæð er ekki hægt að fela.
15 Ekki kveikja menn heldur á kerti og setja það undir skál, heldur á ljósastiku. og það lýsir öllum sem í húsinu eru.
16 Láttu ljós yðar þannig skína fyrir mönnunum, að þeir sjái góð verk yðar og vegsami föður yðar á himnum.
17 Held ekki að ég sé kominn til að afmá lögmálið eða spámennina. Ég er ekki kominn til að afmá, heldur til að uppfylla.
18 Því að sannlega segi ég yður: Þar til himinn og jörð líða undir lok, mun ekki einn stafur eða einn stafkrókur líða úr lögmálinu, uns allt hefur verið uppfyllt.
19 Hver sem því brýtur eitt af þessum minnstu boðorðum og kennir mönnum það, hann mun kallast minnstur í himnaríki, en hver sem gjörir þau og kennir, sá mun mikill kallast í himnaríki.
20 Því að ég segi yður, að nema réttlæti yðar fari fram úr réttlæti fræðimanna og farísea, munuð þér aldrei ganga inn í himnaríki.
21 Þér hafið heyrt, að sagt var af þeim forðum daga: Þú skalt ekki drepa. og hver sem drepur mun eiga í hættu á dómi.
22 En ég segi yður: Hver sem reiðist bróður sínum að ástæðulausu, mun eiga á hættu dómi, og hver sem segir við bróður sinn: Raka, mun eiga í hættu af ráðinu, en hver sem segir: Þú heimskingi. , skal vera í hættu á helvítis eldi.
23 Því ef þú færir gjöf þína til altarsins og minnist þar þess að bróðir þinn hefur eitthvað á móti þér.
24 Láttu þar gjöf þína liggja frammi fyrir altarinu og far þú. sættast fyrst við bróður þinn og kom síðan og færi fram gjöf þína.
25 Vertu skjótt sammála andstæðingi þínum, meðan þú ert á veginum með honum. til þess að óvinurinn framselji þig ekki dómaranum og dómarinn framselji þig embættismanninum og þér verði varpað í fangelsi.
26 Sannlega segi ég þér: Þú skalt engan veginn fara út þaðan, fyrr en þú hefur greitt ystu upphæð.
27 Þér hafið heyrt, að sagt var af þeim forðum daga: Þú skalt ekki drýgja hór.
28 En ég segi yður: Hver sem horfir á konu til að girnast hana, hefur þegar drýgt hór með henni í hjarta sínu.
29 Og ef hægra auga þitt hneykslar þig, þáríf það úr og kasta því frá þér, því að það er þér hagkvæmt, að einn lima þinna glatist, en ekki að allur líkami þinn verði varpað í helvíti.
30 Og ef hægri hönd þín hneykslar þig, þá högg hana af og kasta henni frá þér, því að það er gagnlegt fyrir þig, að einn lima þinna glatist, en ekki að öllum líkama þínum verði varpað í helvíti.
31 Sagt er: Hver sem skilur við konu sína, gefi henni skilnaðarbréf.
32 En ég segi yður: Hver sem skilur við konu sína, nema vegna hórdóms, lætur hana drýgja hór, og hver sem giftist konu sinni, drýgir hór.
33 Aftur hafið þér heyrt, að sagt hefur verið af þeim forðum daga: Þú skalt ekki sverja sjálfan þig, heldur halda Drottni eiðana þína.
34 En ég segi yður: Sverið alls ekki. hvorki við himnaríki; því að það er hásæti Guðs:
35 Ekki við jörðina; því að það er fótskör hans, ekki við Jerúsalem. því það er borg hins mikla konungs.
36 Þú skalt ekki heldur sverja við höfuð þitt, því að þú getur ekki gert eitt hár hvítt eða svart.
37 En lát orð þín vera: Já, já; Nei, nei, því að allt sem er meira en þetta kemur af illu.
38 Þér hafið heyrt, að sagt er: Auga fyrir auga og tönn fyrir tönn.
39 En ég segi yður: Þér standist ekki hið illa, en hver sem slær þig á hægri kinn þína, snú líka til hans hinni.
40 Og ef einhver vill lögsækja þig fyrir lögmálið og taka af þér kyrtlinn þinn, þá fái hann líka yfirhöfn þína.
41 Og hver sem neyðir þig til að fara eina mílu, far með honum tvo.
42 Gef þeim, sem biður þig, og hverf ekki frá þeim, sem vill af þér lána.
43 Þér hafið heyrt, að sagt er: Þú skalt elska náunga þinn og hata óvin þinn.
44 En ég segi yður: Elskið óvini yðar, blessið þá sem bölva yður, gjörið þeim gott, sem hata yður, og biðjið fyrir þeim, sem misnota yður og ofsækja yður.
45 Til þess að þér séuð börn föður yðar, sem er á himnum, því að hann lætur sól sína renna upp yfir vonda og góða og rigna yfir réttláta og rangláta.
46 Því að ef þér elskið þá, sem yður elska, hvaða laun hafið þér þá? er ekki einu sinni tollheimtumönnum það sama?
47 Og ef þér heilsið aðeins bræðrum yðar, hvað gerið þér þá frekar en aðrir? gera það ekki einu sinni tollheimtumennirnir?
48 Verið því fullkomnir, eins og faðir yðar á himnum er fullkominn.

6. KAFLI

1 Gætið þess, að þér gjörið ekki ölmusu yðar frammi fyrir mönnum, til að sjást af þeim, annars hafið þér engin laun frá föður yðar á himnum.
2 Þegar þú gefur ölmusu þína, þá skaltu ekki blása í lúðra fyrir þér, eins og hræsnararnir gera í samkundunum og á strætum, til þess að þeir megi njóta heiðurs af mönnum. Sannlega segi ég yður: Þeir hafa laun sín.
3 En þegar þú gefur ölmusu, þá lát vinstri hönd þín ekki vita hvað sú hægri gjörir.
4 Til þess að ölmusa þín sé í leynum, og faðir þinn, sem sér sjálfur í leynum, mun umbuna þér opinberlega.
5 Og þegar þú biðst fyrir, þá skalt þú ekki vera eins og hræsnararnir, því að þeir elska að biðjast fyrir standandi í

samkunduhúsum og á gatnahornum, svo að þeir sjáist af mönnum. Sannlega segi ég yður: Þeir hafa laun sín.
6 En þú, þegar þú biðst fyrir, þá gengur þú inn í skápinn þinn, og þegar þú hefur lokað dyrum þínum, biddu þá til föður þíns, sem er í leynum. og faðir þinn, sem sér í leynum, mun launa þér opinberlega.
7 En þegar þér biðjið, þá skuluð þið ekki nota hégómalegar endurtekningar eins og heiðingjar gera, því að þeir halda að þeir muni verða áheyrðir fyrir mikið tal þeirra.
8 Verið því ekki eins og þeir, því að faðir yðar veit hvers þér þurfið, áður en þér biðjið hann.
9 Þannig biðjið þér því: Faðir vor, sem ert á himnum, helgist nafn þitt.
10 Komi þitt ríki. Verði þinn vilji á jörðu, eins og á himni.
11 Gef oss í dag vort daglega brauð.
12 Og fyrirgef oss vorar skuldir, eins og vér fyrirgefum vorum skuldunautum.
13 Og leið oss ekki í freistni, heldur frelsa oss frá illu, því að þitt er ríkið og mátturinn og dýrðin að eilífu. Amen.
14 Því að ef þér fyrirgefið mönnum misgjörðir þeirra, mun einnig himneskur faðir fyrirgefa yður.
15 En ef þér fyrirgefið ekki mönnum misgjörðir þeirra, mun faðir yðar ekki heldur fyrirgefa misgjörðir yðar.
16 Þar að auki, þegar þér fastið, þá skuluð þér ekki vera hryggir eins og hræsnararnir, því að þeir vanmynda andlit sitt, svo að þeir megi birtast mönnum að fasta. Sannlega segi ég yður: Þeir hafa laun sín.
17 En þú, þegar þú fastar, þá smyr höfuð þitt og þvo andlit þitt.
18 Að þú birtist ekki mönnum til að fasta, heldur föður þínum, sem er í leynum, og faðir þinn, sem sér í leynum, mun umbuna þér opinberlega.
19 Safnið yður ekki fjársjóðum á jörðu, þar sem mölur og ryð spilla, og þar sem þjófar brjótast í gegn og stela.
20 En safnað yður fjársjóðum á himni, þar sem hvorki mölur né ryð spillir, og þar sem þjófar brjóta ekki í gegn né stela.
21 Því hvar sem fjársjóður þinn er, þar mun og hjarta þitt vera.
22 Ljós líkamans er augað. Ef auga þitt er einfalt, mun allur líkami þinn vera fullur af ljósi.
23 En ef auga þitt er illt, mun allur líkami þinn vera myrkur. Ef ljósið sem er í þér er myrkur, hversu mikið er þá myrkrið!
24 Enginn getur þjónað tveimur herrum, því annað hvort mun hann hata annan og elska hinn. ella mun hann halda í annan og fyrirlíta hinn. Þér getið ekki þjónað Guði og mammón.
25 Þess vegna segi ég yður: Hugsið ekki um líf yðar, hvað þér eigið að eta eða hvað þér skuluð drekka. né heldur fyrir líkama yðar, hvað þér skuluð klæðast. Er ekki lífið meira en kjötið og líkaminn en klæðin?
26 Sjá fugla himinsins, því að þeir sá ekki, uppskera ekki og safna ekki í hlöður. samt fæðir yðar himneskur faðir þá. Ert þú ekki miklu betri en þeir?
27 Hver yðar getur með umhugsun bætt einni álni við vöxt sinn?
28 Og hvers vegna hugsið þið um klæði? Skoðaðu liljur vallarins, hvernig þær vaxa; þeir strita ekki og spinna ekki.
29 Og þó segi ég yður, að jafnvel Salómon í allri sinni dýrð var ekki klæddur eins og einn af þessum.
30 Hvers vegna, ef Guð klæði svo grasið á vellinum, sem í dag er og á morgun er varpað í ofn, mun hann þá ekki miklu fremur klæða yður, þér trúlitlu?
31 Hugsaðu þér því ekki um og segðu: Hvað eigum vér að eta? eða: Hvað eigum vér að drekka? eða: Hvers skulum vér íklæðast?
32 (Því að eftir öllu þessu leita heiðingjar) því að yðar himneski faðir veit, að þér hafið þörf fyrir allt þetta.
33 En leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis hans. og allt þetta mun yður bætast.
34 Hugsaðu því ekki um morgundaginn, því að dagurinn mun hugsa um hlutina sjálfa. Nægir allt til dags er illska þess.

7. KAFLI

1 Dæmið ekki, svo að þér verðið ekki dæmdir.
2 Því með þeim dómi sem þér dæmið, munuð þér dæmdir verða, og með þeim mæli sem þér mælið, mun yður aftur mælt verða.
3 Og hvers vegna sérðu flísina sem er í auga bróður þíns, en lítur ekki á bjálkann sem er í þínu eigin auga?
4 Eða hvernig vilt þú segja við bróður þinn: „Leyfðu mér að draga flísina úr auga þér? og sjá, bjálki er í þínu eigin auga?
5 Þú hræsnari, kasta fyrst bjálkanum út úr þínu eigin auga. og þá munt þú sjá glöggt að reka flísina úr auga bróður þíns.
6 Gefið ekki hundunum það sem heilagt er, og kastið ekki perlum yðar fram fyrir svín, svo að þeir troði þær ekki undir fótum sér og snúi sér aftur og rifi yður í sundur.
7 Biðjið, og yður mun gefast. leitið, og þér munuð finna; knýið á, og fyrir yður mun upp lokið verða.
8 Því að hver sem biður fær; og sá sem leitar finnur; og þeim sem knýr á skal upp lokið verða.
9 Eða hver maður er það af yður, sem mun gefa honum stein, ef sonur hans biður um brauð?
10 Eða ef hann spyr fisk, mun hann þá gefa honum höggorm?
11 Ef þér þá, sem eruð vondir, vitið að gefa börnum yðar góðar gjafir, hversu miklu fremur mun þá faðir yðar á himnum gefa þeim góða hluti, sem biðja hann?
12 Allt, sem þér viljið, að menn gjöri yður, það skuluð þér og þeim gjöra, því að þetta er lögmálið og spámennirnir.
13Gangið inn um þrönga hliðið, því að vítt er hliðið og breiður er vegurinn, sem liggur til glötunar, og margir eru þeir, sem um það ganga.
14 Því að þröngt er hliðið og þröngt er vegurinn, sem liggur til lífsins, og fáir eru sem finna hann.
15 Varist falsspámenn, sem koma til yðar í sauðaklæðum, en innra með sér eru þeir hrífandi úlfar.
16 Af ávöxtum þeirra skuluð þér þekkja þá. Safna menn þyrnavínber eða fíkjur af þistlum?
17 Þannig ber hvert gott tré góðan ávöxt. en spillt tré ber vondan ávöxt.
18 Gott tré getur ekki borið vondan ávöxt og ekki getur spillt tré borið góðan ávöxt.
19 Sérhvert tré, sem ber ekki góðan ávöxt, er höggvið niður og í eld kastað.
20 Því munuð þér þekkja þá af ávöxtum þeirra.
21 Ekki mun hver sem segir við mig: Herra, herra, ganga inn í himnaríki. en sá sem gjörir vilja föður míns á himnum.

22 Margir munu segja við mig á þeim degi: Herra, herra, höfum vér ekki spáð í þínu nafni? og í þínu nafni rekið út illa anda? og gjört mörg dásemdarverk í þínu nafni?
23 Og þá mun ég játa fyrir þeim: Ég hef aldrei þekkt yður. Farið frá mér, þér sem iðkið ranglæti.
24 Því hver sem heyrir þessi orð mín og breytir eftir þeim, mun ég líkja honum við vitur mann, sem byggði hús sitt á bjargi.
25 Og regnið féll, og flóðin komu, og vindar blésu og börðu á húsið. og það féll ekki, því að það var grundvallað á bjargi.
26 Og hver sem heyrir þessi orð mín og gjörir þau ekki, mun líkjast heimskingum manni, sem byggði hús sitt á sandi.
27 Og rigningin féll, og flóðin komu, og vindar blésu og börðu á húsið. og það féll, og fall þess var mikið.
28 Og svo bar við, þegar Jesús hafði lokið þessum orðum, að fólkið undraðist kenningu hans.
29 Því að hann kenndi þeim eins og vald hefur en ekki eins og fræðimenn.

8. KAFLI

1 Þegar hann var kominn niður af fjallinu, fylgdi honum mikill mannfjöldi.
2 Og sjá, líkþráður kom og féll fram fyrir honum og sagði: Herra, ef þú vilt, getur þú hreinsað mig.
3 Jesús rétti út höndina, snart hann og sagði: Ég vil. vertu hreinn. Og þegar í stað var líkþrá hans hreinsuð.
4 Jesús sagði við hann: „ Sjá, þú segir engum frá því. en farðu, sýndu þig prestinum og færðu gjöfina, sem Móse bauð, þeim til vitnisburðar.
5 Þegar Jesús var kominn inn í Kapernaum, kom hundraðshöfðingi til hans og bað hann:
6 og sagði: "Drottinn, þjónn minn liggur heima lamaður veikur, sárlega kvalinn."
7 Og Jesús sagði við hann: Ég mun koma og lækna hann.
8 Hundraðshöfðinginn svaraði og sagði: "Herra, ég er ekki verður þess að þú komir undir þak mitt, heldur talað aðeins orðið, og þjónn minn mun heill verða."
9 Því að ég er maður undir yfirráðum og hef hermenn undir mér. og til annars: Kom og hann kemur. og við þjón minn: Gjör þetta, og hann gjörir það.
10 Þegar Jesús heyrði það, undraðist hann og sagði við þá, sem á eftir fylgdu: Sannlega segi ég yður, ég hef ekki fundið svo mikla trú, nei, ekki í Ísrael.
11 Og ég segi yður: Margir munu koma frá austri og vestri og munu setjast niður með Abraham, Ísak og Jakobi í himnaríki.
12 En börnum ríkisins verður varpað út í ysta myrkur, þar mun vera grátur og gnístran tanna.
13 Og Jesús sagði við hundraðshöfðingjann: „ Far þú! og eins og þú hefur trúað, svo verði þér það. Og þjónn hans læknaðist á sömu stundu.
14 Þegar Jesús var kominn inn í hús Péturs, sá hann móður konu sinnar liggjandi og sótta.
15 Og hann snart hönd hennar, og hitinn yfirgaf hana, og hún stóð upp og þjónaði þeim.
16 Þegar kvöld var komið, leiddu þeir til hans marga, sem voru haldnir djöflum, og hann rak út andana með orði sínu og læknaði alla sjúka.
17 Til þess að það rætist sem talað var fyrir Jesaja spámann, er hann sagði: Hann tók á sig veikleika okkar og bar veikindi okkar.
18 Þegar Jesús sá mikinn mannfjölda í kringum sig, bauð hann að fara yfir á hina hliðina.
19 Og fræðimaður nokkur kom og sagði við hann: "Meistari, ég mun fylgja þér hvert sem þú ferð."
20 Og Jesús sagði við hann: Refirnir hafa holur og fuglar himinsins hreiður. en Mannssonurinn á ekki hvar hann á að leggja höfuð sitt.
21 Og annar af lærisveinum hans sagði við hann: Herra, leyfðu mér að fara fyrst og jarða föður minn.
22 En Jesús sagði við hann: Fylg þú mér! og láta hina dauðu jarða sína dauðu.
23 Og er hann var stiginn í skip, fylgdu lærisveinar hans honum.
24 Og sjá, það kom upp mikill stormur í hafinu, svo að skipið var hulið öldunum, en hann var sofandi.
25 Og lærisveinar hans komu til hans, vöktu hann og sögðu: Herra, frelsaðu oss, vér förumst.
26 Og hann sagði við þá: Hvers vegna eruð þér hræddir, þér trúlitlir? Síðan stóð hann upp og ávítaði vindana og hafið; ok var mikil logn.
27 En mennirnir undruðust og sögðu: "Hvers konar maður er þetta, að jafnvel vindar og sjór hlýða honum!"
28 Og er hann var kominn hinum megin í land Gergesena, mættu honum tveir haldnir djöflum, gengu út úr gröfunum, mjög grimmir, svo að enginn færi fram hjá þeim leið.
29 Og sjá, þeir hrópuðu og sögðu: „Hvað eigum vér við þig að gera, Jesús, sonur Guðs? ertu kominn hingað til að kvelja okkur fyrir tímann?
30 Og langt var frá þeim hjörð margra svína sem beittu.
31 Þá báðu djöflarnir hann og sögðu: "Ef þú rekur oss út, þá leyfðu okkur að fara í svínahjörðina."
32 Og hann sagði við þá: Farið. Og er þeir voru komnir út, gengu þeir inn í svínahjörðina, og sjá, allur svínahjörðin hljóp ofboðslega niður bratta í hafið og fórst í vötnunum.
33 Og þeir, er varðveittu þá, flýðu og fóru inn í borgina og sögðu frá öllu og frá því, sem haldnum djöflunum hafði komið fyrir.
34 Og sjá, öll borgin gekk út til móts við Jesú, og þegar þeir sáu hann, báðu þeir hann að fara burt af svæðum þeirra.

9. KAFLI

1 Og hann fór í skip, fór yfir og kom inn í sína eigin borg.
2 Og sjá, þeir færðu til hans lama mann, liggjandi á rúmi, og Jesús sá trú þeirra og sagði við lamaðan mann: Sonur, vertu hress; Syndir þínar eru þér fyrirgefnar.
3 Og sjá, nokkrir af fræðimönnum sögðu með sjálfum sér: „Þessi maður lastmælir.
4 Jesús þekkti hugsanir þeirra og sagði: „ Hví teljið þér illt í hjörtum yðar?
5 Því hvort er auðveldara að segja: Syndir þínar eru þér fyrirgefnar? eða að segja: Stattu upp og gakk?
6 En til þess að þér vitið, að Mannssonurinn hefur vald á jörðu til að fyrirgefa syndir, (sagði hann þá við lamaða: rís upp, tak rekkju þína og far heim til þín.
7 Og hann stóð upp og fór heim til sín.
8 En þegar fólkið sá það, undraðist það og vegsamaði Guð, sem hafði gefið mönnum slíkan kraft.

9 Og er Jesús gekk þaðan út, sá hann mann, Matteus að nafni, sitja við tollinn, og sagði við hann: Fylg þú mér. Og hann stóð upp og fylgdi honum.
10 Og svo bar við, er Jesús sat til borðs í húsinu, sjá, þá komu margir tollheimtumenn og syndarar og settust niður með honum og lærisveinum hans.
11 Þegar farísearnir sáu það, sögðu þeir við lærisveina hans: "Hvers vegna etur meistari yðar með tollheimtum og syndurum?"
12 En er Jesús heyrði það, sagði hann við þá: Þeir, sem heilir eru, þurfa ekki læknis, heldur þeir, sem sjúkir eru.
13 En farið og lærið hvað það þýðir: Ég vil miskunna en ekki fórna, því að ég er ekki kominn til að kalla réttláta, heldur syndara til iðrunar.
14 Þá komu lærisveinar Jóhannesar til hans og sögðu: Hví fastum vér og farísear oft, en lærisveinar þínir fasta ekki?
15 Og Jesús sagði við þá: Geta brúðhjónabörnin syrgt, meðan brúðguminn er hjá þeim? en þeir dagar munu koma, að brúðguminn verður tekinn frá þeim, og þá munu þeir fasta.
16 Enginn setur nýjan dúk á gamalt fat, því að það, sem lagt er í til að fylla það, tekur af fatinu, og rifið versnar.
17 Ekki setja menn heldur nýtt vín í gamlar flöskur, annars brotna flöskurnar, og vínið rennur út, og flöskurnar farast, en nýtt vín setja þeir í nýjar flöskur, og hvort tveggja varðveitt.
18 Meðan hann talaði þetta við þá, sjá, þá kom höfðingi nokkur og féll fram fyrir honum og sagði: „Dóttir mín er nú dáin. En komdu og leggðu hönd þína yfir hana, og hún mun lifa.
19 Jesús stóð upp og fylgdi honum og lærisveinar hans líka.
20 Og sjá, kona, sem var sýkt af blóðrennsli í tólf ár, kom á bak við hann og snart fald klæða hans.
21 Því að hún sagði við sjálfa sig: Ef ég má aðeins snerta klæði hans, mun ég verða heil.
22 En Jesús sneri honum við, og er hann sá hana, sagði hann: „ Dóttir, hughreystu þig! trú þín hefur gjört þig heilan. Og konan varð heil frá þeirri stundu.
23 Og er Jesús kom inn í hús höfðingjans og sá söngvarana og fólkið hljóða,
24 Hann sagði við þá: Gefið þér stað, því að ambáttin er ekki dáin, heldur sefur. Og þeir hlógu honum til háðungar.
25 En er fólkið var flutt út, gekk hann inn og tók í hönd hennar, og þá stóð ambáttin upp.
26 Og frægðin um þetta fór utan um allt það land.
27 Þegar Jesús fór þaðan, fylgdu honum tveir blindir menn, hrópandi og sögðu: "Þú sonur Davíðs, miskunna þú oss."
28 Og er hann kom inn í húsið, komu blindir mennirnir til hans, og Jesús sagði við þá: Trúið þér, að ég geti þetta? Þeir sögðu við hann: Já, herra!
29 Þá snart hann augu þeirra og sagði: „ Verði yður eftir trú yðar.
30 Og augu þeirra opnuðust. Og Jesús beitti þeim harðlega og sagði: Sjáið til, að enginn viti það.
31 En þegar þeir voru farnir, breiddu þeir út frægð hans um allt það land.
32 Þegar þeir fóru út, sjá, þá færðu þeir til hans mállausan mann, sem var haldinn djöfli.
33 Og þegar djöflinum var rekið út, talaði mállaus, og mannfjöldinn undraðist og sagði: Aldrei hefur það sést svo í Ísrael.
34 En farísearnir sögðu: „Hann rekur út djöfla með höfðingja djöflanna.
35 Og Jesús fór um allar borgir og þorp, kenndi í samkunduhúsum þeirra og prédikaði fagnaðarerindið um ríkið og læknaði hvers kyns sjúkdóm og sjúkdóm meðal fólksins.
36 En er hann sá mannfjöldann, hreifst hann af meðaumkun yfir þeim, því að þeir voru dauðþreyttir og dreifðust um víðan völl, eins og sauðir, sem engan hirði höfðu.
37 Þá sagði hann við lærisveina sína: Uppskeran er sannarlega mikil, en verkamennirnir fáir.
38 Biðjið því Drottin uppskerunnar, að hann sendi út verkamenn til uppskeru sinnar.

10. KAFLI

1 Og er hann hafði kallað til sín lærisveina sína tólf, gaf hann þeim vald gegn óhreinum öndum, til að reka þá út og lækna hvers kyns sjúkdóma og hvers kyns sjúkdóma.
2 Nú eru þessi nöfn postulanna tólf; Sá fyrsti, Símon, sem kallaður er Pétur, og Andrés bróðir hans; Jakob Sebedeusson og Jóhannes bróðir hans.
3 Filippus og Bartólómeus; Tómas og Matteus tollheimtumaður; Jakob Alfeussson og Lebbaeus, sem hét Thaddeus.
4 Símon Kanaaníti og Júdas Ískaríot, sem einnig sveik hann.
5 Þessa tólf sendi Jesús út og bauð þeim og sagði: Farið ekki á vegi heiðingjanna og farið ekki inn í neina borg Samverja.
6 En farðu heldur til hinna týndu sauða af Ísraelsætt.
7 Og þegar þér farið, prédikið og segið: Himnaríki er í nánd.
8 Læknaðu sjúka, hreinsaðu líkþráa, reistu upp dauða, rekið út illa anda.
9 Gefið hvorki gull né silfur né kopar í veski yðar,
10 Enginn skart á ferð þína, hvorki tveir kyrtlar, hvorki skór né stafir, því að verkamaðurinn er verðugur matar síns.
11 Og inn í hvaða borg eða bæ sem þér komist inn í, spyrjið hver sé verðugur í henni. og dveljið þar þangað til þér farið þaðan.
12 Og þegar þér komið inn í hús, þá heilsið því.
13 Og ef húsið er verðugt, þá komi friður þinn yfir það, en ef hann er ekki verðugur, þá snúi friður þinn aftur til þín.
14 Og hver sem tekur ekki við yður og heyrir ekki orð yðar, þegar þér farið út úr því húsi eða borg, hristið af þér rykið af fótum yðar.
15 Sannlega segi ég yður, Sódómu og Gómorruland mun þolanlegra verða á dómsdegi en þeirri borg.
16 Sjá, ég sendi yður sem sauði á meðal úlfa. Verið því vitir eins og höggormar og skaðlausir eins og dúfur.
17 En varist mönnum, því að þeir munu framselja yður í ráðin, og þeir munu húðstrýkja yður í samkundum sínum.
18 Og yður skuluð leiddir fyrir landstjóra og konunga mína vegna, þeim og heiðingjunum til vitnisburðar.
19 En þegar þeir framselja yður, hugsið ekki um, hvernig eða hvað þér skuluð tala, því að á þeirri stundu mun yður gefast, hvað þér skuluð tala.
20 Því að það eruð ekki þér sem töluð, heldur andi föður yðar sem talar í yður.

21 Og bróðir skal framselja bróður til dauða og faðir barnið, og börnin skulu rísa upp gegn foreldrum sínum og drepa þá.
22 Og öllum mönnum munuð þér hataðir vegna nafns míns, en sá sem staðfastur er allt til enda, mun hólpinn verða.
23 En þegar þeir ofsækja yður í þessari borg, þá flýið yður í aðra, því að sannlega segi ég yður: Þér munuð ekki hafa farið yfir borgir Ísraels, fyrr en Mannssonurinn kemur.
24 Lærisveinninn er ekki ofar húsbónda sínum, né þjónn yfir herra sínum.
25 Það er nóg fyrir lærisveininn að hann sé sem húsbóndi hans og þjónninn sem herra hans. Ef þeir hafa kallað húsbóndann Beelsebúb, hversu miklu framar skulu þeir kalla þá af ætt hans?
26 Óttast þá ekki, því að ekkert er hulið, sem ekki mun opinberast. og falið, það skal ekki vitað.
27 Það sem ég segi yður í myrkri, það segið þér í ljósi, og það, sem þér heyrið í eyra, það prédikið þér á húsþökum.
28 Og óttast ekki þá, sem líkamann deyða, en geta ekki drepið sálina, heldur óttast þann, sem getur tortímt bæði sál og líkama í helvíti.
29 Eru ekki tveir spörvar seldir fyrir einn far? og einn þeirra skal ekki falla til jarðar án föður yðar.
30 En hárin á höfði þínu eru öll talin.
31 Óttast því ekki, þér eruð meira virði en margir spörvar.
32 Hver sem því játar mig fyrir mönnum, hann mun ég og játa fyrir föður mínum, sem er á himnum.
33 En hverjum sem afneitar mér fyrir mönnum, honum mun ég og afneita fyrir föður mínum, sem er á himnum.
34 Hugsið ekki, að ég sé kominn til að senda frið á jörðu, ég er ekki kominn til að senda frið, heldur sverð.
35 Því að ég er kominn til að gera mann ósátt við föður sinn og dótturina við móður sína og tengdadótturina við tengdamóður sína.
36 Og óvinir manns skulu vera af ætt hans.
37 Sá sem elskar föður eða móður meira en mig, er mín ekki verður, og sá sem elskar son eða dóttur meira en mig, er mín ekki verður.
38 Og sá sem tekur ekki kross sinn og fylgir mér, er mín ekki verður.
39 Sá sem finnur líf sitt, mun týna því, og sá sem týnir lífi sínu mín vegna mun finna það.
40 Sá sem tekur á móti yður tekur á móti mér og sá sem tekur á móti mér tekur á móti þeim sem sendi mig.
41 Sá sem tekur á móti spámanni í nafni spámanns mun fá spámannslaun; og sá sem tekur við réttlátum manni í nafni réttláts manns, mun fá laun réttláts manns.
42 Og hver sem gefur einum af þessum litlu að drekka bolla af köldu vatni eingöngu í nafni lærisveins, sannlega segi ég yður, hann mun engan veginn missa laun sín.

11. KAFLI

1 Og svo bar við, er Jesús hafði lokið fyrirmælum sínum tólf lærisveinum, fór hann þaðan til að kenna og prédika í borgum þeirra.
2 Þegar Jóhannes hafði heyrt verk Krists í fangelsinu, sendi hann tvo lærisveina sína,
3 Og sagði við hann: „Ert þú sá sem kemur, eða eigum vér að leita annars?
4 Jesús svaraði og sagði við þá: Farið og sýnið Jóhannesi aftur það, sem þér heyrið og sjáið.
5 Blindir fá sjón sína og haltir ganga, holdsveikir hreinsast og heyrnarlausir heyra, dauðir rísa upp og fátækum er prédikað fagnaðarerindið.
6 Og sæll er sá, sem ekki hneykslast á mér.
7 Og þegar þeir fóru, tók Jesús að segja við mannfjöldann um Jóhannes: Hvað fóruð þér út í eyðimörkina til að sjá? Reyr hristur af vindinum?
8 En til hvers fóruð þér út að sjá? Maður klæddur mjúkum klæðum? sjá, þeir sem klæðast mjúkum klæðum eru í konungshöllum.
9 En til hvers fóruð þér út að sjá? Spámaður? já, ég segi yður, og meira en spámaður.
10 Því að þetta er hann, sem ritað er um: Sjá, ég sendi sendiboða minn fyrir auglit þitt, sem mun greiða veg þinn fyrir þér.
11 Sannlega segi ég yður: Á meðal þeirra, sem af konum eru fæddir, hefur enginn upp risið meiri en Jóhannes skírara. Þó er sá minnsti í himnaríki meiri en hann.
12 Og frá dögum Jóhannesar skírara og til þessa verður himnaríki beitt ofbeldi, og ofbeldismenn taka það með valdi.
13 Því að allir spámennirnir og lögmálið spáðu allt til Jóhannesar.
14 Og ef þér viljið taka við því, þá er þetta Elía, sem koma átti.
15 Sá sem hefur eyru til að heyra, hann heyri.
16 En við hvað á ég að líkja þessari kynslóð? Það er eins og börn sem sitja á mörkuðum og kalla á félaga sína,
17 og sagði: „Vér höfum leikið yður á pípu, og þér hafið ekki dansað. vér höfum harmað yður, og þér hafið ekki harmað.
18 Því að Jóhannes kom hvorki át né drakk, og þeir segja: Hann hefur djöful.
19 Mannssonurinn kom átandi og drakkandi, og þeir segja: Sjá, mathákur maður og vínsígari, vinur tollheimtumanna og syndara. En viskan er réttlætanleg af börnum hennar.
20 Þá tók hann að gagnrýna borgirnar, þar sem flest af kraftaverkum hans voru unnin, af því að þær iðruðust ekki.
21 Vei þér, Kórasín! vei þér, Betsaída! Því ef kraftaverkin, sem í yður voru gerð, hefðu verið framkvæmd í Týrus og Sídon, þá hefðu þeir iðrast fyrir löngu í hærusekk og ösku.
22 En ég segi yður: Bærilegra mun verða Týrus og Sídon á dómsdegi en yður.
23 Og þú, Kapernaum, sem upphafinn ert til himins, munt steypa niður til helvítis, því að ef kraftaverkin, sem á þér hafa verið gerð, hefðu verið gerð í Sódómu, þá hefði það staðið allt til þessa dags.
24 En ég segi yður, að Sódómuland mun þolanlegra verða á dómsdegi en þér.
25 Á þeim tíma svaraði Jesús og sagði: Ég þakka þér, faðir, Drottinn himins og jarðar, af því að þú hefur falið þetta spekingum og hyggnum og opinberað það börnum.
26 Jafnvel svo, faðir, því að svo þótti gott í þínum augum.
27 Allt er mér gefið af föður mínum, og enginn þekkir soninn nema faðirinn. Enginn þekkir heldur föðurinn nema soninn og hvern þann sem sonurinn vill opinbera hann.
28 Komið til mín, allir þér sem erfiðið hafið og þungar byrðar, og ég mun veita yður hvíld.
29 Takið á yður mitt ok og lærið af mér. Því að ég er hógvær og af hjarta lítillátur, og þér munuð finna hvíld sálum yðar.
30 Því að mitt ok er ljúft og byrði mín létt.

12. KAFLI

1 Á þeim tíma fór Jesús í gegnum kornið á hvíldardegi. Og
lærisveinar hans voru hungraðir og tóku að tína korn og eta.
2 En er farísearnir sáu það, sögðu þeir við hann: Sjá,
lærisveinar þínir gjöra það, sem ekki er leyfilegt að gera á
hvíldardegi.
3 En hann sagði við þá: „ Hafið þér ekki lesið, hvað Davíð
gjörði, þegar hann var hungraður, og þeir, sem með honum
voru.
4 Hvernig gekk hann inn í hús Guðs og át sýningarbrauðið,
sem honum var óheimilt að eta, né þeim, sem með honum
voru, heldur aðeins prestunum?
5 Eða hafið þér ekki lesið í lögmálinu, hvernig prestarnir í
musterinu vanhelga hvíldardaginn á hvíldardegi og eru
saklausir?
6 En ég segi yður: Á þessum stað er einn meiri en musterið.
7 En ef þér hefðuð vitað hvað þetta þýðir, ég vil miskunna
mig og ekki fórna, þér hefðuð ekki dæmt saklausa.
8 Því að Mannssonurinn er Drottinn jafnvel yfir
hvíldardaginn.
9 Og er hann var farinn þaðan, gekk hann inn í samkundu
þeirra.
10 Og sjá, þar var maður með visna hönd. Og þeir spurðu
hann og sögðu: Er leyfilegt að lækna á hvíldardögum? að
þeir gætu sakað hann.
11 Og hann sagði við þá: „ Hver maður mun vera á meðal
yðar, sem á einn sauði, og falli hann í gryfju á hvíldardegi,
mun hann þá ekki grípa í hann og lyfta honum upp?
12 Hversu mikið er þá maður betri en sauðfé? Þess vegna
er leyfilegt að gjöra vel á hvíldardögum.
13 Þá sagði hann við manninn: Réttu út hönd þína. Og
hann teygði það fram; og það var endurreist heilt, eins og
hitt.
14 Þá gengu farísearnir út og héldu ráð gegn honum,
hvernig þeir gætu tortímt honum.
15 En er Jesús vissi það, fór hann þaðan, og mikill
mannfjöldi fylgdi honum, og hann læknaði þá alla.
16 Og bauð þeim að láta hann ekki vita.
17 til þess að það rætist, sem talað var af Jesaja spámanni,
er hann sagði:
18 Sjá þjón minn, sem ég hef útvalið. ástvini minn, sem sál
mín hefur velþóknun á. Ég mun leggja anda minn yfir hann,
og hann mun dæma heiðingjunum.
19 Hann skal ekki deila né hrópa. og enginn skal heyra
raust hans á strætum.
20 Brýndan reyr mun hann ekki brjóta, og rjúkandi hör skal
hann ekki slökkva, uns hann sendir út dóm til sigurs.
21 Og á nafni hans munu heiðingjar treysta.
22 Þá var færður til hans einn djöfullegur, blindur og
mállaus, og hann læknaði hann, svo að blindur og mállaus
bæði töluðu og sá.
23 Og allur lýðurinn undraðist og sagði: "Er þetta ekki
sonur Davíðs?"
24 En er farísearnir heyrðu það, sögðu þeir: „Þessi maður
rekur ekki út djöfla, heldur með Beelsebúb, höfðingja
djöflanna.
25 Jesús þekkti hugsanir þeirra og sagði við þá: „ Hvert
ríki, sem er sjálfu sér sundurþykkt, er lagt í auðn. og
sérhver borg eða hús, sem deilt er á móti sjálfu sér, skal
ekki standa.
26 Og ef Satan rekur Satan út, er hann sjálfum sér sundur.
hvernig mun þá hans ríki standa?
27 Og ef ég rek út djöfla með Beelsebúb, með hverjum
reka börn yðar þá út? þess vegna skulu þeir vera dómarar
yðar.
28 En ef ég rek út djöfla með anda Guðs, þá er Guðs ríki
komið til yðar.
29 Eða hvernig getur maður farið inn í hús sterks manns og
rænt eignum hans, nema hann hafi fyrst bundið sterkan
mann? og þá mun hann spilla húsi sínu.
30 Sá sem ekki er með mér er á móti mér. og sá sem safnar
ekki með mér, tvístrar.
31 Þess vegna segi ég yður: Alls konar synd og guðlast
verður mönnum fyrirgefin, en guðlast gegn heilögum anda
mun ekki verða fyrirgefið mönnum.
32 Og hverjum sem mælir orð gegn Mannssyninum,
honum mun verða fyrirgefið, en hverjum sem mælir gegn
heilögum anda, honum mun ekki fyrirgefið, hvorki í
þessum heimi né í komandi heimi.
33 Gerið annað hvort tréð gott og ávöxt þess góðan. ella
gjörið tréð spillt og ávöxt þess spilltan, því að tréð er þekkt
af ávöxtum hans.
34 Þú nörungakynslóð, hvernig getið þér, sem eruð vondir,
talað gott? því að af gnægð hjartans talar munnurinn.
35 Góður maður ber fram góða hluti úr góðum sjóði
hjartans, og vondur maður ber fram illt úr vondum sjóði.
36 En ég segi yður, að sérhvert fánýtt orð, sem menn mæla,
skulu þeir gera reikning fyrir á dómsdegi.
37 Því að af orðum þínum muntu réttlætast og af orðum
þínum muntu dæmdur verða.
38 Þá svöruðu nokkrir af fræðimönnum og faríseum og
sögðu: Meistari, vér myndum sjá tákn frá þér.
39 En hann svaraði og sagði við þá: Ill og hórdómsfull
kynslóð leitar tákns. og eigi skal því gefið tákn nema tákn
Jónasar spámanns.
40 Því að Jónas var þrjá daga og þrjár nætur í kviði
hvalsins; svo mun Mannssonurinn vera þrjá daga og þrjár
nætur í hjarta jarðar.
41 Nínívemenn munu rísa upp í dómi með þessari kynslóð
og dæma hana, af því að þeir iðruðust við prédikun Jónasar.
og sjá, hér er meiri en Jónas.
42 Drottning suðursins mun rísa upp í dóminum með
þessari kynslóð og fordæma hana, því að hún kom frá
endimörkum jarðar til að heyra speki Salómons. og sjá, hér
er meiri en Salómon.
43 Þegar óhreinn andi er farinn út af manni, gengur hann
um þurra staði og leitar hvíldar og finnur enga.
44 Þá sagði hann: „Ég mun snúa aftur í hús mitt, þaðan
sem ég fór út. Og þegar hann kemur, finnur hann það tómt,
sópað og skreytt.
45 Þá fer hann og tekur með sér sjö aðra anda, óguðlegri en
hann sjálfur, og þeir ganga inn og búa þar, og síðasta
ástand þess manns er verra en hið fyrra. Þannig mun það
einnig verða um þessa vondu kynslóð.
46 Meðan hann var enn að tala við fólkið, sjá, móðir hans
og bræður hans stóðu fyrir utan og vildu tala við hann.
47 Þá sagði einn við hann: "Sjá, móðir þín og bræður þínir
standa úti og vilja tala við þig."
48 En hann svaraði og sagði við þann, sem sagði honum: „
Hver er móðir mín? og hverjir eru bræður mínir?
49 Og hann rétti út hönd sína til lærisveina sinna og sagði:
Sjá, móðir mín og bræður mínir!

50 Því að hver sem gjörir vilja föður míns, sem er á himnum, sá er bróðir minn, systir og móðir.

13. KAFLI

1 Sama dag fór Jesús út úr húsinu og settist við sjávarsíðuna.
2 Og mikill mannfjöldi safnaðist að honum, svo að hann fór í skip og settist. og allur mannfjöldinn stóð á ströndinni.
3 Og hann talaði margt við þá í dæmisögum og sagði: Sjá, sáningarmaður gekk út til að sá.
4 Og þegar hann sáði, féll nokkur fræ við veginn, og fuglarnir komu og átu þau upp.
5 Sumir féllu á grýtta staði, þar sem þeir áttu ekki mikla jörð, og þegar í stað spruttu þeir upp, af því að þeir höfðu ekkert djúp jarðar.
6 Og þegar sólin var komin upp, voru þeir sviðnir. og af því að þeir höfðu enga rót, þá visnuðu þeir.
7 Og sumir féllu meðal þyrna; og þyrnarnir spruttu upp og kæfðu þá.
8 En annað féll í góða jörð og bar ávöxt, sumt hundraðfaldan, sumt sextugfaldan, annað þrítugfaldan.
9 Sá sem hefur eyru til að heyra, hann heyri.
10 Og lærisveinarnir komu og sögðu við hann: Hví talar þú til þeirra í dæmisögum?
11 Hann svaraði og sagði við þá: Vegna þess að yður er gefið að þekkja leyndardóma himnaríkis, en þeim er það ekki gefið.
12 Því að hver sem hefur, honum mun gefast, og hann mun hafa meiri gnægð, en hver sem ekki hefur, frá honum mun tekinn verða jafnvel það sem hann á.
13 Fyrir því tala ég til þeirra í dæmisögum, af því að þeir sjá ekki sjá. og heyrandi heyra þeir ekki og skilja ekki.
14 Og á þeim rætist spádómur Jesaja, sem segir: Með því að heyra munuð þér heyra og ekki skilja. og sjáandi munuð þér sjá og ekki skynja.
15 Því að hjarta þessa fólks er orðið gróft, og eyru þess eru dauf af heyrn og augu þess hafa lokuð. til þess að þeir sjái ekki með augum sínum og heyri með eyrum og skilji með hjarta sínu og snúist til baka og ég lækna þá.
16 En sæl eru augu þín, því að þau sjá, og eyru þín, því að þau heyra.
17 Því að sannlega segi ég yður, að margir spámenn og réttlátir menn hafa þráð að sjá það, sem þér sjáið, og hafa ekki séð það. og að heyra það, sem þér heyrið, og hafið ekki heyrt það.
18 Heyrið því dæmisöguna um sáðmanninn.
19 Þegar einhver heyrir orð ríkisins og skilur það ekki, þá kemur hinn vondi og grípur það sem sáð var í hjarta hans. Þetta er sá sem fékk sæði á veginum.
20 En sá sem tók við sæðinu á steinda staði, sá er sá sem heyrir orðið og tekur við því með gleði.
21 Samt hefir hann ekki rót í sjálfum sér, heldur varir hann um stund, því að þegar þrenging eða ofsóknir koma vegna orðsins, hneykslast hann af og til.
22 Sá sem fékk sæði meðal þyrnanna, er sá sem heyrir orðið. og umhyggja þessa heims og svik auðæfanna kæfa orðið, og hann verður ávaxtalaus.
23 En sá sem fékk sáð í góða jörð, er sá sem heyrir orðið og skilur það. sem og ber ávöxt og ber, sumt hundraðfaldan, sumt sextíufalt, annað þrjátíufalt.
24 Önnur dæmisögu lagði hann fyrir þá og sagði: Himnaríki er líkt við mann sem sáði góðu sæði í akur sinn.
25 En meðan menn sváfu, kom óvinur hans og sáði illgresi meðal hveitsins og fór leiðar sinnar.
26 En þegar blaðið var sprungið upp og bar ávöxt, þá birtist einnig illgresið.
27 Þá komu þjónar húsráðandans og sögðu við hann: "Herra, sáðir þú ekki góðu sæði í akur þinn?" Hvaðan hefur það þá illgresi?
28 Hann sagði við þá: „Þetta hefir óvinur gjört. Þjónarnir sögðu við hann: Viltu þá að við förum og söfnum þeim saman?
29 En hann sagði: Nei! til þess að meðan þér tínið illgresið upp, þá rætið þér einnig hveitið upp með því.
30 Látið hvort tveggja vaxa saman til uppskerunnar, og á uppskerutímanum mun ég segja við kornskurðarmenn: Safnið fyrst saman illgresinu og bindið það í búnta til að brenna það, en safna hveitinu í hlöðu mína.
31 Önnur dæmisögu lagði hann fyrir þá og sagði: Himnaríki er eins og sinnepskorni, sem maður tók og sáði í akur sinn.
32 Sem er að vísu minnst allra fræja, en þegar það er vaxið, er það mest meðal jurta og verður að tré, svo að fuglar himinsins koma og gista í greinum þess.
33 Önnur dæmisögu sagði hann við þá. Himnaríki er líkt súrdeigi, sem kona tók og faldi í þremur mælum af mjöli, uns allt var sýrt.
34 Allt þetta sagði Jesús til mannfjöldans í dæmisögum. og án dæmisaga talaði hann ekki til þeirra.
35 Til þess að það rætist sem spámaðurinn sagði: Ég mun opna munn minn í dæmisögum. Ég mun segja það sem leynt hefur verið frá grundvöllun heimsins.
36 Þá sendi Jesús mannfjöldann burt og gekk inn í húsið, og lærisveinar hans komu til hans og sögðu: Segðu okkur dæmisöguna um illgresið á akrinum.
37 Hann svaraði og sagði við þá: „ Sá sem sáir góðu sæði er Mannssonurinn.
38 Völlurinn er heimurinn; hið góða sæði eru börn ríkisins; en illgresið er börn hins vonda.
39 Óvinurinn sem sáði þeim er djöfullinn. uppskeran er endir heimsins; og kornskurðarmennirnir eru englarnir.
40 Eins og illgresinu er safnað og brennt í eldi. svo mun vera í enda þessa heims.
41 Mannssonurinn mun senda engla sína, og þeir munu safna saman úr ríki hans öllu því, sem hneykslast, og þeim, sem ranglætið gjöra.
42 Og hann skal kasta þeim í eldsofn, þar mun vera væl og gnístran tanna.
43 Þá munu hinir réttlátu skína eins og sólin í ríki föður síns. Sá sem hefur eyru til að heyra, hann heyri.
44 Aftur er himnaríki líkt fjársjóði sem er falinn á akri. sem þegar maður finnur, felur hann og fer af gleði yfir því og selur allt sem hann á og kaupir þann akur.
45 Aftur er himnaríki líkt við kaupmann, sem leitar að fallegum perlum.
46 Hann, er hann hafði fundið eina dýrmæta perlu, fór og seldi allt, sem hann átti, og keypti hana.
47 Aftur er himnaríki líkt neti, sem varpað var í hafið og safnað alls konar.
48 Þegar það var fullt, drógu þeir að ströndinni, settust niður og söfnuðu hinu góða í ker, en köstuðu hinum vondu.

49Svo mun verða við enda veraldar: englarnir munu ganga fram og greina hina óguðlegu úr hópi réttlátra,
50 Og hann skal kasta þeim í eldsofninn: þar mun vera væl og gnístran tanna.
51 Jesús sagði við þá: Hafið þér skilið allt þetta? Þeir segja við hann: Já, herra!
52 Þá sagði hann við þá: " Þess vegna er sérhver fræðimaður, sem fræddur er til himnaríkis, líkur húsráðanda, sem ber fram nýtt og gamalt úr fjársjóði sínum.
53 Og svo bar við, að þegar Jesús hafði lokið þessum dæmisögum, fór hann þaðan.
54 Og er hann kom til heimalands síns, kenndi hann þeim í samkundu þeirra, svo að þeir undruðust og sagði: Hvaðan hefur þessi maður þessa speki og þessi kraftaverk?
55 Er þetta ekki sonur smiðsins? heitir móðir hans ekki María? og bræður hans, Jakob, Jóses, Símon og Júdas?
56 Og systur hans, eru þær ekki allar með okkur? Hvaðan hefur þessi maður þá allt þetta?
57 Og þeir hneyksluðust á honum. En Jesús sagði við þá: „ Spámaður er ekki heiðurslaus nema í heimalandi sínu og í sínu húsi.
58 Og hann vann þar ekki mörg kraftaverk vegna vantrúar þeirra.

14. KAFLI

1 Á þeim tíma heyrði Heródes fjórðungsfrægur frægðar Jesú,
2 Og sagði við þjóna sína: „Þetta er Jóhannes skírari. hann er risinn upp frá dauðum; og þess vegna birtast kraftaverkin í honum.
3 Því að Heródes hafði gripið Jóhannes og bundið hann og sett hann í fangelsi vegna Heródíasar, konu Filippusar bróður síns.
4 Því að Jóhannes sagði við hann: "Það er þér ekki leyfilegt að eiga hana."
5 Og þegar hann vildi hafa drepið hann, óttaðist hann mannfjöldann, því að þeir töldu hann vera spámann.
6 En er fæðingardagur Heródesar var haldinn, dansaði dóttir Heródíasar fyrir þeim og þóknaðist Heródes.
7 Því næst hét hann því með eið að gefa henni hvað sem hún vildi biðja um.
8 Og hún var áður látin vita af móður sinni og sagði: "Gef mér hér höfuð Jóhannesar skírara í hleðslutæki."
9 Og konungur var hryggur. En vegna eiðsins og þeirra, sem með honum sátu til borðs, bauð hann að gefa henni.
10 Og hann sendi og hálshöggaði Jóhannes í fangelsinu.
11 Og höfuð hans var borið í fat og gefið stúlkunni, og hún bar það móður sinni.
12 Og lærisveinar hans komu, tóku líkið og grófu það og fóru og sögðu Jesú frá.
13 Þegar Jesús frétti það, fór hann þaðan á skipi til eyðimerkurstaðar. En er fólkið hafði heyrt það, fylgdu þeir honum fótgangandi út úr borgunum.
14 Og Jesús gekk út og sá mikinn mannfjölda og kenndi sér í brjósti um þá, og læknaði þá sjúka.
15 En er kvöld var komið, komu lærisveinar hans til hans og sögðu: „Þetta er eyðistaður, og tíminn er liðinn. sendið mannfjöldann burt, að þeir geti farið inn í þorpin og keypt sér vistir.
16 En Jesús sagði við þá: „ Þeir þurfa ekki að fara. gefðu þeim að eta.
17 Og þeir sögðu við hann: "Vér eigum hér aðeins fimm brauð og tvo fiska."
18 Hann sagði: „ Færðu þá hingað til mín.
19 Og hann bauð mannfjöldanum að setjast á grasið, tók brauðin fimm og fiskana tvo, leit upp til himins, blessaði, braut og gaf lærisveinum sínum brauðin og mannfjöldanum lærisveinana. .
20 Og þeir átu allir og urðu mettir, og þeir tóku upp tólf körfur fullar af brotunum, sem eftir voru.
21 Og þeir sem borðuðu voru um fimm þúsund karlar, auk kvenna og barna.
22 Og þegar í stað neyddi Jesús lærisveina sína til að fara um borð í skip og fara á undan sér yfir á hina hliðina, meðan hann sendi mannfjöldann í burtu.
23 Og er hann hafði sent mannfjöldann burt, gekk hann upp á fjallið einn til að biðjast fyrir, og er kvöld var komið, var hann þar einn.
24 En skipið var nú í miðju hafinu, í ölduróti, því að vindurinn var á móti.
25 Og á fjórðu næturvaktinni gekk Jesús til þeirra, gangandi á sjónum.
26 Þegar lærisveinarnir sáu hann ganga á sjónum, urðu þeir skelfingu lostnir og sögðu: "Það er andi." og þeir hrópuðu af ótta.
27 En þegar í stað talaði Jesús til þeirra og sagði: Verið hughraustir. það er ég; verið ekki hræddur.
28 Og Pétur svaraði honum og sagði: Herra, ef það ert þú, þá bjóð mér að koma til þín á vatninu.
29 Og hann sagði: " Kom þú!" Og er Pétur var kominn niður af skipinu, gekk hann á vatninu til að fara til Jesú.
30 En er hann sá vindinn mikinn, varð hann hræddur. og byrjaði að sökkva, hrópaði hann og sagði: Herra, frelsaðu mig!
31 Og þegar í stað rétti Jesús fram hönd sína, greip hann og sagði við hann: Ó þú trúlítil, hvers vegna efaðist þú?
32 Og er þeir voru komnir í skipið, lægði vindur.
33 Þá komu þeir, sem í skipinu voru, tilbáðu hann og sögðu: "Sannlega ert þú sonur Guðs."
34 Og þegar þeir voru komnir yfir, komu þeir inn í Genesaret-land.
35. Og er menn þess staðar vissu um hann, sendu þeir út um allt landið allt í kring og færðu honum alla sjúka.
36 Og hann bað hann að þeir mættu aðeins snerta fald klæða hans, og allir sem snertu urðu fullkomlega heilir.

15. KAFLI

1 Þá komu til Jesú fræðimenn og farísear, sem voru frá Jerúsalem, og sögðu:
2 Hvers vegna brjóta lærisveinar þínir erfðavenjur öldunganna? því að þeir þvo ekki hendur sínar, þegar þeir eta brauð.
3 En hann svaraði og sagði við þá: Hvers vegna brjótið þér líka boð Guðs með erfðaskrá yðar?
4 Því að Guð bauð og sagði: Heiðra föður þinn og móður, og: Sá sem bölvar föður eða móður, deyi dauðann.
5 En þér segið: Hver sem segir við föður sinn eða móður sína: „Það er gjöf, með hverju sem þú gætir haft gagn af mér.
6 Og heiðra ekki föður sinn eða móður, hann skal vera frjáls. Þannig hafið þér gert boð Guðs að engu með erfðaskrá yðar.

7 Þér hræsnarar, rétt spáði Jesaja um yður, er hann sagði:
8 Þetta fólk nálgast mig með munni sínum og heiðrar mig
með vörum sínum. en hjarta þeirra er langt frá mér.
9 En til einskis tilbiðja þeir mig og kenna boðorð manna.
10 Og hann kallaði á mannfjöldann og sagði við þá: Heyrið
og skilið.
11 Ekki saurgar það sem inn í munninn kemur. en það sem
kemur út af munninum, það saurgar manninn.
12 Þá komu lærisveinar hans og sögðu við hann: Veistu, að
farísearnir hneyksluðust, eftir að þeir heyrðu þetta orð?
13 En hann svaraði og sagði: Sérhver jurt, sem minn
himneskur faðir hefur ekki gróðursett, skal upprætt verða.
14 Látið þá í friði, þeir eru blindir leiðtogar blindra. Og ef
blindur leiðir blindan, skulu báðir falla í skurðinn.
15 Þá svaraði Pétur og sagði við hann: Segðu okkur þessa
dæmisögu.
16 Og Jesús sagði: Eruð þér líka enn skilningslausir?
17 Skiljið þér ekki enn, að hver sem kemur inn um
munninn fer í kviðinn og er varpað út í dragið?
18 En það sem kemur út af munninum kemur út frá
hjartanu. og þeir saurga manninn.
19 Því að úr hjartanu koma vondar hugsanir, manndráp,
hór, saurlifnað, þjófnað, ljúgvitni, guðlast.
20 Þetta er það, sem saurgar manninn, en að eta með
óþvegnum höndum saurgar ekki manninn.
21 Síðan fór Jesús þaðan og fór til landa Týrusar og Sídons.
22 Og sjá, Kanaansk kona kom út af sömu ströndum og
hrópaði til hans og sagði: Miskunna þú mér, Drottinn,
sonur Davíðs! Dóttir mín er gríðarlega pirruð af djöfli.
23 En hann svaraði henni ekki einu orði. Og lærisveinar
hans komu, báðu hann og sögðu: Sendið hana burt. því að
hún hrópar á eftir oss.
24 En hann svaraði og sagði: Ég er ekki sendur nema til
hinna týndu sauða af Ísraelsætt.
25 Þá kom hún, tilbað hann og sagði: Herra, hjálpaðu mér.
26 En hann svaraði og sagði: " Það er óviðeigandi að taka
brauð barnanna og kasta því fyrir hunda."
27 Og hún sagði: Sannlega, Drottinn, en hundarnir eta af
molunum, sem falla af borði húsbænda þeirra.
28 Þá svaraði Jesús og sagði við hana: Kona, mikil er trú
þín. Vertu þér eins og þú vilt. Og dóttir hennar varð heil frá
þeirri stundu.
29 Og Jesús fór þaðan og gekk að Galíleuvatni. og gekk
upp á fjall og settist þar.
30 Og mikill mannfjöldi kom til hans og hafði með sér þá
sem voru haltir, blindir, mállausir, limlestir og marga aðra,
og kastaði þeim niður fyrir fætur Jesú. og hann læknaði þá:
31 Svo undraðist mannfjöldinn, þegar þeir sáu mállausa
tala, lemstraða heila, halta ganga og blinda að sjá, og þeir
vegsömuðu Ísraels Guð.
32 Þá kallaði Jesús til sín lærisveina sína og sagði: „ Ég
samhryggist mannfjöldanum, því að þeir eru hjá mér núna í
þrjá daga og hafa ekkert að eta.
33 Og lærisveinar hans sögðu við hann: Hvaðan ættum vér
að fá svo mikið brauð í eyðimörkinni, að við getum fyllt
svo mikinn mannfjölda?
34 Og Jesús sagði við þá: " Hversu mörg brauð hafið þér?"
Og þeir sögðu: Sjö og nokkrir smáfiskar.
35 Og hann bauð mannfjöldanum að setjast á jörðina.
36 Og hann tók brauðin sjö og fiskana, gjörði þakkir, braut
þau og gaf lærisveinum sínum og lærisveinana
mannfjöldanum.
37 Og þeir átu allir og urðu mettir, og þeir tóku sjö körfur
fullar af kjötbrotinu, sem eftir var.
38 Og þeir sem átu voru fjögur þúsund karla, auk kvenna
og barna.
39 Og hann lét mannfjöldann fara og fór í skip og kom til
landa Magdala.

16. KAFLI

1 Farísear komu líka ásamt saddúkeum og freistandi vildu
hans að hann myndi sýna þeim tákn af himni.
2 Hann svaraði og sagði við þá: " Þegar það er kvöld, segið
þér: Það verður gott veður, því að himinninn er rauður."
3 Og á morgnana verður vont veður í dag, því að himinninn
er rauður og lágur. Ó þér hræsnarar, þér getið greint andlit
himinsins; en getið þér ekki greint tíðarmerki?
4 vond og hórdómsfull kynslóð leitar tákns. Og því skal
ekkert tákn gefið nema tákn Jónasar spámanns. Og hann
yfirgaf þá og fór.
5 Og þegar lærisveinar hans komu hinum megin, höfðu
þeir gleymt að taka brauð.
6 Þá sagði Jesús við þá: Gætið að og varist súrdeig farísea
og saddúkea.
7 Og þeir ræddu sín á milli og sögðu: "Það er vegna þess
að við höfum ekki tekið brauð."
8 Þegar Jesús varð þess var, sagði hann við þá: Þér trúlitlir,
hví rökræðið þið sín á milli, af því að þér hafið ekki komið
með brauð?
9 Skiljið þér ekki enn og munið ekki eftir fimm brauðum af
fimm þúsundum og hversu margar körfur þér tókuð upp?
10 Hvorki brauðin sjö af fjórum þúsundum, og hversu
margar körfur tókuð þér?
11 Hvernig stendur á því, að þér skiljið ekki, að ég talaði
það ekki til yðar um brauð, að þér skylduð varast súrdeig
farísea og saddúkea?
12 Þá skildu þeir, að hann bað þá ekki varast súrdeig af
brauði, heldur kenningu farísea og saddúkea.
13 Þegar Jesús kom inn í land Sesareu Filippí, spurði hann
lærisveina sína og sagði: Hvern segja menn að ég sé
Mannssonurinn?
14 Og þeir sögðu: "Sumir segja að þú sért Jóhannes skírari,
sumir Elía." og aðrir, Jeremías, eða einn af spámönnunum.
15 Hann sagði við þá: En hver segið þér að ég sé?
16 Símon Pétur svaraði og sagði: Þú ert Kristur, sonur hins
lifanda Guðs.
17 Jesús svaraði og sagði við hann: Blessaður ert þú,
Símon Barjona, því að hold og blóð hefur ekki opinberað
þér það, heldur faðir minn, sem er á himnum.
18 Og ég segi þér líka, að þú ert Pétur, og á þessum bjargi
mun ég byggja kirkju mína. og hlið helvítis munu ekki
sigra það.
19 Og ég mun gefa þér lykla himnaríkis, og hvað sem þú
bindur á jörðu, skal bundið á himni, og hvað sem þú leysir
á jörðu, mun leyst á himnum.
20 Þá bauð hann lærisveinum sínum að segja engum að
hann væri Jesús Kristur.
21 Frá þeim tíma tók Jesús að sýna lærisveinum sínum
hvernig hann ætti að fara til Jerúsalem og þola margt af
öldungum og æðstu prestum og fræðimönnum, og verða
drepinn og reistur upp á þriðja degi.
22 Þá tók Pétur hann og tók að ávíta hann og sagði: Vertu
fjarri þér, herra, þetta skal ekki koma þér fyrir.

23 En hann sneri sér við og sagði við Pétur: „ Víg á bak við mig, Satan!
24 Þá sagði Jesús við lærisveina sína: Ef einhver vill fylgja mér, þá afneiti hann sjálfum sér, taki kross sinn og fylgi mér.
25 Því að hver sem bjargar lífi sínu mun týna því, og hver sem týnir lífi sínu mín vegna mun finna það.
26 Því að hvað hefur manni það að gagni, ef hann vinnur allan heiminn og týnir eigin sálu? eða hvað á maður að gefa í skiptum fyrir sál sína?
27 Því að Mannssonurinn mun koma í dýrð föður síns með englum sínum. og þá skal hann launa hverjum manni eftir verkum hans.
28 Sannlega segi ég yður: Hér standa nokkrir, sem ekki munu bragðast dauðans, fyrr en þeir sjá Mannssoninn koma í ríki sínu.

17. KAFLI

1 Og eftir sex daga tók Jesús Pétur, Jakob og Jóhannes bróður sinn og leiddi þá upp á hátt fjall hver fyrir sig.
2 Og ummyndaðist fyrir þeim, og andlit hans ljómaði eins og sólin, og klæði hans voru hvít sem ljósið.
3 Og sjá, þeim birtist Móse og Elía á tali við hann.
4 Þá svaraði Pétur og sagði við Jesú: Herra, það er gott fyrir oss að vera hér. Ef þú vilt, þá skulum vér búa hér þrjár tjaldbúðir. einn fyrir þig, einn fyrir Móse og einn fyrir Elías.
5 Meðan hann enn talaði, sjá, bjart ský skyggði á þá, og sjá, rödd úr skýinu, sem sagði: „Þetta er minn elskaði sonur, sem ég hef velþóknun á. heyrið þér hann.
6 Þegar lærisveinarnir heyrðu það, féllu þeir fram á ásjónu sína og urðu mjög hræddir.
7 Jesús kom, snart þá og sagði: Stattu upp og óttist ekki.
8 Og þegar þeir hófu upp augu sín, sáu þeir engan nema Jesús einn.
9 Og er þeir komu niður af fjallinu, bauð Jesús þeim og sagði: Segið engum sýninni fyrr en Mannssonurinn er risinn upp frá dauðum.
10 Lærisveinar hans spurðu hann og sögðu: „Hví segja þá fræðimennirnir að Elía verði fyrst að koma?
11 Og Jesús svaraði og sagði við þá: Elía mun sannarlega fyrst koma og endurreisa allt.
12 En ég segi yður: Elía er þegar kominn, og þeir þekktu hann ekki, heldur gjörðu við hann allt sem þeir vildu. Eins mun og Mannssonurinn þjást af þeim.
13 Þá skildu lærisveinarnir, að hann talaði við þá um Jóhannes skírara.
14 Og er þeir komu til mannfjöldans, kom til hans maður nokkur, kraup fyrir honum og sagði:
15 Drottinn, miskunna þú syni mínum, því að hann er brjálæðingur og sársaukafullur, því að oft fellur hann í eldinn og oft í vatnið.
16 Og ég leiddi hann til lærisveina þinna, og þeir gátu ekki læknað hann.
17 Þá svaraði Jesús og sagði: Ó trúlausa og rangsnúna kynslóð, hversu lengi á ég að vera hjá yður? hversu lengi á ég að þola þig? komdu með hann hingað til mín.
18 Og Jesús ávítaði djöfulinn. Og hann fór frá honum, og barnið læknaðist strax á þeirri stundu.
19 Þá komu lærisveinarnir til Jesú aðskildir og sögðu: Hvers vegna gátum vér ekki rekið hann út?
20 Og Jesús sagði við þá: Vegna vantrúar yðar. og það skal fjarlægja; og ekkert mun þér verða ómögulegt.
21 En þetta kyn fer ekki út nema með bæn og föstu.
22 En meðan þeir voru í Galíleu, sagði Jesús við þá: Mannssonurinn mun framseldur verða í manna hendur.
23 Og þeir munu drepa hann, og á þriðja degi mun hann rísa upp aftur. Og þeim þótti mjög leitt.
24. Þegar þeir komu til Kapernaum, komu þeir, sem fengu skattpeninga, til Péturs og sögðu: "Greiða húsbóndi þinn ekki skatt?"
25 Hann segir: Já. Og er hann var kominn inn í húsið, kom Jesús í veg fyrir hann og sagði: Hvað finnst þér, Símon? af hverjum taka konungar jarðarinnar toll eða skatt? þeirra eigin barna eða ókunnugra?
26 Pétur sagði við hann: "Af útlendingum." Jesús sagði við hann: Þá eru börnin frjáls.
27 En til þess að við hneykslum þá ekki, far þú til sjávar og kastaðu krók og taktu upp fiskinn, sem fyrst kemur upp. Og þegar þú hefur lokið upp munni hans, munt þú finna peningapening. Taktu og gef þeim fyrir mig og þig.

18. KAFLI

1 Á sama tíma komu lærisveinarnir til Jesú og sögðu: Hver er mestur í himnaríki?
2 Og Jesús kallaði til sín lítið barn og setti það mitt á meðal þeirra.
3 og sagði: Sannlega segi ég yður, nema þér snúið við og verðið eins og börn, munuð þér ekki ganga inn í himnaríki.
4 Hver sem auðmýkir sig eins og þetta litla barn, sá er mestur í himnaríki.
5 Og hver sem tekur við einu slíku litlu barni í mínu nafni tekur á móti mér.
6 En hver sá, sem móðgar einn af þessum smábörnum, sem trúa á mig, það var betra fyrir hann, að kvarnarsteinn væri hengdur um háls honum og hann drukknaði í sjávardjúpi.
7 Vei heiminum vegna misgjörða! því að það hlýtur að vera að lögbrot koma; en vei þeim manni, sem hneykslan kemur fyrir!
8 Því ef hönd þín eða fótur hneykslar þig, þá högg þá af og kasta þeim frá þér. Betra er fyrir þig að ganga haltur eða lemstraður til lífsins heldur en að hafa tvær hendur eða tvo fætur til að vera varpað í eilífan eld.
9 Og ef auga þitt hneykslar þig, þá rífðu það út og kasta því frá þér. Betra er fyrir þig að ganga inn í lífið með einu auga, heldur en að hafa tvö augu til að vera kastað í helvítis eld.
10 Gætið þess að þér fyrirlítið ekki einn af þessum smábörnum. Því að ég segi yður, að englar þeirra á himnum sjá alltaf ásjónu föður míns, sem er á himnum.
11 Því að Mannssonurinn er kominn til að frelsa það sem glatað var.
12 Hvernig heldurðu? Ef maður á hundrað sauði og einn þeirra villist, skilur hann þá ekki níutíu og níu og fer upp á fjöll og leitar að því sem villst?
13 Og ef svo er að hann finnur það, sannlega segi ég yður, hann gleðst meira yfir þeim sauðum en þeim níutíu og níu sem ekki villtust.
14 Svo er það ekki vilji föður yðar, sem er á himnum, að einn af þessum smábörnum glatist.
15 Og ef bróðir þinn setur sig fram við þig, þá far þú og seg honum misgjörð sína milli þín og hans eina. Ef hann heyrir þig, þá hefur þú unnið bróður þinn.

16 En ef hann vill ekki hlusta á þig, þá skaltu taka með þér
einn eða tvo í viðbót, svo að í munni tveggja eða þriggja
vitna megi staðfesta hvert orð.
17 Og ef hann vanrækir að heyra þá, segðu það
söfnuðinum, en ef hann vanrækir að hlusta á söfnuðinn, þá
sé hann þér eins og heiðinn maður og tollheimtumaður.
18 Sannlega segi ég yður: Hvað sem þér bindið á jörðu,
mun bundið vera á himni, og hvað sem þér leysið á jörðu,
mun leyst á himnum.
19 Aftur segi ég yður, að ef tveir yðar eru sammála um á
jörðu að snerta eitthvað, sem þeir munu biðja um, mun það
verða þeim gert af föður mínum, sem er á himnum.
20 Því að þar sem tveir eða þrír eru saman komnir í mínu
nafni, þar er ég mitt á meðal þeirra.
21 Þá kom Pétur til hans og sagði: Herra, hversu oft mun
bróðir minn syndga gegn mér og ég fyrirgefa honum? til
sjö sinnum?
22 Jesús sagði við hann: Ekki segi ég þér: sjö sinnum,
heldur sjötíu sinnum sjö.
23 Þess vegna er himnaríki líkt við konung nokkurn, sem
myndi taka tillit til þjóna sinna.
24 Og er hann var farinn að reikna, var einn færður til hans,
sem skuldaði honum tíu þúsund talentur.
25 En þar sem hann þurfti ekki að borga, bauð herra hans
að selja hann og konu hans og börn og allt sem hann átti og
borga.
26 Þá féll þjónninn niður, féll fram fyrir honum og sagði:
Herra, vertu þolinmóður við mig, og ég mun gjalda þér allt.
27 Þá varð herra þess þjóns miskunnsamur, leysti hann og
gaf honum skuldina.
28 En þessi sami þjónn gekk út og fann einn af samþjónum
sínum, sem skuldaði honum hundrað pensa, og hann lagði
hendur á hann, tók um hálsinn á honum og sagði: Greiða
mér það sem þú skuldar.
29 Og samþjónn hans féll til fóta honum, bað hann og
sagði: Vertu þolinmóður við mig, og ég mun gjalda þér allt.
30 Og hann vildi ekki, heldur fór og varpaði honum í
fangelsi, þar til hann hefði greitt skuldina.
31 Þegar samþjónar hans sáu hvað gjört var, urðu þeir
mjög hryggir og komu og sögðu herra sínum allt sem gerst
hafði.
32 Þá sagði herra hans, eftir að hann hafði kallað á hann,
við hann: „Þú vondi þjónn, ég gaf þér alla þá skuld, af því
að þú þráðir mín.
33 Skyldir þú ekki líka hafa samúð með samþjóni þínum,
eins og ég aumkaði þig?
34 Og herra hans reiddist og framseldi hann kvölurunum,
uns hann hefði greitt allt, sem honum bar.
35 Svo mun líka minn himneski faðir gera við yður, ef þér
af hjarta fyrirgefið ekki hverjum bróður sínum misgjörðir
sínar.

19. KAFLI

1 Og svo bar við, að þegar Jesús hafði lokið þessum orðum,
lagði hann af stað frá Galíleu og kom til Júdeustranda
handan Jórdanar.
2 Og mikill mannfjöldi fylgdi honum. og læknaði þá þar.
3 Farísear komu og til hans, freistuðu hans og sögðu við
hann: Er manni leyfilegt að skilja við konu sína fyrir hvers
kyns sakir?
4 Og hann svaraði og sagði við þá: " Hafið þér ekki lesið,
að hann, sem skapaði þá í upphafi, gerði þá karl og konu,
5 og sagði: „Af þessum sökum mun maður yfirgefa föður
og móður og halda sig við konu sína, og þau tvö skulu vera
eitt hold?
6 Þess vegna eru þeir ekki framar tveir, heldur eitt hold.
Það sem Guð hefur tengt saman, skal ekki maðurinn sundur
skipta.
7 Þeir sögðu við hann: „Hvers vegna bauð Móse þá að gefa
skilnaðarskrift og skilja hana frá?
8 Hann sagði við þá: „ Móse leyfði yður að skilja við konur
yðar vegna harðleika hjartans, en frá upphafi var það ekki
svo.
9 Og ég segi yður: Hver sem skilur við konu sína, nema
vegna hórdóms, og kvænist annarri, drýgir hór.
10 Lærisveinar hans segja við hann: „Ef svo er með konu
hans, þá er ekki gott að giftast.
11 En hann sagði við þá: „ Allir geta ekki meðtekið þetta
orð, nema þeir sem það er gefið.
12 Því að það eru nokkrir geldingar, sem svo eru fæddir frá
móðurlífi, og það eru nokkrir geldingar, sem voru gjörðir
að geldingum af mönnum, og það eru geldingar, sem gjört
hafa sig að geldingum fyrir himnaríkis sakir. Sá sem getur
meðtekið það, hann taki við því.
13 Þá voru börn færð til hans, að hann skyldi leggja hendur
yfir þau og biðjast fyrir, og lærisveinarnir ávítuðu þau.
14 En Jesús sagði: Leyfið börnunum að koma til mín og
varnið þeim ekki að koma til mín, því að slíkra er
himnaríki.
15 Og hann lagði hendur yfir þá og fór þaðan.
16 Og sjá, einn kom og sagði við hann: „Góði meistari,
hvað gott á ég að gjöra, svo að ég megi öðlast eilíft líf?
17 Og hann sagði við hann: „ Hví kallar þú mig góðan?
enginn er góður nema einn, það er Guð, en ef þú vilt ganga
inn í lífið, þá haltu boðorðin.
18 Hann sagði við hann: Hver? Jesús sagði: Þú skalt ekki
morð fremja, þú skalt ekki drýgja hór, þú skalt ekki stela,
þú skalt ekki bera ljúgvitni,
19 Heiðra föður þinn og móður þína, og: Þú skalt elska
náunga þinn eins og sjálfan þig.
20 Ungi maðurinn sagði við hann: „Allt þetta hef ég
varðveitt frá æsku. Hvað skortir mig enn?
21 Jesús sagði við hann: „ Ef þú vilt vera fullkominn, þá
far þú og sel það sem þú átt og gef fátækum, og munt þú
fjársjóð eiga á himni. Kom og fylg mér.
22 En er ungi maðurinn heyrði þetta orð, fór hann hryggur
burt, því að hann átti miklar eignir.
23 Þá sagði Jesús við lærisveina sína: Sannlega segi ég
yður, að ríkur maður mun varla komast inn í himnaríki.
24 Og enn segi ég yður: Auðveldara er fyrir úlfalda að fara
í gegnum nálarauga en fyrir ríkan mann að ganga inn í
Guðs ríki.
25 Þegar lærisveinar hans heyrðu það, urðu þeir mjög
undrandi og sögðu: Hver getur þá orðið hólpinn?
26 En Jesús sá þá og sagði við þá: " Hjá mönnum er þetta
ómögulegt." en hjá Guði er allt mögulegt.
27 Þá svaraði Pétur og sagði við hann: Sjá, vér höfum
yfirgefið allt og fylgt þér. hvað eigum vér því að hafa?
28 Og Jesús sagði við þá: Sannlega segi ég yður, að þér,
sem hafið fylgt mér, í endurnýjuninni, þegar
Mannssonurinn mun sitja í hásæti dýrðar sinnar, munuð þér
líka sitja í tólf hásætum og dæma tólf ættkvíslir. Ísrael.

29 Og hver sá sem hefur yfirgefið hús eða bræður eða systur eða föður eða móður eða konu eða börn eða jarðir vegna nafns míns, mun fá hundraðfalt og erfa eilíft líf.
30 En margir þeir fyrstu munu verða síðastir. og hinir síðustu verða fyrstir.

20. KAFLI

1 Því að himnaríki er eins og húsbóndi, sem gekk út árla morguns til að ráða verkamenn í víngarð sinn.
2 Og er hann hafði samið við verkamennina um eyri á dag, sendi hann þá í víngarð sinn.
3 Og hann gekk út um þriðju stundu og sá aðra standa aðgerðalausa á torginu.
4 Og sagði við þá: Farið líka í víngarðinn, og allt sem rétt er mun ég gefa yður. Og þeir fóru sína leið.
5 Aftur gekk hann út um sjöttu og níundu stundu og gerði eins.
6 Og um elleftu stundu gekk hann út og fann aðra standa aðgerðalausa og sagði við þá: „Hví standið þér hér aðgerðarlausir allan daginn?
7 Þeir segja við hann: Af því að enginn hefur ráðið oss. Hann sagði við þá: Farið líka þér í víngarðinn. og allt sem rétt er, það skuluð þér meðtaka.
8 Þegar kvöld var komið, sagði herra víngarðsins við ráðsmann sinn: Kallaðu á verkamennina og gef þeim laun þeirra, frá hinum síðustu til hinna fyrstu.
9 Og þegar þeir komu, sem voru ráðnir, um elleftu stundina, fengu þeir hvern eyri.
10 En þegar hinir fyrstu komu, héldu þeir, að þeir hefðu átt að fá meira; og þeir fengu sömuleiðis hverjum manni eyri.
11 Og er þeir höfðu tekið við því, mögluðu þeir gegn húsbóndanum,
12 og sögðu: Þessir síðustu hafa aðeins unnið eina klukkustund, og þú hefur gert þá jafna okkur, sem borið hafa byrðar og hita dagsins.
13 En hann svaraði einum þeirra og sagði: Vinur, ég gjöri þig ekki rangt.
14 Taktu það sem þú ert og far þú. Ég mun gefa þessum síðasta, eins og þér.
15 Er mér ekki leyfilegt að gera það sem ég vil við mitt eigið? Er auga þitt illt, af því að ég er góður?
16 Þannig munu hinir síðustu verða fyrstir og hinir fyrstu síðastir, því að margir eru kallaðir, en fáir útvaldir.
17Og Jesús fór upp til Jerúsalem tók lærisveinana tólf í sundur á veginum og sagði við þá:
18 Sjá, vér förum upp til Jerúsalem. og Mannssonurinn mun framseldur verða æðstu prestunum og fræðimönnum, og þeir munu dæma hann til dauða,
19 Og hann mun framselja hann heiðingjunum til að spotta, húðstrýkja og krossfesta hann, og á þriðja degi mun hann rísa upp.
20 Þá kom til hans móðir barna Sebedeusar með sonum sínum, tilbiðjandi hann og þráði eitthvað af honum.
21 Og hann sagði við hana: " Hvað vilt þú?" Hún sagði við hann: „Lát þessir tveir synir mínir sitja, annar til hægri handar þér og hinn til vinstri, í ríki þínu.
22 En Jesús svaraði og sagði: Þér vitið ekki hvers þér biðjið. Getið þér drukkið af bikarnum, sem ég mun drekka af, og láta skírast með skírninni, sem ég er skírður með? Þeir segja við hann: Vér getum.
23 Og hann sagði við þá: „ Þér skuluð sannarlega drekka af bikar mínum og skírast með skírninni, sem ég er skírður í, en að sitja mér til hægri og til vinstri er ekki mitt að gefa, heldur skal það vera þeim gefið, sem það er tilbúið af föður mínum.
24 Þegar hinir tíu heyrðu það, reiddust þeir bræðrunum tveimur.
25 En Jesús kallaði þá til sín og sagði: Þér vitið, að höfðingjar heiðingjanna drottna yfir þeim, og hinir miklu fara með vald yfir þeim.
26 En svo skal ekki vera meðal yðar. En hver sem er mikill á meðal yðar, hann sé þjónn yðar.
27 Og hver sem verður æðsti meðal yðar, hann sé þjónn yðar.
28 Eins og Mannssonurinn kom ekki til að láta þjóna sér, heldur til að þjóna og gefa líf sitt til lausnargjalds fyrir marga.
29 Og er þeir lögðu af stað frá Jeríkó, fylgdi honum mikill mannfjöldi.
30 Og sjá, tveir blindir menn sátu við veginn, er þeir heyrðu, að Jesús gekk fram hjá, hrópuðu og sögðu: Miskunna þú oss, Drottinn, sonur Davíðs.
31 Og mannfjöldinn ávítaði þá, af því að þeir ættu að þegja, en þeir hrópuðu því meir og sögðu: Miskunna þú oss, Drottinn, sonur Davíðs.
32 Jesús stóð kyrr, kallaði á þá og sagði: Hvað viljið þér, að ég gjöri yður?
33 Þeir segja við hann: Herra, til þess að augu vor opnist.
34 Jesús vorkenndi þeim og snart augu þeirra, og þegar í stað sáust augu þeirra, og þeir fylgdu honum.

21. KAFLI

1 Og er þeir nálguðust Jerúsalem og komu til Betfage, til Olíufjallsins, sendu Jesú tvo lærisveina,
2 og sagði við þá: Farið í þorpið gegnt yður, og þegar í stað munuð þér finna asna bundinn og fola með henni.
3 Og ef einhver segir eitthvað við yður, þá skuluð þér segja: Drottinn þarfnast þeirra. og þegar í stað mun hann senda þá.
4 Allt þetta var gert, til þess að rætast mætti það, sem spámaðurinn sagði:
5 Seg þú dóttur Síonar: Sjá, konungur þinn kemur til þín, hógvær og sitjandi á asna og fola asna.
6 Lærisveinarnir fóru og gjörðu eins og Jesús bauð þeim,
7 Og þeir komu með asnann og folann og klæddust þeim í klæði sín og settu hann þar á.
8 Og mjög mikill mannfjöldi breiddi út klæði sín á veginum. aðrir hjuggu greinar af trjánum og stráðu þeim á veginn.
9 Og mannfjöldinn, sem á undan gekk og fylgdi á eftir, hrópaði og sagði: Hósanna syni Davíðs. Blessaður sé sá sem kemur í nafni Drottins. Hósanna í hæstu hæðum.
10 Og er hann kom til Jerúsalem, hrærðist öll borgin og sagði: "Hver er þetta?"
11 Og mannfjöldinn sagði: "Þetta er Jesús spámaðurinn frá Nasaret í Galíleu."
12 Og Jesús gekk inn í musteri Guðs og rak alla þá, sem seldu og keyptu í musterinu, út og kollvarpaði borðum víxlaranna og sætum dúfnasölunnar.
13 og sagði við þá: Ritað er: Hús mitt skal kallað bænahús. en þér hafið gert það að þjófabæli.

14 Og blindir og haltir komu til hans í musterinu. og hann
læknaði þá.
15 Og þegar æðstu prestarnir og fræðimennirnir sáu
undursamlega hlutina, sem hann gjörði, og börnin hrópuðu
í musterinu og sögðu: Hósanna syni Davíðs! þeir voru
mjög óánægðir,
16 Og sagði við hann: „Heyrir þú hvað þessir segja? Og
Jesús sagði við þá: Já. Hafið þér aldrei lesið: Af munni
smábarna og brjóstabarna hefir þú fullkomnað lof?
17 Og hann yfirgaf þá og fór út úr borginni til Betaníu. og
gisti hann þar.
18 En um morguninn, þegar hann sneri aftur inn í borgina,
hungraði hann.
19 Og er hann sá fíkjutré á veginum, kom hann að því og
fann ekkert á því nema laufblöð og sagði við það: „ Héðan
í frá vaxa á þér engan ávöxt að eilífu. Og þegar í stað
visnaði fíkjutréð.
20 Og er lærisveinarnir sáu það, undruðust þeir og sögðu:
Hversu fljótt er fíkjutréð visnað!
21 Jesús svaraði og sagði við þá: Sannlega segi ég yður: Ef
þér hafið trú og efist ekki, munuð þér ekki aðeins gjöra það,
sem gert er við fíkjutréð, heldur einnig ef þér segið við
þetta fjall: Far þú burt. , og þér verði varpað í hafið. það
skal gert.
22 Og allt, hvað sem þér biðjið um í bæn, munuð þér fá, í
trú.
23 Og þegar hann var kominn inn í musterið, komu æðstu
prestarnir og öldungar lýðsins til hans, er hann var að
kenna, og sögðu: Með hvaða valdi gjörir þú þetta? og hver
gaf þér þetta vald?
24 Og Jesús svaraði og sagði við þá: " Eins mun ég einnig
spyrja yður, sem ef þér segið mér, mun ég á sama hátt segja
yður með hvaða valdi ég geri þetta.
25 Skírn Jóhannesar, hvaðan var hún? af himni eða af
mönnum? Og þeir ræddu við sjálfa sig og sögðu: Ef vér
segjum: Af himni! hann mun segja við oss: Hvers vegna
trúðuð þér honum þá ekki?
26 En ef vér segjum: Af mönnum; við óttumst fólkið; því
að allir halda Jóhannes sem spámann.
27 Þeir svöruðu Jesú og sögðu: „Við getum ekki sagt það.
Og hann sagði við þá: Ekki segi ég yður heldur, með hvaða
valdi ég gjöri þetta.
28 En hvað finnst þér? Maður nokkur átti tvo sonu; Og
hann kom til hins fyrsta og sagði: Sonur, far þú að vinna í
dag í víngarðinum mínum.
29 Hann svaraði og sagði: „Ég vil ekki, en síðan iðraðist
hann og fór.
30 Og hann kom að hinum og sagði það sama. Og hann
svaraði og sagði: Ég fer, herra, og fór ekki.
31 Hvor þeirra tveggja gjörði vilja föður síns? Þeir segja
við hann: Sá fyrsti. Jesús sagði við þá: Sannlega segi ég
yður, að tollheimtumenn og skækjur fara inn í Guðs ríki á
undan yður.
32 Því að Jóhannes kom til yðar á vegi réttlætisins, og þér
trúðuð honum ekki, en tollheimtumennirnir og skækjurnar
trúðu honum, og þegar þér sáuð það, iðruðuð þér ekki síðar,
svo að þér gætuð trúað honum.
33 Heyrðu aðra dæmisögu: Það var húsbóndi nokkur, sem
gróðursetti víngarð og girði hann í kring, gróf þar vínpressu,
reisti turn og hleypti honum út til víngarðsmanna og fór út í
fjarlægt land.
34 Og þegar tími ávaxtanna nálgaðist, sendi hann þjóna
sína til ræktunarmannanna, til þess að þeir gætu tekið á
móti ávöxtunum.
35 Þá tóku búmenn hans þjóna hans, börðu einn, drápu
annan og grýttu annan.
36 Aftur sendi hann aðra þjóna, fleiri en hina fyrstu, og
þeir gjörðu sömuleiðis við þá.
37 En síðast af öllu sendi hann til þeirra son sinn og sagði:
Þeir munu virða son minn.
38 En er bóndarnir sáu soninn, sögðu þeir sín á
milli: „Þetta er erfinginn. komdu, vér skulum drepa hann
og taka arf hans.
39 Og þeir náðu honum og köstuðu honum út úr
víngarðinum og drápu hann.
40 Þegar herra víngarðsins kemur, hvað mun hann þá gera
við þá víngarðsmenn?
41 Þeir segja við hann: „Hann mun tortíma þessum
óguðlegu mönnum á ömurlegan hátt og láta víngarð sinn út
öðrum víngarðsmönnum, sem munu gefa honum ávextina á
sínum tíma.
42 Jesús sagði við þá: „ Hafið þér aldrei lesið í
ritningunum: Steinninn, sem smiðirnir höfnuðu, hann er
orðinn hornsteinn.
43 Fyrir því segi ég yður: Guðs ríki mun frá yður tekið
verða og gefið þjóð, sem ber ávöxt þess.
44 Og hver sem fellur á þennan stein, mun brotinn verða,
en hvern sem hann fellur á, mun hann mala að dufti.
45 Þegar æðstu prestarnir og farísearnir höfðu heyrt
dæmisögur hans, skildu þeir, að hann talaði um þá.
46 En þegar þeir reyndu að leggja hendur á hann, óttuðust
þeir mannfjöldann, því að þeir tóku hann sem spámann.

22. KAFLI

1 Jesús svaraði og talaði aftur til þeirra með dæmisögum og
sagði:
2 Himnaríki er eins og konungur nokkur, sem giftist syni
sínum,
3 Og sendi þjóna sína að kalla þá, sem boðnir voru til
brúðkaupsins, og þeir vildu ekki koma.
4 Aftur sendi hann aðra þjóna og sagði: Segið þeim, sem
boðnir eru: Sjá, ég hef undirbúið kvöldverðinn minn:
nautin mín og aurinn eru slátrað, og allt er tilbúið. Komið
til brúðkaupsins.
5 En þeir gerðu lítið úr því og fóru leiðar sinnar, einn til
býlis síns, annar að varningi sínum.
6 Og þeir sem eftir voru tóku þjóna hans, grátbuðu þá og
drápu þá.
7 En er konungur heyrði það, varð hann reiður, og sendi
hersveitir sínar og eyddi þeim morðingjum og brenndi upp
borg þeirra.
8 Þá sagði hann við þjóna sína: Brúðkaupið er tilbúið, en
þeir sem boðnir voru voru ekki verðugir.
9 Farið því inn á þjóðvegina, og allir sem þið hittið bjóðið í
brúðkaupið.
10Þá gengu þessir þjónar út á þjóðvegina og söfnuðu
saman öllum sem þeir fundu, bæði vonda og góða, og
brúðkaupið var búið gestum.
11 Og er konungur kom inn til að sjá gestina, sá hann þar
mann, sem ekki var í brúðkaupsklæðum.
12 Og hann sagði við hann: Vinur, hvernig komstu hingað
inn án brúðkaupsklæðis? Og hann var orðlaus.

13 Þá sagði konungur við þjónana: "Bindið hendur hans og fætur, takið hann burt og varpið honum út í myrkrið ytra. þar skal vera grátur og gnístran tanna.
14 Því að margir eru kallaðir, en fáir útvaldir.
15 Þá fóru faríseарnir og gáfu ráð, hvernig þeir gætu flækt hann í ræðu hans.
16 Og þeir sendu til hans lærisveina sína ásamt Heródesmönnum og sögðu: Meistari, vér vitum, að þú ert sannur og kennir Guðs veg í sannleika, og þér er ekki annt um nokkurn mann, því að þú lítur ekki á manninn.
17 Seg oss því: Hvað finnst þér? Er leyfilegt að gjalda keisaranum skatt eða ekki?
18 En Jesús skynjaði illsku þeirra og sagði: Hvers vegna freistið þér mín, þér hræsnarar?
19 Sýnið mér skattpeningana. Og þeir færðu honum eyri.
20 Og hann sagði við þá: Hver er þessi mynd og yfirskrift?
21 Þeir sögðu við hann: keisarans. Þá sagði hann við þá: Gjaldið því keisaranum það, sem keisarans er. og Guði það sem Guðs er.
22 Þegar þeir heyrðu þessi orð, undruðust þeir, yfirgáfu hann og fóru.
23 Sama dag komu til hans saddúkear, sem segja að engin upprisa sé til, og spurðu hann:
24 Móse sagði: Meistari, og sagði: Ef maður deyr án barna, skal bróðir hans giftast konu sinni og ala bróður sínum niðja.
25 En með oss voru sjö bræður, og sá fyrsti, er hann hafði kvænst konu, dó, og án vandræða, lét hann konu sína eftir bróður sínum.
26 Sömuleiðis er annar og sá þriðji til sjöunda.
27 Og síðastur allra dó líka konan.
28 Hvers vegna skal hún vera af hinum sjö í upprisunni? því þeir áttu hana allir.
29 Jesús svaraði og sagði við þá: Þér skjátlast, þar sem þér þekkið ekki ritningarnar né kraft Guðs.
30 Því að í upprisunni giftast þeir hvorki né eru giftir, heldur eru þeir eins og englar Guðs á himnum.
31 En varðandi upprisu dauðra, hafið þér ekki lesið það, sem Guð hefur sagt yður, er hann sagði:
32 Ég er Guð Abrahams og Guð Ísaks og Guð Jakobs? Guð er ekki Guð hinna dauðu, heldur hinna lifandi.
33 Og þegar mannfjöldinn heyrði þetta, undruðust þeir kenningu hans.
34 En er faríseарnir heyrðu, að hann hefði þagað niður í saddúkeum, söfnuðust þeir saman.
35Þá spurði einn þeirra, sem var lögfræðingur, spurningu, freistaði hans og sagði:
36 Meistari, hvert er hið mikla boðorð í lögmálinu?
37 Jesús sagði við hann: „ Þú skalt elska Drottin Guð þinn af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni og öllum huga þínum.
38 Þetta er fyrsta og stóra boðorðið.
39 Og annað er því líkt: Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig.
40 Á þessum tveimur boðorðum hvílir allt lögmálið og spámennirnir.
41 Meðan faríseарnir voru saman komnir spurði Jesús þá:
42 og sögðu: Hvað finnst þér um Krist? hvers sonur er hann? Þeir sögðu við hann: Sonur Davíðs.
43 Hann sagði við þá: „ Hvernig kallar Davíð hann þá í anda Drottins og sagði:
44 Drottinn sagði við Drottin minn: Sett þú mér til hægri handar, uns ég hef gjört óvini þína að fótskör þinni?
45 Ef Davíð kallar hann Drottin, hvernig er hann þá sonur hans?
46 Og enginn gat svarað honum einu orði, og enginn þorði frá þeim degi að spyrja hann meira.

23. KAFLI

1 Þá talaði Jesús til mannfjöldans og lærisveina hans:
2 og sögðu: Fræðimennirnir og faríseарnir sitja í sæti Móse.
3 Allt því, sem þeir bjóða yður, skuluð þér varðveita og gjöra. en gjörið ekki eftir verkum þeirra, því að þeir segja og gera það ekki.
4 Því að þeir binda þungar byrðar og erfiðar til að bera og leggja þær á herðar manna. en þeir sjálfir munu ekki hreyfa þá með einum fingri þeirra.
5 En öll verk þeirra gjöra þeir til að sjást af mönnum: þeir stækka skrúðgarða sína og stækka ramma klæða sinna,
6 Og elskaðu efstu stofurnar á veislum og aðalseturnar í samkundunum,
7 Og heilsar á mörkuðum og að menn kalli rabbí, rabbí.
8 En þér skuluð ekki kalla rabbín, því að einn er meistari yðar, Kristur. og þér eruð allir bræður.
9 Og kall engan föður yðar á jörðu, því að einn er faðir yðar, sem er á himnum.
10 Ekki skuluð þér heldur kalla meistarar, því að einn er meistari yðar, Kristur.
11 En sá sem er mestur meðal yðar skal vera þjónn yðar.
12 Og hver sem upphefur sjálfan sig mun niðurlægður verða. og sá sem auðmýkir sjálfan sig mun upp hafinn verða.
13 En vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér byrgið himnaríki fyrir mönnum.
14 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér etið hús ekkju og biðjið langa bæn í yfirskyni. Fyrir því skuluð þér hljóta meiri fordæmingu.
15 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér farið um sjó og land til að búa til einn trúboða, og þegar hann er gerður, gerið þér hann tvöfalt meira að barni heljar en yður sjálfa.
16 Vei yður, þér blindir leiðsögumenn, sem segið: Hver sem sver við musterið, það er ekkert. en hver sem sver við gull musterisins, hann er skuldari!
17 Þér heimskingjar og blindir, því hvort er meira gullið eða musterið, sem helgar gullið?
18 Og: Hver sem sver við altarið, það er ekkert. en hver sem sver við gjöfina, sem á henni er, er sekur.
19 Þér heimskingjar og blindir, því hvort er meiri, gjöfin eða altarið, sem helgar gjöfina?
20 Hver sem sver við altarið, sver við það og við allt sem á því er.
21 Og hver sem sver við musterið, hann sver við það og við þann, sem í því býr.
22 Og sá sem sver við himininn, sver við hásæti Guðs og við þann sem á því situr.
23 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér borgið tíund af myntu, anís og kúmeni og hafið sleppt þyngri atriðum lögmálsins, dómgreind, miskunn og trú.
24 Þér blindu leiðsögumenn, sem síið mýgi og gleypið úlfalda.
25 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér hreinsið bikarinn og fatið að utan, en að innan eru þeir fullir af fjárkúgun og óhófi.

26 Þú blindi farísei, hreinsaðu fyrst það sem er í bikarnum og fatinu, svo að utan þeirra verði líka hreint.
27 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér eruð líkir hvítum gröfum, sem að vísu eru fagrar að utan, en eru að innan fullar af dauðra manna beinum og alls konar óhreinleika.
28 Þannig sýnist þér líka hið ytra réttláta mönnum, en innra með þér eruð þér fullir hræsni og ranglætis.
29 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! af því að þér byggið grafir spámannanna og skreytið grafir réttlátra,
30 Og segið: Ef vér hefðum verið á dögum feðra vorra, hefðum vér ekki átt hlutdeild með þeim í blóði spámannanna.
31 Þess vegna verðið þér sjálfum yður vitni, að þér eruð börn þeirra, sem drápu spámennina.
32 Fyllið þá mæli feðra yðar.
33 Þér höggormar, nörungakynslóð, hvernig getið þér komist undan fordæmingu helvítis?
34 Þess vegna, sjá, ég sendi til yðar spámenn, spekinga og fræðimenn, og suma þeirra skuluð þér drepa og krossfesta. Og sumum þeirra skuluð þér húðstrýkja í samkundum yðar og ofsækja þá borgar úr borg.
35 Til þess að yfir yður komi allt hið réttláta blóð, sem úthellt er á jörðinni, frá blóði hins réttláta Abels til blóðs Sakaríassonar Barakia, sem þér drápið milli musterisins og altarissins.
36 Sannlega segi ég yður: Allt þetta mun koma yfir þessa kynslóð.
37 Ó Jerúsalem, Jerúsalem, þú sem drepur spámennina og grýtir þá, sem til þín eru sendir, hversu oft hefði ég ekki viljað safna börnum þínum, eins og hæna safnar hænum sínum undir vængi sér, og þér vilduð ekki!
38 Sjá, hús þitt er eftir í auðn.
39 Því að ég segi yður: Þér munuð ekki sjá mig héðan í frá, fyrr en þér segið: Blessaður sé sá sem kemur í nafni Drottins.

24. KAFLI

1 Jesús gekk út og fór úr musterinu, og lærisveinar hans komu til hans til að sýna honum musterisbyggingarnar.
2 Jesús sagði við þá: Sjáið þér ekki allt þetta? Sannlega segi ég yður: Hér skal ekki skilið eftir steinn á öðrum, sem ekki skal niður eytt.
3 Og er hann sat á Olíufjallinu, komu lærisveinarnir til hans einslega og sögðu: Segðu okkur, hvenær mun þetta gerast? og hvert mun tákn komu þinnar og enda veraldar vera?
4 Jesús svaraði og sagði við þá: Gætið þess að enginn tæli yður.
5 Því að margir munu koma í mínu nafni og segja: Ég er Kristur. og mun blekkja marga.
6 Og þér munuð heyra um stríð og stríðssögur. Gætið þess, að þér verðið ekki skelfd, því að allt þetta mun gerast, en endirinn er ekki enn.
7 Því að þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki, og hungursneyð og drepsóttir og jarðskjálftar munu vera á ýmsum stöðum.
8 Allt þetta er upphaf harma.
9 Þá munu þeir framselja yður til eymdar og drepa yður, og þér munuð verða hataðir af öllum þjóðum vegna nafns míns.
10 Og þá munu margir hneykslast og svíkja hver annan og hata hver annan.
11 Og margir falsspámenn munu rísa upp og afvegaleiða marga.
12 Og vegna þess að misgjörðin verður mikil, mun kærleikur margra kólna.
13 En sá sem staðfastur er allt til enda, sá mun hólpinn verða.
14 Og þetta fagnaðarerindi um ríkið mun prédikað um allan heim til vitnisburðar fyrir allar þjóðir. og þá mun endirinn koma.
15 Þegar þér því sjáið viðurstyggð auðnarinnar, sem Daníel spámaður talaði um, standa á helgum stað, (hver sem les, láti hann skilja.)
16 Þá, sem í Júdeu eru, flýi til fjalla.
17 Sá, sem er á þakinu, komi ekki niður til að taka neitt úr húsi sínu.
18Sá sem er úti á akri skal ekki snúa aftur til að taka klæði sín.
19 Og vei þeim sem eru þungaðir og þeim sem brjósta á þeim dögum!
20 En biðjið að flótti yðar verði ekki á veturna né á hvíldardegi.
21 Því að þá mun verða mikil þrenging, sem ekki hefur verið frá upphafi veraldar til þessa dags, og mun aldrei verða.
22 Og nema þeir dagar styttist, þá verður ekkert hold hólpið, en vegna hinna útvöldu munu þeir dagar styttast.
23 Ef einhver segir við yður: Sjá, hér er Kristur eða þar. trúi því ekki.
24 Því að upp munu koma falskristar og falsspámenn og munu gjöra mikil tákn og undur. að því leyti að þeir, ef það væri mögulegt, blekkja hina útvöldu.
25 Sjá, ég hef sagt þér það áður.
26 Því ef þeir segja við yður: Sjá, hann er í eyðimörkinni. far ekki út. Sjá, hann er í leyniklefum. trúi því ekki.
27 Því að eins og eldingar koma úr austri og skína allt til vesturs. svo mun og koma Mannssonarins verða.
28 Því hvar sem hræið er, þar munu ernarnir safnast saman.
29 Strax eftir þrengingu þeirra daga mun sólin myrkvast, og tunglið mun ekki gefa ljós sitt, og stjörnurnar munu falla af himni, og kraftar himinsins munu hristast.
30 Og þá mun tákn Mannssonarins birtast á himni, og þá munu allar ættkvíslir jarðarinnar harma, og þær munu sjá Mannssoninn koma á skýjum himinsins með krafti og mikilli dýrð.
31 Og hann mun senda engla sína með miklum lúðurhljómi, og þeir munu safna saman útvöldu hans úr vindunum fjórum, frá einum enda himinsins til annars.
32 Lærðu nú dæmisögu um fíkjutréð. Þegar grein hans er enn mjúk og gefur út lauf, þá vitið þér að sumarið er í nánd.
33 Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið allt þetta, að það er nálægt, jafnvel við dyrnar.
34 Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir lok, fyrr en allt þetta er uppfyllt.
35 Himinn og jörð munu líða undir lok, en orð mín munu ekki líða undir lok.
36 En um þann dag og stund veit enginn, ekki englar himinsins, heldur faðir minn einn.
37 En eins og dagar Nóa voru, þannig mun og koma Mannssonarins verða.

38 Því að eins og á dögum fyrir flóðið átu þeir og drukku,
giftu sig og giftu sig, allt til þess dags, er Nói gekk inn í
örkina,
39 Og hann vissi ekki fyrr en flóðið kom og tók þá alla burt.
svo mun og koma Mannssonarins verða.
40 Þá munu tveir vera á akrinum. annan skal tekinn og hinn
skilinn eftir.
41 Tvær konur skulu mala við kvörnina; annan skal tekinn
og hinn skilinn eftir.
42 Vakið því, því að þér vitið ekki, hvaða stund Drottinn
yðar kemur.
43 En vitið þetta, að ef húsbóndinn hefði vitað, á hvaða
vakt þjófurinn kæmi, þá hefði hann vakað og ekki leyft að
brjóta hús sitt upp.
44 Verið því líka viðbúnir, því að á þeirri stundu, sem þér
hugsið ekki, kemur Mannssonurinn.
45 Hver er þá trúr og vitur þjónn, sem herra hans hefur sett
yfir heimili sitt til að gefa þeim mat á réttum tíma?
46 Sæll er sá þjónn, sem herra hans mun finna þegar hann
kemur.
47 Sannlega segi ég yður, að hann mun setja hann yfir allar
eignir hans.
48 En ef sá vondi þjónn segir í hjarta sínu: „Drottinn minn
frestar komu sinni.
49 Og hann byrjar að slá samþjóna sína og eta og drekka
með drukknum.
50 Drottinn þessa þjóns mun koma á þeim degi, sem hann
leitar hans ekki, og á þeirri stundu, sem hann veit ekki,
51 Og hann skal sundur slíta hann og skipa honum
hlutdeild hjá hræsnarunum. Þar mun vera grátur og
gnístran tanna.

25. KAFLI

1 Þá mun himnaríki líkjast tíu meyjum, sem tóku lampa
sína og gengu út á móti brúðgumanum.
2 Og fimm þeirra voru vitrir og fimm heimskir.
3 Þeir sem voru heimskir tóku lampa sína og tóku enga olíu
með sér.
4 En spekingarnir tóku olíu í ílát sín með lömpum sínum.
5 Meðan brúðguminn dvaldi, sofnuðu þeir allir og sváfu.
6 Og um miðnætti heyrðist hróp: Sjá, brúðguminn kemur.
farðu út á móti honum.
7 Þá stóðu allar þessar meyjar upp og klipptu lampa sína.
8 Og heimskingjarnir sögðu við spekingana: „Gefið oss af
olíu yðar! því að lampar vorir eru slokknir.
9 En spekingarnir svöruðu og sögðu: Ekki svo. til þess að
það sé ekki nóg fyrir okkur og yður. Farið heldur til þeirra,
sem selja, og kaupið sjálfum yður.
10 Og er þeir fóru að kaupa, kom brúðguminn; Og þeir,
sem tilbúnir voru, gengu inn með honum til brúðkaupsins,
og dyrunum var lokað.
11 Síðan komu og hinar meyjarnar og sögðu: Herra, herra,
opnaðu fyrir oss.
12 En hann svaraði og sagði: Sannlega segi ég yður, ég
þekki yður ekki.
13 Vakið því, því að þér vitið hvorki daginn né stundina
sem Mannssonurinn kemur.
14 Því að himnaríki er eins og maður sem ferðast inn í
fjarlægt land, sem kallaði á þjóna sína og afhenti þeim
eigur sínar.
15 Og einum gaf hann fimm talentur, öðrum tvær og
öðrum eina. hverjum manni eftir hæfileikum hans; og tók
þegar ferð sína.
16Þá fór sá, sem fengið hafði fimm talenturnar, og verslaði
með þær, og gerði þær aðrar fimm talentur.
17 Og á sama hátt vann sá, sem hafði fengið tvo, einnig tvo
aðra.
18 En sá sem hafði tekið við honum fór og gróf í jörðina og
faldi fé herra síns.
19 Eftir langan tíma kemur herra þessara þjóna og reiknar
með þeim.
20 Og svo kom sá sem hafði fengið fimm talentur og kom
með aðrar fimm talentur og sagði: Herra, þú gafst mér
fimm talentur.
21 Drottinn hans sagði við hann: „Vel gert, þú góði og trúi
þjónn! Þú hefur verið trúr yfir fáu, yfir mörgu mun ég setja
þig að drottni. Gakk inn í gleði herra þíns.
22 Og sá, sem hlotið hafði tvær talentur, kom og sagði:
Herra, þú gafst mér tvær talentur.
23 Drottinn sagði við hann: „Vel gert, góði og trúi þjónn!
yfir fáu hefur þú verið trúr, yfir mörgu mun ég setja þig að
drottni. Gakk inn í gleði herra þíns.
24 Þá kom sá sem hafði fengið eina talentuna og sagði:
Herra, ég þekkti þig, að þú ert harður maður, sem uppsker
þar sem þú hefur ekki sáð og safnar þar sem þú hefur ekki
stráið.
25 Og ég varð hræddur og fór og faldi talentu þína í jörðu.
Sjá, þar hefur þú það sem þú ert.
26 Drottinn hans svaraði og sagði við hann: Þú vondi og
leti þjónn, þú vissir að ég uppsker þar sem ég sáði ekki og
safna þar sem ég hef ekki stráið.
27 Þú hefðir því átt að leggja peningana mína til
skiptamanna, og þegar ég kom, hefði ég fengið mitt eigið
með okurvexti.
28 Taktu því talentuna af honum og gefðu þeim sem hefur
tíu talentur.
29 Því að hverjum þeim, sem hefur, mun gefið verða, og
hann mun hafa gnægð, en frá þeim, sem ekki hefur, mun
jafnvel tekið það, sem hann á.
30 Og kastið hinum ónothæfa þjóni út í ytra myrkrið. Þar
mun vera grátur og gnístran tanna.
31 Þegar Mannssonurinn kemur í dýrð sinni og allir
heilagir englar með honum, þá mun hann sitja í
dýrðarhásæti hans.
32 Og fyrir honum munu allar þjóðir safnast saman, og
hann mun skilja þær hver frá annarri, eins og hirðir skilur
sauði sína frá höfrum.
33 Og hann skal setja sauðina sér til hægri handar, en
hafrana til vinstri.
34 Þá mun konungurinn segja við þá til hægri handar:
Komið, þér blessaðir föður míns, erfið ríkið, sem yður var
búið frá grundvöllun heimsins.
35 Því að ég var hungraður, og þér gáfuð mér að borða. Ég
var þyrstur, og þér gáfuð mér að drekka, ég var útlendingur,
og þér tókuð að mér.
36 Nakinn og þér klædduð mig, ég var sjúkur og þér
vitjuðuð mín. Ég var í fangelsi og þér komuð til mín.
37 Þá munu hinir réttlátu svara honum og segja: Herra,
hvenær sáum vér þig hungraðan og gáfu þér að eta? eða
þyrstur og gaf þér að drekka?
38 Hvenær sáum vér þig ókunnugan og tókum við þér? eða
nakinn og klæddur þig?

39 Eða hvenær sáum við þig veikan eða í fangelsi og komum til þín?
40 Og konungur mun svara og segja við þá: Sannlega segi ég yður: Það sem þér hafið gjört einum af þessum minnstu bræðrum mínum, hafið þér gjört það við mig.
41 Þá mun hann og segja við þá til vinstri: Farið frá mér, þér bölvaðir, í eilífan eld, búinn djöflinum og englum hans.
42 Því að ég var hungraður, og þér gáfuð mér ekki að borða, ég var þyrstur, og þér gáfuð mér ekki að drekka.
43 Ég var útlendingur, og þér tókuð mig ekki að, nakinn og þér klædduð mig ekki, sjúkan og í fangelsi, og þér vitjuðuð mín ekki.
44 Þá munu þeir einnig svara honum og segja: Herra, hvenær sáum við þig hungraðan eða þyrstan eða útlending eða nakinn eða sjúkan eða í fangelsi og þjónuðum þér ekki?
45 Þá mun hann svara þeim og segja: Sannlega segi ég yður: Eftir því sem þér hafið ekki gjört það einum af þessum minnstu, hafið þér það ekki gert við mig.
46 Og þessir munu fara í eilífa refsingu, en hinir réttlátu til eilífs lífs.

26. KAFLI

1 Og svo bar við, er Jesús hafði lokið öllum þessum orðum, sagði hann við lærisveina sína:
2 Þér vitið, að eftir tvo daga er páskahátíð, og Mannssonurinn er framseldur til að vera krossfestur.
3 Þá söfnuðust æðstu prestarnir, fræðimennirnir og öldungar lýðsins saman í höll æðsta prestsins, sem kallaður var Kaífas,
4 Og ráðfærðu sig við að taka Jesú með sviksemi og drepa hann.
5 En þeir sögðu: "Ekki á hátíðardegi, til þess að ekki verði uppnám meðal lýðsins."
6 Þegar Jesús var í Betaníu, í húsi Símonar líkþráa,
7 Kona kom til hans með alabastarkassa með mjög dýrmætum smyrslum og hellti yfir höfuð honum, þar sem hann sat að borði.
8 En er lærisveinar hans sáu það, reiddust þeir og sögðu: "Til hvers er þessi sóun?"
9 Því að þennan smyrsl hefði mátt selja fyrir mikið og gefa fátækum.
10 Þegar Jesús skildi það, sagði hann við þá: " Hví eruð þér að angra konuna?" því að hún hefir unnið mér gott verk.
11 Þér hafið ætíð hina fátæku hjá yður. en mér hafið þið ekki alltaf.
12 Því að með því að hún hellti þessum smyrsli yfir líkama minn, gerði hún það við greftrun mína.
13 Sannlega segi ég yður: Hvar sem þetta fagnaðarerindi verður prédikað um allan heim, þar mun einnig sagt verða frá þessu, sem þessi kona hefur gjört, henni til minningar.
14Þá fór einn af þeim tólf, Júdas Ískaríot, til æðstu prestanna,
15 Og sagði við þá: Hvað viljið þér gefa mér, og ég mun framselja hann yður? Og þeir gerðu sáttmála við hann um þrjátíu silfurpeninga.
16 Og frá þeim tíma leitaði hann tækifæris til að svíkja hann.
17 Á fyrsta degi hátíðar ósýrðu brauðanna komu lærisveinarnir til Jesú og sögðu við hann: ,,Hvar vilt þú að vér búum þér til að eta páskana?
18 Og hann sagði: ,, Far þú inn í borgina til slíks manns og seg við hann: Meistarinn segir: Minn tími er í nánd. Ég mun halda páska í húsi þínu ásamt lærisveinum mínum.
19 Og lærisveinarnir gjörðu eins og Jesús hafði fyrirskipað þeim. og þeir bjuggu páskana.
20 En er kvöld var komið, settist hann niður með þeim tólf.
21 Og er þeir átu, sagði hann: Sannlega segi ég yður, að einn yðar mun svíkja mig.
22 Og þeir urðu mjög hryggir og tóku hver og einn að segja við hann: Herra, er það ég?
23 Og hann svaraði og sagði: Sá sem dýfir hendi sinni með mér í fatið, hann mun svíkja mig.
24 Mannssonurinn fer, eins og um hann er ritað, en vei þeim manni, sem Mannssonurinn er svikinn af! það hefði verið gott fyrir þann mann ef hann hefði ekki verið fæddur.
25 Þá svaraði Júdas, sem sveik hann, og sagði: Meistari, er það ég? Hann sagði við hann: Þú hefur sagt það.
26 Og er þeir voru að borða, tók Jesús brauð, blessaði það, braut það, gaf lærisveinunum og sagði: Takið, etið! þetta er líkami minn.
27 Og hann tók bikarinn, gjörði þakkir, gaf þeim og sagði: ,, Drekkið allt af honum.
28 Því að þetta er blóð mitt nýja testamentisins, sem úthellt er fyrir marga til fyrirgefningar synda.
29 En ég segi yður: Héðan í frá mun ég ekki drekka af þessum ávexti vínviðarins, fyrr en þann dag, þegar ég drekk hann nýjan með yður í ríki föður míns.
30 Og þegar þeir höfðu sungið sálm, fóru þeir út á Olíufjallið.
31 Þá sagði Jesús við þá: ,, Þér munuð allir hneykslast vegna mín í nótt, því að ritað er: Ég mun slá hirðina, og sauðir hjarðarinnar munu tvístrast.
32 En eftir að ég er upprisinn, mun ég fara á undan þér til Galíleu.
33 Pétur svaraði og sagði við hann: Þótt allir hneykslast vegna þín, mun ég þó aldrei hneykslast.
34 Jesús sagði við hann: " Sannlega segi ég þér: Í nótt, áður en haninn galar, munt þú þrisvar afneita mér."
35 Pétur sagði við hann: ,,Þótt ég deyi með þér, mun ég samt ekki afneita þér. Sömuleiðis sögðu og allir lærisveinarnir.
36 Þá kemur Jesús með þeim á stað, sem heitir Getsemane, og sagði við lærisveinana: ,, Setjið hér, meðan ég fer og biðst fyrir.
37 Og hann tók með sér Pétur og tvo syni Sebedeusar og tók að verða hryggur og mjög þungur.
38 Þá sagði hann við þá: ,, Sál mín er mjög sorgmædd, allt til dauða. Verið hér og vakið með mér.
39 Og hann gekk nokkru lengra, féll fram á ásjónu sína, baðst fyrir og sagði: Faðir minn, ef mögulegt er, þá fari þessi kaleikur frá mér, þó ekki eins og ég vil, heldur eins og þú vilt.
40 Og hann kom til lærisveinanna, fann þá sofandi og sagði við Pétur: " Hvað, gátuð þér ekki vakað með mér eina stundu?"
41 Vakið og biðjið, að þér fallið ekki í freistni. Andinn er að sönnu fús, en holdið er veikt.
42 Hann fór aftur í annað sinn, baðst fyrir og sagði: Ó faðir minn, ef þessi bikar fer ekki hjá mér, nema ég drekk hann, þá verði þinn vilji.
43 Og hann kom og fann þá aftur sofandi, því að augu þeirra voru þung.

44 Og hann yfirgaf þá og fór aftur og baðst fyrir í þriðja sinn og sagði sömu orð.
45 Þá kemur hann til lærisveina sinna og segir við þá: Sofið nú áfram og hvílist yðar. Sjá, stundin er í nánd og Mannssonurinn er framseldur í hendur syndara.
46 Rís upp, við skulum fara, sjá, sá er nálægur, sem svíkur mig.
47 Og meðan hann var enn að tala, sjá, Júdas, einn af þeim tólf, kom og með honum mikill mannfjöldi með sverðum og stöngum frá æðstu prestum og öldungum lýðsins.
48 En sá, sem sveik hann, gaf þeim tákn og sagði: Hver sem ég kyssi, það er hann. Haltu fast við hann.
49 Og þegar í stað kom hann til Jesú og sagði: „Heil, meistari! og kyssti hann.
50 Og Jesús sagði við hann: Vinur, hvers vegna ert þú kominn? Þá komu þeir, lögðu hendur á Jesú og tóku hann.
51 Og sjá, einn þeirra, sem með Jesú voru, rétti út hönd sína, brá sverði, sló þjón æðsta prestsins og sló af honum eyrað.
52 Þá sagði Jesús við hann: „ Settu sverði þínu aftur á sinn stað, því að allir þeir, sem sverðið grípa, munu farast með sverði.
53 Heldurðu að ég geti ekki beðið föður míns núna, og hann muni þegar í stað gefa mér meira en tólf hersveitir engla?
54 En hvernig eiga þá ritningarnar að rætast, að svo skuli vera?
55 Á þeirri sömu stundu sagði Jesús við mannfjöldann: Eruð þér farin út eins og gegn þjófi með sverðum og stöngum til að ná mér? Daglega sat ég hjá yður og kenndi í musterinu, og þér hlustuðuð ekki á mig.
56 En allt var þetta gert, til þess að ritningar spámannanna rætist. Þá yfirgáfu hann allir lærisveinarnir og flýðu.
57 Og þeir sem gripið höfðu Jesú leiddu hann til Kaífasar æðsta prests, þar sem fræðimennirnir og öldungarnir voru saman komnir.
58 En Pétur fylgdi honum langt í burtu til hallar æðsta prestsins og gekk inn og settist hjá þjónunum til að sjá endalokin.
59 En æðstu prestarnir og öldungarnir og allt ráðið leituðu ljúgsvitna gegn Jesú til að lífláta hann.
60 En fann engan, já, þótt margir ljúgvottar kæmu, fundu þeir samt engan. Í síðasta lagi komu tvö ljúgvitni,
61 Og sagði: „Þessi maður sagði: Ég get eytt musteri Guðs og byggt það á þremur dögum.
62 Þá stóð æðsti presturinn upp og sagði við hann: „Svarar þú engu? hvað er það sem þessir vitna gegn þér?
63 En Jesús þagði. Og æðsti presturinn svaraði og sagði við hann: Ég sver þig við lifandi Guð, að þú segir okkur, hvort þú ert Kristur, sonur Guðs.
64 Jesús sagði við hann: " Þú hefur sagt það. Samt segi ég yður: Hér eftir munuð þér sjá Mannssoninn sitja til hægri handar kraftsins og koma á skýjum himins.
65 Þá reif æðsti presturinn klæði sín og sagði: „Hann hefir talað guðlast. hvað þurfum við frekar á vitnum? sjá, nú hafið þér heyrt guðlast hans.
66 Hvað finnst þér? Þeir svöruðu og sögðu: Hann er sekur um dauðann.
67 Þá hræktu þeir í andlit hans og börðu hann. og aðrir slógu hann með lófum sínum,
68 og sagði: Spáðu fyrir oss, þú Kristur, hver er sá sem sló þig?
69 Pétur sat fyrir utan í höllinni, og stúlka kom til hans og sagði: "Þú varst líka með Jesú frá Galíleu."
70 En hann afneitaði þeim öllum og sagði: Ég veit ekki hvað þú segir.
71 Og er hann var genginn út í forsalinn, sá önnur ambátt hann og sagði við þá, sem þar voru: „Þessi maður var líka með Jesú frá Nasaret.
72 Og aftur neitaði hann með eið, ég þekki ekki manninn.
73 Og eftir nokkurn tíma komu þeir, sem hjá stóðu, til hans og sögðu við Pétur: „Sannlega ert þú líka einn af þeim. því að þín tala lýsir þér.
74 Þá tók hann að bölva og sverja og segja: Ég þekki ekki manninn. Og þegar í stað fór haninn.
75 Og Pétur minntist orðs Jesú, sem sagði við hann: Áður en haninn galar, muntu þrisvar afneita mér. Og hann gekk út og grét sárlega.

27. KAFLI

1 Þegar morguninn var kominn, tóku allir æðstu prestar og öldungar lýðsins ráð gegn Jesú um að drepa hann.
2 Og er þeir höfðu bundið hann, leiddu þeir hann burt og framseldu hann Pontíusi Pílatusi landstjóra.
3 Þá iðraðist Júdas, sem hafði svikið hann, að hann var sakfelldur, og færði æðstu prestunum og öldungunum hina þrjátíu silfurpeninga aftur.
4 og sagði: Ég hef syndgað með því að svíkja saklaust blóð. Og þeir sögðu: "Hvað kemur þetta okkur við?" sjáðu til þess.
5 Og hann kastaði silfurpeningunum í musterið, fór og fór og hengdi sig.
6 Þá tóku æðstu prestarnir silfurpeningana og sögðu: "Ekki er leyfilegt að leggja þá í fjárhirsluna, því að það er blóðverð."
7 Og þeir tóku ráð og keyptu með sér akur leirkerasmiðsins til að jarða ókunnuga í.
8 Þess vegna var sá akur kallaður blóðakur allt til þessa dags.
9 Þá rættist það, sem sagt var fyrir Jeremy spámann, er hann sagði: ‚Þeir tóku silfurpeningana þrjátíu, verðverðs þess, sem metið var, sem þeir af Ísraelsmönnum metu.
10 Og hann gaf þá fyrir leirkerasmiðinn, eins og Drottinn hafði fyrirskipað mér.
11 Jesús stóð frammi fyrir landstjóranum, og landstjórinn spurði hann og sagði: „Ert þú konungur Gyðinga? Og Jesús sagði við hann: Þú segir það.
12 Og þegar hann var ákærður af æðstu prestum og öldungum, svaraði hann engu.
13 Þá sagði Pílatus við hann: „Heyrir þú ekki hversu margt þeir vitna gegn þér?
14 Og hann svaraði honum aldrei einu orði. svo að landstjóri undraðist mjög.
15 En á þeirri hátíð var landstjórinn vanur að gefa lýðnum út fanga, sem þeir vildu.
16 Og þeir áttu þá merkan fanga, sem Barabbas hét.
17 Þegar þeir voru saman komnir sagði Pílatus við þá: Hvern viljið þér að ég leysi yður lausan? Barabbas, eða Jesús sem er kallaður Kristur?
18 Því að hann vissi, að þeir höfðu frelsað hann af öfund.
19 Þegar hann var settur í dómstólinn, sendi kona hans til hans og sagði: „Haf þú ekkert við þennan réttláta að gera, því að ég hef þolað margt í dag í draumi hans vegna.

20 En æðstu prestarnir og öldungarnir sannfærðu mannfjöldann um að biðja Barabbas og tortíma Jesú.
21 Landstjórinn svaraði og sagði við þá: „Hvorn tveggja viljið þér að ég leysi yður lausan? Þeir sögðu: Barabbas.
22 Pílatus sagði við þá: „Hvað á ég þá að gjöra við Jesú, sem kallaður er Kristur? Þeir segja allir við hann: Lát hann krossfesta sig.
23 Og landstjórinn sagði: "Hvers vegna, hvað illt hefir hann gjört?" En þeir hrópuðu því meir og sögðu: Lát hann krossfesta sig.
24 Þegar Pílatus sá, að hann gat ekkert sigrað, heldur ólgu varð, tók hann vatn, þvoði hendur sínar fyrir mannfjöldanum og sagði: "Ég er saklaus af blóði þessa réttláta manns. Gætið þess."
25 Þá svaraði allur lýðurinn og sagði: „Blóð hans komi yfir oss og yfir börn okkar!
26 Síðan leysti hann þeim Barabbas lausan, og þegar hann hafði húðstrýkað Jesú, framseldi hann hann til krossfestingar.
27 Þá tóku hermenn landstjórans Jesú inn í safnaðarheimilið og söfnuðu til hans öllum hermannaflokknum.
28Þeir klæddu hann og færðu hann skarlatssloppa.
29 Og er þeir höfðu fleytt þyrnikórónu, settu þeir hana á höfuð hans og reyr í hægri hendi hans, og þeir hneigðu kné fyrir honum, hæddu hann og sögðu: „Heil, konungur Gyðinga!
30 Og þeir hræktu á hann, tóku reyrinn og slógu hann í höfuðið.
31 Og eftir að þeir höfðu gert gys að honum, tóku þeir af honum skikkjuna og klæddu hann í klæði hans og leiddu hann burt til að krossfesta hann.
32 Og þegar þeir komu út, fundu þeir mann frá Kýrene, Símon að nafni. Hann neyddu þeir til að bera kross hans.
33 Og þegar þeir komu á stað sem heitir Golgata, það er að segja höfuðkúpustað,
34 Þeir gáfu honum edik að drekka, blandað galli, og þegar hann hafði smakkað af því vildi hann ekki drekka.
35 Og þeir krossfestu hann og skiptu klæði hans og köstuðu hlutkesti, til þess að rætast væri, sem spámaðurinn sagði: Þeir skiptu klæði mínum á milli sín og köstuðu hlutkesti um klæði mitt.
36. Þeir sátu þar og gættu hans.
37 Og setti yfir höfuð honum ásökun sína ritaða: ÞETTA ER JESÚS, KONUNGUR GYÐINGA.
38 Þá voru tveir þjófar krossfestir með honum, annar til hægri og annar til vinstri.
39Og þeir, sem fram hjá gengu, smáðu hann og sveifluðu höfði,
40 og sagði: "Þú sem eyðir musterinu og reisir það á þremur dögum, bjargaðu sjálfum þér." Ef þú ert sonur Guðs, farðu niður af krossinum.
41 Sömuleiðis sögðu æðstu prestarnir, ásamt fræðimönnum og öldungum, hæddu hann:
42 Hann bjargaði öðrum; sjálfum sér getur hann ekki bjargað. Ef hann er konungur Ísraels, þá stígi hann nú niður af krossinum, og við munum trúa honum.
43 Hann treysti Guði. frelsa hann nú, ef hann vill hafa hann, því að hann sagði: Ég er sonur Guðs.
44 Og þjófarnir, sem voru krossfestir með honum, köstuðu því sama í tennur hans.
45 Frá sjöttu stundu var myrkur yfir öllu landinu til níundu stundar.
46 Og um níundu stundu hrópaði Jesús hárri röddu og sagði: Elí, Elí, lama sabachtani? það er að segja: Guð minn, Guð minn, hví hefur þú yfirgefið mig?
47 Nokkrir þeirra, sem þar stóðu, sögðu, er þeir heyrðu það: „Þessi maður kallar á Elía.
48 Og þegar í stað hljóp einn þeirra, tók svamp, fyllti hann ediki, setti á reyr og gaf honum að drekka.
49 Hinir sögðu: „Vér skulum sjá, hvort Elías kemur til að bjarga honum.
50 Þegar Jesús hafði hrópað aftur hárri röddu, gaf hann upp öndina.
51 Og sjá, fortjald musterisins rifnaði í tvennt ofan frá og niður. og jörðin skalf og björgin rifnuðu.
52 Og grafirnar voru opnaðar. og margir líkamar hinna heilögu, sem sváfu, risu upp,
53 Og hann kom út úr gröfunum eftir upprisu sína og fór inn í borgina helgu og birtist mörgum.
54 Þegar hundraðshöfðinginn og þeir, sem með honum voru, horfðu á Jesú, sáu jarðskjálftann og það, sem gjört var, óttuðust þeir mjög og sögðu: Sannlega, þessi var sonur Guðs.
55 Og margar konur sáu þar í fjarska, sem fylgdu Jesú frá Galíleu og þjónuðu honum.
56 Þar á meðal var María Magdalena og María, móðir Jakobs og Jósesar, og móðir barna Sebedeusar.
57 Þegar kvöld var komið, kom ríkur maður frá Arímaþeu, Jósef að nafni, sem sjálfur var lærisveinn Jesú.
58 Hann fór til Pílatusar og bað um líkama Jesú. Þá bauð Pílatus að afhenda líkið.
59 Og er Jósef hafði tekið líkið, vafði hann því inn í hreint líndúk,
60 Og hann lagði það í nýja gröf sína, sem hann hafði höggvið í klettinn, og velti stórum steini að grafardyrunum og fór.
61 Og þar var María Magdalena og hin María, sem sátu gegnt grafinni.
62 Daginn eftir, sem fylgdi undirbúningsdegi, komu æðstu prestarnir og farísearnir saman til Pílatusar.
63 og sögðu: Herra, vér minnumst þess, að blekkingarmaðurinn sagði, meðan hann var enn á lífi: Eftir þrjá daga mun ég rísa upp.
64 Bjóddu því að gröfin verði gætt til þriðja dags, svo að lærisveinar hans komi ekki um nóttina og steli honum og segi við fólkið: Hann er risinn upp frá dauðum.
65 Pílatus sagði við þá: Þér hafið vakt.
66 Þeir fóru og gjörðu gröfina örugga, innsigluðu steininn og settu vaktina.

28. KAFLI

1 Að loknum hvíldardegi, þegar það tók að renna upp undir fyrsta degi vikunnar, komu María Magdalena og hin María til að sjá gröfina.
2 Og sjá, það varð mikill jarðskjálfti, því að engill Drottins steig niður af himni, kom og velti steininum frá dyrunum og settist á hann.
3 Svipur hans var sem eldingu og klæði hans hvít sem snjór.
4 Og af ótta við hann nötruðu varðmennirnir og urðu sem dauðir.

5 Þá svaraði engillinn og sagði við konurnar: „Óttast ekki,
því að ég veit, að þér leitið Jesú, sem krossfestur var.
6 Hann er ekki hér, því að hann er upprisinn, eins og hann
sagði. Komdu, sjáðu staðinn þar sem Drottinn lá.
7 Farið fljótt og segið lærisveinum hans að hann sé risinn
upp frá dauðum. Og sjá, hann fer á undan yður til Galíleu.
þar skuluð þér sjá hann. Sjá, ég hef sagt yður það.
8 Og þeir fóru fljótt frá gröfinni með ótta og miklum
fögnuði. og hljóp til að flytja lærisveinum sínum orð.
9 Og er þeir fóru að segja lærisveinum hans frá, sjá, Jesús
hitti þá og sagði: „ Sæll. Og þeir komu og héldu fætur hans
og tilbáðu hann.
10 Þá sagði Jesús við þá: Verið ekki hræddir. Farið og
segið bræðrum mínum að þeir fari til Galíleu og þar munu
þeir sjá mig.
11 En er þeir voru að fara, sjá, þá komu nokkrir úr vaktinni
inn í borgina og sögðu æðstu prestunum allt það, sem gjört
var.
12 Og þegar þeir voru saman komnir með öldungunum og
höfðu ráðið, gáfu þeir hermönnum mikið fé,
13 og sögðu: "Segið þér: Lærisveinar hans komu um
nóttina og stálu honum, meðan við sváfum."
14 Og komi landstjóranum þetta fyrir eyru, munum vér
sannfæra hann og tryggja yður.
15 Þá tóku þeir féð og gjörðu eins og þeim var kennt, og
þetta orð er algengt meðal Gyðinga allt til þessa dags.
16 Þá fóru lærisveinarnir ellefu til Galíleu, upp á fjall þar
sem Jesús hafði skipað þeim.
17 Þegar þeir sáu hann, tilbáðu þeir hann, en sumir efuðust.
18 Jesús kom og talaði við þá og sagði: Allt vald er mér
gefið á himni og jörðu.
19 Farið því og kennið öllum þjóðum, skírið þær í nafni
föður, sonar og heilags anda.
20 Kennið þeim að halda allt, sem ég hef boðið yður, og sjá,
ég er með yður alla daga, allt til enda veraldar. Amen.

Markúsarguðspjallið

1. KAFLI

1 Upphaf fagnaðarerindis Jesú Krists, sonar Guðs;
2 Eins og ritað er í spámönnunum: Sjá, ég sendi sendiboða minn fyrir auglit þitt, sem mun greiða veg þinn fyrir þér.
3 Rödd þess sem hrópar í eyðimörkinni: Berið veg Drottins, gjörið stig hans beinar.
4 Jóhannes skírði í eyðimörkinni og prédikaði iðrunarskírn til fyrirgefningar synda.
5 Og allt Júdeuland fór út til hans og þeir frá Jerúsalem, og voru allir skírðir af honum í ánni Jórdan og játuðu syndir sínar.
6 Og Jóhannes var klæddur úlfaldahári og með skinnbelti um lendar sér. og hann át engisprettur og villihunang.
7 Og prédikaði og sagði: Eftir mig kemur einn máttugri en ég, sem ég er ekki verðugur að beygja niður og losa um skófestinguna.
8 Vissulega hef ég skírt þig með vatni, en hann mun skíra þig með heilögum anda.
9 Og svo bar við á þeim dögum, að Jesús kom frá Nasaret í Galíleu og var skírður af Jóhannesi í Jórdan.
10 Og þegar hann kom upp úr vatninu, sá hann himininn opnast og andann eins og dúfu stíga yfir hann.
11 Og rödd kom af himni, er sagði: Þú ert minn elskaði sonur, sem ég hef velþóknun á.
12 Og þegar í stað rekur andinn hann út í eyðimörkina.
13 Og hann var þar í eyðimörkinni fjörutíu daga, freistaður af Satan. og var með villidýrunum; og englarnir þjónuðu honum.
14 En eftir að Jóhannes var settur í fangelsi, kom Jesús til Galíleu og prédikaði fagnaðarerindið um Guðs ríki.
15 og sagði: Tíminn er fullnaður og Guðs ríki er í nánd. Gjörið iðrun og trúið fagnaðarerindinu.
16 En er hann gekk við Galíleuvatn, sá hann Símon og Andrés bróður hans leggja net í sjóinn, því að þeir voru fiskimenn.
17 Og Jesús sagði við þá: " Komið á eftir mér, og ég mun láta ykkur verða mannaveiðar."
18 Og þegar í stað yfirgáfu þeir net sín og fylgdu honum.
19 Og er hann var kominn nokkru lengra þaðan, sá hann Jakob Sebedeusson og Jóhannes bróður hans, sem einnig voru á skipinu að laga net sín.
20 Og þegar í stað kallaði hann þá, og þeir skildu Sebedeus föður sinn eftir í skipinu með kaupmönnum og fóru á eftir honum.
21 Og þeir fóru til Kapernaum. Og jafnskjótt á hvíldardegi gekk hann inn í samkunduhúsið og kenndi.
22 Og þeir undruðust kenningu hans, því að hann kenndi þeim eins og valdsmaður, en ekki eins og fræðimennirnir.
23 Og í samkundu þeirra var maður með óhreinan anda. og hann hrópaði,
24 og sagði: Látum oss í friði! hvað eigum vér við þig að gera, Jesús frá Nasaret? ertu kominn til að tortíma oss? Ég þekki þig, hver þú ert, hinn heilagi Guðs.
25 Jesús ávítaði hann og sagði: " Þegi þú og far út úr honum."
26 Og er hinn óhreini andi reif hann og hrópaði hárri röddu, gekk hann út úr honum.
27 Og þeir urðu allir undrandi, svo að þeir spurðu sín á milli og sögðu: "Hvað er þetta?" hvaða nýja kenning er þetta? Því að með valdi býður hann jafnvel óhreinum öndum, og þeir hlýða honum.
28 Og jafnskjótt barst frægð hans út um allt héraðið umhverfis Galíleu.
29 Og þegar þeir voru komnir út úr samkundunni, gengu þeir inn í hús Símonar og Andrésar ásamt Jakobi og Jóhannesi.
30 En móðir konu Símonar lá með hitasótt og sögðu honum frá henni.
31 Og hann kom og tók í hönd hennar og lyfti henni upp. Og þegar í stað yfirgaf hitinn hana, og hún þjónaði þeim.
32 Og um kvöldið, þegar sólin var sest, færðu þeir til hans alla sjúka og djöfla.
33 Og öll borgin safnaðist saman við dyrnar.
34 Og hann læknaði marga, sem voru sjúkir af ýmsum sjúkdómum, og rak marga djöfla út. og leyfðu ekki djöflunum að tala, af því að þeir þekktu hann.
35 Og um morguninn, þegar hann reis upp löngu fyrir dag, gekk hann út og fór á einmana stað og baðst þar fyrir.
36 Og Símon og þeir, sem með honum voru, fylgdu honum.
37 Og er þeir fundu hann, sögðu þeir við hann: „Allir leita þín.
38 Og hann sagði við þá: „ Förum til næstu borga, að ég megi líka prédika þar.
39 Og hann prédikaði í samkundum þeirra um alla Galíleu og rak út djöfla.
40 Og líkþráður kom til hans, grátbað hann, kraup fyrir honum og sagði við hann: "Ef þú vilt, getur þú hreinsað mig."
41 Og Jesús var með samúð, rétti út höndina, snart hann og sagði við hann: Ég vil. vertu hreinn.
42 Og jafnskjótt og hann hafði talað, hvarf líkþráin jafnskjótt frá honum, og hann varð hreinn.
43 Og hann beitti hann harðlega og lét hann þegar í stað fara.
44 Og sagði við hann: „ Sjá, þú segir ekkert við nokkurn mann, heldur far þú, sýndu þig prestinum og fórn fram til hreinsunar það, sem Móse bauð, þeim til vitnisburðar.
45 En hann gekk út og tók að birta það mikið og kveikja í þessu máli, svo að Jesús gat ekki framar komið opinberlega inn í borgina, heldur var hann úti á eyðistöðum, og þeir komu til hans hvaðanæva að.

2. KAFLI

1 Og aftur fór hann inn í Kapernaum eftir nokkra daga. ok heyrðust at hann var í húsinu.
2 Og þegar í stað söfnuðust margir saman, svo að ekki var pláss til að taka á móti þeim, ekki eins og við dyrnar, og hann prédikaði þeim orðið.
3 Og þeir komu til hans og komu með einn lamaðan, sem var borinn af fjórum.
4 Og er þeir gátu ekki komið nærri honum vegna pressunnar, afhjúpuðu þeir þakið, þar sem hann var, og þegar þeir höfðu brotið það upp, lögðu þeir niður rúmið, sem lamamaður lá í.
5 Þegar Jesús sá trú þeirra, sagði hann við lamaða: Sonur, syndir þínar eru þér fyrirgefnar.
6 En þar sátu nokkrir af fræðimönnum og hugsuðu í hjörtum sínum:

7 Hvers vegna talar þessi maður svona guðlast? hver getur fyrirgefið syndir nema Guð einn?
8 Og þegar Jesús skynjaði í anda sínum, að þeir hugsuðu svo með sjálfum sér, sagði hann við þá: Hvers vegna rökstyðjið þér þetta í hjörtum yðar?
9 Hvort er auðveldara að segja við lamaðan: Syndir þínar eru þér fyrirgefnar? eða segja: Stattu upp, taktu rekkju þína og gakk?
10 En til þess að þér vitið, að Mannssonurinn hefur vald á jörðu til að fyrirgefa syndir (sagði hann við lamaða:)
11 Ég segi þér: Stattu upp, taktu upp rúm þitt og far inn í hús þitt.
12 Og jafnskjótt stóð hann upp, tók rúmið og gekk fram á undan þeim öllum. svo að þeir undruðust allir og vegsömuðu Guð og sögðu: Aldrei sáum vér það á þennan hátt.
13 Og hann gekk aftur út við sjávarsíðuna. Og allur mannfjöldinn leitaði til hans, og hann kenndi þeim.
14 Og er hann gekk fram hjá, sá hann Leví Alfeusson sitja við tollinn og sagði við hann: Fylg þú mér. Og hann stóð upp og fylgdi honum.
15 Og svo bar við, að þegar Jesús sat til borðs í húsi sínu, sátu og margir tollheimtumenn og syndarar ásamt Jesú og lærisveinum hans, því að þeir voru margir og fylgdu honum.
16 Og er fræðimennirnir og farísearnir sáu hann eta með tollheimtumönnum og syndurum, sögðu þeir við lærisveina hans: Hvernig stendur á því, að hann etur og drekkur með tollheimtumönnum og syndurum?
17 Þegar Jesús heyrði það, sagði hann við þá: Þeir, sem heilir eru, þurfa ekki læknis á að halda, heldur þeir, sem sjúkir eru. Ég er ekki kominn til að kalla réttláta, heldur syndara til iðrunar.
18 Og lærisveinar Jóhannesar og farísea voru vanir að fasta, og þeir komu og sögðu við hann: „Hví fasta lærisveinar Jóhannesar og farísea, en lærisveinar þínir fasta ekki?
19 Og Jesús sagði við þá: Geta brúðhjónabörn fastað, meðan brúðguminn er hjá þeim? meðan þeir hafa brúðgumann hjá sér, geta þeir ekki fastað.
20 En þeir dagar munu koma, að brúðguminn verður tekinn frá þeim, og þá munu þeir fasta á þeim dögum.
21 Enginn saumar heldur nýjan dúk á gamalt fat, ella tekur hið nýja, sem fyllti það, frá hinu gamla, og rifið versnar.
22 Og enginn setur nýtt vín í gamlar flöskur, annars sprengir nýja vínið flöskurnar, og vínið hellist niður, og flöskurnar munu spillast, en nýtt vín skal setja í nýjar flöskur.
23 Og svo bar við, að hann fór um kornakrana á hvíldardegi. og lærisveinar hans tóku að tína korn, meðan þeir fóru.
24 Og farísearnir sögðu við hann: „Sjá, hvers vegna gera þeir það á hvíldardegi það, sem ekki er leyfilegt?
25 Og hann sagði við þá: „ Hafið þér aldrei lesið, hvað Davíð gjörði, þegar hann þurfti og var hungraður, hann og þeir, sem með honum voru?
26 Hvernig gekk hann inn í hús Guðs á dögum Abjatars æðsta prests og át sýningarbrauðið, sem ekki er leyfilegt að eta nema prestunum, og gaf einnig þeim, sem með honum voru?
27 Og hann sagði við þá: " Hvíldardagurinn var gerður fyrir manninn, en ekki maðurinn fyrir hvíldardaginn."
28 Þess vegna er Mannssonurinn líka Drottinn hvíldardagsins.

3. KAFLI

1 Og hann gekk aftur inn í samkunduhúsið. og þar var maður sem hafði visna hönd.
2 Og þeir gættu hans, hvort hann vildi lækna hann á hvíldardegi. að þeir gætu ákært hann.
3 Og hann sagði við manninn, sem hafði visna höndina: Stattu fram.
4 Og hann sagði við þá: Er leyfilegt að gjöra gott á hvíldardögum eða að gjöra illt? að bjarga lífi eða drepa? En þeir þögðu.
5 Og er hann hafði horft í kring um þá með reiði, sorgmæddur yfir hörku hjörtu þeirra, sagði hann við manninn: Réttu fram hönd þína. Og hann rétti hann út, og hönd hans varð heil sem hin.
6 Og farísearnir gengu út og tóku þegar í stað ráðgjöf við Heródesíumenn gegn honum, hvernig þeir gætu tortímt honum.
7 En Jesús dró sig með lærisveinum sínum til sjávar, og mikill mannfjöldi fylgdi honum frá Galíleu og frá Júdeu.
8 Og frá Jerúsalem og frá Ídúmeu og handan Jórdanar. Og þeir um Týrus og Sídon, mikill mannfjöldi, komu til hans, er þeir höfðu heyrt hvað hann gjörði mikla.
9 Og hann sagði við lærisveina sína, að lítið skip skyldi bíða á honum vegna mannfjöldans, svo að þeir þyrftu ekki að honum.
10 Því að hann hafði læknað marga; svo að þeir þrýstu á hann að snerta hann, allir sem áttu plágur.
11 Þegar óhreinir andar sáu hann, féllu þeir fram fyrir hann og hrópuðu og sögðu: "Þú ert sonur Guðs."
12 Og hann lagði harðlega á þá að láta hann ekki vita.
13 Og hann gekk upp á fjallið og kallar á þann sem hann vill, og þeir komu til hans.
14 Og hann vígði tólf, að þeir skyldu vera með honum, og að hann gæti sent þá til að prédika,
15 Og að hafa vald til að lækna sjúkdóma og reka út djöfla.
16 Og Símon nefndi hann Pétur.
17 Og Jakob Sebedeusson og Jóhannes, bróðir Jakobs. og hann nefndi þá Boanerges, sem er Þrumusynir.
18 Og Andrés, Filippus, Bartólómeus, Matteus, Tómas, Jakob Alfeusson, Taddeus og Símon Kanaaníti,
19 Og Júdas Ískaríot, sem einnig sveik hann, og þeir gengu inn í hús.
20 Og mannfjöldinn safnaðist aftur saman, svo að þeir gátu ekki borðað brauð.
21 Þegar vinir hans heyrðu það, gengu þeir út til að halda í hann, því að þeir sögðu: „Hann er ekki sjálfur.
22 Og fræðimennirnir, sem komu niður frá Jerúsalem, sögðu: „Hann á Beelsebúb, og fyrir höfðingja djöflana rekur hann djöfla út.
23 Og hann kallaði þá til sín og sagði við þá í dæmisögum: Hvernig getur Satan rekið Satan út?
24 Og ef ríki deilir sjálfu sér, getur það ríki ekki staðist.
25 Og ef húsi er deilt um sjálft sig, getur það hús ekki staðist.
26 Og ef Satan rís upp gegn sjálfum sér og deilir, getur hann ekki staðist, heldur hefur hann endi.

27 Enginn getur gengið inn í hús sterks manns og rænt eignum hans, nema hann bindi fyrst hinn sterka. og þá mun hann spilla húsi sínu.
28 Sannlega segi ég yður: Allar syndir munu mannanna sonum fyrirgefnar og guðlast, hvers kyns sem þeir lastmæla.
29 En sá sem lastmælir gegn heilögum anda hefur aldrei fyrirgefningu, heldur er í hættu á eilífri fordæmingu.
30 Af því að þeir sögðu: Hann hefur óhreinan anda.
31 Þar komu þá bræður hans og móðir hans, og stóðu fyrir utan og sendu til hans og kölluðu á hann.
32 Og mannfjöldinn settist í kringum hann, og þeir sögðu við hann: "Sjá, móðir þín og bræður þínir leita þín úti."
33 Og hann svaraði þeim og sagði: Hver er móðir mín eða bræður mínir?
34 Og hann leit í kring um þá, sem í kringum hann sátu, og sagði: " Sjá, móðir mín og bræður mínir!"
35 Því að hver sem gjörir vilja Guðs, sá er bróðir minn og systir mín og móðir.

4. KAFLI

1 Og hann tók aftur að kenna við sjávarsíðuna, og mikill mannfjöldi safnaðist til hans, svo að hann fór í skip og settist í sjóinn. og allur mannfjöldinn var við sjóinn á landinu.
2 Og hann kenndi þeim margt með dæmisögum og sagði við þá í kenningu sinni:
3 Hlustaðu; Sjá, sáningarmaður gekk út til að sá:
4 Og svo bar við, þegar hann sáði, að nokkrir féllu við veginn, og fuglar himinsins komu og átu það upp.
5 Og sumt féll í grýtta jörð, þar sem ekki var mikið land. og jafnskjótt spratt það upp, af því að það hafði ekki dýpt jarðar.
6 En þegar sólin var komin upp, var hún sviðin; og af því að það hafði enga rót, þá visnaði það.
7 Og sumt féll meðal þyrna, og þyrnarnir uxu upp og kæfðu það, og það bar engan ávöxt.
8 Annað féll í góða jörð og bar ávöxt, sem spratt upp og jókst. og fæddi, sumir þrjátíu, sumir sextíu og sumir hundrað.
9 Og hann sagði við þá: „ Sá sem eyru hefur til að heyra, hann heyri.
10 Og þegar hann var einn, spurðu þeir, sem voru í kringum hann með þeim tólf, um dæmisöguna.
11 Og hann sagði við þá: Yður er gefið að þekkja leyndardóminn um Guðs ríki, en þeim sem fyrir utan eru er allt þetta gert í dæmisögum.
12 Til þess að þeir sjái og sjái ekki. og heyrandi mega þeir heyra og skilja ekki. til þess að þeir snúist ekki í nokkurn tíma og syndir þeirra verði þeim fyrirgefnar.
13 Og hann sagði við þá: " Vitið þér ekki þessa dæmisögu? og hvernig munuð þér þá þekkja allar dæmisögur?
14 Sáðmaðurinn sáir orðinu.
15 Og þetta eru þeir á veginum, þar sem orðinu er sáð. En þegar þeir hafa heyrt það, kemur Satan þegar í stað og tekur burt orðið, sem sáð var í hjörtu þeirra.
16 Og þetta eru sömuleiðis þeir, sem sáð er á grýtta jörð. sem, þegar þeir hafa heyrt orðið, taka strax við því með fögnuði;
17 Og hafa enga rót í sjálfum sér, og þrauka þannig nema um tíma. Eftir það, þegar eymd eða ofsóknir koma upp vegna orðsins, hneykslast þeir strax.
18 Og þetta eru þeir, sem sáð er meðal þyrna; svo sem heyra orðið,
19 Og umhyggja þessa heims og svik auðæfanna og girndir annarra hluta, sem inn koma, kæfa orðið, og það verður ávaxtalaust.
20 Og þetta eru þeir, sem sáð er í góða jörð. þeir sem heyra orðið og taka við því og bera ávöxt, sumir þrítugfaldan, annan sextíufaldan og aðra hundraðfaldan.
21 Og hann sagði við þá: „ Er komið með kerti til þess að setja það undir skál eða undir rúm? og ekki að vera stilltur á kertastjaka?
22 Því að ekkert er hulið, sem ekki mun opinberast. engu var heldur leynt, en að það skyldi koma til útlanda.
23 Ef einhver hefur eyru til að heyra, þá heyri hann.
24 Og hann sagði við þá: „ Gætið þess, sem þér heyrið. Með því mæli, sem þér mælið, mun yður mælt verða, og yður, sem heyrið, mun meira gefast.
25 Því að sá sem hefur, honum mun gefast, og sá sem ekki hefur, frá honum mun tekið verða jafnvel það sem hann á.
26 Og hann sagði: Svo er Guðs ríki, eins og maður kasti sæði í jörðu.
27 Og hann ætti að sofa og rísa nótt og dag, og fræið ætti að spretta og vaxa, hann veit ekki hvernig.
28 Því að jörðin ber ávöxt af sjálfri sér. fyrst blaðið, svo eyrað, eftir það fullur kornið í eyrað.
29 En þegar ávöxturinn er borinn fram, stingur hann þegar í sigðina, því að uppskeran er komin.
30 Og hann sagði: Við hverju eigum vér að líkja Guðs ríki? eða við hvaða samanburð eigum við að bera það saman?
31 Það er eins og sinnepskorn, sem, þegar því er sáð í jörðu, er minna en allt fræ, sem er í jörðinni.
32 En þegar því er sáð, vex það upp og verður meira en allar jurtir og skýtur út miklar greinar. svo að fuglar himinsins geti gist í skugga þess.
33 Og með mörgum slíkum dæmisögum talaði hann orðið til þeirra, eftir því sem þeir gátu heyrt það.
34 En án dæmisögu talaði hann ekki til þeirra, og þegar þeir voru einir, útskýrði hann allt fyrir lærisveinum sínum.
35 Og sama dag, þegar kvöld var komið, sagði hann við þá: „ Vér skulum fara yfir á hina hliðina.
36 Og er þeir höfðu látið mannfjöldann fara, tóku þeir hann, eins og hann var í skipinu. Og með honum voru líka önnur smáskip.
37 Þá kom upp stormur mikill, og öldurnar börðust inn í skipið, svo að það var nú fullt.
38 Og hann var aftast á skipinu, sofandi á kodda, og þeir vöktu hann og sögðu við hann: "Meistari, er þér ekki sama um að við förumst?"
39 Og hann stóð upp, ávítaði vindinn og sagði við hafið: " Friður, ver kyrr!" Og vindurinn lægði, og varð mikil logn.
40 Og hann sagði við þá: „ Hví eruð þér svona hræddir? hvernig stendur á því að þér hafið enga trú?
41 Og þeir urðu mjög hræddir og sögðu hver við annan: "Hvers konar maður er þetta, að jafnvel vindurinn og sjórinn hlýði honum?"

5. KAFLI

1 Og þeir komust yfir hinum megin hafsins, inn í land Gadarena.
2 Og er hann var kominn út úr bátnum, kom jafnskjótt á móti honum úr gröfunum maður með óhreinan anda,
3 Hann átti heima meðal grafanna. og enginn gat bundið hann, nei, ekki með hlekkjum.
4 Vegna þess að hann hafði oft verið bundinn með fjötrum og fjötrum, og hlekkirnir höfðu verið rifnir í sundur af honum og fjötranir brotnir í sundur, og enginn gat teymt hann.
5 Og alltaf, nótt og dag, var hann á fjöllunum og í gröfunum, grátandi og hjó sig grjóti.
6 En er hann sá Jesú í fjarska, hljóp hann og tilbað hann.
7 Og hann kallaði hárri röddu og sagði: „Hvað á ég við þig að gera, Jesús, sonur hins hæsta Guðs? Ég sver þig við Guð, að þú kvelir mig ekki.
8 Því að hann sagði við hann: " Far þú út úr manninum, þú óhreini andi."
9 Og hann spurði hann: Hvað heitir þú? Og hann svaraði og sagði: Ég heiti Legion, því að við erum margir.
10 Og hann bað hann mjög að senda þá ekki úr landi.
11 En nærri fjöllunum var mikill svínahjörð sem beitti sér.
12 Og allir djöflar báðu hann og sögðu: Sendu oss í svínin, að vér megum ganga í þau.
13 Og þegar í stað gaf Jesús þeim leyfi. Og hinir óhreinu andar gengu út og gengu í svínin, og hjörðin hljóp ofboðslega niður bratta í hafið (þeir voru um tvö þúsund talsins) og köfnuðust í sjónum.
14 Og þeir, sem gættu svínanna, flýðu og sögðu frá því í borginni og sveitinni. Og þeir gengu út til að sjá hvað það var sem gert var.
15 Og þeir koma til Jesú og sjá þann, sem haldinn var djöflinum og hafði hersveitina, sitjandi og klæddur og með fullan hug, og þeir urðu hræddir.
16 Og þeir, sem það sáu, sögðu þeim, hvernig það kom fyrir þann, sem var haldinn djöflinum, og einnig um svínin.
17 Og þeir tóku að biðja hann um að fara burt frá landsvæðum þeirra.
18 Og þegar hann var kominn inn í skipið, bað sá sem hafði verið haldinn djöflinum, að hann mætti vera með sér.
19 En Jesús leyfði honum ekki, heldur sagði við hann: " Far þú heim til vina þinna og seg þeim hversu mikla hluti Drottinn hefir gjört þér og miskunnað þér."
20 Og hann fór og tók að kunngjöra í Dekapolis, hversu mikla hluti Jesús hafði gjört fyrir hann, og allir undruðust.
21 Og þegar Jesús var aftur farið með skipi yfir á hina hliðina, safnaðist mikið fólk að honum, og hann var nálægt sjónum.
22 Og sjá, þar kemur einn af höfðingjum samkundunnar, Jaírus að nafni. og er hann sá hann, féll hann til fóta honum,
23 Og bað hann mjög og sagði: „Dóttir mín liggur í dauðafæri. Komdu og leggðu hendur yfir hana, svo að hún verði heilbrigð. og hún mun lifa.
24 Og Jesús fór með honum. og mikið fólk fylgdi honum og þyrptist að honum.
25 Og kona nokkur, sem hafði blóðrennsli í tólf ár,
26Og hún hafði þjáðst af mörgu af mörgum læknum og eytt öllu því sem hún átti, og varð engu betri, heldur versnaði,
27 Þegar hún hafði heyrt um Jesú, kom hún í þröngina á bak við og snart klæði hans.
28 Því að hún sagði: "Ef ég má snerta nema klæði hans, þá verð ég heil."
29 Og jafnskjótt þornaði blóðlind hennar. og fann hún á líkama sínum að hún var læknuð af þeirri plágu.
30 En Jesús vissi þegar í stað á sjálfum sér, að dyggð hafði farið út af honum, sneri honum við í blöðunum og sagði: " Hver snerti klæði mín?"
31 Og lærisveinar hans sögðu við hann: „Þú sérð mannfjöldann þjappast að þér, og segir þú: Hver snerti mig?
32 Og hann leit í kringum sig til að sjá hana, sem þetta hafði gjört.
33 En konan, sem var hrædd og skjálfandi, vissi hvað í henni var gjört, kom og féll fram fyrir hann og sagði honum allan sannleikann.
34 Og hann sagði við hana: „ Dóttir, trú þín hefur bjargað þér. far þú í friði og ver þú heill af plágu þinni.
35 Meðan hann var enn að tala, komu frá höfðingja samkunduhússins nokkrir, sem sögðu: "Dóttir þín er dáin. Hvers vegna ert þú að angra meistarann enn frekar?"
36 Um leið og Jesús heyrði orðið, sem talað var, sagði hann við samkundustjórann: Óttast ekki, trúðu aðeins.
37 Og hann leyfði engum að fylgja sér, nema Pétur og Jakob og Jóhannes, bróðir Jakobs.
38 Og hann kom í hús samkundustjórans og sá lætin og þá sem grétu og kveinkuðu mjög.
39 Og er hann var kominn inn, sagði hann við þá: „ Hví ærið þér þetta og grátið? stúlkan er ekki dáin, heldur sefur hún.
40 Og þeir hlógu að honum. En er hann hafði útskúfað þeim öllum, tók hann föður og móður stúlkunnar og þá, sem með honum voru, og gekk inn, þar sem stúlkan lá.
41 Og hann tók í hönd stúlkunnar og sagði við hana: „ Talitha cummi! sem er túlkað: Stúlka, segi ég þér, rís upp.
42 Og jafnskjótt stóð stúlkan upp og gekk. því hún var tólf ára að aldri. Og þeir undruðust mikilli undrun.
43 Og hann lagði harðlega á þá, að enginn skyldi vita það. og bauð að gefa henni eitthvað að borða.

6. KAFLI

1 Og hann fór þaðan og kom inn í land sitt. og lærisveinar hans fylgdu honum.
2 Þegar hvíldardagur var kominn, tók hann að kenna í samkundunni, og margir, sem heyrðu hann, undruðust og sögðu: Hvaðan hefur þessi maður þetta? Og hvaða speki er það, sem honum er gefin, að jafnvel slík voldug verk séu framin af hans höndum?
3 Er þetta ekki smiðurinn, sonur Maríu, bróðir Jakobs og Jósesar, Júda og Símonar? og eru ekki systur hans hér með okkur? Og þeir móðguðust hann.
4 En Jesús sagði við þá: „ Spámaður er ekki heiðurslaus, heldur í heimalandi sínu og meðal ættingja sinna og í sínu eigin húsi.
5 Og þar gat hann ekkert stórvirki unnið, nema að hann lagði hendur sínar á nokkra sjúka og læknaði þá.
6 Og hann undraðist vegna vantrúar þeirra. Og hann fór um þorpin og kenndi.
7 Og hann kallaði til sín hina tólf og tók að senda þá tvo og tvo. og gaf þeim vald yfir óhreinum öndum;

8 Og bauð þeim að taka ekkert fyrir ferð sína nema staf. Enginn stafur, ekkert brauð, engir peningar í veski þeirra.
9 En vertu í skóm; og ekki fara í tvær yfirhafnir.
10 Og hann sagði við þá: „ Hvar sem þér farið inn í hús, þar skuluð þér vera uns þér farið þaðan.
11 Og hver sem tekur ekki við yður né heyrir yður, þegar þér farið þaðan, hristið af þér rykið undir fótum yðar þeim til vitnisburðar. Sannlega segi ég yður, Sódómu og Gómorru mun þolanlegra verða á dómsdegi en þeirri borg.
12 Og þeir gengu út og prédikuðu að menn ættu að iðrast.
13 Og þeir ráku út marga djöfla, smurðu með olíu marga sjúka og læknaðu þá.
14 Og Heródes konungur heyrði um hann. (því að nafn hans var útbreitt.) og hann sagði: Jóhannes skírari er upprisinn frá dauðum, og þess vegna birtast kraftaverkin í honum.
15 Aðrir sögðu: "Það er Elía." Og aðrir sögðu: Það er spámaður eða eins og einn af spámönnunum.
16 En er Heródes heyrði það, sagði hann: "Það er Jóhannes, sem ég hálshöggaði. Hann er risinn upp frá dauðum."
17 Því að Heródes hafði sjálfur sent út og gripið Jóhannes og bundið hann í fangelsi vegna Heródíasar, konu Filippusar bróður síns, því að hann hafði kvænst henni.
18 Því að Jóhannes hafði sagt við Heródes: ,,Það er ekki leyfilegt fyrir þig að eiga konu bróður þíns.
19 Þess vegna átti Heródías í deilum við hann og vildi hafa drepið hann. en hún gat ekki:
20 Því að Heródes óttaðist Jóhannes, þar sem hann vissi, að hann var réttlátur maður og heilagur, og fylgdist með honum. og er hann heyrði til hans, gjörði hann margt og heyrði hann fúslega.
21 Og þegar hentugur dagur var kominn, þá bjó Heródes á afmælisdegi sínum kvöldverð fyrir höfðingja sína, höfðingja og höfðingja í Galíleu.
22 Og er dóttir fyrrnefnds Heródíasar kom inn og dansaði og þóknaði Heródesi og þeim, sem með honum sátu, sagði konungur við stúlkuna: "Biðjið mig hvers sem þú vilt, og ég mun gefa þér það."
23 Og hann sór henni: Hvað sem þú biður mig um, það mun ég gefa þér til helmings ríkis míns.
24 Og hún gekk út og sagði við móður sína: Hvers á ég að biðja? Og hún sagði: Höfuð Jóhannesar skírara.
25 Og hún kom þegar í stað með flýti til konungs og spurði og sagði: ,,Ég vil að þú gefur mér í skjóli höfuð Jóhannesar skírara.
26 Og konungur var mjög hryggur. enn fyrir eiðs sakir hans ok þeirra saka, er hjá honum sátu, vildi hann eigi hafna henni.
27 Og þegar í stað sendi konungur böðul og bauð að flytja höfuð hans, og hann fór og hálshöggaði hann í fangelsinu.
28 Og hann bar höfuð sitt í tösku og gaf stúlkunni, og stúlkan gaf það móður sinni.
29 Þegar lærisveinar hans heyrðu það, komu þeir og tóku lík hans og lögðu það í gröf.
30 Og postularnir söfnuðust saman til Jesú og sögðu honum allt, bæði það sem þeir höfðu gjört og það sem þeir höfðu kennt.
31 Og hann sagði við þá: „ Komið sjálfir aðskildir á eyðimörk og hvílið ykkur um stund, því að margir komu og fóru, og þeir höfðu enga tómstund að borða.
32 Og þeir lögðu af stað til eyðimerkurstaðar á skipi einslega.
33 Og fólkið sá þá fara, og margir þekktu hann, og hlupu þangað fótgangandi úr öllum borgum, fóru burt frá þeim og komu saman til hans.
34 Þegar Jesús kom út, sá hann mikinn mannfjölda, og hann hreifst af meðaumkun til þeirra, af því að þeir voru eins og sauðir, sem ekki höfðu hirði, og hann tók að kenna þeim margt.
35 Og þegar dagurinn var liðinn, komu lærisveinar hans til hans og sögðu: "Þetta er eyðistaður, og nú er tíminn liðinn."
36 Sendið þá burt, að þeir megi fara út í sveitirnar í kring og inn í þorpin og kaupa sér brauð, því að þeir hafa ekkert að eta.
37 Hann svaraði og sagði við þá: „ Gefið þeim að eta. Og þeir sögðu við hann: Eigum við að fara og kaupa brauð fyrir tvö hundruð eyri og gefa þeim að eta?
38 Hann sagði við þá: " Hversu mörg brauð hafið þér?" farðu og sjáðu. Og er þeir vissu það, segja þeir: Fimm og tveir fiskar.
39 Og hann bauð þeim að láta alla setjast hjá hópum á grænu grasinu.
40 Og þeir settust niður í röðum, hundruðum og fimmtugum.
41 Og er hann hafði tekið brauðin fimm og fiskana tvo, leit hann upp til himins, blessaði, braut brauðin og gaf lærisveinum sínum að leggja fyrir þá. og fiskarnir tveir skiptu hann á milli þeirra allra.
42 Og þeir átu allir og urðu saddir.
43 Og þeir tóku upp tólf körfur fullar af brotunum og fiskunum.
44 Og þeir sem átu af brauðunum voru um það bil fimm þúsund manns.
45 Og þegar í stað neyddi hann lærisveina sína til að fara í skipið og fara hinum megin á undan til Betsaídu, meðan hann sendi fólkið burt.
46 Og er hann hafði sent þá burt, fór hann upp á fjall til að biðjast fyrir.
47 Og er kvöld var komið, var skipið í miðju hafi, og hann einn á landi.
48 Og hann sá þá strita við að róa. Því að vindurinn var þeim andstæður, og um fjórðu næturvaktina kom hann til þeirra, gangandi á hafinu, og vildi hafa farið fram hjá þeim.
49 En er þeir sáu hann ganga á sjónum, héldu þeir, að þetta hefði verið andi, og hrópuðu:
50 Því að allir sáu hann og urðu skelfingu lostnir. Og jafnskjótt talaði hann við þá og sagði við þá: Verið hughraustir! ekki vera hræddur.
51 Og hann fór upp til þeirra í skipið. Og vindurinn lægði, og þeir voru mjög undrandi í sjálfum sér og undruðust.
52 Því að þeir hugsuðu ekki um kraftaverk brauðanna, því að hjarta þeirra var forhert.
53 Og er þeir voru komnir yfir, komu þeir inn í Genesaret-land og drógu að ströndinni.
54 Og þegar þeir voru komnir út úr skipinu, þekktu þeir hann strax.
55 Og hann hljóp um allt þetta svæði í kring og tók að bera um í rúmum þá, sem sjúkir voru, þar sem þeir heyrðu að hann væri.
56 Og hvert sem hann kom inn í þorp eða borgir eða sveitir, lögðu þeir sjúka á stræturnar og báðu hann að snerta, ef það væri aðeins klæðnaður hans, og allir sem snertu hann urðu heilir.

7. KAFLI

1 Þá komu saman til hans farísear og nokkrir fræðimenn, sem komu frá Jerúsalem.
2 Og þegar þeir sáu nokkra af lærisveinum hans eta brauð með saurguðum, það er að segja óþvegnum höndum, fundu þeir sök.
3 Því að farísear og allir Gyðingar, nema þeir þvo sér oft um hendur, eta ekki, og halda erindi öldunganna.
4 Og þegar þeir koma af markaðinum, nema þeir þvo, eta þeir ekki. Og margt annað er til, sem þeir hafa fengið til að geyma, eins og þvott á bollum og pottum, eirikerum og borðum.
5 Þá spurðu faríseamir og fræðimennirnir hann: "Hvers vegna ganga lærisveinar þínir ekki eftir öldungunum, heldur eta brauð með óþvegnum höndum?"
6 Hann svaraði og sagði við þá: " Rétt hefir Jesaja spáð um yður hræsnara, eins og ritað er: Þetta fólk heiðrar mig með vörum sínum, en hjarta þeirra er langt frá mér."
7 En til einskis tilbiðja þeir mig, sem kenna boðorð manna.
8Því að þér leggið frá boðorði Guðs, og haldið erfðavenjum mannanna eins og kera- og bollaþvott, og margt annað slíkt sem þér gjörið.
9 Og hann sagði við þá: „ Þér hafnið svo sannarlega boðorði Guðs, svo að þér megið varðveita erfðavenjur yðar.
10 Því að Móse sagði: Heiðra föður þinn og móður þína. og: Hver sem bölvar föður eða móður, hann deyi dauðann.
11 En þér segið: Ef maður segir við föður sinn eða móður: „Það er Corban, það er að segja gjöf, með hverju sem þú gætir haft gagn af mér. hann skal vera frjáls.
12 Og þér leyfið honum ekki framar að gjöra neitt fyrir föður sinn eða móður.
13 Gerið orð Guðs að engu fyrir erfðaskrá yðar, sem þér hafið framselt, og margt slíkt gjörið þér.
14 Og er hann hafði kallað allt fólkið til sín, sagði hann við þá: Hlustið á mig, hver og einn yðar, og skiljið.
15 Ekkert er utan mannsins, sem saurgar hann inn í hann, en það, sem af honum fer, það er það, sem saurgar manninn.
16 Ef einhver hefur eyru til að heyra, þá heyri hann.
17 Og þegar hann var kominn inn í húsið frá fólkinu, spurðu lærisveinar hans hann um dæmisöguna.
18 Og hann sagði við þá: Eruð þér líka svo skilningslausir? Skiljið þér ekki, að hvað sem utan kemur inn í manninn, getur ekki saurgað hann.
19 Af því að það fer ekki inn í hjarta hans, heldur í kviðinn, og fer út í dragið og hreinsar allt mat?
20 Og hann sagði: " Það sem kemur út af manninum, það saurgar manninn."
21Því að innan frá, úr hjarta mannanna, ganga illar hugsanir, framhjáhald, saurlifnað, morð,
22 Þjófnaður, ágirnd, illska, svik, lauslæti, illt auga, guðlast, dramb, heimska.
23 Allt þetta illa kemur innan frá og saurgar manninn.
24 Og þaðan stóð hann upp og fór inn í landamæri Týrusar og Sídons og gekk inn í hús og vildi engan vita það, en ekki var hægt að fela hann.
25 Því að kona nokkur, sem ung dóttir hennar hafði óhreinan anda, heyrði um hann og kom og féll til fóta honum.
26 Konan var grísk, sýrófenísk af þjóð. og hún bað hann að reka djöfulinn út úr dóttur sinni.
27 En Jesús sagði við hana: „ Lát börnin fyrst verða sad, því að það er ekki hæfilegt að taka brauð barnanna og kasta því fyrir hundana.
28Og hún svaraði og sagði við hann: Já, herra, en samt eta hundarnir undir borðinu af mola barnanna.
29 Og hann sagði við hana: „ Fyrir þetta orð, far þú! djöfullinn er farinn úr dóttur þinni.
30 Og er hún kom heim til sín, fann hún djöfulinn fara út, og dóttir hennar lagðist í rúmið.
31 Og aftur, þegar hann lagði af stað frá ströndum Týrusar og Sídons, kom hann að Galíleuvatni, um miðja strönd Dekapolis.
32 Og þeir báru til hans einn heyrnarlausan og hafði tálma í tali hans. og þeir báðu hann að leggja hönd sína yfir hann.
33 Og hann tók hann til hliðar frá mannfjöldanum og stakk fingrunum í eyru hans, spýtti og snart tungu hans.
34 Og hann leit upp til himins, andvarpaði og sagði við hann: Effata, það er: Lúkið upp.
35 Og jafnskjótt opnuðust eyru hans, og tungustrengurinn leystist, og hann talaði hreint og beint.
36 Og hann bauð þeim að segja engum frá því.
37 Og þeir undruðust mjög og sögðu: „Allt hefir hann gjört vel. Hann lætur bæði heyrnarlausa heyra og mállausa.

8. KAFLI

1 Á þeim dögum þegar mannfjöldinn var mjög mikill og hafði ekkert að borða, kallaði Jesús til sín lærisveina sína og sagði við þá:
2 Ég vorkenni mannfjöldanum, því að þeir hafa nú verið hjá mér í þrjá daga og hafa ekkert að eta.
3 Og ef ég sendi þá burt fasta til húsa þeirra, munu þeir örmagna á leiðinni, því að kafarar þeirra komu langt frá.
4 Og lærisveinar hans svöruðu honum: "Hvaðan getur maður mettað þessa menn með brauði hér í eyðimörkinni?"
5 Og hann spurði þá: Hversu mörg brauð hafið þér? Og þeir sögðu: Sjö.
6 Og hann bauð fólkinu að setjast niður á jörðina, tók brauðin sjö, gjörði þakkir, braut og gaf lærisveinum sínum að leggja fram fyrir þá. og þeir settu þá fram fyrir fólkið.
7 Og þeir áttu nokkra smáfiska, og hann blessaði og bauð að setja þá fyrir þá.
8 Og þeir átu og urðu mettir, og þeir tóku sjö körfur af kjötinu, sem eftir var.
9 Og þeir sem borðuðu voru um það bil fjögur þúsund, og hann lét þá fara.
10 Og þegar í stað fór hann í skip með lærisveinum sínum og kom til Dalmanúta.
11 Og faríseamir gengu fram og tóku að spyrjast fyrir við hann og leituðu af honum tákns af himni til að freista hans.
12 Og hann andvarpaði djúpt í anda sínum og sagði: Hvers vegna leitar þessi kynslóð eftir tákni? Sannlega segi ég yður: Ekkert merki skal gefið þessari kynslóð.
13 Og hann yfirgaf þá og gekk aftur í skipið og fór yfir á hina hliðina.
14 Lærisveinarnir höfðu gleymt að taka brauð og höfðu ekki meira en eitt brauð með sér í skipinu.
15 Og hann bauð þeim og sagði: Gætið þess, varist súrdeig farísea og súrdeig Heródesar.
16 Og þeir ræddu sín á milli og sögðu: „Það er vegna þess að við höfum ekkert brauð.

17 Og er Jesús vissi það, sagði hann við þá: " Hví rökstyðjið þér, af því að þér eigið ekki brauð?" Skiljið þér ekki enn, né skilið? hefur þú enn harðnað hjarta þitt?
18 Þér hafið augu, sjáið þér það ekki? og hafið eyru, heyrið þér ekki? og munið þér ekki?
19 Þegar ég braut brauðin fimm á meðal fimm þúsunda, hversu margar körfur fullar af brotum tókuð þér þá upp? Þeir sögðu við hann: Tólf.
20 Og þegar hinir sjö meðal fjögur þúsund, hversu margar körfur fullar af brotum tókuð þér upp? Og þeir sögðu: Sjö.
21 Og hann sagði við þá: „ Hvernig skilið þér það ekki?
22 Og hann kom til Betsaída. Og þeir færðu blindan mann til hans og báðu hann að snerta hann.
23 Og hann tók í hönd blinda mannsins og leiddi hann út úr borginni. Og er hann hafði hrækt í augu hans og lagt hendur yfir hann, spurði hann hvort hann sæi nokkuð.
24 Og hann leit upp og sagði: "Ég sé menn ganga sem tré."
25 Eftir það lagði hann aftur hendur sínar á augu hans og lét hann líta upp, og hann varð viðreistur og sá hvern mann glöggt.
26 Og hann lét hann fara heim til sín og sagði: „ Gakk ekki inn í borgina og segðu það engum í borginni.
27 Og Jesús fór út ásamt lærisveinum hans til borganna í Sesareu Filippí, og á leiðinni spurði hann lærisveina sína og sagði við þá: Hvern segja menn að ég sé?
28 Og þeir svöruðu: "Jóhannes skírari, en sumir segja: Elía!" og aðrir, Einn af spámönnunum.
29 Og hann sagði við þá: En hver segið þér að ég sé? Og Pétur svaraði og sagði við hann: Þú ert Kristur.
30 Og hann bauð þeim að segja engum frá honum.
31 Og hann tók að kenna þeim, að Mannssonurinn yrði að þola margt og hafna honum af öldungum, æðstu prestum og fræðimönnum og drepinn og eftir þrjá daga rísa upp.
32 Og hann sagði þetta orð opinberlega. Og Pétur tók hann og tók að ávíta hann.
33 En er hann hafði snúið sér við og horft á lærisveina sína, ávítaði hann Pétur og sagði: „ Víg frá mér, Satan!
34 Og er hann hafði kallað fólkið til sín ásamt lærisveinum sínum, sagði hann við þá: Hver sem vill fylgja mér, afneiti sjálfum sér, taki kross sinn og fylgi mér.
35 Því að hver sem bjargar lífi sínu mun týna því. en hver sem týnir lífi sínu mín vegna og fagnaðarerindisins, sá mun bjarga því.
36 Því hvað mun það gagnast manni, að hann eignist allan heiminn og týnir eigin sálu?
37 Eða hvað á maður að gefa í skiptum fyrir sál sína?
38 Hver sem því mun skammast sín fyrir mig og orð mín í þessari hórdómsfullu og syndugu kynslóð. Fyrir hann mun og Mannssonurinn verða sér til skammar, þegar hann kemur í dýrð föður síns með heilögum englum.

9. KAFLI

1 Og hann sagði við þá: Sannlega segi ég yður, að sumir þeirra, sem hér standa, munu ekki bragða dauðann, fyrr en þeir hafa séð Guðs ríki koma með krafti.
2 Og að sex dögum liðnum tók Jesús með sér Pétur, Jakob og Jóhannes og leiddi þá upp á hátt fjall einir sér, og hann ummyndaðist fyrir þeim.
3 Og klæði hans urðu skínandi, ákaflega hvít sem snjór. svo sem enginn fullari á jörðu getur hvítt þá.
4 Þá birtist þeim Elías ásamt Móse, og þeir töluðu við Jesú.
5 Pétur svaraði og sagði við Jesú: Meistari, það er gott fyrir oss að vera hér. einn fyrir þig, einn fyrir Móse og einn fyrir Elías.
6 Því að hann vissi ekki hvað hann ætti að segja. því að þeir voru mjög hræddir.
7 Og það var ský, sem skyggði á þá, og rödd kom úr skýinu, sem sagði: Þetta er minn elskaði sonur, heyrið hann.
8 Og allt í einu, þegar þeir höfðu litið í kringum sig, sáu þeir engan framar, nema Jesús einn með sjálfum sér.
9 Og þegar þeir komu niður af fjallinu, bauð hann þeim að segja engum frá því, sem þeir höfðu séð, fyrr en Mannssonurinn væri risinn upp frá dauðum.
10 Og þeir geymdu þetta orð með sjálfum sér og spurðu hver við annan hvað það ætti að þýða að rísa upp frá dauðum.
11 Þeir spurðu hann og sögðu: „Hví segja fræðimennirnir að Elía verði fyrst að koma?
12 Og hann svaraði og sagði þeim: „ Sannlega kemur Elía fyrstur og endurheimtir allt. og hversu ritað er um Mannssoninn, að hann á að líða margt og verða að engu.
13 En ég segi yður, að Elía er sannarlega kominn, og þeir hafa gjört honum allt, sem þeir vildu, eins og um hann er ritað.
14 Og er hann kom til lærisveina sinna, sá hann mikinn mannfjölda í kringum þá, og fræðimenn spyrja þá.
15 Og þegar í stað varð allt fólkið mjög undrandi, er það sá hann, og hljóp til hans og heilsaði honum.
16 Og hann spurði fræðimennina: Hvað spyrjið þér við þá?
17 Og einn úr mannfjöldanum svaraði og sagði: Meistari, ég hef fært til þín son minn, sem hefur mállausan anda.
18 Og hvar sem hann tekur hann, þá rífur hann hann, og hann froðufellir og gnístir tönnum og grenjar, og ég sagði við lærisveina þína, að þeir skyldu reka hann út. og þeir gátu það ekki.
19 Hann svaraði honum og sagði: Ó trúlausa kynslóð, hversu lengi á ég að vera hjá yður? hversu lengi á ég að þola þig? komdu með hann til mín.
20 Og þeir færðu hann til hans, og þegar hann sá hann, táraði andinn hann strax. og hann féll til jarðar og velti sér froðufellandi.
21 Og hann spurði föður sinn: " Hversu langt er síðan þetta kom til hans?" Og hann sagði: Af barni.
22Og oft hefur það kastað honum í eld og í vötnin til þess að tortíma honum, en ef þú getur eitthvað, þá miskunna þú oss og hjálpaðu okkur.
23 Jesús sagði við hann: Ef þú getur trúað, þá er allt mögulegt þeim sem trúir.
24 Og þegar í stað hrópaði faðir barnsins og sagði með tárum: Herra, ég trúi! hjálpa þú vantrú minni.
25 Þegar Jesús sá, að fólkið kom hlaupandi saman, ávítaði hann illa andann og sagði við hann: Þú mállausa og daufa andi, ég býð þér, far út úr honum og far ekki framar inn í hann.
26 Og andinn hrópaði og reif hann í sundur og fór út af honum, og hann var sem dauður. að því leyti að margir sögðu: Hann er dáinn.
27 En Jesús tók í hönd hans og reisti hann upp. og hann reis upp.
28 Og þegar hann var kominn inn í húsið, spurðu lærisveinar hans hann einslega: Hvers vegna gátum vér ekki rekið hann út?

29 Og hann sagði við þá: „ Þetta kyn getur ekki komið fram með neinu, nema með bæn og föstu.
30 Og þeir fóru þaðan og fóru um Galíleu. og hann vildi ekki að nokkur maður vissi það.
31 Því að hann kenndi lærisveinum sínum og sagði við þá: Mannssonurinn er framseldur í hendur manna, og þeir munu drepa hann. og eftir það er hann drepinn, mun hann rísa upp á þriðja degi.
32 En þeir skildu ekki þetta orð, og voru hræddir við að spyrja hann.
33 Og hann kom til Kapernaum, og var í húsinu, spurði hann þá: " Hvað hafið þér deilt sín á milli á leiðinni?"
34 En þeir þögðu, því að á leiðinni höfðu þeir deilt sín á milli, hver ætti að vera mestur.
35 Og hann settist niður, kallaði á þá tólf og sagði við þá: " Ef einhver vill vera fyrstur, mun sá verða síðastur allra og allra þjónn."
36 Og hann tók barn og setti það mitt á meðal þeirra, og er hann hafði tekið það í fang sér, sagði hann við þá:
37 Hver sem tekur við einu slíkra barna í mínu nafni, tekur við mér, og hver sem tekur við mér, tekur ekki á móti mér, heldur þeim sem sendi mig.
38 Og Jóhannes svaraði honum og sagði: Meistari, vér sáum einn reka út djöfla í þínu nafni, og hann fylgir okkur ekki, og vér bönnuðum honum, af því að hann fylgir okkur ekki.
39 En Jesús sagði: „ Bannan honum það ekki, því að enginn er, sem gjörir kraftaverk í mínu nafni, sem getur talað illa um mig.
40 Því að sá sem er ekki á móti okkur er af okkar hálfu.
41 Því að hver sem gefur yður bikar af vatni að drekka í mínu nafni, af því að þér tilheyrið Kristi, sannlega segi ég yður, hann mun ekki missa laun sín.
42 Og hver sem móðgar einn af þessum smábörnum, sem trúa á mig, það er betra fyrir hann að myllusteinn væri hengdur um háls honum og honum var varpað í sjóinn.
43 Og ef hönd þín hneykslar þig, þá högg hana af. Betra er þér að ganga lamaður inn í lífið en að hafa tvær hendur til að fara til helvítis, í eldinn, sem aldrei mun slokkna.
44 Þar sem ormur þeirra deyr ekki og eldurinn slokknar ekki.
45 Og ef fótur þinn hneykslar þig, þá högg hann af. Betra er fyrir þig að ganga í stopp til lífsins, en að hafa tvo fætur til að vera kastað í hel, í eldinn, sem aldrei mun slokkna.
46 Þar sem ormur þeirra deyr ekki og eldurinn slokknar ekki.
47 Og ef auga þitt hneykslar þig, þá slíp það úr. Betra er fyrir þig að ganga inn í Guðs ríki með öðru auga en að hafa tvö augu til að vera kastað í helvítis eld.
48 Þar sem ormur þeirra deyr ekki og eldurinn slokknar ekki.
49 Því að hver og einn skal saltur verða með eldi, og sérhver fórn skal saltuð verða með salti.
50 Salt er gott, en ef saltið hefur glatað saltinu, með hverju viljið þér krydda það? Hafið salt í ykkur og hafið frið hver við annan.

10. KAFLI

1 Og hann stóð upp þaðan og kom inn í Júdeu ströndina hinum megin Jórdanar, og fólkið leitaði til hans aftur. og eins og hann var vanur kenndi hann þeim aftur.
2 Þá komu farísearnir til hans og spurðu hann: Er manni leyfilegt að skilja við konu sína? freista hans.
3 Og hann svaraði og sagði við þá: Hvað bauð Móse yður?
4 Og þeir sögðu: „Móse leyfði að skrifa skilnaðarbréf og skila henni frá.
5 Jesús svaraði og sagði við þá: Vegna harðræðis hjarta yðar skrifaði hann yður þetta fyrirmæli.
6 En frá upphafi sköpunarinnar skapaði Guð þau karl og konu.
7 Af þessum sökum skal maður yfirgefa föður sinn og móður og halda sig við konu sína.
8 Og þeir tveir skulu vera eitt hold, svo að þeir eru ekki framar tveir, heldur eitt hold.
9 Það, sem Guð hefur tengt saman, skal enginn sundur skipta.
10 Og í húsinu spurðu lærisveinar hans hann aftur um það sama.
11 Og hann sagði við þá: „ Hver sem skilur við konu sína og giftist annarri, drýgir hór gegn henni.
12 Og ef kona skilur við mann sinn og giftist öðrum, drýgir hún hór.
13 Og þeir færðu til hans ung börn, að hann snerti þau, og lærisveinar hans ávítuðu þá, sem komu með þau.
14 En er Jesús sá það, varð honum mjög illa við og sagði við þá: Leyfið börnunum að koma til mín og bannið þeim ekki, því að slíkra er Guðs ríki.
15 Sannlega segi ég yður: Hver sem tekur ekki við Guðs ríki eins og lítið barn, hann mun ekki ganga inn í það.
16 Og hann tók þá í fang sér, lagði hendur yfir þá og blessaði þá.
17 Og þegar hann gekk út á veginn, kom einn hlaupandi, kraup fyrir honum og spurði hann: „Góði meistari, hvað á ég að gera til þess að erfa eilíft líf?
18 Og Jesús sagði við hann: Hví kallar þú mig góðan? það er enginn góður nema einn, það er Guð.
19 Þú þekkir boðorðin, drýgja ekki hór, drepa ekki, stela ekki, bera ekki ljúgvitni, svíkja ekki, heiðra föður þinn og móður.
20 Og hann svaraði og sagði við hann: Meistari, allt þetta hef ég gætt frá æsku.
21 Þá elskaði Jesús hann, er hann sá hann, og sagði við hann: Eitt skortir þig: farðu, sel allt sem þú átt og gef fátækum, og munt þú fjársjóð eiga á himnum, og kom, taktu krossinn og fylgdu mér.
22 Og hann varð hryggur yfir þessu orði og fór hryggur burt, því að hann átti miklar eignir.
23 Jesús leit í kringum sig og sagði við lærisveina sína: „ Hversu varla munu þeir, sem auður eiga, komast inn í Guðs ríki!
24 Og lærisveinarnir undruðust orð hans. En Jesús svaraði aftur og sagði við þá: Börn, hversu erfitt er þeim, sem treysta á auðæfi, að ganga inn í Guðs ríki!
25 Það er auðveldara fyrir úlfalda að fara í gegnum nálarauga en ríkum manni að ganga inn í Guðs ríki.
26 Og þeir urðu mjög undrandi og sögðu sín á milli: Hver getur þá orðið hólpinn?
27 Og Jesús horfði á þá og sagði: " Hjá mönnum er það ómögulegt, en ekki hjá Guði, því að fyrir Guði er allt mögulegt."
28 Þá tók Pétur að segja við hann: Sjá, vér höfum yfirgefið allt og fylgt þér.

29 Og Jesús svaraði og sagði: Sannlega segi ég yður: Enginn hefur yfirgefið hús, bræður eða systur, föður, móður, konu, börn eða lönd mín vegna og fagnaðarerindisins vegna. ,
30 En hann mun fá hundraðfalt núna á þessum tíma, hús og bræður og systur og mæður og börn og lönd með ofsóknum. og í hinum komandi heimi eilíft líf.
31 En margir þeir fyrstu munu verða síðastir. og sá síðasti fyrsti.
32 Og þeir voru á leiðinni upp til Jerúsalem. Og Jesús gekk á undan þeim, og þeir undruðust. og sem þeir fylgdu, urðu þeir hræddir. Og hann tók aftur þá tólf og tók að segja þeim hvað um hann skyldi verða.
33 og sögðu: Sjá, vér förum upp til Jerúsalem. Og Mannssonurinn mun framseldur verða æðstu prestunum og fræðimönnum. og þeir munu dæma hann til dauða og framselja hann heiðingjum.
34 Og þeir munu spotta hann og húðstrýkja hann og hrækja á hann og drepa hann, og á þriðja degi mun hann rísa upp.
35 Og Jakob og Jóhannes, synir Sebedeusar, komu til hans og sögðu: Meistari, vér viljum, að þú gjörir fyrir oss hvað sem vér viljum.
36 Og hann sagði við þá: „ Hvað viljið þér, að ég gjöri fyrir yður?
37 Þeir sögðu við hann: „Gef oss, að vér megum sitja, annar til hægri handar þinnar og hinn til vinstri handar, í dýrð þinni.
38 En Jesús sagði við þá: Þér vitið ekki, hvers þér biðjið: getið þér drukkið af bikarnum, sem ég drekk úr? og láta skírast með skírninni sem ég er skírður með?
39 Og þeir sögðu við hann: "Við getum." Og Jesús sagði við þá: Þér munuð sannarlega drekka af bikarnum, sem ég drekk af. og með skírninni, sem ég er skírður með, skuluð þér skírast.
40 En að sitja mér til hægri og vinstri er ekki mitt að gefa. en það skal gefið þeim, sem það er búið.
41 Og þegar þeir tíu heyrðu það, tóku þeir að vera mjög óánægðir með Jakob og Jóhannes.
42 En Jesús kallaði þá til sín og sagði við þá: Þér vitið, að þeir, sem taldir eru ráða yfir heiðingjunum, drottna yfir þeim. og stórmenn þeirra fara með vald yfir þeim.
43 En svo skal ekki vera meðal yðar, heldur skal hver sem er mikill meðal yðar vera þjónn yðar.
44 Og hver yðar sem er æðstur, skal vera allra þjónn.
45 Því að jafnvel Mannssonurinn er ekki kominn til að láta þjóna sér, heldur til að þjóna og gefa líf sitt til lausnargjalds fyrir marga.
46 Og þeir komu til Jeríkó, og er hann fór út úr Jeríkó með lærisveinum sínum og miklum fjölda fólks, sat blindi Bartímeus, sonur Tímeusar, við þjóðveginn og betlaði.
47 Og er hann heyrði, að það var Jesús frá Nasaret, tók hann að hrópa og segja: Jesús, sonur Davíðs, miskunna þú mér.
48 Og margir báðu hann að þegja, en hann hrópaði því meir: "Þú sonur Davíðs, miskunna þú mér."
49 Og Jesús stóð kyrr og bauð honum að vera kallaður. Og þeir kölluðu á blindan mann og sögðu við hann: Vertu hughreystandi, rís upp! hann kallar á þig.
50 Og hann kastaði frá sér klæði sínu, stóð upp og kom til Jesú.
51 Jesús svaraði og sagði við hann: " Hvað vilt þú að ég geri þér?" Blindi maðurinn sagði við hann: Herra, að ég fái sjón mína.
52 Jesús sagði við hann: „ Far þú! trú þín hefur gjört þig heilan. Og þegar í stað fékk hann sjónina og fylgdi Jesú á veginum.

11. KAFLI

1 Og þegar þeir komu nálægt Jerúsalem, til Betfage og Betaníu, við Olíufjallið, sendi hann tvo af lærisveinum sínum,
2 Og hann sagði við þá: „ Farið inn í þorpið gegnt yður, og um leið og þér eruð inn í hana komnir, munuð þér finna fola bundinn, sem enginn sat á. losaðu hann og færðu hann.
3 Og ef einhver segir við yður: Hvers vegna gjörið þér þetta? segið að Drottinn hafi þörf fyrir hann. og þegar í stað mun hann senda hann hingað.
4 Og þeir fóru leiðar sinnar og fundu folann bundinn við útidyrnar á stað þar sem tveir vegir mættust. og þeir leysa hann.
5 Og nokkrir af þeim, sem þar stóðu, sögðu við þá: „Hvað gjörið þér, er þér leysið folann?
6 Og þeir sögðu við þá eins og Jesús hafði boðið, og þeir slepptu þeim.
7 Þeir komu með folann til Jesú og lögðu yfir hann klæði sín. og hann settist á hann.
8 Og margir breiddu klæði sín á veginn, og aðrir hjuggu greinar af trjánum og stráðu þeim á veginn.
9 Og þeir sem á undan gengu og þeir sem á eftir fylgdu kölluðu og sögðu: Hósanna! Blessaður er sá sem kemur í nafni Drottins:
10Blessað sé ríki föður vors Davíðs, sem kemur í nafni Drottins: Hósanna í upphæðum.
11 Jesús gekk inn í Jerúsalem og í musterið, og er hann hafði litið allt í kring, og nú var komið að kvöldi, fór hann út til Betaníu með þeim tólf.
12 Og daginn eftir, þegar þeir komu frá Betaníu, var hann svangur.
13 Og er hann sá fíkjutré í fjarska með lauf, kom hann, ef hann gæti fundið eitthvað á því, og þegar hann kom að því, fann hann ekkert nema lauf. því að fíkjutíminn var ekki enn kominn.
14 Jesús svaraði og sagði við það: „ Enginn etur ávöxt af þér hér eftir að eilífu. Og lærisveinar hans heyrðu það.
15 Og þeir komu til Jerúsalem, og Jesús gekk inn í musterið og tók að reka út þá, sem seldu og keyptu í musterinu, og kollvarpaði borðum víxlaranna og sætum dúfnasölunnar.
16 Og vildi ekki leyfa að nokkur maður bæri nokkurt ker í gegnum musterið.
17 Og hann kenndi og sagði við þá: Er ekki ritað: Hús mitt skal kallað bænahús af öllum þjóðum? en þér hafið gert það að þjófabæli.
18 Og fræðimennirnir og æðstu prestarnir heyrðu það og leituðu, hvernig þeir gætu tortímt honum, því að þeir óttuðust hann, af því að allur lýðurinn undraðist kenningu hans.
19 Og er kvöld var komið, fór hann út úr borginni.
20 Og um morguninn, er þeir gengu fram hjá, sáu þeir fíkjutréð þornað upp frá rótum.

21 Og Pétur minntist á hann og sagði við hann: Meistari, sjá, fíkjutréð, sem þú bölvaðir, er visnað.
22 Jesús svaraði og sagði við þá: Trúið á Guð.
23 Því að sannlega segi ég yður, að hver sem segir við þetta fjall: Far þú burt og varp þér í hafið. og mun ekki efast í hjarta sínu, heldur trúa því að það sem hann segir muni rætast. hann skal hafa allt sem hann segir.
24 Þess vegna segi ég yður: Hvað sem þér þráið, þegar þér biðjið, trúið því að þér taki við því, og þér munuð fá það.
25 Og þegar þér standið og biðjið, þá fyrirgefið, ef þér hafið eitthvað á móti einhverjum, til þess að faðir yðar, sem er á himnum, fyrirgefi yður misgjörðir yðar.
26 En ef þér fyrirgefið ekki, mun ekki heldur faðir yðar, sem er á himnum, fyrirgefa misgjörðir yðar.
27 Og þeir komu aftur til Jerúsalem, og er hann gekk í musterinu, komu til hans æðstu prestarnir, fræðimennirnir og öldungarnir,
28 Og segðu við hann: Með hvaða valdi gjörir þú þetta? og hver gaf þér þetta vald til að gjöra þetta?
29 Og Jesús svaraði og sagði við þá: Ég mun einnig spyrja yður einnar spurningar og svara mér, og ég mun segja yður með hvaða valdi ég geri þetta.
30 Skírn Jóhannesar, var hún af himni eða af mönnum? svaraðu mér.
31 Og þeir ræddu við sjálfa sig og sögðu: Ef vér segjum: Af himni! mun hann segja: Hvers vegna trúðuð þér honum þá ekki?
32 En ef vér segjum: Af mönnum; þeir óttuðust fólkið, því að allir töldu Jóhannes að hann væri sannarlega spámaður.
33 Og þeir svöruðu og sögðu við Jesú: "Við getum ekki sagt það." Og Jesús svaraði og sagði við þá: Ég segi yður ekki heldur með hvaða valdi ég gjöri þetta.

12. KAFLI

1 Og hann tók að tala til þeirra með dæmisögum. Maður nokkur gróðursetti víngarð og setti girðingu um hann og gróf vínfeiti, reisti turn og hleypti honum út til víngarðsmanna og fór í fjarlægt land.
2 Og á sínum tíma sendi hann til víngarðsmannanna þjón, til þess að hann gæti tekið á móti ávöxtum víngarðsins frá víngarðsmönnum.
3 Og þeir tóku hann, börðu hann og sendu hann tóman burt.
4 Og enn sendi hann til þeirra annan þjón. Og að honum köstuðu þeir grjóti og særðu hann á höfuðið og sendu hann burt með svívirðingum.
5 Og enn sendi hann annan; ok drápu þeir hann ok marga aðra; berja suma og drepa suma.
6 Þar sem hann átti enn einn son, ástvin sinn, sendi hann hann einnig síðasta til þeirra og sagði: Þeir munu virða son minn.
7 En þessir búmenn sögðu sín á milli: "Þetta er erfinginn; komdu, vér skulum drepa hann, og þá skal arfurinn verða okkar.
8 Og þeir tóku hann og drápu hann og köstuðu honum út úr víngarðinum.
9 Hvað á því herra víngarðsins að gjöra? hann mun koma og eyða víngarðinum og gefa öðrum víngarðinn.
10 Og hafið þér ekki lesið þessa ritningu; Steinninn, sem smiðirnir höfnuðu, er orðinn hornsteinninn.
11 Þetta var gjörningur Drottins, og er það undursamlegt í okkar augum?
12 Og þeir reyndu að ná tökum á honum, en óttuðust fólkið, því að þeir vissu, að hann hafði talað um þá dæmisögu, og þeir yfirgáfu hann og fóru.
13 Og þeir sendu til hans nokkra af faríseunum og Heródíumönnum til að ná honum með orðum sínum.
14 Og þegar þeir komu, sögðu þeir við hann: Meistari, vér vitum, að þú ert sannur og annast engan, því að þú lítur ekki á manninn, heldur kennir Guðs veg í sannleika. virðing til keisarans, eða ekki?
15 Eigum við að gefa eða eigum við ekki að gefa? En hann vissi hræsni þeirra og sagði við þá: Hví freistið þér mín? færðu mér eyri, svo að ég megi sjá það.
16 Og þeir komu með það. Og hann sagði við þá: Hver er þessi mynd og yfirskrift? Og þeir sögðu við hann: keisarans.
17 Jesús svaraði og sagði við þá: Gjaldið keisaranum það, sem keisarans er, og Guði það, sem Guðs er. Og þeir undruðust hann.
18 Þá koma til hans Saddúkear, sem segja að engin upprisa sé til. og þeir spurðu hann og sögðu:
19 Meistari, Móse skrifaði okkur: Ef bróðir manns deyr og skilur konu sína eftir og lætur ekki eftir sig börn, þá ætti bróðir hans að taka konu sína og ala bróður sínum afkvæmi.
20 En bræðurnir voru sjö, og sá fyrsti tók sér konu, og dauðinn skildi ekki eftir sæði.
21 Hinn annar tók hana og dó og skildi ekki eftir neitt sæði, og sá þriðji eins.
22 Og hinir sjö áttu hana og létu ekkert niðja eftir sig; síðastur allra dó konan líka.
23 Í upprisunni, þegar þeir munu rísa upp, hvers kona á hún þá að vera af þeim? því að hinir sjö áttu hana að konu.
24 Og Jesús svaraði og sagði við þá: „ Viljið þér því ekki, af því að þér þekkið hvorki ritningarnar né kraft Guðs?
25 Því að þegar þeir rísa upp frá dauðum, giftast þeir hvorki né giftast. en eru eins og englar á himnum.
26 Og hvað varðar hina dánu, að þeir rísa upp: hafið þér ekki lesið í Mósebók, hvernig Guð talaði við hann í runnanum og sagði: Ég er Guð Abrahams og Guð Ísaks og Guð Jakobs. ?
27 Hann er ekki Guð hinna dauðu, heldur Guð hinna lifandi.
28 Og einn fræðimannanna kom og heyrði þá ræða saman og sá, að hann hafði svarað þeim vel, spurði hann: Hvert er fyrsta boðorð allra?
29 Jesús svaraði honum: " Fyrsta boðorðanna er: Heyr, Ísrael! Drottinn Guð vor er einn Drottinn:
30 Og þú skalt elska Drottin Guð þinn af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni, öllum huga þínum og öllum mætti þínum. Þetta er fyrsta boðorðið.
31 Og annað er líkt, það er þetta: Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig. Það er ekkert annað boðorð stærra en þetta.
32 Og fræðimaðurinn sagði við hann: „Jæja, meistari, þú hefur sagt satt, því að einn Guð er. og enginn annar en hann:
33 Og að elska hann af öllu hjarta, af öllum skilningi, af allri sálinni og af öllum mætti, og að elska náunga sinn eins og sjálfan sig, er meira en allar heilar brennifórnir og sláturfórnir.
34 Og er Jesús sá, að hann svaraði hyggilega, sagði hann við hann: " Þú ert ekki langt frá Guðs ríki." Og enginn maður eftir það þorði að spyrja hann nokkurrar spurningar.

35 Jesús svaraði og sagði, meðan hann kenndi í musterinu:
Hvernig segja fræðimennirnir, að Kristur sé sonur Davíðs?
36 Því að Davíð sagði sjálfur með heilögum anda:
"Drottinn sagði við Drottin minn: "Set þú mér til hægri
handar, uns ég hef gjört óvini þína að fótskör þinni."
37 Þess vegna kallar Davíð hann sjálfur Drottinn. og
hvaðan er hann þá sonur hans? Og almúginn heyrði hann
fúslega.
38 Og hann sagði við þá í kenningu sinni: Varist
fræðimennina, sem elska að fara í langklæðum og elska
kveðjur á torgum,
39 Og höfðingjarnir sitja í samkundunum og efstu
stofunum við veislur.
40 Þeir sem eta hús ekkju og fara með langar bænir að
yfirskini. Þeir munu hljóta meiri fordæmingu.
41 Og Jesús settist gegnt fjárhirslunni og sá hvernig fólkið
lagði fé í fjárhirsluna, og margir ríkir lögðu miklu.
42 Þá kom fátæk ekkja nokkur, og hún kastaði inn tveimur
mítlum, sem kosta hámark.
43 Og hann kallaði til sín lærisveina sína og sagði við þá:
Sannlega segi ég yður, að þessi fátæka ekkja hefur lagt
meira inn en allir þeir, sem hafa kastað í fjárhirsluna.
44 Því að allt sem þeir lögðu inn af gnægð sinni; en af
skorti sínu lagði hún allt sem hún átti, allt sitt líf.

13. KAFLI

1 Og er hann gekk út úr musterinu, sagði einn af
lærisveinum hans við hann: Meistari, sjáðu hvers konar
steina og hvaða byggingar eru hér!
2 Jesús svaraði og sagði við hann: „ Sér þú þessar miklu
byggingar? ekki skal skilja eftir einn steinn á öðrum, sem
ekki skal niður kastað.
3 Og er hann sat á Olíufjallinu gegnt musterinu, spurðu
Pétur og Jakob, Jóhannes og Andrés hann einslega:
4 Segðu okkur, hvenær mun þetta gerast? og hvert mun
táknið vera þegar allt þetta mun rætast?
5 Jesús svaraði þeim og tók að segja: Gætið þess að enginn
tæli yður.
6 Því að margir munu koma í mínu nafni og segja: Ég er
Kristur. og mun blekkja marga.
7 Og þegar þér heyrið um stríð og stríðssögur, þá verðið
yður ekki skelfd, því að slíkt hlýtur að vera; en endirinn
mun ekki vera enn.
8 Því að þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki, og það
munu verða jarðskjálftar á ýmsum stöðum, og það munu
verða hungur og nauðir. Þetta eru upphaf harma.
9 En gætið að sjálfum yður, því að þeir munu framselja
yður ráðum. og í samkundunum skuluð þér verða barðir, og
yður munuð verða leiddir fyrir höfðingja og konunga mín
vegna, þeim til vitnisburðar.
10 Og fagnaðarerindið verður fyrst að birtast meðal allra
þjóða.
11 En þegar þeir leiða yður og framselja yður, þá hugsið
ekki fyrirfram um, hvað þér skuluð tala, og hugsið ekki um
það, heldur hvað sem yður verður gefið á þeirri stundu, það
skuluð þér tala. heilagan anda.
12 Nú skal bróðirinn framselja bróður til dauða og föður
soninn. og börn skulu rísa gegn foreldrum sínum og drepa
þá.
13 Og öllum mönnum munuð þér hataðir vegna nafns míns,
en sá sem staðfastur er allt til enda, sá mun hólpinn verða.
14 En þegar þér sjáið viðurstyggð auðnarinnar, sem Daníel
spámaður talaði um, standa þar sem ekki ætti, (sá sem les,
skilji það), þá flýi þeir, sem í Júdeu eru, til fjalla.
15 Og sá, sem á þakinu er, fari ekki ofan í húsið og fari
ekki inn í það, til þess að taka neitt úr húsi sínu.
16 Og sá, sem er úti á akri, snúi ekki aftur til að taka upp
klæði sitt.
17 En vei þeim sem eru þungaðir og þeim sem brjósta á
þeim dögum!
18 Og biðjið að flótti yðar verði ekki að vetri til.
19 Því að á þeim dögum mun vera þrenging, sem ekki var
frá upphafi sköpunarverksins, sem Guð skapaði til þessa
tíma, og mun ekki verða.
20 Og nema Drottinn hefði stytt þá daga, skyldi engu holdi
hólpið verða, en vegna hinna útvöldu, sem hann hefur
útvalið, hefir hann stytt dagana.
21 Og ef einhver segir við yður: Sjá, hér er Kristur. eða, sjá,
hann er þarna; trúðu honum ekki:
22 Því að falskristar og falsspámenn munu rísa upp og
gjöra tákn og undur til að tæla, ef mögulegt væri, jafnvel
hina útvöldu.
23 En takið eftir: sjá, ég hef sagt yður allt fyrir.
24 En á þeim dögum, eftir þrenginguna, mun sólin
myrkvast og tunglið mun ekki gefa ljós sitt,
25 Og stjörnur himinsins munu falla, og kraftarnir, sem eru
á himnum, munu hristast.
26 Og þá munu þeir sjá Mannssoninn koma á skýjunum
með miklum mætti og dýrð.
27 Og þá mun hann senda engla sína og safna saman sínum
útvöldu úr vindunum fjórum, frá endimörkum jarðar til
endimarka himins.
28 Lærðu nú dæmisögu um fíkjutréð. Þegar grein hennar er
enn mjúk og gefur út lauf, þá vitið þér að sumarið er í nánd.
29 Svo vitið þér á sama hátt, þegar þér sjáið þetta gerast, að
það er nálægt dyrunum.
30 Sannlega segi ég yður, að þessi kynslóð mun ekki líða
hjá, fyrr en allt þetta er framkvæmt.
31 Himinn og jörð munu líða undir lok, en orð mín munu
ekki líða undir lok.
32 En um þann dag og þá stundu þekkir enginn, ekki englar
á himnum, hvorki sonurinn, heldur faðirinn.
33 Gætið að, vakið og biðjið, því að þér vitið ekki hvenær
tíminn er kominn.
34 Því að Mannssonurinn er eins og maður sem fer langt,
sem yfirgaf hús sitt og gaf þjónum sínum vald og hverjum
manni verk sín og bauð dyravörðinum að vaka.
35Vakið því, því að þér vitið ekki, hvenær húsbóndinn
kemur, um kvöldið eða um miðnætti, eða við hanagalið eða
á morgnana.
36 Til þess að hann komi ekki skyndilega finni þig sofandi.
37 Og það sem ég segi yður, segi ég öllum: Vakið.

14. KAFLI

1 Eftir tvo daga var páskahátíð og ósýrð brauð, og æðstu
prestarnir og fræðimennirnir leituðu að því, hvernig þeir
gætu tekið hann með list og drepið hann.
2 En þeir sögðu: "Ekki á hátíðardegi, til þess að ekki verði
uppnám í lýðnum."
3 Og er hann var í Betaníu í húsi Símonar líkþráa, þar sem
hann sat að borði, kom kona með alabastarkassa með mjög

dýrmætum ardusmyrslum. og hún braut kassann og hellti honum yfir höfuð hans.
4 Þá voru nokkrir, sem reiddust innra með sér og sögðu: "Hvers vegna var þetta sóun á smyrslinu?"
5 Því að það gæti hafa verið selt fyrir meira en þrjú hundruð pens og hafa verið gefið fátækum. Og þeir mögluðu gegn henni.
6 Jesús sagði: Láttu hana í friði! hví eruð þér að angra hana? hún hefir unnið mér gott verk.
7 Fátæka hafið þér alla tíð hjá yður, og þegar sem þér viljið, megið þér gjöra þeim gott, en mig hafið þér ekki alltaf.
8 Hún hefur gert hvað hún gat, hún er komin á undan til að smyrja líkama minn til greftrunar.
9 Sannlega segi ég yður: Hvar sem þetta fagnaðarerindi verður prédikað um allan heim, mun einnig talað um það, sem hún hefur gert, henni til minningar.
10 Og Júdas Ískaríot, einn af þeim tólf, fór til æðstu prestanna til að framselja hann þeim.
11 Og er þeir heyrðu það, urðu þeir glaðir og hétu að gefa honum fé. Og hann leitaði að því hvernig hann gæti svíkja hann á þægilegan hátt.
12 Og á fyrsta degi ósýrðra brauða, þegar þeir slátruðu páskana, sögðu lærisveinar hans við hann: „Hvert vilt þú að við förum og búum til að þú megir eta páskana?
13 Og hann sendi tvo af lærisveinum sínum og sagði við þá: Farið inn í borgina, og þar mun mæta yður maður, sem ber vatnskönnu. Fylgið honum.
14 Og hvar sem hann gengur inn, segið við húsbóndann: Meistarinn segir: Hvar er gestaherbergið, þar sem ég skal eta páskana með lærisveinum mínum?
15 Og hann mun sýna yður stóra efri stofu, innréttaða og tilbúna. Búið þar til fyrir oss.
16 Lærisveinar hans gengu út og komu inn í borgina og fundu eins og hann hafði sagt þeim, og þeir undirbjuggu páskana.
17 Og um kvöldið kemur hann með þeim tólf.
18 Og er þeir sátu og átu, sagði Jesús: Sannlega segi ég yður: Einn yðar, sem etur með mér, mun svíkja mig.
19 Og þeir tóku að hryggjast og sögðu við hann einn af öðrum: Er það ég? og annar sagði: Er það ég?
20 Og hann svaraði og sagði við þá: „ Það er einn af þeim tólf, sem dýfir með mér í fatið.
21 Vissulega fer Mannssonurinn, eins og um hann er ritað, en vei þeim manni, sem Mannssonurinn er svikinn af! gott væri fyrir þann mann ef hann hefði aldrei verið fæddur.
22 Og er þeir átu, tók Jesús brauð, blessaði, braut það, gaf þeim og sagði: Takið, etið, þetta er líkami minn.
23 Og hann tók bikarinn, og er hann hafði þakkað, gaf hann þeim, og þeir drukku allir af honum.
24 Og hann sagði við þá: „ Þetta er blóð mitt nýja testamentisins, sem úthellt er fyrir marga.
25 Sannlega segi ég yður: Ég mun ekki framar drekka af ávexti vínviðarins, þar til á þeim degi, að ég drekk hann nýjan í Guðs ríki.
26 Og er þeir höfðu sungið sálm, gengu þeir út á Olíufjallið.
27 Og Jesús sagði við þá: „ Þér munuð allir hneykslast vegna mín í nótt, því að ritað er: Ég mun slá hirðina, og sauðirnir munu tvístrast.
28 En eftir það er ég upprisinn, mun ég fara á undan þér til Galíleu.
29 En Pétur sagði við hann: Þó að allir hneykslist, mun ég þó ekki.
30 Og Jesús sagði við hann: Sannlega segi ég þér, að í dag, jafnvel á þessari nótt, áður en haninn galar tvisvar, munt þú þrisvar afneita mér.
31 En hann mælti því harðari: Ef ég dey með þér, mun ég ekki afneita þér á nokkurn hátt. Sömuleiðis sögðu þeir allir.
32 Og þeir komu á stað, sem nefndist Getsemane, og hann sagði við lærisveina sína: „ Setjið hér, meðan ég biðst fyrir.
33 Og hann tók með sér Pétur, Jakob og Jóhannes, og varð mjög undrandi og mjög þungur.
34 Og sagði við þá: Sál mín er mjög hrygg allt til dauða. Verið hér og vakið.
35 Og hann gekk aðeins fram, féll til jarðar og bað, að stundin færi frá honum, ef mögulegt væri.
36 Og hann sagði: Abba, faðir, allt er þér mögulegt. Taktu þennan bikar frá mér, þó ekki það sem ég vil, heldur það sem þú vilt.
37 Og hann kom og fann þá sofandi og sagði við Pétur: Símon, sefur þú? gætir þú ekki horft á eina klukkustund?
38 Vakið og biðjið, svo að þér fallið ekki í freistni. Andinn er sannarlega tilbúinn, en holdið er veikt.
39 Og enn fór hann burt, baðst fyrir og mælti sömu orð.
40 Og þegar hann kom aftur, fann hann þá aftur sofandi, (því að augu þeirra voru þung) og vissu ekki hverju þeir ættu að svara honum.
41 Og hann kom í þriðja sinn og sagði við þá: „ Sofið nú áfram og hvílist yðar. Það er nóg, stundin er komin. sjá, Mannssonurinn er framseldur í hendur syndara.
42 Rís upp, förum; sjá, sá er nálægur, sem svíkur mig.
43 Og jafnskjótt, meðan hann var enn að tala, kom Júdas, einn af þeim tólf, og með honum mikill mannfjöldi með sverðum og stöngum, frá æðstu prestunum, fræðimönnum og öldungum.
44 Og sá sem sveik hann hafði gefið þeim merki og sagt: Hver sem ég kyssi, það er hann. takið hann og leiðið hann í burtu á öruggan hátt.
45 Og jafnskjótt og hann kom, gekk hann strax til hans og sagði: Meistari, meistari! og kyssti hann.
46 Og þeir lögðu hendur yfir hann og tóku hann.
47 Og einn þeirra, sem hjá stóðu, brá sverði og laust þjón æðsta prestsins og hjó af honum eyrað.
48 Jesús svaraði og sagði við þá: „ Eruð þér farin út eins og gegn þjófi með sverðum og stöngum til að ná mér?
49 Daglega var ég með yður í musterinu að kenna, og þér tókuð mig ekki, en ritningarnar verða að rætast.
50 Og þeir yfirgáfu hann allir og flýðu.
51 Og þar fylgdi honum ungur maður nokkur, sem hafði líndúk steyptan um nakinn líkama sinn. og ungu mennirnir tóku hann.
52 Og hann skildi eftir línklæðið og flýði frá þeim nakinn.
53 Og þeir leiddu Jesú til æðsta prestsins, og með honum voru saman komnir allir æðstu prestarnir, öldungarnir og fræðimennirnir.
54 Og Pétur fylgdi honum langt í burtu, inn í höll æðsta prestsins, og hann sat hjá þjónunum og hitaði sig við eldinn.
55 Og æðstu prestarnir og allt ráðið leituðu vitnis gegn Jesú til að drepa hann. og fann enga.
56 Því að margir báru ljúgvitni gegn honum, en vitni þeirra bar ekki saman.
57 Og sumir stóðu upp og báru ljúgvitni gegn honum og sögðu:

58 Vér heyrðum hann segja: „Ég mun eyða þessu musteri, sem er gjört með höndum, og innan þriggja daga mun ég reisa annað gjört án handa.
59 En ekki varð vitni þeirra heldur sammála.
60 Og æðsti presturinn stóð upp mitt á meðal, spurði Jesú og sagði: Svarar þú engu? hvað er það sem þessir vitna gegn þér?
61 En hann þagði og svaraði engu. Aftur spurði æðsti presturinn hann og sagði við hann: Ert þú Kristur, sonur hins blessaða?
62 Og Jesús sagði: Ég er það, og þér munuð sjá Mannssoninn sitja til hægri handar kraftsins og koma á skýjum himins.
63 Þá reif æðsti presturinn klæði sín og sagði: "Hvað þurfum vér fleiri vitni að halda?"
64 Þér hafið heyrt guðlastið. Hvað finnst yður? Og allir dæmdu hann dauðasekan.
65 Og sumir tóku að hrækja á hann og hylja andlit hans og lemja hann og segja við hann: Spáðu, og þjónar slógu hann með lófum sínum.
66 Og er Pétur var niðri í höllinni, kemur ein af ambáttum æðsta prestsins.
67 Og er hún sá Pétur verma sig, leit hún á hann og sagði: "Og þú varst líka með Jesú frá Nasaret."
68 En hann neitaði og sagði: Ég veit það ekki og skil ekki hvað þú segir. Og hann gekk út í forstofuna; og hanaskipið.
69 Og ambátt sá hann aftur og tók að segja við þá, sem hjá stóðu: "Þetta er einn af þeim."
70 Og hann neitaði því aftur. Og skömmu síðar sögðu þeir, sem hjá stóðu, aftur við Pétur: "Vissulega ert þú einn af þeim, því að þú ert Galíleumaður, og orð þín fallast á það."
71 En hann tók að bölva og sverja og sagði: Ég þekki ekki þennan mann, sem þú talar um.
72 Og í annað skiptið kom haninn. Og Pétur minntist orðsins, sem Jesús sagði við hann: Áður en haninn galar tvisvar, muntu þrisvar afneita mér. Og er hann hugsaði um það, grét hann.

15. KAFLI

1 Og strax um morguninn höfðu æðstu prestarnir samráð við öldunga og fræðimenn og allt ráðið, bundu Jesú, fluttu hann burt og framseldu Pílatusi.
2 Pílatus spurði hann: Ert þú konungur Gyðinga? Og hann svaraði og sagði við hann: Þú segir það.
3 Og æðstu prestarnir ákærðu hann um margt, en hann svaraði engu.
4 Pílatus spurði hann aftur og sagði: Svarar þú engu? sjá hversu margt þeir vitna gegn þér.
5 En Jesús svaraði engu. svo að Pílatus undraðist.
6 En á þeirri hátíð leysti hann þeim einn fanga, hvern sem þeir vildu.
7 Og það var einn að nafni Barabbas, sem lá bundinn með þeim, sem gjört höfðu uppreisn við hann, sem framið höfðu morð í uppreisninni.
8 Og mannfjöldinn, sem hrópaði hátt, fór að þrá hann að gera eins og hann hafði nokkru sinni gert við þá.
9 En Pílatus svaraði þeim og sagði: Viljið þér að ég láti yður lausan konung Gyðinga?
10 Því að hann vissi, að æðstu prestarnir höfðu frelsað hann af öfund.
11 En æðstu prestarnir hvöttu fólkið til að gefa þeim frekar Barabbas.
12 Pílatus svaraði og sagði enn við þá: "Hvað viljið þér þá, að ég geri við þann, sem þér kallið konung Gyðinga?"
13 Og þeir hrópuðu aftur: Krossfestu hann.
14 Þá sagði Pílatus við þá: "Hvers vegna, hvað illt hefir hann gjört?" Og þeir hrópuðu því meir: Krossfestu hann.
15 Og Pílatus var fús til að láta fólkið nægja, leysti þeim Barabbas og frelsaði Jesú til krossfestingar, þegar hann hafði húðstrýkað hann.
16 Og hermennirnir leiddu hann inn í salinn, sem kallaður er Praetorium; ok kalla þeir saman alla sveitina.
17Og þeir klæddu hann purpura, flötuðu þyrnikórónu og settu hana um höfuð hans.
18 Og hann tók að heilsa honum: "Heill þú, konungur Gyðinga!
19 Og þeir slógu hann í höfuðið með reyr, hræktu á hann, og hneigðu kné og tilbáðu hann.
20 Og er þeir höfðu gert gys að honum, tóku þeir af honum purpurann, klæddust honum í klæði hans og leiddu hann út til að krossfesta hann.
21 Og þeir neyða einn Símon frá Kýreníu, sem fór fram hjá, komandi úr landi, faðir Alexanders og Rúfusar, til að bera kross sinn.
22 Og þeir fóru með hann á staðinn Golgata, sem er túlkuð höfuðkúpustaður.
23 Og þeir gáfu honum að drekka vín blandað myrru, en hann fékk það ekki.
24 Og er þeir höfðu krossfest hann, skiptu þeir klæði hans og köstuðu hlutkesti um þau, hvað hver og einn ætti að taka.
25 Og það var þriðja stundin, og þeir krossfestu hann.
26 Og yfirskrift ásökunar hans var rituð: KONUNGUR GYÐINGA.
27 Og með honum krossfestu þeir tvo þjófa. annar á hægri hendi og hinn til vinstri.
28 Og ritningin rættist, sem segir: Og hann var talinn með afbrotamönnum.
29 Og þeir, sem þar um gengu, hændust að honum, sveifluðu höfði og sögðu: Æ, þú sem eyðir musterinu og reisir það á þremur dögum!
30 Hjálpaðu sjálfum þér og stíg niður af krossinum.
31 Sömuleiðis sögðu og æðstu prestarnir spottandi og sögðu sín á milli ásamt fræðimönnum: Hann bjargaði öðrum. sjálfum sér getur hann ekki bjargað.
32 Látum Krist, konung Ísraels, stíga nú niður af krossinum, svo að vér megum sjá og trúa. Og þeir, sem með honum voru krossfestir, smáðu hann.
33 Og þegar sjötta stundin var komin, varð myrkur yfir öllu landinu allt til níundu stundar.
34 Og á níundu stundu kallaði Jesús hárri röddu og sagði: Eloí, Eloi, lama sabachtani? sem er útlagt: Guð minn, Guð minn, hví hefur þú yfirgefið mig?
35 En sumir þeirra, sem hjá stóðu, sögðu, er þeir heyrðu það: „Sjá, hann kallar á Elía.
36 Og einn hljóp og fyllti svamp fulla af ediki, setti hann á reyr, gaf honum að drekka og sagði: Hvað þá! við skulum sjá hvort Elías kemur til að taka hann niður.
37 Og Jesús hrópaði hárri röddu og gaf upp öndina.
38 Og fortjald musterisins rifnaði í tvennt ofan frá og niður.
39 Og er hundraðshöfðinginn, sem stóð gegnt honum, sá, að hann hrópaði svo og gaf upp öndina, sagði hann: Sannlega, þessi maður var sonur Guðs.

40 Þar voru og konur, sem horfðu á fjarska, meðal þeirra
var María Magdalena og María, móðir Jakobs hins minna
og Jósesar og Salóme.
41 (sem einnig fylgdi honum, þegar hann var í Galíleu, og
þjónuðu honum) og margar aðrar konur, sem fóru með
honum til Jerúsalem.
42 Og nú þegar kvöld var komið, af því að það var
undirbúningurinn, það er daginn fyrir hvíldardaginn,
43 Jósef frá Arímaþeu, virðulegur ráðgjafi, sem einnig beið
eftir Guðs ríki, kom og gekk djarflega inn til Pílatusar og
þráði líkama Jesú.
44 Og Pílatus undraðist, ef hann væri þegar dáinn, og
kallaði til sín hundraðshöfðingjann og spurði hann hvort
hann hefði verið dáinn.
45 Og er hann vissi af hundraðshöfðingjanum, gaf hann
Jósef líkið.
46 Og hann keypti fínt lín, tók hann niður, vafði hann í
línið og lagði hann í gröf, sem höggvin var í kletti, og velti
steini að grafardyrunum.
47 María Magdalena og María móðir Jóses sáu hvar hann
var lagður.

16. KAFLI

1 Og er hvíldardagurinn var liðinn, höfðu María
Magdalena, María móðir Jakobs og Salóme keypt ilmjurtir
til þess að koma og smyrja hann.
2 Og mjög árla morguns, fyrsta dag vikunnar, komu þeir að
gröfinni við upprás sólar.
3 Og þeir sögðu sín á milli: „Hver mun velta okkur
steininum frá dyrum grafarinnar?
4 Og er þeir litu við, sáu þeir, að steininum var velt burt,
því að hann var mjög mikill.
5 Þegar þeir gengu inn í gröfina, sáu þeir ungan mann sitja
hægra megin, klæddan langri hvítri klæðningu. og þeir
urðu hræddir.
6 Og hann sagði við þá: „Verið ekki hræddir. Þér leitið
Jesú frá Nasaret, sem krossfestur var. Hann er upprisinn.
hann er ekki hér, sjá staðinn þar sem þeir lögðu hann.
7 En farðu og segðu lærisveinum hans og Pétri að hann fari
á undan yður til Galíleu. Þar munuð þér sjá hann, eins og
hann sagði við yður.
8 Og þeir gengu fljótt út og flýðu frá gröfinni. Því að þeir
nötruðu og undruðust. Þeir sögðu ekki neitt við nokkurn
mann. því að þeir voru hræddir.
9 Þegar Jesús var upprisinn snemma fyrsta dag vikunnar,
birtist hann fyrst Maríu Magdalenu, en úr henni hafði hann
rekið sjö djöfla.
10 Og hún fór og sagði þeim, sem með honum höfðu verið,
meðan þeir syrgðu og grétu.
11 En er þeir heyrðu, að hann væri á lífi og hafði sést af
henni, trúðu þeir ekki.
12 Eftir það birtist hann tveimur þeirra í annarri mynd,
þegar þeir gengu og fóru út í sveitina.
13 Og þeir fóru og sögðu þeim sem eftir voru og trúðu
þeim ekki heldur.
14 Síðan birtist hann þeim ellefu, er þeir sátu til borðs, og
ávítaði þá með vantrú þeirra og harðræði í hjarta, af því að
þeir trúðu ekki þeim, sem höfðu séð hann eftir að hann var
upprisinn.
15 Og hann sagði við þá: Farið út um allan heim og
prédikið fagnaðarerindið öllum skepnum.
16 Sá sem trúir og lætur skírast mun hólpinn verða. en sá
sem ekki trúir mun dæmdur verða.
17 Og þessi tákn munu fylgja þeim sem trúa. Í mínu nafni
munu þeir reka út djöfla; þeir skulu tala nýjum tungum;
18 Þeir munu taka upp höggorma; Og ef þeir drekka
eitthvað banvænt, þá skal það ekki meiða þeim. þeir skulu
leggja hendur á sjúka, og þeir munu batna.
19 Eftir að Drottinn hafði talað við þá, var hann tekinn upp
til himins og settist til hægri handar Guðs.
20 Og þeir fóru út og prédikuðu alls staðar, Drottinn
starfaði með þeim og staðfesti orðið með táknum sem
fylgdu. Amen.

Lúkas

1. KAFLI

1 Vegna þess að margir hafa tekið að sér að setja fram
yfirlýsingu um það sem sannarlega er trúað á meðal okkar,
2 Eins og þeir gáfu okkur þá, sem frá upphafi voru
sjónarvottar og þjónar orðsins.
3 Mér þótti líka gott, þar sem ég hafði fullkomlega skilning
á öllu frá fyrstu tíð, að skrifa þér í röð, hinn ágæti Þeófílus,
4 Til þess að þú fáir að vita vissu um það, sem þér hefur
verið fræddur um.
5 Á dögum Heródesar Júdeukonungs var prestur nokkur,
Sakaría að nafni, af ætt Abíu, og kona hans var af Arons
dætrum og hét Elísabet.
6 Og þeir voru báðir réttlátir frammi fyrir Guði og gengu
óaðfinnanlegir eftir öllum boðorðum og helgiathöfnum
Drottins.
7 Og þau eignuðust ekkert barn, af því að Elísabet var
óbyrja, og þau voru nú báðar veik að árum.
8 Og svo bar við, að meðan hann gegndi prestsembættinu
frammi fyrir Guði eftir reglu sinni,
9 Samkvæmt venju prestsins var hlutskipti hans að brenna
reykelsi þegar hann gekk inn í musteri Drottins.
10 Og allur mannfjöldinn var úti á bæn um reykelsistímann.
11 Og þar birtist honum engill Drottins, sem stóð hægra
megin við reykelsisaltarið.
12 Og er Sakaría sá hann, varð hann skelfingu lostinn, og
ótti kom yfir hann.
13 En engillinn sagði við hann: Óttast ekki, Sakaría, því að
bæn þín er heyrin. og Elísabet kona þín skal fæða þér son,
og þú skalt kalla hann Jóhannes.
14 Og þú munt hafa gleði og fögnuð. og margir munu
fagna fæðingu hans.
15 Því að hann mun vera mikill í augum Drottins og hvorki
drekka vín né sterkan drykk. og hann mun fyllast heilögum
anda, allt frá móðurlífi.
16 Og marga af Ísraelsmönnum skal hann snúa sér til
Drottins, Guðs síns.
17 Og hann mun ganga á undan honum í anda og krafti
Elíasar, til að snúa hjörtum feðranna til barnanna og
óhlýðinna að visku réttlátra. til að búa lýð sem er búinn
Drottni.
18 Og Sakaría sagði við engilinn: Af hverju á ég að vita
þetta? því að ég er gamall maður og kona mín vel veik að
árum.
19 Og engillinn svaraði og sagði við hann: ,,Ég er Gabríel,
sem stend frammi fyrir Guði. og er sendur til að tala við
þig og flytja þér þessi gleðitíðindi.
20 Og sjá, þú munt vera mállaus og ekki fær um að tala,
fyrr en þann dag, sem þetta verður framkvæmt, vegna þess
að þú trúir ekki orðum mínum, sem rætast munu á sínum
tíma.
21 Og fólkið beið eftir Sakaría og undraðist að hann dvaldi
svo lengi í musterinu.
22 Og þegar hann kom út, gat hann ekki talað við þá, og
þeir sáu, að hann hafði séð sýn í musterinu, því að hann
benti þeim og varð orðlaus.
23 Og svo bar við, að jafnskjótt og þjónustudagar hans
voru liðnir, fór hann heim til sín.
24 Og eftir þá daga varð Elísabet kona hans þunguð og
faldi sig í fimm mánuði og sagði:
25 Þannig gjörði Drottinn við mig á þeim dögum, er hann
horfði á mig, til að taka af mér háðun mína meðal manna.
26 Og í sjötta mánuðinum var engillinn Gabríel sendur frá
Guði til borgar í Galíleu, sem heitir Nasaret,
27 Mey sem var trúlofuð manni, sem Jósef hét, af ætt
Davíðs. og mærin hét María.
28 Þá gekk engillinn inn til hennar og sagði: ,,Sæll, þú sem
ert náðugum, Drottinn er með þér. Blessuð ert þú meðal
kvenna.
29 Og er hún sá hann, varð hún hrædd við orð hans, og
hugsaði í huga sér, hvers konar kveðju þetta ætti að vera.
30 Og engillinn sagði við hana: Óttast ekki, María, því að
þú hefur fundið náð hjá Guði.
31 Og sjá, þú skalt þunguð verða í móðurlífi og fæða son
og láta hann heita JESÚS.
32 Hann mun verða mikill og kallaður sonur hins hæsta, og
Drottinn Guð mun gefa honum hásæti föður hans Davíðs.
33 Og hann mun ríkja yfir ætt Jakobs að eilífu. og á ríki
hans mun enginn endir verða.
34 Þá sagði María við engilinn: "Hvernig á þetta að vera,
þar sem ég þekki engan mann?"
35 Og engillinn svaraði og sagði við hana: Heilagur andi
mun koma yfir þig og kraftur hins hæsta mun yfirskyggja
þig.
36 Og sjá, Elísabet frænka þín, hún hefur einnig getið son í
elli sinni, og þetta er sjötti mánuðurinn hjá henni, sem
kölluð var óbyrja.
37 Því að hjá Guði mun ekkert vera ómögulegt.
38 Og María sagði: "Sjá, ambátt Drottins." Verði mér það
samkvæmt þínu orði. Og engillinn fór frá henni.
39 En María stóð upp á þeim dögum og fór með flýti inn í
fjalllendið, til Júdaborgar.
40 Og gekk inn í hús Sakaríasar og heilsaði Elísabetu.
41 Og svo bar við, að þegar Elísabet heyrði kveðju Maríu,
stökk barnið í móðurkviði hennar. og Elísabet fylltist
heilögum anda:
42 Og hún talaði hárri röddu og sagði: Blessuð ert þú
meðal kvenna, og blessaður er ávöxtur móðurkviðar þíns.
43 Og hvaðan kemur þetta mér, að móðir Drottins míns
komi til mín?
44 Því að sjá, um leið og kveðjurödd þín hljómaði í eyrum
mínum, stökk barnið í móðurkviði mér af gleði.
45 Og sæl er hún, sem trúði, því að það mun verða
framkvæmt, sem henni var sagt frá Drottni.
46 Og María sagði: "Sál mín vegsamar Drottin,
47 Og andi minn hefur glaðst yfir Guði, frelsara mínum.
48 Því að hann hefur litið á lægð ambáttar sinnar, því að sjá,
héðan í frá munu allar kynslóðir kalla mig sæla.
49 Því að sá voldugi hefur gjört mér stóra hluti. og heilagt
er nafn hans.
50 Og miskunn hans er yfir þeim sem óttast hann frá kyni
til kyns.
51 Hann hefur sýnt kraft með handlegg sínum. dramblátum
hefur hann tvístrað í hugviti hjörtu þeirra.
52 Hann hefir fellt volduga af sætum þeirra og upphefð þá
lægstu.
53 Hungraða hefur hann mettað góðu. og hina ríku sendi
hann tóma burt.
54 Hann hefir haldið þjóni sínum Ísrael til minningar um
miskunn sína.

55 Eins og hann talaði til feðra vorra, Abrahams og niðja
hans að eilífu.
56 María var hjá henni um þrjá mánuði og sneri aftur heim
til sín.
57 Nú kom full tími Elísabetar til að hún skyldi verða fædd;
og hún ól son.
58 Og nágrannar hennar og frænkur hennar heyrðu hvernig
Drottinn hafði sýnt henni mikla miskunn. og þeir fögnuðu
henni.
59 Og svo bar við, að á áttunda degi komu þeir til að
umskera barnið. og þeir kölluðu hann Sakaría eftir nafni
föður hans.
60 Og móðir hans svaraði og sagði: Ekki svo. en hann skal
heita Jóhannes.
61 Og þeir sögðu við hana: „Það er enginn af ætt þinni sem
heitir þessu nafni.
62 Og þeir gáfu föður hans merki, hvernig hann vildi láta
kalla hann.
63 Og hann bað um skrifborð og skrifaði og sagði:
Jóhannes heitir hann. Og þeir undruðust allir.
64 Og munnur hans opnaði þegar í stað, og tunga hans
leystist, og hann talaði og lofaði Guð.
65 Og ótti kom yfir alla þá, sem umhverfis þá bjuggu, og
öll þessi orð heyrðust víða um allt Júdeufjall.
66 Og allir þeir, sem heyrðu þá, lögðu þá í hjörtu sín og
sögðu: "Hvers konar barn skal þetta vera?" Og hönd
Drottins var með honum.
67 Og Sakaría faðir hans fylltist heilögum anda og spáði og
sagði:
68 Lofaður sé Drottinn, Guð Ísraels. því að hann hefur
vitjað og leyst fólk sitt,
69 Og hann reisti okkur horn hjálpræðis í húsi Davíðs
þjóns síns.
70 Eins og hann talaði fyrir munn sinna heilögu spámanna,
sem hafa verið frá upphafi heimsins:
71 Til þess að vér skyldum frelsast frá óvinum vorum og
frá hendi allra, sem oss hata.
72 Til að uppfylla þá miskunn, sem feðrum vorum lofað,
og minnast hans heilaga sáttmála;
73 Eiðinn, sem hann sór Abraham föður vorum,
74 Að hann myndi veita okkur, að við, sem frelsaðir voru
úr hendi óvina okkar, gætum þjónað honum án ótta,
75 Í heilagleika og réttlæti frammi fyrir hans augum, alla
daga lífs vors.
76 Og þú, barn, munt kallast spámaður hins hæsta, því að
þú skalt ganga fyrir augliti Drottins til að búa vegu hans.
77 Að veita fólki sínu þekkingu á hjálpræði með
fyrirgefningu synda þeirra,
78 Fyrir milda miskunn Guðs vors; þar sem dagurinn af
hæðum hefur vitjað okkar,
79 Til að lýsa þeim sem sitja í myrkri og í skugga dauðans,
til að stýra fótum okkar á veg friðarins.
80 Og sveinninn óx og efldist í anda og var í eyðimörkinni
allt til þess dags er hann sýndi Ísrael.

2. KAFLI

1 Og svo bar við á þeim dögum, að skipun kom út frá
Ágústus keisara, að skattleggja skyldi allan heiminn.
2 (Og þessi skattlagning var fyrst gerð þegar Kýreníus var
landstjóri í Sýrlandi.)
3 Og allir fóru til skattlagningar, hver til sinnar borgar.
4 Og Jósef fór einnig upp frá Galíleu, frá borginni Nasaret,
til Júdeu, til borgar Davíðs, sem heitir Betlehem. (vegna
þess að hann var af ætt og ætt Davíðs:)
5 Að verða skattlagður með Maríu eiginkonu sinni, enda
mikil barneign.
6 Og svo bar við, að meðan þeir voru þar, voru þeir dagar
liðnir, að hún skyldi verða fædd.
7 Og hún ól frumgetinn son sinn, vafði hann reifum og
lagði hann í jötu. því að ekki var pláss fyrir þá í gistihúsinu.
8 Og í sama sveitinni voru hirðar á akrinum og gættu
hjarðar sinnar á nóttunni.
9 Og sjá, engill Drottins kom yfir þá, og dýrð Drottins
skein umhverfis þá, og þeir urðu mjög hræddir.
10 Og engillinn sagði við þá: „Óttist ekki, því að sjá, ég
boða yður mikinn fögnuð, sem veitast mun öllum lýðnum.
11 Því að yður er í dag frelsari fæddur í borg Davíðs, sem
er Kristur Drottinn.
12 Og þetta skal vera yður tákn. Þér munuð finna barnið
vafinn í reifum, liggjandi í jötu.
13 Og allt í einu var með englinum fjöldi himneskra
hersveita, sem lofuðu Guð og sögðu:
14 Dýrð sé Guði í upphæðum og friður á jörðu, velþóknun
yfir mönnum.
15 Og svo bar við, þegar englarnir voru farnir frá þeim til
himins, að hirðarnir sögðu hver við annan: Förum nú til
Betlehem og sjáum þetta, sem er orðið, sem Drottinn hefur
kunngjört. okkur.
16 Og þeir komu í skyndi og fundu Maríu og Jósef og
barnið liggjandi í jötu.
17 Og er þeir höfðu séð það, kunngjörðu þeir utan um það
orð, sem þeim var sagt um þetta barn.
18 Og allir sem heyrðu það undruðust það sem hirðarnir
sögðu þeim.
19 En María varðveitti allt þetta og hugleiddi það í hjarta
sínu.
20 Og hirðarnir sneru aftur, vegsömuðu og lofuðu Guð
fyrir allt það, sem þeir höfðu heyrt og séð, eins og þeim var
sagt.
21 Og þegar átta dagar voru liðnir til að umskera barnið,
var nafn hans kallaður JESÚS, sem svo var nefndur af
englinum áður en hann var getinn í móðurkviði.
22 Og þegar dögum hreinsunar hennar samkvæmt lögmáli
Móse voru liðnir, fóru þeir með hann til Jerúsalem til að
bera hann fram fyrir Drottni.
23 (Eins og ritað er í lögmáli Drottins: Sérhver karlkyns,
sem opnar móðurkvið, skal heilagur Drottni kallast.)
24 Og til að færa fórn samkvæmt því sem sagt er í lögmáli
Drottins: Turtildúfur eða tvær ungar dúfur.
25 Og sjá, maður var í Jerúsalem, sem hét Símeon. Og sá
hinn sami var réttlátur og trúrækinn og beið eftir huggun
Ísraels, og heilagur andi var yfir honum.
26 Og það var opinberað honum af heilögum anda, að hann
skyldi ekki sjá dauðann, áður en hann hefði séð Krist
Drottins.
27 Og hann kom fyrir andann inn í musterið, og þegar
foreldrarnir fluttu inn Jesúbarnið, til að gjöra fyrir það eftir
siðvenjum lögmálsins,
28Þá tók hann hann í fang sér, lofaði Guð og sagði:
29 Drottinn, láttu nú þjón þinn fara í friði, samkvæmt orði
þínu.
30 Því að augu mín hafa séð hjálpræði þitt,
31 sem þú hefir útbúið fyrir augliti alls fólks.

32 Ljós til að lýsa heiðingjunum og dýrð þjóðar þinnar, Ísrael.
33 Og Jósef og móðir hans undruðust það, sem um hann var talað.
34 Og Símeon blessaði þá og sagði við Maríu móður sína: „Sjá, þetta barn mun falla og rísa upp hjá mörgum í Ísrael. og fyrir merki, sem á móti skal mælt;
35 (Já, sverð mun einnig ganga í gegnum sál þína) svo að hugsanir margra hjörtu megi opinberast.
36 Og Anna var spákona, dóttir Fanúels, af ættkvísl Asers.
37 Og hún var ekkja um áttatíu og fjögurra ára, sem fór ekki frá musterinu, heldur þjónaði Guði með föstu og bænum nótt og dag.
38 Og hún kom á sama augnabliki og þakkaði Drottni sömuleiðis og talaði um hann við alla þá, sem væntu endurlausnar í Jerúsalem.
39 Og er þeir höfðu gjört allt samkvæmt lögmáli Drottins, sneru þeir aftur til Galíleu, til sinnar eigin borgar Nasaret.
40 Og barnið óx og efldist í anda, fylltist speki, og náð Guðs var yfir því.
41 Foreldrar hans fóru ár hvert til Jerúsalem á páskahátíðinni.
42 Og er hann var tólf ára, fóru þeir upp til Jerúsalem að hátíðarsiðum.
43 Og er þeir höfðu uppfyllt dagana, þegar þeir sneru aftur, dvaldi Jesúbarnið eftir í Jerúsalem. og Jósef og móðir hans vissu það ekki.
44 En þeir héldu, að hann hefði verið í hópnum, fóru í dagsferð. Og þeir leituðu hans meðal frænda sinna og kunningja.
45 En er þeir fundu hann ekki, sneru þeir aftur til Jerúsalem og leituðu hans.
46 Og svo bar við, að eftir þrjá daga fundu þeir hann í musterinu, sitjandi á meðal læknanna, bæði að heyra þá og spyrja þá.
47 Og allir sem heyrðu hann undruðust yfir skilningi hans og svörum.
48 Og er þeir sáu hann, urðu þeir undrandi, og móðir hans sagði við hann: „Sonur, hvers vegna hefur þú farið svona með oss? sjá, faðir þinn og ég höfum leitað þín hryggir.
49 Og hann sagði við þá: „ Hvernig hafið þér leitað mín? Vissuð þér ekki, að ég hlyti að vera í málum föður míns?
50 Og þeir skildu ekki orð, sem hann talaði við þá.
51 Og hann fór niður með þeim og kom til Nasaret og var þeim undirgefinn, en móðir hans geymdi öll þessi orð í hjarta sínu.
52 Og Jesús jókst að speki og vexti og náð hjá Guði og mönnum.

3. KAFLI

1 En á fimmtánda ríkisári Tíberíusar keisara, var Pontíus Pílatus landstjóri í Júdeu, og Heródes var fjórðungur í Galíleu, og bróðir hans Filippus fjórðungur frá Ituraea og Trachonitis-héraði, og Lýsanías fjórðungur í Abilene,
2 Annas og Kaífas voru æðstu prestarnir og kom orð Guðs til Jóhannesar Sakaríassonar í eyðimörkinni.
3 Og hann kom um allt landið umhverfis Jórdan og prédikaði iðrunarskírn til fyrirgefningar synda.
4 Eins og ritað er í orðabók Jesaja spámanns, er hann segir: Rödd hrópandi í eyðimörkinni: Berið veg Drottins, gjörið stig hans beinar.
5 Sérhver dalur skal fyllast, og hvert fjall og hæð skal lægð; Og hinir krókóttu skulu vera sléttir, og hinir ósléttu sléttir.
6 Og allt hold mun sjá hjálpræði Guðs.
7 Þá sagði hann við mannfjöldann, sem kom út til að láta skírast af honum, þú nörungakynslóð, hver hefur varað yður við að flýja komandi reiði?
8 Berið því ávöxt, sem er verðugur iðrunar, og hafið ekki að segja við sjálfa yður: Vér höfum Abraham til föður okkar, því að ég segi yður, að Guð getur af þessum steinum reist Abraham börn.
9 Og nú er öxin einnig lögð að rótum trjánna. Hvert tré, sem ber ekki góðan ávöxt, er höggvið niður og í eld kastað.
10 Og fólkið spurði hann og sagði: „Hvað eigum vér þá að gera?
11 Hann svaraði og sagði við þá: „Sá sem á tvo kyrtla, gefi þeim sem engan á. Og sá sem mat hefur, geri það sama.
12 Þá komu líka tollheimtumenn til að láta skírast og sögðu við hann: Meistari, hvað eigum við að gera?
13 Og hann sagði við þá: „Nákvæmið ekki meira en það, sem yður er skipað.
14 Og hermennirnir kröfðust einnig af honum og sögðu: "Hvað eigum vér að gjöra?" Og hann sagði við þá: „Gerið engum ofbeldi, né ásakið lygar. og vertu sáttur við launin þín.
15 Og þegar fólkið var eftirvænt, og allir menn veltu fyrir sér í hjörtum sínum um Jóhannes, hvort hann væri Kristur eða ekki.
16 Jóhannes svaraði og sagði við þá alla: Sannlega skíri ég yður með vatni. en voldugri en ég kemur, sem ég er ekki verðugur að leysa úr skónum hans. Hann mun skíra þig með heilögum anda og eldi.
17 Hann er með viftu í hendi hans, og hann mun hreinsa gólf sitt og safna hveitinu í skál sína. en hismið mun hann brenna í óslökkvandi eldi.
18 Og margt annað í hvatningu hans prédikaði hann fyrir fólkinu.
19 En Heródes fjórðungsmaður var ávítaður af honum vegna Heródíasar, konu Filippusar bróður síns, og fyrir allt hið illa, sem Heródes hafði framið,
20 Og bætti því við umfram allt, að hann lokaði Jóhannesi í fangelsi.
21 Þegar allur lýðurinn var skírður, bar svo við, að þegar Jesús skírðist og baðst fyrir, opnaðist himinninn,
22 Og heilagur andi steig niður á hann í líkamlegri mynd eins og dúfu, og rödd kom af himni, sem sagði: Þú ert minn elskaði sonur; í þér er ég vel ánægður.
23Og Jesús sjálfur byrjaði að vera um þrítugt, og var (eins og var talið) sonur Jósefs, sem var sonur Heli,
24 sem var sonur Matthats, sem var sonur Leví, sem var sonur Melkí, sem var sonur Janna, sem var sonur Jósefs,
25 sem var sonur Mattatíasar, sem var sonur Amosar, sem var sonur Naums, sem var sonur Esli, sem var sonur Nagge,
26 sem var sonur Maats, sem var sonur Mattatíasar, sem var sonur Semeí, sem var sonur Jósefs, sem var sonur Júda,
27 sem var sonur Jóhönnu, sem var sonur Rhesa, sem var sonur Zorobabels, sem var sonur Salatíels, sem var sonur Nerí,
28 sem var sonur Melkí, sem var sonur Addi, sem var sonur Kósams, sem var sonur Elmóðams, sem var sonur Er,
29 sem var sonur Jóse, sem var sonur Elíesers, sem var sonur Jóríms, sem var sonur Matthats, sem var sonur Leví,

30 sem var sonur Símeons, sem var sonur Júda, sem var sonur Jósefs, sem var sonur Jónans, sem var sonur Eljakíms,
31 sem var sonur Melea, sem var sonur Menan, sem var sonur Mattatha, sem var sonur Natans, sem var sonur Davíðs,
32 sem var sonur Ísaí, sem var sonur Óbeds, sem var sonur Booz, sem var sonur Salmons, sem var sonur Naasonar,
33 sem var sonur Aminadab, sem var sonur Aram, sem var sonur Esroms, sem var sonur Phares, sem var sonur Júda,
34 sem var sonur Jakobs, sem var sonur Ísaks, sem var sonur Abrahams, sem var sonur Thara, sem var sonur Nahors,
35 sem var sonur Sarúks, sem var sonar Ragau, sem var sonar Phaleks, sem var sonar Hebers, sem var sonar Sala,
36 sem var sonur Kenan, sem var sonur Arpaksads, sem var sonur Sem, sem var sonur Nóa, sem var sonur Lameks,
37 sem var sonur Mathusala, sem var sonur Enoks, sem var sonur Jareds, sem var sonur Maleleel, sem var sonur Kenan,
38 Sem var sonur Enos, sem var sonur Sets, sem var sonur Adams, sem var sonur Guðs.

4. KAFLI

1 Og Jesús, fullur heilags anda, sneri aftur frá Jórdan og var leiddur af andanum út í eyðimörkina,
2 Þar sem djöfullinn var freistaður í fjörutíu daga. Og á þeim dögum át hann ekkert, og þegar þeim var lokið, hungraði hann síðan.
3 Og djöfullinn sagði við hann: Ef þú ert sonur Guðs, þá bjóð þessum steini að hann verði að brauði.
4 Jesús svaraði honum og sagði: Ritað er: Maður lifir ekki af brauði einu saman, heldur hverju orði Guðs.
5 Og djöfullinn tók hann upp á hátt fjall og sýndi honum öll ríki heimsins á stundu.
6 Og djöfullinn sagði við hann: ,,Allt þetta vald mun ég gefa þér og dýrð þeirra, því að það er mér gefið. og hverjum sem ég vil gefa það.
7 Ef þú vilt því tilbiðja mig, þá skal allt vera þitt.
8 Jesús svaraði og sagði við hann: ,, Víg á bak við mig, Satan, því að ritað er: Drottin, Guð þinn, skalt þú tilbiðja, og honum einum skalt þú þjóna.
9 Og hann leiddi hann til Jerúsalem og setti hann á tind musterisins og sagði við hann: Ef þú ert sonur Guðs, þá kastaðu þér niður þaðan.
10 Því að ritað er: Hann mun gefa englum sínum skipun yfir þig að varðveita þig.
11 Og þeir skulu bera þig í höndum sér, svo að þú stingir ekki fæti þínum við stein.
12 Jesús svaraði og sagði við hann: ,, Það er sagt: Þú skalt ekki freista Drottins Guðs þíns.
13 Og er djöfullinn hafði lokið allri freistingunni, fór hann frá honum um stund.
14 Og Jesús sneri aftur í krafti andans til Galíleu, og frægð um hann kom út um allt svæðið í kring.
15 Og hann kenndi í samkundum þeirra, þar sem hann var vegsamaður af öllum.
16 Og hann kom til Nasaret, þar sem hann var alinn upp, og eins og hann var siður, gekk hann inn í samkunduhúsið á hvíldardegi og stóð upp til að lesa.
17 Og honum var afhent bók Jesaja spámanns. Og er hann hafði opnað bókina, fann hann staðinn þar sem skrifað var:
18 Andi Drottins er yfir mér, af því að hann hefur smurt mig til að boða fátækum fagnaðarerindið. hann hefur sent mig til að lækna þá sem hafa sundurmarið hjarta, boða herteknum frelsun og blindum sjón, til að frelsa þá sem eru marnir.
19 Til að prédika hið þóknanlega ár Drottins.
20 Og hann lokaði bókinni, gaf hana aftur þjóninum og settist niður. Og augu allra þeirra, sem í samkundunni voru, voru bundin við hann.
21 Og hann tók að segja við þá: Í dag er þessi ritning uppfyllt í yðar eyru.
22 Og allir báru honum vitni og undruðust þau ljúfu orð, sem gengu út af munni hans. Og þeir sögðu: Er þetta ekki sonur Jósefs?
23 Og hann sagði við þá: ,, Þér munuð sannarlega segja við mig þetta orðtak: Læknir, lækna sjálfan þig!
24 Og hann sagði: Sannlega segi ég yður: Enginn spámaður er þeginn í sínu eigin landi.
25 En sannlega segi ég yður, að margar ekkjur voru í Ísrael á dögum Elías, þegar himinninn var lokaður í þrjú ár og sex mánuði, þegar hungursneyð var mikið um allt landið.
26 En til engra þeirra var Elía sendur, nema til Sarepta, borgar Sídon, til konu, sem var ekkja.
27 Og margir líkþráir voru í Ísrael á dögum Elíseusar spámanns. og enginn þeirra var hreinsaður, nema Naaman Sýrlendingur.
28 Og allir þeir í samkundunni, þegar þeir heyrðu þetta, fylltust reiði,
29. Þeir stóðu upp og hraktu hann út úr borginni og leiddu hann að brún fjallsins, sem borg þeirra var byggð á, til þess að steypa honum á hausinn.
30 En hann, sem gekk í gegnum þá, fór leiðar sinnar,
31 Og hann kom niður til Kapernaum, borgar Galíleu, og kenndi þeim á hvíldardögum.
32 Og þeir undruðust kenningu hans, því að orð hans var kraftmikið.
33 Og í samkundunni var maður, sem hafði anda óhreins djöfuls, og kallaði hárri röddu:
34 og sagði: Látum oss í friði! hvað eigum vér við þig að gera, Jesús frá Nasaret? ertu kominn til að tortíma oss? Ég þekki þig hver þú ert; hinn heilagi Guðs.
35 Jesús ávítaði hann og sagði: " Þegi þú og far út úr honum." Og er djöfullinn hafði kastað honum á milli, gekk hann út úr honum og meiddi hann ekki.
36 Og þeir undruðust allir og töluðu sín á milli og sögðu: "Hvaða orð er þetta!" Því að með valdi og krafti býður hann óhreinum öndum, og þeir fara út.
37 Og orðstír hans barst út um alla staði landsins í kring.
38 Og hann stóð upp úr samkundunni og gekk inn í hús Símonar. Og móðir konu Símonar var tekin með mikilli hita; og þeir báðu hann fyrir hana.
39 Og hann stóð yfir henni og hastaði á hitasóttina. Og þegar í stað stóð hún upp og þjónaði þeim.
40 En er sólin var að setjast, færðu allir þeir, sem áttu sjúka af ýmsum sjúkdómum, þá til hans. Og hann lagði hendur sínar á hvern þeirra og læknaði þá.
41 Og djöflar fóru líka út af mörgum, hrópuðu og sögðu: Þú ert Kristur, sonur Guðs. Og hann ávítaði þá, leyfði þeim ekki að tala, því að þeir vissu, að hann var Kristur.
42 Og þegar dagur var kominn, fór hann og fór inn á óbyggðan stað, og fólkið leitaði hans, kom til hans og stöðvaði hann, svo að hann færi ekki frá þeim.

43 Og hann sagði við þá: „ Ég verð líka að boða öðrum borgum Guðs ríki, því þess vegna er ég sendur.
44 Og hann prédikaði í samkundum í Galíleu.

5. KAFLI

1 Og svo bar við, að þegar fólkið þrýsti á hann til að heyra orð Guðs, stóð hann við Genesaret vatnið.
2 Og hann sá tvö skip standa við vatnið, en fiskimennirnir fóru úr þeim og þvoðu net sín.
3 Og hann gekk inn í eitt af skipunum, sem Símon átti, og bað hann að reka sig aðeins úr landi. Og hann settist niður og kenndi fólkinu af skipinu.
4 En er hann hafði hætt að tala, sagði hann við Símon: Farið út í djúpið og sleppið netum yðar til drags.
5 Símon svaraði og sagði við hann: „Meistari, vér höfum stritað alla nóttina og ekkert tekið. En að orði þínu mun ég leggja netið niður.
6 Og er þeir höfðu gert þetta, lokuðu þeir miklum fjölda fiska, og net þeirra brotnaði.
7 Og þeir bentu félögum sínum, sem voru á hinu skipinu, að þeir skyldu koma og hjálpa þeim. Og þeir komu og fylltu bæði skipin, svo að þau tóku að sökkva.
8 Þegar Símon Pétur sá það, féll hann á kné Jesú og sagði: Far þú frá mér. því að ég er syndugur maður, Drottinn.
9 Því að hann undraðist og allir þeir, sem með honum voru, yfir fiskinum, sem þeir höfðu tekið.
10 Og svo var einnig Jakob og Jóhannes, synir Sebedeusar, sem voru samferða Símon. Og Jesús sagði við Símon: Óttast ekki. héðan í frá skalt þú veiða menn.
11 Og er þeir höfðu komið skipum sínum í land, yfirgáfu þeir allt og fylgdu honum.
12 Og svo bar við, er hann var í borg nokkurri, sjá, að maður var fullur líkþráa, sem sá Jesús féll fram á ásjónu sína og bað hann og sagði: Herra, ef þú vilt, getur þú hreinsað mig.
13 Og hann rétti út höndina, snart hann og sagði: „ Ég vil, vertu hreinn. Og þegar í stað hvarf holdsveikin frá honum.
14 Og hann bauð honum að segja engum frá því, heldur far þú og sýndu þig prestinum og fórnaðu þér til hreinsunar, eins og Móse hafði boðið, þeim til vitnisburðar.
15 En því meir varð frægð um hann, og mikill mannfjöldi kom saman til að heyra og lækna hann af veikindum sínum.
16 Og hann dró sig út í eyðimörkina og baðst fyrir.
17 Og svo bar við einn dag, er hann var að kenna, að farísear og lögfræðingar sátu hjá, sem komu úr hverri borg Galíleu, Júdeu og Jerúsalem, og kraftur Drottins. var viðstaddur til að lækna þá.
18 Og sjá, menn færðu í rúmið mann, sem lama var, og þeir leituðu leiða til að koma honum inn og leggja hann fyrir sig.
19 Og er þeir gátu ekki fundið með hvaða hætti þeir gætu leitt hann inn vegna mannfjöldans, gengu þeir upp á þakið og hleyptu honum niður í gegnum flísalögnina með legubekkinn inn á milli fyrir Jesú.
20 Og er hann sá trú þeirra, sagði hann við hann: Maður, syndir þínar eru þér fyrirgefnar.
21 Og fræðimennirnir og farísearnir tóku að rökræða og sögðu: Hver er þessi, sem talar guðlast? Hver getur fyrirgefið syndir, nema Guð einn?
22 En er Jesús skynjaði hugsanir þeirra, svaraði hann og sagði við þá: „ Hvað rökstyðjið þér í hjörtum yðar?
23 Hvort er auðveldara að segja: Syndir þínar eru þér fyrirgefnar? eða að segja: Stattu upp og gakk?
24 En til þess að þér vitið, að Mannssonurinn hefur vald á jörðu til að fyrirgefa syndir (sagði hann við lamaða:) Ég segi þér: Statt upp, taktu legubekk þína og far inn í hús þitt.
25 Og jafnskjótt stóð hann upp fyrir þeim, tók það, sem hann lá á, og fór heim til sín og vegsamaði Guð.
26 Og þeir undruðust allir og vegsömuðu Guð og fylltust ótta og sögðu: „Vér höfum séð undarlega hluti í dag.
27 Eftir þetta gekk hann út og sá tollheimtumann, Leví að nafni, sitja við tollinn, og sagði við hann: Fylg þú mér.
28 Og hann yfirgaf allt, stóð upp og fylgdi honum.
29 Og Leví gjörði honum veislu mikla í húsi sínu, og þar var mikill hópur tollheimtumanna og annarra, sem settust með þeim.
30 En fræðimenn þeirra og farísear mögluðu gegn lærisveinum hans og sögðu: Hvers vegna etið og drekkið þér með tollheimtumönnum og syndurum?
31 Jesús svaraði og sagði við þá: „ Þeir sem heilir eru þurfa ekki læknis. en þeir sem veikir eru.
32 Ég er ekki kominn til að kalla réttláta, heldur syndara til iðrunar.
33 Og þeir sögðu við hann: „Hví fasta lærisveinar Jóhannesar oft og fara með bænir og sömuleiðis lærisveinar farísea? en þú etur og drekkur?
34 Og hann sagði við þá: Getið þér látið brúðhjónabörnin fasta, meðan brúðguminn er hjá þeim?
35 En þeir dagar munu koma, að brúðguminn verður tekinn frá þeim, og þá munu þeir fasta á þeim dögum.
36 Og hann sagði líka dæmisögu til þeirra. Enginn setur stykki af nýrri flík á gamlan; ef annað, þá gerir bæði hið nýja leigu, og það, sem tekið var úr hinu nýja, er ekki í samræmi við það gamla.
37 Og enginn setur nýtt vín í gamlar flöskur. ella mun nýja vínið sprengja flöskurnar og hellast niður, og flöskurnar munu farast.
38 En nýtt vín skal setja á nýjar flöskur. og hvort tveggja varðveitt.
39 Enginn, sem hefur drukkið gamalt vín, þráir strax nýtt, því að hann segir: „Hið gamla er betra.

6. KAFLI

1 Og svo bar við á öðrum hvíldardegi á eftir þeim fyrsta, að hann fór um kornakrana. og lærisveinar hans tíndu kornið, átu og nudduðu þeim í höndum sér.
2 Og nokkrir af faríseunum sögðu við þá: „Hví gjörið þér það, sem ekki er leyfilegt að gera á hvíldardögum?
3 Jesús svaraði þeim og sagði: „ Hafið þér ekki lesið svo mikið sem þetta, hvað Davíð gjörði, þegar hann var hungraður, og þeir, sem með honum voru.
4 Hvernig hann gekk inn í hús Guðs og tók og át sýningarbrauðin og gaf einnig þeim, sem með honum voru. sem ekki er leyfilegt að eta nema prestunum einum?
5 Og hann sagði við þá: Mannssonurinn er líka Drottinn hvíldardagsins.
6 Og svo bar við á öðrum hvíldardegi, að hann gekk inn í samkunduna og kenndi, og þar var maður, sem hægri hönd hans var viskin.
7 Og fræðimennirnir og farísearnir gættu hans, hvort hann myndi lækna á hvíldardegi. að þeir gætu fundið sök á hendur honum.

8 En hann þekkti hugsanir þeirra og sagði við manninn, sem hafði visna hönd: „ Rís upp og stattu fram mitt á meðal. Og hann stóð upp og stóð fram.
9 Þá sagði Jesús við þá: " Eins mun ég spyrja yður; Er leyfilegt á hvíldardögum að gera gott eða illt? að bjarga lífi eða eyða því?
10 Og hann leit í kringum þá alla og sagði við manninn: Réttu fram hönd þína. Og hann gjörði svo, og hönd hans varð heil sem hin.
11 Og þeir fylltust brjálæði. og sögðu hver við annan hvað þeir gætu gert við Jesú.
12 Og svo bar við á þeim dögum, að hann fór út á fjall til að biðjast fyrir, og hélt áfram alla nóttina í bæn til Guðs.
13 Og þegar dagur var kominn, kallaði hann til sín lærisveina sína, og af þeim valdi hann tólf, sem hann nefndi einnig postula.
14 Símon (sem hann nefndi einnig Pétur) og Andrés bróðir hans, Jakob og Jóhannes, Filippus og Bartólómeus,
15 Matteus og Tómas, Jakob Alfeusson og Símon kallaður Selótes,
16 Og Júdas, bróðir Jakobs, og Júdas Ískaríot, sem einnig var svikarinn.
17 Og hann kom niður með þeim og stóð á sléttunni og hópur lærisveina hans og mikill mannfjöldi úr allri Júdeu og Jerúsalem og frá strönd Týrusar og Sídons, sem komu til að hlýða á hann. og að læknast af sjúkdómum þeirra;
18 Og þeir sem hræddust óhreinum öndum, og þeir urðu læknaðir.
19 Og allur mannfjöldinn leitaðist við að snerta hann, því að dyggð fór út af honum og læknaði þá alla.
20 Og hann hóf upp augu sín á lærisveina sína og sagði: Blessaðir séu þér fátækir, því að yðar er Guðs ríki.
21 Sælir ert þér sem hungrar núna, því að þér munuð saddir verða. Sælir eruð þér sem grátið núna, því að þér munuð hlæja.
22 Sælir eruð þér, þegar menn hata yður og skilja yður frá hópi þeirra, smána yður og útskúfa nafni yðar sem illu, sakir Mannssonarins.
23 Gleðjist á þeim degi og hoppið af fögnuði, því að sjá, laun yðar eru mikil á himnum, því að á sama hátt gerðu feður þeirra við spámennina.
24 En vei yður, sem eruð ríkur! því að þér hafið fengið huggun yðar.
25 Vei yður, sem ert saddur! því að þér munuð hungra. Vei þér sem hlæja núna! því að þér munuð harma og gráta.
26 Vei þér, þegar allir tala vel um þig! því að svo gjörðu feður þeirra við falsspámennina.
27 En ég segi yður, sem heyrið: Elskið óvini yðar, gjörið þeim gott, sem hata yður,
28Blessaðu þá sem bölva þér og biðjið fyrir þeim sem misnota þig.
29 Og þeim, sem slær þig á aðra kinnina, gefðu einnig hina. og sá sem tekur af þér skikkju þína, bannað að taka líka yfirhöfn þína.
30 Gef hverjum manni sem biður þig. og biðjið þá ekki aftur um þann, sem tekur eignir þínar.
31 Og eins og þér viljið að menn gjöri við yður, svo skuluð þér og þeim sömu gjöra.
32 Því að ef þér elskið þá, sem elska yður, hvað hafið þér þá að þakka? því að syndarar elska og þá sem elska þá.
33 Og ef þér gjörið þeim gott, sem yður gjöra gott, hvað hafið þér þá að þakka? því að syndarar gjöra líka það sama.
34 Og ef þér lánið þeim, sem þér vonist til að fá af, hvaða þakkir hafið þér þá? því að syndarar lána líka syndugum til að fá jafnmikið aftur.
35 En elskið óvini yðar og gjörið gott og lánið, og vonið ekkert framar. og laun yðar skulu vera mikil, og þér munuð vera börn hins hæsta, því að hann er góður við óþakkláta og illu.
36 Verið því miskunnsamir, eins og faðir yðar er miskunnsamur.
37 Dæmið ekki, og þér munuð ekki dæmdir verða, fordæmið ekki, og þér munuð ekki dæmdir verða, fyrirgefið, og yður mun verða fyrirgefið.
38 Gefið, og yður mun gefast; góð mál, þrýst, hrist saman og yfirkeyrð, munu menn gefa þér í barm. Því að með sama mæli og þér mælið með mun yður aftur mælt verða.
39 Og hann sagði við þá dæmisögu: Getur blindur leitt blindan? skulu þeir ekki falla báðir í skurðinn?
40 Lærisveinninn er ekki yfir húsbónda sínum, heldur mun hver sem er fullkominn verða eins og húsbóndi hans.
41 Og hvers vegna sérðu flísina sem er í auga bróður þíns, en skynjar ekki bjálkann sem er í þínu eigin auga?
42Hvernig getur þú sagt við bróður þinn: Bróðir, leyfðu mér að draga út flísina sem er í auga þínu, þegar þú sérð ekki bjálkann í auga þínu? Þú hræsnari, rek fyrst bjálkann úr þínu eigin auga, og þá munt þú sjá glöggt til að draga út flísina sem er í auga bróður þíns.
43 Því að gott tré ber ekki spilltan ávöxt. og ekki ber spillt tré góðan ávöxt.
44 Því að sérhvert tré er þekkt af sínum eigin ávöxtum. Því að af þyrnum safna menn ekki fíkjur, og ekki safna þeir vínber af þyrnirunna.
45 Góður maður ber fram það sem er gott úr góðum sjóði hjarta síns. Og vondur maður ber fram úr vondum fjársjóði hjarta síns hið illa, því að um gnægð hjartans talar munnur hans.
46 Og hvers vegna kallið þér mig, Drottinn, Drottinn, og gjörið ekki það, sem ég segi?
47 Hver sem kemur til mín og heyrir orð mín og gjörir þau, mun ég sýna yður, hverjum hann er líkur.
48 Hann er líkur manni, sem reisti hús og gróf djúpt og lagði grunninn á bjarg, og þegar flóðið kom, barðist lækurinn harkalega á það hús og gat ekki hrist það, því að það var grundvallað á bjargi. .
49 En sá sem heyrir og gerir ekki, er líkur manni sem án grundvölls reisti hús á jörðinni. sem straumurinn barðist harðlega á og féll strax; og eyðing þess húss var mikil.

7. KAFLI

1 En er hann hafði lokið öllum orðum sínum í áheyrn lýðsins, fór hann inn í Kapernaum.
2 Og þjónn nokkurs hundraðshöfðingja, sem var honum kær, var veikur og reiðubúinn að deyja.
3 Og er hann heyrði um Jesú, sendi hann til hans öldunga Gyðinga og bað hann að koma og lækna þjón sinn.
4 Og er þeir komu til Jesú, báðu þeir hann þegar í stað og sögðu: „Hann væri verðugur hvers hann ætti að gjöra þetta fyrir.
5 Því að hann elskar þjóð vora, og hann hefur reist okkur samkunduhús.
6 Þá fór Jesús með þeim. Og er hann var nú skammt frá húsinu, sendi hundraðshöfðinginn vini til hans og sagði við

hann: Herra, ónáða þig ekki, því að ég er ekki verður þess að þú gengist inn undir þak mitt.
7 Þess vegna taldi ég mig ekki verðugan að koma til þín, heldur segðu í einu orði, og þjónn minn mun læknast.
8 Því að ég er líka maður settur undir vald, með hermenn undir mér, og ég segi við einn: Far þú, og hann fer. og til annars: Kom og hann kemur. og við þjón minn: Gjör þetta, og hann gjörir það.
9 Þegar Jesús heyrði þetta, undraðist hann hann, sneri honum við og sagði við fólkið, sem fylgdi honum: " Ég segi yður: Ég hef ekki fundið svo mikla trú, nei, ekki í Ísrael.
10 Og þeir sem sendir voru, sneru aftur í húsið og fundu þjóninn heilan, sem hafði verið veikur.
11 Og svo bar við daginn eftir að hann fór inn í borg sem heitir Nain. og margir af lærisveinum hans fóru með honum og mikið fólk.
12 En er hann kom nálægt borgarhliðinu, sjá, þá var dauður maður borinn út, einkasonur móður sinnar, og hún var ekkja, og mikið fólk úr borginni var með henni.
13 Og er Drottinn sá hana, miskunnaði hann henni og sagði við hana: Grátið ekki.
14 Og hann kom og snart líkböruna, og þeir sem báru hann stóðu kyrrir. Og hann sagði: Ungi maður, ég segi þér: Stattu upp.
15 Og sá, sem dauður var, settist upp og tók að tala. Og hann framseldi hann móður sinni.
16 Og ótti kom yfir alla, og þeir vegsömuðu Guð og sögðu: Mikill spámaður er risinn upp á meðal okkar. og: Guð hefur vitjað þjóðar sinnar.
17 Og þessi orðrómur um hann gekk út um alla Júdeu og um allt svæðið í kring.
18 Og lærisveinar Jóhannesar sýndu honum allt þetta.
19 Og Jóhannes kallaði til sín tvo af lærisveinum sínum og sendi þá til Jesú og sagði: Ert þú sá sem koma skal? eða leitum við að öðru?
20 Þegar mennirnir komu til hans, sögðu þeir: "Jóhannes skírari hefur sent oss til þín og sagt: "Ert þú sá, sem koma ætti? eða leitum við að öðru?
21 Og á þeirri sömu stundu læknaði hann marga af veikindum þeirra og plágum og illum öndum. og mörgum blindum gaf hann sjón.
22 Þá svaraði Jesús og sagði við þá: „ Farið og segið Jóhannesi hvað þér hafið séð og heyrt. hvernig blindir sjá, haltir ganga, holdsveikir hreinsast, heyrnarlausir heyra, dauðir rísa upp, fátækum er fagnaðarerindið prédikað.
23 Og sæll er sá, sem ekki hneykslast á mér.
24 Og þegar sendimenn Jóhannesar voru farnir, tók hann að tala við fólkið um Jóhannes: Hvað fóruð þér út í eyðimörkina til að sjá? Reyr hristur af vindi?
25 En til hvers fóruð þér út að sjá? Maður klæddur mjúkum klæðum? Sjá, þeir sem eru prýðilega klæddir og lifa ljúflega, eru í konungshöllum.
26 En til hvers fóruð þér út að sjá? Spámaður? Já, ég segi yður, og miklu meira en spámaður.
27 Þetta er hann, um hvern ritað er: Sjá, ég sendi sendiboða minn fyrir auglit þitt, sem mun greiða veg þinn fyrir þér.
28 Því að ég segi yður: Meðal þeirra, sem af konum eru fæddir, er enginn meiri spámaður en Jóhannes skírari, en sá minnsti í Guðs ríki er meiri en hann.
29 Og allur lýðurinn, sem á hann heyrði, og tollheimtumennirnir, réttlættu Guð, þegar þeir voru skírðir með skírn Jóhannesar.
30 En farísear og lögfræðingar höfnuðu ráði Guðs gegn sjálfum sér og voru ekki skírðir af honum.
31 Og Drottinn sagði: Við hvað á ég þá að líkja mönnum þessarar kynslóðar? og hvernig eru þeir?
32 Þeir eru eins og börn, sem sitja á torginu og kalla hver til annars og segja: „Vér höfum leikið yður á pípu, og þér hafið ekki dansað. vér höfum harmað yður, og þér hafið ekki grátið.
33 Því að Jóhannes skírari kom hvorki át brauð né drakk vín. og þér segið: Hann hefur djöful.
34 Mannssonurinn er kominn etandi og drekkandi. Og þér segið: Sjá, mathákur maður og vínsígari, vinur tollheimtumanna og syndara!
35 En viskan er réttlætanleg af öllum börnum hennar.
36 Og einn af faríseunum bað hann að borða með sér. Og hann gekk inn í hús faríseans og settist til borðs.
37 Og sjá, kona í borginni, sem var syndug, þegar hún vissi, að Jesús sat til borðs í húsi faríseans, kom með alabastursöskju með smyrslum.
38 Og hún stóð við fætur hans á bak við hann grátandi og tók að þvo fætur hans með tárum og þerraði þá með höfuðhárum hennar, kyssti fætur hans og smurði þá með smyrslinu.
39 Þegar faríseinn, sem hafði boðið honum, sá það, talaði hann við sjálfan sig og sagði: Þessi maður, ef hann væri spámaður, hefði vitað hver og hvers konar kona þetta er, sem snertir hann, því að hún er syndug.
40 Jesús svaraði og sagði við hann: Símon, ég hef nokkuð að segja þér. Og hann sagði: Meistari, segðu áfram.
41 Það var kröfuhafi nokkur, sem átti tvo skuldara: annar skuldaði fimm hundruð aura, en hinn fimmtíu.
42 Og þegar þeir höfðu ekkert að gjalda, fyrirgaf hann þeim báðum hreinskilnislega. Seg mér því, hver þeirra mun elska hann mest?
43 Símon svaraði og sagði: Ég býst við, að sá, sem hann fyrirgaf mest. Og hann sagði við hann: Rétt hefir þú dæmt.
44 Og hann sneri sér að konunni og sagði við Símon: " Sér þú þessa konu?" Ég kom inn í hús þitt, þú gafst mér ekki vatn fyrir fætur mína, heldur þvoði hún fætur mína með tárum og þerraði þá með höfuðhárum sínum.
45 Þú gafst mér engan koss, en þessi kona, frá því ég kom inn, hefur ekki hætt að kyssa fætur mína.
46 Höfuð mitt með olíu smurðir þú ekki, en þessi kona hefur smurt fætur mína með smyrslum.
47 Þess vegna segi ég þér: Syndir hennar, sem eru margar, eru fyrirgefnar. því að hún elskaði mikið, en þeim sem lítið er fyrirgefið, elskar hann lítið.
48 Og hann sagði við hana: " Syndir þínar eru fyrirgefnar."
49 Og þeir, sem með honum sátu, tóku að segja með sjálfum sér: Hver er þessi, sem fyrirgefur líka syndirnar?
50 Og hann sagði við konuna: Trú þín hefur bjargað þér. farðu í friði.

8. KAFLI

1 Og svo bar við, að hann fór um allar borgir og þorp, prédikaði og flutti fagnaðarerindið um Guðs ríki, og þeir tólf voru með honum,

2 Og nokkrar konur, sem læknaðar höfðu verið af illum öndum og veikindum, kallaði María Magdalenu, en sjö djöflar gengu út úr henni.
3 Og Jóhanna, kona Kúsa, ráðsmanns Heródesar, og Súsanna og margar aðrar, sem þjónuðu honum af eignum sínum.
4 Og þegar mikið fólk safnaðist saman og kom til hans úr hverri borg, talaði hann með dæmisögu:
5 Sáðmaður gekk út að sá sæði sínu, og þegar hann sáði, féll sumt við veginn. og það var troðið niður, og fuglar himinsins átu það.
6 Og sumt féll á stein. og jafnskjótt og það var sprottið, visnaði það, af því að það vantaði raka.
7 Og sumir féllu meðal þyrna; og þyrnarnir spruttu upp með því og kæfðu það.
8 Annað féll í góða jörð og spratt upp og bar hundraðfaldan ávöxt. Og er hann hafði sagt þetta, kallaði hann: Sá sem eyru hefur til að heyra, hann heyri.
9 Lærisveinar hans spurðu hann og sögðu: Hver gæti þessi dæmisaga verið?
10 Og hann sagði: Yður er gefið að þekkja leyndardóma Guðs ríkis, en öðrum í dæmisögum. til þess að þeir sjái ekki sjáandi og heyrandi skildu þeir ekki.
11 Nú er dæmisagan þessi: Sæðið er orð Guðs.
12 Þeir sem eru á veginum eru þeir sem heyra. þá kemur djöfullinn og tekur orðið úr hjörtum þeirra, svo að þeir trúi ekki og verði hólpnir.
13 Þeir á bjarginu eru þeir, sem taka við orðinu með fögnuði, þegar þeir heyra það. og þessir hafa enga rót, sem trúa um hríð, og falla frá á freistingartíma.
14 Og það, sem féll meðal þyrna, eru þeir, sem, þegar þeir hafa heyrt, fara fram og kæfðir af áhyggjum og auðæfum og yndi þessa lífs og bera engan ávöxt til fullkomnunar.
15 En á góðri jörð eru þeir, sem í heiðarlegu og góðu hjarta varðveita það, eftir að hafa heyrt orðið, og bera ávöxt með þolinmæði.
16 Enginn, þegar hann hefur kveikt á kerti, hylur það með keri eða setur það undir rúm. heldur setur hann á ljósastiku, til þess að þeir, sem inn ganga, sjái ljósið.
17 Því að ekkert er hulið, sem ekki verður opinbert. ekki heldur neitt hulið, sem ekki verður vitað og komið til útlanda.
18 Gætið þess, hvernig þér heyrið, því að hver sem á, honum mun gefast. Og hver sem ekki hefur, frá honum skal tekið jafnvel það sem hann virðist hafa.
19 Þá komu móðir hans og bræður til hans og gátu ekki komið til hans vegna blaðamanna.
20 Og honum var sagt af nokkrum, sem sögðu: "Móðir þín og bræður þínir standa úti og vilja sjá þig."
21 Og hann svaraði og sagði við þá: Móðir mín og bræður mínir eru þessir, sem heyra orð Guðs og gjöra það.
22 En svo bar við einn dag, að hann fór í skip með lærisveinum sínum, og hann sagði við þá: „ Vér skulum fara yfir hinum megin við vatnið. Og þeir lögðu af stað.
23 En er þeir sigldu, sofnaði hann. og þeir fylltust af vatni og voru í hættu.
24 Og þeir komu til hans, vöktu hann og sögðu: Meistari, meistari, vér förumst. Síðan stóð hann upp og ávítaði vindinn og ofsið í vatninu, og þeir lögðust af, og það varð logn.
25 Og hann sagði við þá: Hvar er trú yðar? Og þeir, sem urðu hræddir, undruðust og sögðu hver við annan: Hvers konar maður er þetta! Því að hann skipar jafnvel vindum og vatni, og þeir hlýða honum.
26 Og þeir komu til landsins Gadarena, sem er gegnt Galíleu.
27 Og er hann gekk út á land, mætti honum maður nokkur úr borginni, sem var lengi með djöfla, og var ekki í fötum og dvaldi ekki í neinu húsi, heldur í gröfunum.
28 Þegar hann sá Jesú, hrópaði hann, féll fram fyrir hann og sagði hárri röddu: Hvað á ég við þig að gera, Jesús, sonur Guðs hins hæsta? Ég bið þig, kveljið mig ekki.
29 (Því að hann hafði boðið óhreinum anda að fara út af manninum. Því að oft hafði hann gripið hann, og hann var bundinn í hlekki og í fjötrum, og hann braut böndin og var rekinn af djöflinum út í eyðimörkina.)
30 Jesús spurði hann og sagði: Hvað heitir þú? Og hann sagði: Hersveit, því að margir djöflar fóru í hann.
31 Og þeir báðu hann að hann myndi ekki bjóða þeim að fara út í djúpið.
32 Og þar var fjöldi svínahjörð, sem beittist á fjallinu, og þeir báðu hann að leyfa þeim að ganga inn í þau. Og hann þoldi þá.
33 Þá gengu djöflarnir út úr manninum og gengu í svínin, og hjörðin hljóp ofboðslega niður bratta stað í vatnið og kæfðist.
34 Þegar þeir, sem gæddu þá, sáu hvað gjört var, flýðu þeir og fóru og sögðu það í borginni og sveitinni.
35 Síðan gengu þeir út að sjá, hvað gjört var. Og hann kom til Jesú og fann manninn, sem djöflarnir voru farnir frá, sitjandi við fætur Jesú, klæddan og heilvita, og þeir urðu hræddir.
36 Og þeir, sem sáu það, sögðu þeim með hvaða hætti sá, sem haldnir var djöfla, var læknaður.
37 Þá bað allur mannfjöldinn í Gadarenalandi umhverfis hann að fara frá þeim. Því að þeir voru teknir af miklum ótta, og hann fór upp í skipið og sneri aftur aftur.
38 En maðurinn, sem djöflarnir voru farnir frá, bað hann að vera með sér, en Jesús sendi hann burt og sagði:
39 Farðu aftur heim til þín og sýndu hversu mikla hluti Guð hefur gjört þér. Og hann fór leiðar sinnar og kunngjörði um alla borgina hversu mikla hluti Jesús hafði gjört honum.
40 Og svo bar við, að þegar Jesús kom aftur, tók fólkið honum fúslega við honum, því að allir biðu hans.
41 Og sjá, maður kom að nafni Jaírus og var samkundustjórnandi, og hann féll til fóta Jesú og bað hann að koma inn í hús sitt.
42 Því að hann átti eina einkadóttur, um tólf ára gömul, og lá hún dauðvona. En þegar hann fór þyrlaðist fólkið að honum.
43 Og kona, sem var blóðrennsli í tólf ár, og hafði varið öllu lífi sínu á læknum, og gat ekki læknast af neinum,
44 Hann kom á bak við hann og snerti ramma klæða hans, og jafnskjótt þankaði blóðrennsli hennar.
45 Og Jesús sagði: Hver snerti mig? Þegar allir neituðu, sögðu Pétur og þeir sem með honum voru: Meistari, mannfjöldinn þröngvar á þér og þrýstir á þig og segir þú: Hver snerti mig?
46 Og Jesús sagði: „ Einhver hefur snert mig, því að ég sé að dyggð er farin frá mér.
47 Og er konan sá, að hún var ekki falin, kom hún skjálfandi og féll fram fyrir hann, og sagði honum fyrir öllu

lýðnum, hvers vegna hún hafði snert hann, og hvernig hún hefði þegar í stað læknast.
48 Og hann sagði við hana: „ Dóttir, hughreystu þig. Trú þín hefur gert þig heila. farðu í friði.
49 Meðan hann var enn að tala, kemur einn frá höfðingjanum í samkunduhúsi og sagði við hann: „Dóttir þín er dáin. vandræði ekki meistarann.
50 En er Jesús heyrði það, svaraði hann honum og sagði: Óttast ekki, trúðu aðeins, og hún mun heil verða.
51 Og er hann kom inn í húsið, leyfði hann engum að fara inn, nema Pétur, Jakob og Jóhannes og faðir og móðir meyjar.
52 Og allir grétu og syrgðu hana, en hann sagði: " Grátið ekki!" hún er ekki dáin, heldur sefur hún.
53 Og þeir hlógu að honum, þar sem þeir vissu, að hún var dáin.
54 Og hann rak þá alla út, tók í hönd hennar og kallaði og sagði: „ Meinkona, stattu upp!
55 Og andi hennar kom aftur, og hún reis þegar í stað, og hann bauð að gefa henni mat.
56 Foreldrar hennar urðu undrandi, en hann bauð þeim að segja engum frá því, hvað gjört hafði verið.

9. KAFLI

1 Síðan kallaði hann saman lærisveina sína tólf og gaf þeim vald og vald yfir öllum djöflum og til að lækna sjúkdóma.
2 Og hann sendi þá til að prédika Guðs ríki og lækna sjúka.
3 Og hann sagði við þá: „ Takið ekkert til ferðar yðar, hvorki stangir né skarð, hvorki brauð né peninga. hvorugt er með tvær yfirhafnir hvor.
4 Og hvert hús sem þér komið inn í, dveljið þar og farið þaðan.
5 Og hver sá sem ekki tekur á móti yður, þegar þér farið út úr þeirri borg, hristið rykið af fótum yðar til vitnisburðar gegn þeim.
6 Og þeir fóru og fóru um borgirnar, prédikuðu fagnaðarerindið og læknaðu alls staðar.
7 En Heródes fjórðungshöfðingi heyrði allt, sem af honum gjörðist, og hann varð ráðvilltur, af því að um suma var sagt, að Jóhannes væri risinn upp frá dauðum.
8 Og af sumum, að Elías hafði birst; og annarra, að einn hinna gömlu spámanna var upprisinn.
9 Og Heródes sagði: „Jóhannes hefi ég hálshöggvið, en hver er þessi, sem ég heyri slíkt um? Og hann vildi sjá hann.
10 Þegar postularnir komu aftur, sögðu þeir honum allt, sem þeir höfðu gjört. Og hann tók þá og fór einlega til eyðistaðar sem tilheyrir borginni sem heitir Betsaída.
11 Og þegar fólkið vissi það, fylgdi hann honum, og hann tók við þeim og talaði til þeirra um Guðs ríki og læknaði þá, sem lækninga þurftu.
12 Og þegar líða tók á daginn, komu þeir tólf og sögðu við hann: Sendið mannfjöldann burt, að þeir megi fara inn í borgirnar og sveitirnar í kring og gista og fá sér vistir. eyðimörk.
13 En hann sagði við þá: „ Gefið þeim að eta. Og þeir sögðu: Vér eigum ekki framar nema fimm brauð og tvo fiska. nema við ættum að fara og kaupa kjöt handa öllu þessu fólki.
14 Því að þeir voru um fimm þúsund manns. Og hann sagði við lærisveina sína: Látið þá setjast um fimmtugt í hópi.
15 Og þeir gjörðu svo og létu þá alla setjast.
16 Síðan tók hann brauðin fimm og fiskana tvo, leit upp til himins, blessaði þau, braut og gaf lærisveinunum til að bera fram fyrir mannfjöldann.
17 Og þeir átu og urðu allir saddir, og tólf körfur voru teknar upp af brotunum, sem eftir voru.
18 Og svo bar við, er hann var einn að biðjast fyrir, að lærisveinar hans voru með honum, og hann spurði þá og sagði: " Hver segir fólkið, að ég sé?"
19 Þeir svöruðu og sögðu: Jóhannes skírari. en sumir segja: Elías; og aðrir segja, að einn hinna gömlu spámanna sé upprisinn.
20 Hann sagði við þá: En hver segið þér að ég sé? Pétur svaraði og sagði: Kristur Guðs.
21 Og hann lagði hart að þeim og bauð þeim að segja engum þetta.
22 og sagði: Mannssonurinn verður að þola margt og hafnað af öldungum og æðstu prestum og fræðimönnum og drepinn og upprisinn á þriðja degi.
23 Og hann sagði við alla: „ Ef einhver vill fylgja mér, þá afneiti hann sjálfum sér, taki kross sinn daglega og fylgi mér.
24 Því að hver sem vill bjarga lífi sínu mun týna því, en hver sem týnir lífi sínu mín vegna, sá mun bjarga því.
25 Því hvað er maðurinn hagur, ef hann vinnur allan heiminn og týnir sjálfum sér eða verður varpað burt?
26 Því að hver sem skammast sín fyrir mig og orð mín, fyrir hann mun Mannssonurinn skammast sín, þegar hann kemur í sinni eigin dýrð, í föður sínum og heilögum englum.
27 En sannlega segi ég yður, að hér standa nokkrir, sem ekki munu bragðast dauðans, fyrr en þeir sjá Guðs ríki.
28 Og svo bar við, um átta dögum eftir þessi orð, að hann tók Pétur og Jóhannes og Jakob og fór upp á fjall til að biðjast fyrir.
29 Og er hann baðst fyrir, breyttist svipur hans, og klæði hans voru hvít og glitrandi.
30 Og sjá, tveir menn töluðu við hann, þeir Móse og Elía.
31 Hann birtist í dýrð og talaði um dauða sinn, sem hann ætti að framfylgja í Jerúsalem.
32 En Pétur og þeir, sem með honum voru, voru þungir af svefni, og þegar þeir vöknuðu, sáu þeir dýrð hans og mennina tvo, sem hjá honum stóðu.
33 Og svo bar við, er þeir fóru frá honum, sagði Pétur við Jesú: "Meistari, það er gott fyrir oss að vera hér. einn handa þér, einn fyrir Móse og einn fyrir Elías, án þess að vita hvað hann sagði.
34 Meðan hann sagði þetta, kom ský og skyggði á þá, og þeir óttuðust, er þeir gengu inn í skýið.
35 Og rödd kom úr skýinu, sem sagði: "Þetta er minn elskaði sonur, heyrið hann."
36 Og þegar röddin var liðin, fannst Jesús einn. Og þeir geymdu það vel og sögðu engum á þeim dögum neitt af því, sem þeir höfðu séð.
37 Og svo bar við, að daginn eftir, þegar þeir voru komnir niður af hæðinni, mætti honum fjöldi fólks.
38 Og sjá, maður úr hópnum hrópaði og sagði: Meistari, ég bið þig, lít á son minn, því að hann er einkabarn mitt.
39 Og sjá, andi tekur hann, og hann hrópar skyndilega. og það rífur hann í sundur, að hann freyðir aftur, og varla fer frá honum að mar.

40 Og ég bað lærisveina þína að reka hann út. og þeir gátu
það ekki.
41 Jesús svaraði og sagði: Ó trúlausa og rangsnúna kynslóð,
hversu lengi á ég að vera hjá yður og þola yður? Komdu
með son þinn hingað.
42 Og þar sem hann var enn að koma, kastaði djöfullinn
honum niður og túraði hann. Og Jesús hastaði á óhreina
andann, læknaði barnið og framseldi það aftur föður sínum.
43 Og þeir voru allir undrandi yfir voldugum krafti Guðs.
En meðan þeir undruðust hvern og einn yfir öllu því, sem
Jesús gjörði, sagði hann við lærisveina sína:
44 Lát þessi orð falla í eyru yðar, því að Mannssonurinn
mun verða framseldur í manna hendur.
45 En þeir skildu ekki þetta orð, og það var þeim hulið, svo
að þeir skildu það ekki, og þeir óttuðust að spyrja hann um
þetta orð.
46 Þá kom upp ágreiningur meðal þeirra, hver þeirra ætti
að vera mestur.
47Og Jesús skynjaði hug hjarta þeirra, tók barn og setti það
hjá honum.
48 Og sagði við þá: „ Hver sem tekur við þessu barni í
mínu nafni, tekur við mér, og hver sem tekur við mér, tekur
við þeim, sem sendi mig, því að sá minnsti meðal yðar allra
mun vera mikill.
49 Og Jóhannes svaraði og sagði: Meistari, vér sáum einn
reka út djöfla í þínu nafni. og vér bönnuðum honum, því að
hann fylgir oss ekki.
50 Jesús sagði við hann: „ Bannan honum það ekki, því að
sá sem er ekki á móti okkur, er með okkur.
51 Og svo bar við, þegar sá tími var kominn, að tekið yrði
á móti honum, þá sneri hann augliti sínu staðfastlega til
Jerúsalem.
52 Og þeir sendu sendimenn á undan honum, og þeir fóru
og fóru inn í þorp Samverja til að búa fyrir hann.
53 Og þeir tóku ekki á móti honum, því að andlit hans var
eins og hann færi til Jerúsalem.
54 Þegar lærisveinar hans, Jakob og Jóhannes sáu þetta,
sögðu þeir: Herra, viltu að vér bendum eldi að stíga niður
af himni og eyða þeim, eins og Elías gerði?
55 En hann sneri sér við, ávítaði þá og sagði: Þér vitið ekki,
hvers konar anda þér eruð.
56 Því að Mannssonurinn er ekki kominn til að tortíma lífi
manna, heldur til að bjarga þeim. Og þeir fóru í annað þorp.
57 Og svo bar við, að á leiðinni, sagði maður nokkur við
hann: Herra, ég mun fylgja þér hvert sem þú ferð.
58 Og Jesús sagði við hann: Refir hafa holur og fuglar
himinsins hreiður. en Mannssonurinn á ekki hvar hann á að
leggja höfuð sitt.
59 Og hann sagði við annan: Fylg þú mér. En hann sagði:
Herra, leyfðu mér að fara fyrst og jarða föður minn.
60 Jesús sagði við hann: " Lát hina dauðu jarða sína dauðu,
en far þú og prédika Guðs ríki."
61 Og annar sagði einnig: Herra, ég mun fylgja þér. en læt
mig fyrst fara að kveðja þá, sem heima eru heima hjá mér.
62 Og Jesús sagði við hann: „ Enginn, sem leggur hönd
sína á plóginn og lítur til baka, er hæfur í Guðs ríki.

10. KAFLI

1 Eftir þetta skipaði Drottinn líka aðra sjötíu og sendi þá
tvo og tvo á undan sér í hverja borg og hverja stað, þangað
sem hann sjálfur vildi koma.
2 Þess vegna sagði hann við þá: Uppskeran er sannarlega
mikil, en verkamennirnir fáir. Biðjið því Drottin
uppskerunnar, að hann sendi verkamenn til uppskeru sinnar.
3 Farið áfram, sjá, ég sendi ykkur eins og lömb meðal úlfa.
4 Berið hvorki tösku né rif né skó, og heilsið engum á
leiðinni.
5 Og í hvert það hús sem þér komið, segið fyrst: Friður sé
með þessu húsi.
6 Og ef sonur friðarins er þar, þá skal friður yðar hvíla yfir
honum. Ef ekki, mun hann aftur snúa sér til yðar.
7 Og dveljið í sama húsi og etið og drekkið það sem þeir
gefa, því að verkamaðurinn er verðugur launa sinnar. Farðu
ekki hús úr húsi.
8 Og í hvaða borg sem þér komið og þeir taka á móti yður,
etið það sem fyrir yður er lagt.
9 Og læknað þá sjúka, sem þar eru, og segið við þá: Guðs
ríki er komið í nánd yðar.
10 En í hvaða borg sem þér komið og þeir taka ekki á móti
yður, farið út á stræti hennar og segið:
11 Jafnvel duftið af borginni þinni, sem klístrar á okkur,
þerkum vér burt gegn yður. En vertu viss um það, að Guðs
ríki er komið í nánd við yður.
12 En ég segi yður, að á þeim degi mun Sódóma vera
þolanlegra en þeirri borg.
13 Vei þér, Kórasín! vei þér, Betsaída! Því að ef
kraftaverkin hefðu verið unnin í Týrus og Sídon, sem á
yður hafa verið framkvæmd, þá höfðu þeir iðrast fyrir
löngu, sitjandi í hærusekk og ösku.
14 En Týrus og Sídon mun þolanlegra verða við dóminn en
yður.
15 Og þú, Kapernaum, sem ert upphafinn til himna, mun
steypa niður til helvítis.
16 Sá sem heyrir yður, heyrir mig; og sá sem fyrirlítur yður,
fyrirlítur mig; og sá sem fyrirlítur mig, fyrirlítur þann sem
sendi mig.
17 Og hinir sjötíu sneru aftur með fögnuði og sögðu: Herra,
jafnvel djöflarnir eru okkur undirgefnir í þínu nafni.
18 Og hann sagði við þá: Ég sá Satan falla af himni eins og
eldingu.
19 Sjá, ég gef yður vald til að stíga á höggorma og
sporðdreka og yfir allt vald óvinarins, og ekkert skal með
neinum hætti skaða yður.
20 Þó gleðst þú ekki yfir því að andarnir eru yður
undirgefnir. heldur fagnið því, því að nöfn yðar eru rituð á
himnum.
21 Á þeirri stundu gladdist Jesús í anda og sagði: Ég þakka
þér, faðir, herra himins og jarðar, að þú hafir hulið þetta
fyrir vitrum og hyggnum og opinberað það börnum. því að
svo þótti gott í þínum augum.
22 Allt er mér gefið af föður mínum, og enginn veit hver
sonurinn er, nema faðirinn. og hver faðirinn er nema
sonurinn og sá sem sonurinn mun opinbera hann.
23 Og hann sneri honum að lærisveinum sínum og sagði
einslega: Sæl eru augun, sem sjá það, sem þér sjáið.
24 Því að ég segi yður, að margir spámenn og konungar
hafa þráð að sjá það, sem þér sjáið, og hafa ekki séð það.
og að heyra það, sem þér heyrið, og hafið ekki heyrt það.
25 Og sjá, lögfræðingur nokkur stóð upp og freistaði hans
og sagði: Meistari, hvað á ég að gera til að erfa eilíft líf?
26 Hann sagði við hann: Hvað er ritað í lögmálinu? hvernig
lestu?

27 Og hann svaraði og sagði: „Þú skalt elska Drottin, Guð
þinn, af öllu hjarta þínu og allri sálu þinni, öllum mætti
þínum og öllum huga þínum. og náungi þinn eins og þú
sjálfur.
28 Og hann sagði við hann: „ Þú hefir rétt svarað: gjör
þetta, og þú munt lifa.
29 En hann, sem vildi réttlæta sjálfan sig, sagði við Jesú:
Hver er náungi minn?
30 Jesús svaraði og sagði: „ Maður nokkur fór ofan frá
Jerúsalem til Jerikó og féll meðal þjófa, sem fóru af honum
klæðum hans, særðu hann og fór og skildu hann eftir
hálfdauðan.
31 Og fyrir tilviljun kom prestur nokkur niður á þann veg,
og er hann sá hann, gekk hann fram hjá hinum megin.
32 Eins kom levíti, þegar hann var á staðnum, og leit á
hann og gekk fram hjá hinum megin.
33 En Samverji nokkur kom þangað sem hann var á ferð,
og þegar hann sá hann, miskunnaði hann honum.
34 Og hann fór til hans og batt sár hans, hellti í sig olíu og
víni, setti hann á skepnuna sína og fór með hann í gistihús
og gætti hans.
35 Og daginn eftir, þegar hann fór, tók hann upp tvo pensa,
gaf þeim hernum og sagði við hann: Gættu hans. og hvað
sem þú eyðir meira, þegar ég kem aftur, mun ég
endurgjalda þér.
36 Hver af þessum þremur heldur þú að hafi verið náungi
þess sem féll meðal þjófa?
37 Og hann sagði: „Sá sem sýndi honum miskunn. Þá
sagði Jesús við hann: Far og gjör þú eins.
38 En svo bar við, er þeir fóru, að hann fór inn í þorp
nokkurt, og kona nokkur, Marta að nafni, tók á móti honum
í hús sitt.
39 Og hún átti systur, sem María hét, sem einnig sat við
fætur Jesú og heyrði orð hans.
40 En Marta var áhyggjufull yfir því að þjóna, og hún kom
til hans og sagði: Herra, er þér sama um að systir mín hafi
látið mig þjóna ein? Bið henni því að hún hjálpi mér.
41 Jesús svaraði og sagði við hana: Marta, Marta, þú ert
varkár og kvíðin um margt.
42 En eitt er nauðsynlegt, og María hefur útvalið þann
góða hlut, sem ekki verður frá henni tekinn.

11. KAFLI

1 Og svo bar við, að er hann var að biðjast fyrir á
ákveðnum stað, þegar hann hætti, sagði einn af
lærisveinum hans við hann: Herra, kenn oss að biðja, eins
og Jóhannes kenndi lærisveinum sínum.
2 Og hann sagði við þá: Þegar þér biðjið, þá segið: Faðir
vor, sem ert á himnum, helgist nafn þitt. Komi þitt ríki.
Verði þinn vilji, eins og á himni, svo á jörðu.
3 Gef oss dag frá degi vort daglega brauð.
4 Og fyrirgef oss syndir vorar; því að vér fyrirgefum og
hverjum þeim, sem oss á í skuld. Og leið oss ekki í freistni.
en frelsa oss frá illu.
5 Og hann sagði við þá: „ Hver yðar mun eiga vin og fara
til hans um miðnætti og segja við hann: Vinur, lánaðu mér
þrjú brauð.
6 Því að vinur minn á ferð sinni er kominn til mín, og ég
hef ekkert að bera fram fyrir hann?
7 Og hann mun innan frá svara og segja: „Óttu mig ekki.
Ég get ekki risið upp og gefið þér.
8 Ég segi yður: Þótt hann rísi ekki upp og veiti honum, af
því að hann er vinur hans, mun hann þó rísa upp og gefa
honum eins marga og hann þarfnast.
9 Og ég segi yður: Biðjið, og yður mun gefast. leitið, og
þér munuð finna; knýið á, og fyrir yður mun upp lokið
verða.
10 Því að hver sem biður fær; og sá sem leitar finnur; og
þeim sem knýr á skal upp lokið verða.
11 Ef sonur biður einhvern yðar sem er faðir um brauð,
mun hann þá gefa honum stein? eða ef hann spyr fisk, mun
hann þá fyrir fisk gefa honum höggorm?
12 Eða ef hann biður um egg, mun hann þá bjóða honum
sporðdreka?
13 Ef þér þá, sem eruð vondir, vitið að gefa börnum yðar
góðar gjafir, hversu miklu fremur mun þá himneskur faðir
gefa þeim heilagan anda, sem biðja hann?
14 Og hann var að reka út djöful, og hann var mállaus. Og
svo bar við, er djöfullinn var farinn út, talaði mállaus. og
fólkið undraðist.
15 En sumir þeirra sögðu: „Hann rekur út djöfla með
Beelsebúb, höfðingja djöflanna.
16 Og aðrir, sem freistuðu hans, leituðu af honum tákns af
himni.
17 En hann þekkti hugsanir þeirra og sagði við þá: „ Hvert
ríki, sem er sjálfu sér sundurþykkt, er lagt í auðn. og hús
sem skipt er í sundur fellur.
18 Ef Satan er líka deilt á sjálfan sig, hvernig mun ríki hans
standa? af því að þér segið að ég reki út djöfla með
Beelsebúb.
19 Og ef ég rek út djöfla með Beelsebúb, með hverjum
reka synir þínir þá út? fyrir því skulu þeir vera dómarar
yðar.
20 En ef ég rek út djöfla með fingri Guðs, þá er án efa
Guðs ríki komið yfir yður.
21 Þegar sterkur maður vopnaður varðveitir höll sína, er
eign hans í friði.
22 En þegar sterkari en hann kemur yfir hann og sigrar
hann, tekur hann af honum allar herklæði hans, sem hann
treysti á, og skiptir herfangi sínu.
23 Sá sem ekki er með mér er á móti mér, og sá sem safnar
ekki með mér tvístrar.
24 Þegar óhreinn andi er farinn út af manni, gengur hann
um þurra staði og leitar hvíldar. Og þar sem hann fann
engan, segir hann: "Ég mun hverfa aftur heim til mín,
þaðan sem ég fór út."
25 Og þegar hann kemur, finnur hann það sópað og skreytt.
26 Þá fer hann og tekur til sín sjö aðra anda, óguðlegri en
hann sjálfur. Og þeir ganga inn og búa þar, og síðasta
ástand þess manns er verra en hið fyrra.
27 Og svo bar við, er hann talaði þetta, að kona nokkur úr
hópnum hóf upp raust sína og sagði við hann: „Sæl er
móðurkviðinn, sem ól þig, og brjóstin, sem þú hefur sogið.
28 En hann sagði: Já, sælir eru þeir, sem heyra orð Guðs og
varðveita það.
29 Þegar fólkið safnaðist saman, tók hann að segja: „ Þetta
er vond kynslóð. og ekkert merki skal gefið því nema tákn
Jónasar spámanns.
30 Því að eins og Jónas var Nínívítum tákn, svo mun
Mannssonurinn vera þessari kynslóð.
31 Drottningin suður frá mun rísa upp í dóminum með
mönnum þessarar kynslóðar og dæma þá, því að hún kom

frá endimörkum jarðar til að heyra speki Salómons. og sjá, hér er meiri en Salómon.
32 Menn frá Níníve munu rísa upp í dóminum með þessari kynslóð og dæma hana, því að þeir iðruðust við prédikun Jónasar. og sjá, hér er meiri en Jónas.
33 Enginn, þegar hann hefur kveikt á kerti, setur það á leyndum stað, hvorki undir skál, heldur á ljósastiku, til þess að þeir, sem inn koma, sjái ljósið.
34 Ljós líkamans er augað. Þegar auga þitt er einfalt, þá er líka allur líkami þinn fullur af ljósi. en þegar auga þitt er illt, þá er líkami þinn fullur af myrkri.
35 Gæt því, að ljósið, sem í þér er, sé ekki myrkur.
36 Ef allur líkami þinn er því fullur af ljósi og hefur engan hluta dimma, þá skal allt vera fullt af ljósi, eins og þegar skær skín kerta gefur þér ljós.
37 En er hann talaði, bað farísei nokkur hann að borða með sér, og hann gekk inn og settist til borðs.
38 Og þegar faríseinn sá það, undraðist hann, að hann hefði ekki fyrst þvegið fyrir kvöldmat.
39 Og Drottinn sagði við hann: Nú hreinsið þér farísear bikarinn og fatið að utan. en innra hlutur þinn er fullur af hrópi og illsku.
40 Þér heimskingjar, gerði ekki sá sem skapaði hið ytra líka það sem er að innan?
41 En gefið frekar ölmusu af slíku sem þér eigið. og sjá, allt er yður hreint.
42 En vei yður, farísear! Því að þér tíundið myntu og rúllu og alls kyns jurtir og farið framhjá dómi og kærleika til Guðs. Þetta ættuð þér að gjöra og láta hitt ekki ógert.
43 Vei yður, farísear! Því að þér elskið efstu sætin í samkundunum og kveðjur á mörkuðum.
44 Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Því að þér eruð sem grafir, sem ekki birtast, og mennirnir, sem yfir þær ganga, vita þær ekki.
45 Þá svaraði einn lögfræðinganna og sagði við hann: „Meistari, svo segir þú að smána oss líka.
46 Og hann sagði: Vei yður líka, þér lögfræðingar! Því að þér hlaðið mönnum þungar byrðar, og snertið ekki byrðarnar með einum fingri yðar.
47 Vei yður! Því að þér byggið grafir spámannanna, og feður yðar drápu þá.
48 Sannlega berið þér vitni, að þér leyfið verk feðra yðar, því að þeir drápu þá, og þér reisið grafir þeirra.
49 Fyrir því sagði og speki Guðs: Ég mun senda þeim spámenn og postula, og suma þeirra munu þeir drepa og ofsækja.
50 Til þess að krefjast megi blóðs allra spámannanna, sem úthellt var frá grundvöllun heimsins, af þessari kynslóð.
51 Frá blóði Abels til blóðs Sakaría, sem fórst milli altarsins og musterisins. Sannlega segi ég yður: Þess mun krefjast af þessari kynslóð.
52 Vei yður, lögfræðingar! Þér hafið tekið af yður lykil þekkingar.
53 Og er hann sagði þetta við þá, tóku fræðimennirnir og faríseararnir að brýna hann ákaft og æsa hann til að tala um margt.
54 Þeir biðu eftir honum og leituðust við að ná einhverju af munni hans, til þess að ákæra hann.

12. KAFLI

1 Í millitíðinni, þegar óteljandi mannfjöldi safnaðist saman, svo að þeir tróðu hver á annan, tók hann fyrst og fremst að segja við lærisveina sína: Varist súrdeig farísea, sem er hræsni.
2 Því að ekkert er hulið, sem ekki mun opinberast; hvorki falið, það skal ekki vitað.
3 Þess vegna mun allt sem þér hafið talað í myrkrinu heyrast í ljósinu. Og það, sem þér hafið talað í eyra í skápum, skal kunngjört verða á þökunum.
4 Og ég segi yður vinir mínir: Verið ekki hræddir við þá sem drepa líkamann og hafa ekki meira sem þeir geta gert.
5 En ég mun fyrirvara yður, hvern þér skuluð óttast: Óttast hann, sem eftir að hann hefur drepið hefur vald til að varpa í hel. Já, ég segi yður: Óttast hann.
6 Eru ekki fimm spörvar seldir fyrir tvo faringa, og er ekki einn þeirra gleymdur fyrir Guði?
7 En jafnvel hárin á höfði yðar eru öll talin. Óttast því ekki: þér eruð meira virði en margir spörvar.
8 Og ég segi yður: Hver sem játar mig fyrir mönnum, hann mun og Mannssonurinn játa fyrir englum Guðs.
9 En sá sem afneitar mér fyrir mönnum mun verða afneitað fyrir englum Guðs.
10 Og hverjum sem talar orð gegn Mannssyninum, honum mun fyrirgefið verða, en þeim sem lastmælir gegn heilögum anda mun það ekki verða fyrirgefið.
11 Og þegar þeir koma með yður í samkundurnar, til sýslumanna og valdhafa, þá hugsið yður ekki um, hvernig eða hverju þér munuð svara eða hverju þér skuluð segja.
12 Því að heilagur andi mun kenna yður á sömu stundu hvað yður ber að segja.
13 Og einn úr hópnum sagði við hann: "Meistari, talaðu við bróður minn, að hann skipti með mér arfleifðinni."
14 Og hann sagði við hann: Maður, hver skipaði mig að dómara eða skiptamanni yfir þig?
15 Og hann sagði við þá: „ Gætið þess og varist ágirnd, því að líf manns felst ekki í gnægð þess, sem hann á.
16 Og hann talaði við þá dæmisögu og sagði: jörð eins ríks manns bar ríkulega.
17 Og hann hugsaði með sér og sagði: "Hvað á ég að gera, því að ég hef ekki pláss til að gefa ávextina mína?"
18 Og hann sagði: "Þetta mun ég gjöra: Ég mun rífa niður hlöður mínar og byggja meira. og þar mun ég úthluta öllum ávöxtum mínum og eigum mínum.
19 Og ég vil segja við sálu mína: Sál, þú átt mikið fé til margra ára. Vertu rólegur, et, drekk og verið glaður.
20 En Guð sagði við hann: Heimskingi, í nótt verður sál þín heimtuð af þér.
21 Svo er sá sem safnar sér fjársjóði og er ekki ríkur hjá Guði.
22 Og hann sagði við lærisveina sína: Þess vegna segi ég yður: Hugsið ekki um líf yðar, hvað þér skuluð eta. ekki heldur fyrir líkamann, hvað þér skuluð klæðast.
23 Lífið er meira en kjöt og líkaminn meira en klæði.
24 Líttu á hrafnana, því að þeir sáu hvorki né uppskera. sem hvorki hafa forðabúr né hlöðu; og Guð fæðir þá. Hversu miklu fremur eruð þér betri en fuglarnir?
25 Og hver yðar getur með umhugsun aukið einni álni við vöxt sinn?
26 Ef þér getið þá ekki gert það sem minnst er, hvers vegna hugsið þið um hitt?

27 Líttu á liljurnar hvernig þær vaxa: þær strita ekki, þær spinna ekki. Og þó segi ég yður, að Salómon í allri sinni dýrð var ekki klæddur eins og einn af þessum.
28 Ef Guð klæðir svo grasið, sem í dag er á akrinum og á morgun er kastað í ofninn. hversu miklu framar mun hann klæða yður, þér trúlitlu?
29 Og leitið ekki, hvað þér eigið að eta eða hvað þér skuluð drekka, né verið efins.
30 Því að allt þetta leita þjóðir heimsins eftir, og faðir yðar veit, að þér hafið þörf fyrir þessa hluti.
31 En leitið frekar Guðs ríkis. og allt þetta mun yður bætast.
32 Óttast ekki, litla hjörð! því að það er föður þínum þóknanlegt að gefa þér ríkið.
33 Seljið það, sem þér eigið, og gefið ölmusu. útvegið yður töskur, sem ekki eldast, fjársjóð á himnum, sem ekki bregst, þar sem enginn þjófur nálgast, né mölur spillir.
34 Því hvar sem fjársjóður þinn er, þar mun og hjarta þitt vera.
35 Gyrt lendar yðar og ljós yðar logandi.
36 Og þér líkar vel við menn sem bíða eftir herra sínum, þegar hann snýr aftur frá brúðkaupinu. að þegar hann kemur og knýr á, megi þeir þegar í stað opna fyrir honum.
37 Sælir eru þeir þjónar, sem Drottinn mun finna vakandi, þegar hann kemur.
38 Og ef hann kemur á annarri vaktinni eða kemur á þriðju vaktinni og finnur þá þannig, sælir eru þessir þjónar.
39 Og það skal vita, að ef húsbóndinn hefði vitað, á hvaða stundu þjófurinn kæmi, hefði hann vakað og ekki leyft að brjóta hús sitt í gegn.
40 Verið því líka viðbúnir, því að Mannssonurinn kemur á þeirri stundu, að þér hugsið ekki.
41 Þá sagði Pétur við hann: Herra, talar þú þessa dæmisögu til okkar eða jafnvel allra?
42 Og Drottinn sagði: Hver er þá sá trúi og viti ráðsmaður, sem herra hans mun setja yfir heimili sitt til að gefa þeim matarhluta þeirra á réttum tíma?
43 Sæll er sá þjónn, sem herra hans mun finna þegar hann kemur.
44 Sannlega segi ég yður, að hann mun setja hann yfir allt, sem hann á.
45 En ef þessi þjónn segir í hjarta sínu: „Drottinn minn frestar komu sinni. og byrja að berja þræla og meyjar og eta og drekka og verða drukkinn.
46 Drottinn þessa þjóns mun koma á þeim degi, sem hann lítur ekki á hann, og á þeirri stundu, sem hann veit ekki, og mun skera hann í sundur og skipa honum hlutdeild sína með hinum vantrúuðu.
47 Og sá þjónn, sem þekkti vilja herra síns og bjó sig ekki til né gerði eftir vilja sínum, mun verða barinn með mörgum höggum.
48 En sá sem ekki vissi og drýgði hluti sem ber að bera, mun verða barinn með fáum höggum. Því að hvers sem mikið er gefið, af honum mun mikils krefjast, og sem menn hafa skuldbundið mikið af honum munu þeir biðja um meira.
49 Ég er kominn til að senda eld á jörðina. og hvað mun ég, ef það er þegar kveikt?
50 En ég á skírn til að skírast með; og hvað ég er þröngsýnn uns það er komið í framkvæmd!
51 Segið þér að ég sé kominn til að gefa frið á jörðu? Ég segi þér, Nei; heldur skipting:
52 Því að héðan í frá skulu vera fimm í einu húsi, skiptir þrír á móti tveimur og tveir á móti þremur.
53 Faðirinn skal skiptast á soninn og sonurinn gegn föðurnum. móðirin gegn dótturinni og dóttirin gegn móðurinni; tengdamóðirin gegn tengdadóttur sinni og tengdamóðirin gegn tengdamóður sinni.
54 Og hann sagði einnig við fólkið: „ Þegar þér sjáið ský rísa upp úr vestri, segið þér strax: „Það kemur skúra. og svo er það.
55 Og þegar þér sjáið sunnanvindinn blása, segið þér: Hiti mun verða. og það gerist.
56 Þér hræsnarar, þér getið greint ásýnd himins og jarðar. en hvernig stendur á því, að þér skiljið ekki þennan tíma?
57 Já, og hvers vegna dæmið yður jafnvel ekki það sem er rétt?
58 Þegar þú ferð með andstæðingi þínum til sýslumannsins, eins og þú ert á veginum, þá kappkosta að þú verðir leystur frá honum. til þess að hann komi þér ekki í hendur dómarans, og dómarinn framselji þig embættismanninum, og þjónninn varpaði þér í fangelsi.
59 Ég segi þér: Þú skalt ekki fara þaðan, fyrr en þú hefur greitt síðasta peninginn.

13. KAFLI

1 Á þeirri stundu voru nokkrir viðstaddir, sem sögðu honum frá Galíleumönnum, hvers blóð Pílatus hafði blandað fórnum þeirra.
2 Jesús svaraði og sagði við þá: „ Heldið þér að þessir Galíleumenn hafi verið syndarar umfram alla Galíleumenn, af því að þeir þoldu slíkt?
3 Nei, ég segi yður, en ef þér iðrist ekki, munuð þér allir farast eins.
4 Eða þeir átján, sem turninn í Sílóam féll á og drápu þá, heldurðu að þeir séu syndarar umfram alla sem bjuggu í Jerúsalem?
5 Nei, ég segi yður, en ef þér iðrist ekki, munuð þér allir farast eins.
6 Hann sagði líka þessa dæmisögu. Maður nokkur lét gróðursetja fíkjutré í víngarði sínum. Og hann kom og leitaði ávaxta á því og fann engan.
7 Þá sagði hann við umsjónarmann víngarðs síns: „Sjá, þessi þrjú ár kem ég að leita ávaxta á þessu fíkjutré og finn engan. hvers vegna leggst það á jörðina?
8 Og hann svaraði og sagði við hann: "Herra, lát það líka vera á þessu ári, þar til ég mun grafa um það og saurka það.
9 Og ef það ber ávöxt, vel, og ef ekki, þá skalt þú höggva það niður.
10 Og hann var að kenna í einni af samkundunum á hvíldardegi.
11 Og sjá, þar var kona, sem hafði anda veikinda í átján ár, og var hneigð saman og gat engan veginn lyft sér upp.
12 Þegar Jesús sá hana, kallaði hann hana til sín og sagði við hana: Kona, þú ert leyst frá veikleika þinni.
13 Og hann lagði hendur yfir hana, og jafnskjótt varð hún slétt og vegsamaði Guð.
14 Og samkundustjórinn svaraði með reiði, af því að Jesús hafði læknað á hvíldardegi, og sagði við fólkið: „Sex dagar eiga menn að vinna. hvíldardag.
15 Þá svaraði Drottinn honum og sagði: Þú hræsnari, leysir ekki hver yðar uxann sinn eða asna úr básnum á hvíldardegi og leiðir hann til að vökva?

16 Og ætti ekki þessi kona, sem er dóttir Abrahams, sem Satan hefur bundið, sjá, þessi átján ár, að vera leyst úr þessu bandi á hvíldardegi?
17 Og er hann hafði sagt þetta, urðu allir andstæðingar hans til skammar, og allur lýðurinn gladdist yfir öllu því dýrðarverki, sem hann gjörði.
18 Þá sagði hann: Hverju er Guðs ríki líkt? og til hvers á ég að líkjast því?
19 Það er eins og sinnepskorn, sem maður tók og kastaði í garð sinn. og það óx og vaxaði mikið tré; og fuglar loftsins settust að í greinum þess.
20 Og enn sagði hann: Við hverju á ég að líkja Guðs ríki?
21 Það er eins og súrdeig, sem kona tók og faldi í þremur mælum af mjöli, þar til allt var sýrt.
22 Og hann fór um borgir og þorp, kenndi og hélt til Jerúsalem.
23 Þá sagði einn við hann: Herra, eru fáir hólpnir? Og hann sagði við þá:
24 Reynið að komast inn um þrönga hliðið, því að margir, segi ég yður, munu leitast við að komast inn og munu ekki geta.
25 Þegar húsbóndinn hefur risið upp og lokað dyrunum, og þér farið að standa úti og knýja á dyrnar og segja: Herra, herra, luk upp fyrir oss. Og hann mun svara og segja við yður: Ég þekki yður ekki, hvaðan þér eruð.
26 Þá skuluð þér byrja að segja: Vér höfum etið og drukkið frammi fyrir þér, og þú kennir á strætum vorum.
27 En hann mun segja: Ég segi yður: Ég þekki yður ekki, hvaðan þér eruð. Farið frá mér, allir þér ranglætismenn.
28 Það mun vera grátur og gnístran tanna, þegar þér munuð sjá Abraham, Ísak og Jakob og alla spámennina í Guðs ríki og yður sjálfir reknir burt.
29 Og þeir munu koma úr austri og vestri, og úr norðri og úr suðri og setjast niður í Guðs ríki.
30 Og sjá, það eru þeir síðustu, sem verða fyrstir, og það eru þeir fyrstu, sem verða síðastir.
31 Sama dag komu nokkrir faríseear og sögðu við hann: Far þú út og far héðan, því að Heródes mun drepa þig.
32 Og hann sagði við þá: Farið og segið refnum: Sjá, ég rek út djöfla og lækna í dag og á morgun, og á þriðja degi mun ég verða fullkominn.
33 Samt sem áður verð ég að ganga í dag, á morgun og hinn, því að það getur ekki verið að spámaður farist úr Jerúsalem.
34 Ó Jerúsalem, Jerúsalem, þú sem drepur spámennina og grýtir þá, sem til þín eru sendir. Hversu oft hefði ég ekki safnað börnum þínum, eins og hæna safnar ungum sínum undir vængi sér, og þér vilduð ekki!
35 Sjá, hús þitt er yður skilið í auðn, og sannlega segi ég yður: Þér munuð ekki sjá mig, fyrr en sá tími kemur, að þér segið: Blessaður sé sá, sem kemur í nafni Drottins.

14. KAFLI

1 Og svo bar við, er hann gekk inn í hús eins af æðstu faríseunum til að eta brauð á hvíldardegi, að þeir gættu hans.
2 Og sjá, maður nokkur var á undan honum, sem var með blóðsykurinn.
3 Jesús svaraði og talaði við lögfræðingana og faríseana og sagði: Er leyfilegt að lækna á hvíldardegi?
4 Og þeir þögðu. Og hann tók hann og læknaði hann og sleppti honum.
5 Og svaraði þeim og sagði: Hver yðar mun láta asna eða uxa falla í gryfju og mun ekki þegar í stað draga hann út á hvíldardegi?
6 Og þeir gátu ekki svarað honum aftur þessu.
7 Og hann setti fram dæmisögu fyrir þeim, sem boðnir voru, þegar hann benti á hvernig þeir völdu út helstu herbergin. sagði við þá:
8 Þegar þér er boðið nokkrum manni til brúðkaups, setjist ekki niður í æðsta herberginu; að ekki verði meiri virðingarmaður en þér boðið af honum;
9 Og sá sem bauð þér og honum að koma og segja við þig: Gef þessum manni stað. og þú byrjar með skömm að taka neðsta herbergið.
10 En þegar þér er boðið, þá far þú og sestu í neðsta herbergið; að þegar sá sem bauð þér kemur, segi hann við þig: Vinur, far hærra upp.
11 Því að hver sem upphefur sjálfan sig, mun niðurlægður verða. og sá sem auðmýkir sjálfan sig mun upp hafinn verða.
12 Þá sagði hann einnig við þann, sem bauð honum: „ Þegar þú býrð til kvöldverðar eða kvöldverðar, þá skaltu ekki kalla vini þína né bræður þína, hvorki frændur þína né ríka nágranna þína. til þess að þeir byðji þig ekki aftur og verði þér endurgjald.
13 En þegar þú gjörir veislu, þá kalla á fátæka, lamaða, halta, blinda.
14 Og þú skalt vera blessaður. Því að þeir geta ekki endurgjaldið þér, því að þú munt fá endurgjald við upprisu réttlátra.
15 Og er einn þeirra, sem sat að borði með honum, heyrði þetta, sagði hann við hann: Sæll er sá, sem etur brauð í Guðs ríki.
16 Þá sagði hann við hann: „ Maður nokkur bjó til mikla kvöldmáltíð og bauð mörgum.
17 Og sendi þjón sinn um kvöldmáltíðina til að segja við þá, sem boðnir voru: „Komið! því að allir hlutir eru nú búnir.
18 Og þeir tóku allir með einu samþykki að afsaka. Sá fyrsti sagði við hann: "Ég hef keypt jörð, og ég verð að fara og skoða það. Ég bið þig að afsaka mig."
19 Og annar sagði: „Ég hef keypt fimm ok nauta og fer að reyna þau.
20 Og annar sagði: "Ég hef átt konu og get því ekki komið."
21Þá kom þessi þjónn og sagði herra sínum þetta. Þá var húsbóndinn reiður og sagði við þjón sinn: „Farðu fljótt út á stræti og götur borgarinnar, og leið þú hingað inn fátæka, slynga, haltra og blinda.
22 Og þjónninn sagði: Herra, það er gjört sem þú hefur boðið, og þó er pláss.
23 Og Drottinn sagði við þjóninn: „Far þú út á þjóðvegina og girðingarnar og þvingaðu þá inn, svo að hús mitt fyllist.
24 Því að ég segi yður, að enginn þeirra manna, sem boðið var, mun smakka kvöldmáltíðina mína.
25 Og mikill mannfjöldi fór með honum, og hann sneri sér við og sagði við þá:
26 Ef einhver kemur til mín og hatar ekki föður sinn, móður, konu og börn, bræður og systur, já, og sitt eigið líf, getur hann ekki verið lærisveinn minn.

27 Og hver sem ber ekki kross sinn og fylgir mér, getur ekki verið lærisveinn minn.
28 Því að hver yðar, sem ætlar að reisa turn, sest ekki fyrst niður og telur kostnaðinn, hvort hann hafi nóg til að klára hann?
29 Svo ekki, eftir að hann hefur lagt grunninn og getur ekki lokið honum, fari allir sem sjá hann að hæðast að honum,
30 og sagði: „Þessi maður tók að byggja og gat ekki lokið við.
31 Eða hvaða konungur, sem ætlar að heyja stríð við annan konung, sest ekki fyrst niður og ráðfærir sig, hvort hann geti með tíu þúsundum hitt þann sem kemur á móti honum með tuttugu þúsundir?
32 Annars sendir hann sendiherra, meðan hinn er enn langt undan, og óskar eftir friðarskilyrðum.
33 Eins getur hver sá sem er af yður, sem yfirgefur ekki allt, sem hann á, ekki verið lærisveinn minn.
34 Salt er gott, en ef saltið hefur glatað ilm sínum, með hverju á þá að krydda það?
35 Það er hvorki hæft fyrir landið né enn fyrir mykjuhauginn; en menn kasta því út. Sá sem hefur eyru til að heyra, hann heyri.

15. KAFLI

1 Þá nálguðust hann allir tollheimtumenn og syndarar til að hlýða á hann.
2 Og farísearnir og fræðimennirnir mögluðu og sögðu: Þessi maður tekur á móti syndurum og etur með þeim.
3 Og hann sagði þessa dæmisögu til þeirra og sagði:
4 Hver maður af yður, sem á hundrað sauði, ef hann týnir einum þeirra, skilur ekki þá níutíu og níu eftir í eyðimörkinni og leitar eftir því sem er týnt, uns hann finnur það?
5 Og þegar hann hefur fundið það, leggur hann það fagnandi á herðar sér.
6 Og þegar hann kemur heim, kallar hann saman vini sína og nágranna og segir við þá: Verið glaðir með mér. því að ég hef fundið sauðina mína, sem týndust.
7 Ég segi yður, að sömuleiðis mun gleði vera á himnum yfir einum syndara, sem iðrast, meira en yfir níutíu og níu réttlátum mönnum, sem engrar iðrunar þurfa.
8 Hvort heldur hvaða kona sem á tíu silfurpeninga, ef hún týnir einum pening, kveikir ekki á kerti og sópar húsið og leitar vandlega þar til hún finnur það?
9 Og þegar hún hefur fundið það, kallar hún saman vini sína og nágranna sína og segir: Verið glaðir með mér! því að ég hef fundið hlutinn sem ég hafði týnt.
10 Sömuleiðis segi ég yður, það er gleði í návist engla Guðs yfir einum syndara sem iðrast.
11 Og hann sagði: Maður nokkur átti tvo syni.
12 Og sá yngri þeirra sagði við föður sinn: Faðir, gef mér þann hluta eignarinnar, sem mér ber. Og hann skipti þeim lífsviðurværi sínu.
13 Og ekki mörgum dögum eftir að yngri sonurinn safnaðist saman og fór í fjarlægt land og eyddi þar eignum sínum með uppþotum.
14 Og er hann hafði eytt öllu, varð mikil hungursneyð í því landi. og hann fór að vera í skorti.
15 Og hann fór og gekk til liðs við borgara þess lands. og hann sendi hann út á akra sína til að gæta svína.
16 Og hann vildi gjarnan fylla kvið sinn af hýði, sem svínin átu, og enginn gaf honum.
17 Og er hann kom til sjálfs sín, sagði hann: „Hversu margir kaupmenn föður míns hafa nóg brauð og til vara, og ég dey af hungri!
18 Ég mun standa upp og fara til föður míns og segja við hann: Faðir, ég hef syndgað gegn himni og fyrir þér.
19 Og ég er ekki framar verðugur þess að vera kallaður sonur þinn. Gerðu mig sem einn af daglaunaþjónum þínum.
20 Og hann stóð upp og kom til föður síns. En er hann var enn kominn langt í burtu, þá sá faðir hans hann, og var miskunnsamur, og hljóp, féll honum um hálsinn og kyssti hann.
21 Og sonurinn sagði við hann: Faðir, ég hef syndgað gegn himni og í augum þínum og er ekki framar verður þess að heita sonur þinn.
22 En faðirinn sagði við þjóna sína: „Taktu fram bestu skikkjuna og farðu í hann. og setti hring á hönd hans og skó á fætur hans.
23 Komdu með alikálfinn hingað og slátra honum. og við skulum eta og vera glaðir.
24 Því að þessi sonur minn var dáinn og er aftur á lífi. hann týndist, og finnst. Og þeir fóru að verða kátir.
25 En eldri sonur hans var úti á akri, og er hann kom og nálgaðist húsið, heyrði hann söng og dans.
26 Og hann kallaði á einn af þjónunum og spurði, hvað þetta þýddi.
27 Og hann sagði við hann: „Bróðir þinn er kominn. og faðir þinn hefir slátrað alikálfinn, af því að hann tók á móti honum heill á húfi.
28 Og hann reiddist og vildi ekki fara inn. Þess vegna gekk faðir hans út og bað hann.
29 Og hann svaraði og sagði við föður sinn: „Sjá, þessi mörg ár þjóna ég þér, né hef ég nokkurn tíma brotið boðorð þitt.
30 En jafnskjótt og þessi sonur þinn kom, sem hefur etið líf þitt með skækjum, hefir þú slátrað fyrir hann alikálfinn.
31 Og hann sagði við hann: Sonur, þú ert alltaf með mér, og allt sem ég á er þitt.
32 Það var viðunandi, að vér skyldum gleðjast og gleðjast, því að þessi bróðir þinn var dáinn og er aftur á lífi. og týndist og finnst.

16. KAFLI

1 Og hann sagði einnig við lærisveina sína: „ Það var ríkur maður, sem hafði ráðsmann. ok var þat sama sakað við hann, at hann hefði eytt fé sínu.
2 Og hann kallaði á hann og sagði við hann: „Hvernig heyri ég þetta um þig? ger þú grein fyrir ráðsmennsku þinni; því að þú mátt ekki lengur vera ráðsmaður.
3 Þá sagði ráðsmaðurinn við sjálfan sig: Hvað á ég að gera? því að herra minn tekur frá mér ráðsmennskuna. Ég get ekki grafið. að biðja ég skammast mín.
4 Ég er ákveðinn í því, hvað ég á að gera, til þess að þeir megi taka við mér í hús sín, þegar ég verð rekinn úr ráðsmennsku.
5 Þá kallaði hann til sín hvern og einn af skuldunautum herra síns og sagði við þann fyrsta: "Hversu mikið skuldar þú herra mínum?"

6 Og hann sagði: „Hundrað mál af olíu. Og hann sagði við hann: „Tak víxil þinn og sestu skjótt niður og skrifaðu fimmtíu.
7 Þá sagði hann við annan: "Hve mikið skuldar þú?" Og hann sagði: Hundrað mál af hveiti. Og hann sagði við hann: Taktu víxil þinn og skrifaðu áttatíu.
8 Og Drottinn hrósaði hinum rangláta ráðsmanni, af því að hann hafði gert viturlega, því að börn þessa heims eru vitrari af sinni kynslóð en börn ljóssins.
9 Og ég segi yður: Gerið yður vini mammóns ranglætisins. til þess að þegar yður bregst, megi þeir taka á móti yður í eilífar bústaðir.
10 Sá sem er trúr í hinu smæsta, er einnig trúr í miklu, og sá sem er ranglátur í hinu minnsta, er einnig ranglátur í miklu.
11 Ef þér hafið því ekki verið trúir hinum rangláta mammón, hver mun þá fela yðar trausti hinn sanna auð?
12 Og ef þér hafið ekki verið trúir í því, sem annars manns er, hver mun þá gefa yður það, sem yðar er?
13 Enginn þjónn getur þjónað tveimur herrum, því annað hvort mun hann hata annan og elska hinn. ella mun hann halda í annan og fyrirlíta hinn. Þér getið ekki þjónað Guði og mammón.
14 Og farísearnir, sem voru ágirndir, heyrðu allt þetta og hæddu hann.
15 Og hann sagði við þá: Þér eruð þeir, sem réttlætið yður fyrir mönnum. en Guð þekkir hjörtu yðar, því að það, sem mikils er metið meðal manna, er viðurstyggð í augum Guðs.
16 Lögmálið og spámennirnir voru allt til Jóhannesar. Frá þeim tíma er Guðs ríki prédikað, og hver maður þrýstir inn í það.
17 Og það er auðveldara fyrir himinn og jörð að líða undir lok, en að einn stafkrókur lögmálsins bregðist.
18 Hver sem skilur við konu sína og kvænist annarri, drýgir hór, og hver sem giftist henni, sem er vikið frá manni hennar, drýgir hór.
19 Það var ríkur maður nokkur, sem var klæddur purpura og fínu líni, og bar sig prýðilega á hverjum degi.
20 Og betlari nokkur, Lasarus að nafni, var lagður fyrir hlið hans, fullur af sárum,
21 Og þeir vildu láta sér nærast með molunum, sem féllu af borði ríka mannsins, og hundarnir komu og sleiktu sár hans.
22 Og svo bar við, að betlarinn dó og var borinn af englunum í faðm Abrahams. Ríki maðurinn dó og og var grafinn.
23 Og í helvíti hóf hann upp augu sín, þar sem hann var í kvölum, og sá Abraham í fjarska og Lasarus í faðmi hans.
24 Og hann hrópaði og sagði: Faðir Abraham, miskunna þú mér og send Lasarus, að hann megi dýfa fingri sínum í vatn og kæla tungu mína. því að ég er kvalinn í þessum loga.
25 En Abraham sagði: Sonur, minnstu þess, að þú fékkst á ævi þinni góðu hlutum þínum og sömuleiðis Lasarusi vondu, en nú er hann huggaður og þú kvelst.
26 Og fyrir utan allt þetta er mikið gjá á milli okkar og yðar, svo að þeir, sem vildu fara héðan til yðar, geta það ekki. þeir geta ekki heldur farið til okkar, sem þaðan kæmu.
27 Þá sagði hann: „Ég bið þig því, faðir, að þú sendir hann í hús föður míns.
28 Því að ég á fimm bræður; að hann megi bera vitni fyrir þeim, svo að þeir komi ekki líka inn í þennan kvalastað.
29 Abraham sagði við hann: Þeir hafa Móse og spámennina. láttu þá heyra í þeim.
30 Og hann sagði: Nei, faðir Abraham, en ef einhver fór til þeirra frá dauðum, munu þeir iðrast.
31 Og hann sagði við hann: „Ef þeir heyra ekki Móse og spámennina, munu þeir ekki heldur láta sannfærast, þótt einhver rísi upp frá dauðum.

17. KAFLI

1 Þá sagði hann við lærisveinana: „ Það er ómögulegt annað en að hneykslan komi, en vei honum, sem þeir koma fyrir!
2 Betra væri fyrir hann að mylnasteinn væri hengdur um háls honum og honum varpað í sjóinn en að hann hneykslaði einn af þessum litlu.
3 Gætið að sjálfum yður: Ef bróðir þinn setur sig fram við þig, þá ávíta hann. og ef hann iðrast, þá fyrirgef honum.
4 Og ef hann brýtur gegn þér sjö sinnum á dag og sjö sinnum á dag snúi sér aftur til þín og segir: Ég iðrast. þú skalt fyrirgefa honum.
5 Og postularnir sögðu við Drottin: Aukið trú okkar.
6 Og Drottinn sagði: Ef þér hefðuð trú eins og sinnepskorn, gætuð þér sagt við þetta mórberjatré: Rífið þig upp með rótum og gróðursetur þig í hafinu. og það ætti að hlýða þér.
7 En hver yðar, sem hefur þjón, sem plægir eða fæðir nautgripi, mun segja við hann þegar hann kemur af akrinum, þegar hann kemur af akri: Farið og sest til borðs?
8 Og mun ekki frekar segja við hann: Búðu til máltíðar, og gyrðu þig og þjóna mér, uns ég hef etið og drukkið. og síðan skalt þú eta og drekka?
9 Þakkar hann þessum þjóni fyrir að hafa gjört það sem honum var boðið? Ég býst ekki við.
10 Svo skuluð þér líka segja, þegar þér hafið gjört allt það, sem yður er boðið: Vér erum gagnslausir þjónar.
11 Og svo bar við, er hann fór til Jerúsalem, að hann fór um miðja Samaríu og Galíleu.
12 Og er hann kom inn í þorp nokkurn, mættu honum tíu líkþráir menn, sem stóðu álengdar.
13 Og þeir hófu upp raust sína og sögðu: Jesús, meistari, miskunna þú oss.
14 Og er hann sá þá, sagði hann við þá: Farið og sýnið yður prestunum. Og svo bar við, að þegar þeir fóru, urðu þeir hreinsaðir.
15 Og þegar einn þeirra sá, að hann var heill, sneri hann við og vegsamaði Guð með hárri röddu,
16 Og hann féll fram á ásjónu sína til fóta honum og þakkaði honum, og hann var Samverji.
17 Jesús svaraði og sagði: " Voru ekki tíu hreinsaðir?" en hvar eru þeir níu?
18 Engir finnast, sem sneru aftur til að veita Guði dýrð, nema þessi útlendingur.
19 Og hann sagði við hann: " Statt upp, far þú, trú þín hefur frelsað þig."
20 Og þegar hann var beðinn af faríseum, hvenær Guðs ríki kæmi, svaraði hann þeim og sagði: Guðs ríki kemur ekki með eftirliti.
21 Ekki skulu þeir heldur segja: Sjá hér! eða, sjáðu þarna! því að sjá, Guðs ríki er innra með yður.
22 Og hann sagði við lærisveinana: Þeir dagar munu koma, að þér munuð þrá að sjá einn af dögum Mannssonarins, og þér munuð ekki sjá hann.
23 Og þeir munu segja við yður: Sjá hér. eða sjá þar: Farið ekki eftir þeim né fylgi þeim.

24 Því að eins og eldingin, sem lýsir af öðrum hluta undir himninum, skín til hinnar undir himninum. Svo mun og Mannssonurinn vera á sínum tíma.
25 En fyrst verður hann að þola margt og hafnað af þessari kynslóð.
26 Og eins og var á dögum Nóa, svo mun það og vera á dögum Mannssonarins.
27 Þeir átu, drukku, giftu sig, voru giftir, allt til þess dags, sem Nói gekk inn í örkina, og flóðið kom og eyddi þeim öllum.
28 Eins og var á dögum Lots. þeir átu, þeir drukku, þeir keyptu, þeir seldu, þeir gróðursettu, þeir byggðu.
29 En sama dag og Lot fór frá Sódómu rigndi eldi og brennisteini af himni og eyddi þeim öllum.
30 Þannig mun það vera á þeim degi þegar Mannssonurinn opinberast.
31 Á þeim degi skal sá, sem er á þakinu, og dót hans í húsinu, ekki koma niður til að taka það burt.
32 Minnstu konu Lots.
33 Hver sem leitast við að bjarga lífi sínu mun týna því. og hver sem týnir lífi sínu skal varðveita það.
34 Ég segi yður: Á þeirri nótt munu tveir menn vera í einu rúmi. annan skal tekinn og hinn eftir.
35 Tvær konur skulu mala saman; annan skal tekinn og hinn skilinn eftir.
36 Tveir menn skulu vera á akrinum. annan skal tekinn og hinn skilinn eftir.
37 Og þeir svöruðu og sögðu við hann: Hvar, herra? Og hann sagði við þá: Hvar sem líkaminn er, þangað munu ernarnir safnast saman.

18. KAFLI

1 Og hann sagði þeim dæmisögu í þessu skyni, að menn ættu ætíð að biðjast fyrir og ekki þreytast.
2 og sagði: „ Í borg var dómari, sem ekki óttaðist Guð og tók ekki tillit til mannsins.
3 Og það var ekkja í þeirri borg. Og hún kom til hans og sagði: „Hefna mig á andstæðingi mínum.
4 Og hann vildi ekki um hríð, en síðar sagði hann við sjálfan sig: Þó að ég óttast ekki Guð og lít ekki á manninn.
5 En vegna þess að þessi ekkja truflar mig, mun ég hefna hennar, svo að hún þreyti mig ekki með sífelldri komu sinni.
6 Og Drottinn sagði: Heyrið hvað hinn rangláti dómari segir.
7 Og mun Guð ekki hefna sín útvöldu, sem hrópa dag og nótt til hans, þótt hann þoli þá lengi?
8 Ég segi yður, að hann mun skjótt hefna þeirra. En þegar Mannssonurinn kemur, mun hann þá finna trú á jörðu?
9 Og hann sagði þessa dæmisögu til sumra, sem treystu á sjálfa sig, að þeir væru réttlátir, og fyrirlitu aðra.
10 Tveir menn fóru upp í musterið til að biðjast fyrir. annar farísei og hinn tollheimtumaður.
11 Faríseinn stóð og bað þannig með sjálfum sér: Guð, ég þakka þér, að ég er ekki eins og aðrir menn, ræningjar, ranglátir, hórkarlar eða eins og þessi tollheimtumaður.
12 Ég fasta tvisvar í viku, ég gef tíund af öllu því sem ég á.
13 Og tollheimtumaðurinn, sem stóð álengdar, vildi ekki lyfta upp augum sínum til himins, heldur sló honum í brjóst og sagði: „Guð sé mér syndari líknsamur.
14 Ég segi yður: Þessi maður fór réttlátur niður í hús sitt fremur en hinn. og sá sem auðmýkir sjálfan sig mun upp hafinn verða.
15 Og þeir færðu einnig til hans ungbörn, að hann snerti þau, en þegar lærisveinar hans sáu það, ávítuðu þeir þá.
16 En Jesús kallaði þá til sín og sagði: Leyfið börnunum að koma til mín og varnið þeim ekki, því að slíkra er Guðs ríki.
17 Sannlega segi ég yður: Hver sem tekur ekki við Guðs ríki eins og lítið barn, mun engan veginn komast inn í það.
18 Og höfðingi nokkur spurði hann og sagði: „Góði meistari, hvað á ég að gera til að erfa eilíft líf?
19 Og Jesús sagði við hann: Hví kallar þú mig góðan? enginn er góður, nema einn, það er Guð.
20 Þú þekkir boðorðin: Drýgja ekki hór, drep ekki, stela ekki, ber ekki ljúgvitni, heiðra föður þinn og móður.
21 Og hann sagði: „Allt þetta hef ég varðveitt frá æsku.
22 En er Jesús heyrði þetta, sagði hann við hann: Samt skortir þig eitt: sel allt, sem þú átt, og úthluta til fátækra, og munt þú fjársjóð eiga á himnum, og kom og fylg mér.
23 Og er hann heyrði þetta, varð hann mjög hryggur, því að hann var mjög ríkur.
24 Og er Jesús sá, að hann var mjög hryggur, sagði hann: „ Hversu varla munu þeir, sem auður eiga, komast inn í Guðs ríki!
25 Því að auðveldara er fyrir úlfalda að fara í gegnum nálarauga en ríkum manni að ganga inn í Guðs ríki.
26 Og þeir, sem heyrðu það, sögðu: Hver getur þá orðið hólpinn?
27 Og hann sagði: „ Það, sem mönnum er ómögulegt, er mögulegt fyrir Guði.
28 Þá sagði Pétur: Sjá, vér höfum yfirgefið allt og fylgt þér.
29 Og hann sagði við þá: Sannlega segi ég yður: Enginn maður hefur yfirgefið hús eða foreldra eða bræður, konu eða börn vegna Guðs ríkis.
30 Hver mun ekki fá margfalt meira á þessari stundu og í komandi heimi eilíft líf.
31 Síðan tók hann til sín hina tólf og sagði við þá: Sjá, vér förum upp til Jerúsalem, og allt það, sem skrifað er af spámönnunum um Mannssoninn, mun verða framkvæmt.
32 Því að hann skal framseldur verða heiðingjum, og hann mun verða að hæðni, grátbeiðni og hrækt á hann.
33 Og þeir munu húðstrýkja hann og lífláta, og á þriðja degi mun hann rísa upp.
34 Og þeir skildu ekkert af þessu, og þetta orð var þeim hulið, og þeir vissu ekki það, sem talað var.
35 Og svo bar við, að þegar hann var kominn að Jeríkó, sat blindur maður nokkur við veginn og bað.
36 Og er hann heyrði mannfjöldann fara fram hjá, spurði hann, hvað það þýddi.
37 Og þeir sögðu honum, að Jesús frá Nasaret gekk fram hjá.
38 Og hann hrópaði og sagði: Jesús, þú sonur Davíðs, miskunna þú mér.
39 Og þeir, sem á undan gengu, ávítuðu hann, að hann skyldi þegja, en hann hrópaði því meir: "Þú sonur Davíðs, miskunna þú mér."
40 Jesús stóð upp og bauð að færa hann til sín, og þegar hann kom þar, spurði hann
41 og sagði: Hvað viltu að ég geri þér? Og hann sagði: Herra, að ég fái sjón mína.
42 Og Jesús sagði við hann: Fáðu sjónina, trú þín hefur bjargað þér.

43 Og jafnskjótt fékk hann sjónina og fylgdi honum og vegsamaði Guð, og er allur lýðurinn sá hana, lofaði hann Guð.

19. KAFLI

1 Jesús gekk inn og fór um Jeríkó.
2 Og sjá, það var maður að nafni Sakkeus, sem var höfðingi meðal tollheimtumanna, og hann var ríkur.
3 Og hann leitaðist við að sjá Jesú, hver hann var. og gat ekki fyrir pressuna, því hann var lítill vexti.
4 Og hann hljóp á undan og klifraði upp í mórberjatré til að sjá hann, því að hann átti að fara þá leið.
5 Þegar Jesús kom á staðinn, leit hann upp, sá hann og sagði við hann: Sakkeus, flýttu þér og kom niður. því að í dag verð ég að vera heima hjá þér.
6 Og hann flýtti sér og kom niður og tók fagnandi á móti honum.
7 Og er þeir sáu það, mögluðu þeir allir og sögðu: „Hann var farinn til að vera hjá syndugum manni.
8 Og Sakkeus stóð og sagði við Drottin: Sjá, herra, helminginn af eignum mínum gef ég fátækum. og ef ég hefi tekið eitthvað af einhverjum manni með lygi, þá endurheimti ég hann fjórfalt.
9 Jesús sagði við hann: " Í dag er hjálpræði komið fyrir þetta hús, þar sem hann er líka sonur Abrahams."
10 Því að Mannssonurinn er kominn til að leita og frelsa það sem glatað var.
11 Og er þeir heyrðu þetta, bætti hann við og sagði dæmisögu, vegna þess að hann var nálægt Jerúsalem og vegna þess að þeir héldu að Guðs ríki skyldi birtast þegar í stað.
12 Hann sagði því: „ Göfugmaður nokkur fór til fjarlægs lands til að hljóta konungdóm og snúa aftur.
13 Og hann kallaði til sín tíu þjóna sína, gaf þeim tíu pund og sagði við þá: „Haldið yður þangað til ég kem.
14 En borgarar hans hötuðu hann og sendu boð á eftir honum og sögðu: Vér viljum ekki láta þennan mann vera konung yfir oss.
15 Og svo bar við, að þegar hann var kominn aftur, eftir að hafa fengið ríkið, bauð hann að kalla þessa þjóna til sín, sem hann hafði gefið peningana, til þess að hann fengi að vita, hversu mikið hver og einn hafði aflað sér með verslun.
16 Þá kom sá fyrsti og sagði: "Herra, pund þitt hefur vaxið tíu pund."
17 Og hann sagði við hann: "Jæja, þú góði þjónn! Af því að þú hefur verið trúr í mjög litlu, þá hefur þú vald yfir tíu borgum."
18 Og sá annar kom og sagði: "Herra, pund þitt hefur vaxið fimm pund."
19 Og hann sagði sömuleiðis við hann: Vertu líka yfir fimm borgum.
20 Og annar kom og sagði: Herra, sjá, hér er pund þitt, sem ég hef geymt í servíettu.
21 Því að ég óttaðist þig, af því að þú ert harður maður. Þú tekur upp það sem þú lagðir ekki niður og uppsker það sem þú sáðir ekki.
22 Og hann sagði við hann: "Af þínum eigin munni mun ég dæma þig, þú vondi þjónn." Þú vissir, að ég var stríðinn maður, sem tók upp það, sem ég lagði ekki, og uppskar, sem ég sáði ekki.
23 Hví gafst þú þá ekki peningana mína í banka, til þess að við komu mína hefði ég getað krafið mína með okurvexti?
24 Og hann sagði við þá, sem hjá stóðu: "Takið af honum pundið og gefið þeim, sem hefur tíu pund."
25 (Og þeir sögðu við hann: Herra, hann á tíu pund.)
26 Því að ég segi yður: Hverjum þeim, sem hefur, mun gefast; og frá þeim sem ekki hefur, jafnvel það sem hann hefur, mun frá honum tekið verða.
27 En þá óvini mína, sem vildu ekki að ég yrði konungur yfir þeim, færið hingað og drepið þá fyrir mér.
28 Og er hann hafði þetta talað, fór hann á undan og fór upp til Jerúsalem.
29 Og svo bar við, er hann kom nálægt Betfage og Betaníu, á fjallinu, sem kallað er Olíufjall, sendi hann tvo af lærisveinum sínum,
30 og sögðu: Farið í þorpið gegnt yður. þar sem þér munuð finna fola bundinn, þegar yður gengur inn, sem enginn sat á. Losið hann og færið hann hingað.
31 Og ef einhver spyr þig: Hvers vegna leysir þú hann? Svo skuluð þér segja við hann: Af því að Drottinn þarfnast hans.
32 Og þeir sem sendir voru fóru leiðar sinnar og fundu eins og hann hafði sagt við þá.
33 Og er þeir voru að leysa folann, sögðu eigendur hans við þá: "Hvers vegna leysið þér folann?"
34 Og þeir sögðu: "Drottinn þarfnast hans."
35 Og þeir færðu hann til Jesú, og köstuðu klæði sínum á folann og settu Jesú á hann.
36 Og er hann fór, breiddu þeir klæði sín á veginn.
37 Og þegar hann var kominn í nánd, jafnvel nú á niðurleið Olíufjallsins, tók allur hópur lærisveinanna að gleðjast og lofa Guð hárri röddu fyrir öll þau kraftaverk, sem þeir höfðu séð.
38 og sagði: Lofaður sé konungurinn sem kemur í nafni Drottins, friður á himni og dýrð í upphæðum.
39 Og nokkrir af faríseunum úr hópnum sögðu við hann: "Meistari, ávíta lærisveina þína."
40 Og hann svaraði og sagði við þá: Ég segi yður, að ef þessir þegja, myndu steinarnir þegar í stað hrópa.
41 Og er hann kom nær, sá hann borgina og grét yfir henni.
42 og sagði: Ef þú hefðir vitað, að minnsta kosti á þessum degi, það sem tilheyrir friði þínum! en nú eru þeir huldir augum þínum.
43 Því að þeir dagar munu koma yfir þig, að óvinir þínir munu varpa skurði um þig og umkringja þig og varðveita þig á öllum hliðum.
44 Og þú skalt leggja þig að jörðu og börn þín í þér. og þeir skulu ekki skilja eftir stein á steini í þér. af því að þú vissir ekki tíma vitjunar þinnar.
45 Og hann gekk inn í musterið og tók að reka út þá sem þar seldu og þá sem keyptu.
46 Hann sagði við þá: " Ritað er: Hús mitt er bænahús, en þér hafið gjört það að þjófabæli."
47 Og hann kenndi daglega í musterinu. En æðstu prestarnir og fræðimennirnir og höfðingjar lýðsins reyndu að tortíma honum,
48 Og þeir fundu ekki, hvað þeir gætu gjört, því að allur lýðurinn var mjög gaum að honum.

20. KAFLI

1 Og svo bar við, að á einum af þessum dögum, þegar hann kenndi fólkinu í musterinu og boðaði fagnaðarerindið, komu æðstu prestarnir og fræðimennirnir yfir hann ásamt öldungunum,
2 Og talaði við hann og sagði: Segðu okkur, með hvaða valdi gjörir þú þetta? eða hver er sá sem gaf þér þetta vald?
3 Og hann svaraði og sagði við þá: " Eins mun ég einnig spyrja yður; og svara mér:
4 Skírn Jóhannesar, var hún af himni eða af mönnum?
5 Og þeir ræddu við sjálfa sig og sögðu: Ef vér segjum: Af himni! mun hann segja: Hvers vegna trúðuð þér honum þá ekki?
6 En ef vér segjum: Af mönnum; allur lýðurinn mun grýta okkur, því að þeir eru sannfærðir um að Jóhannes hafi verið spámaður.
7 Og þeir svöruðu, að þeir vissu ekki hvaðan það væri.
8 Og Jesús sagði við þá: „ Ekki segi ég yður heldur, með hvaða valdi ég geri þetta.
9 Þá tók hann að tala til fólksins þessa dæmisögu. Maður nokkur gróðursetti víngarð og lét hann ræktunarmönnum og fór lengi í fjarlægt land.
10 Og á sínum tíma sendi hann þjón til víngarðsmanna, að þeir skyldu gefa honum af ávöxtum víngarðsins, en víngarðsmennirnir börðu hann og sendu hann tóman burt.
11 Og enn sendi hann annan þjón, og þeir börðu hann líka, báðu hann til skammar og sendu hann tóman burt.
12 Og enn sendi hann þann þriðja, og þeir særðu hann líka og ráku hann út.
13 Þá sagði herra víngarðsins: Hvað á ég að gera? Ég mun senda minn elskaða son. Vera má að þeir virði hann þegar þeir sjá hann.
14 En er bóndarnir sáu hann, ræddu þeir sín á milli og sögðu: „Þetta er erfinginn.
15 Og þeir ráku hann út úr víngarðinum og drápu hann. Hvað á því herra víngarðsins að gjöra við þá?
16 Hann mun koma og eyða þessum víngarðsmönnum og gefa öðrum víngarðinn. Og er þeir heyrðu það, sögðu þeir: Guð forði það.
17 Og hann sá þá og sagði: " Hvað er þá þetta, sem ritað er: Steinninn, sem smiðirnir höfnuðu, hann er orðinn hornsteinninn?"
18 Hver sem fellur á þann stein mun brotinn verða. en á hvern sem það fellur, mun það mala hann að dufti.
19 Og æðstu prestarnir og fræðimennirnir reyndu á sömu stundu að leggja hendur á hann. Og þeir óttuðust fólkið, því að þeir sáu, að hann hafði talað þessa dæmisögu gegn þeim.
20 Og þeir gættu hans og sendu út njósnara, sem áttu að gera sig réttláta menn, til þess að þeir gætu gripið orð hans, svo að þeir gætu framselt hann undir valdi og vald landstjórans.
21 Og þeir spurðu hann og sögðu: Meistari, vér vitum, að þú segir og kennir rétt, og tekur ekki við neinum persónum, heldur kennir þú veg Guðs í sannleika.
22 Er okkur leyfilegt að greiða keisaranum skatt eða ekki?
23 En hann skynjaði slægð þeirra og sagði við þá: Hví freistið þér mín?
24 Sýndu mér eyri. Hvers mynd og yfirskrift hefur það? Þeir svöruðu og sögðu: Keisarans.
25 Og hann sagði við þá: Gjaldið því keisaranum það, sem keisarans er, og Guði það, sem Guðs er.
26 Og þeir gátu ekki haldið orðum hans frammi fyrir fólkinu, og þeir undruðust svar hans og þögðu.
27 Þá komu til hans nokkrir af Saddúkeum, sem neita því, að nokkur upprisa sé til. og þeir spurðu hann:
28 Móse sagði: Meistari, Móse skrifaði okkur: Ef bróðir einhvers deyr, á konu, og hann deyr barnlaus, þá skyldi bróðir hans taka konu sína og ala bróður sínum afkvæmi.
29 Bræðurnir voru því sjö, og sá fyrsti tók sér konu og dó barnlaus.
30 Og hinn seinni tók hana til konu, og hann dó barnlaus.
31 Og sá þriðji tók hana; og eins eru þeir sjö, og þeir létu engin börn eftir sig og dóu.
32Síðast dó konan líka.
33 Hvers vegna er hún kona þeirra í upprisunni? því sjö áttu hana að konu.
34 Og Jesús svaraði og sagði við þá: Börn þessa heims giftast og giftast.
35 En þeir, sem verða taldir verðugir til að öðlast þann heim og upprisuna frá dauðum, giftast hvorki né eru giftir.
36 Þeir geta ekki framar dáið, því að þeir eru jafnir englunum. og eru Guðs börn, sem eru börn upprisunnar.
37 Nú þegar dauðir eru risnir upp, sýndi Móse það við runnana, þegar hann kallar Drottin Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs.
38 Því að hann er ekki Guð dauðra, heldur lifandi, því að allir lifa honum.
39 Þá svöruðu nokkrir af fræðimönnum og sögðu: "Meistari, þú hefur vel mælt."
40 Og eftir það þorðu þeir alls ekki að spyrja hann.
41 Og hann sagði við þá: " Hvernig segja þeir, að Kristur sé sonur Davíðs?"
42 Og Davíð sagði sjálfur í sálmabókinni: "Drottinn sagði við Drottin minn: "Set þú mér til hægri handar,
43 Þar til ég geri óvini þína að fótskör þinni.
44 Davíð kallar hann því Drottin, hvernig er hann þá sonur hans?
45 Þá sagði hann í áheyrn alls fólksins við lærisveina sína:
46 Varist fræðimennina, sem þrá að ganga í löngum skikkjum og elska kveðjur á mörkuðum og æðstu sætin í samkundunum og aðalstofurnar á veislum.
47 sem eta hús ekkju og flytja langar bænir fyrir sýningu, þeir munu hljóta meiri fordæmingu.

21. KAFLI

1 Og hann leit upp og sá auðmennina leggja gjafir sínar í fjárhirsluna.
2 Og hann sá líka fátæka ekkju kasta þar tveimur peningum.
3 Og hann sagði: " Sannlega segi ég yður, að þessi fátæka ekkja hefur lagt meira inn en þær allar.
4 Því að allir þessir hafa af gnægð sinni varpað í fórnir Guðs, en af neyð sinni hefir hún kastað öllu lífi, sem hún átti.
5 Og eins og sumir sögðu um musterið, hvernig það var skreytt fallegum steinum og gjöfum, sagði hann:
6 Hvað þetta snertir, sem þér sjáið, munu þeir dagar koma, þar sem ekki verður skilinn eftir steinn á öðrum, sem ekki skal kastað niður.
7 Og þeir spurðu hann og sögðu: Meistari, en hvenær mun þetta gerast? Og hvaða tákn mun það vera, þegar þetta mun gerast?

8 Og hann sagði: „ Gætið þess að láta ekki blekkjast, því að margir munu koma í mínu nafni og segja: Ég er Kristur. og tíminn nálgast. Farið því ekki eftir þeim.
9 En þegar þér heyrið um stríð og óeirðir, þá skuluð þér ekki hræðast, því að þetta verður fyrst að gerast. en endirinn er ekki af og til.
10 Þá sagði hann við þá: Þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki.
11 Og miklir jarðskjálftar munu verða á ýmsum stöðum, hungur og drepsóttir. og ógurleg sýn og stór tákn munu vera af himni.
12 En á undan öllu þessu skulu þeir leggja hendur sínar yfir yður og ofsækja yður, og framselja yður í samkundur og fangelsi, frammi fyrir konungum og höfðingjum vegna nafns míns.
13 Og það skal snúa þér til vitnisburðar.
14 Settu það því í hjörtu yðar, að hugleiða ekki fyrir því, sem þér munuð svara.
15 Því að ég mun gefa þér munn og speki, sem allir óvinir þínir munu hvorki geta andmælt né staðist.
16 Og yður munuð verða svikin bæði af foreldrum og bræðrum, og frændfólki og vinum. og sumir yðar skulu þeir lífláta.
17 Og þér skuluð hataðir af öllum mönnum vegna nafns míns.
18 En ekki skal eitt hár af höfði þínu farast.
19 Með þolinmæði yðar eignast sál yðar.
20 Og þegar þér sjáið Jerúsalem umkringda hersveitum, þá vitið, að auðn hennar er í nánd.
21 Þá flýi þeir, sem í Júdeu eru, til fjalla. og þeir, sem í henni eru, fari burt. og þeir, sem í löndunum eru, komi ekki inn í það.
22 Því að þetta eru dagar hefndar, til þess að allt rætist, sem ritað er.
23 En vei þeim sem eru þungaðir og brjóstagjöfum á þeim dögum! Því að mikil neyð mun verða í landinu og reiði yfir þessu fólki.
24 Og þeir munu falla fyrir sverðiseggjum og verða herleiddir til allra þjóða, og Jerúsalem mun troðin verða niður af heiðingjum, uns tímar heiðingjanna eru liðnir.
25 Og það munu vera merki á sólinni, tunglinu og stjörnunum. og á jörðu neyð þjóða, með ráðaleysi. hafið og öldurnar grenja;
26 Hjörtu manna bregðast þeim af ótta og vegna þess að sjá eftir því, sem koma skal á jörðu, því að kraftar himinsins munu bifast.
27 Og þá munu þeir sjá Mannssoninn koma í skýi með krafti og mikilli dýrð.
28 Og þegar þetta byrjar að gerast, þá líttu upp og lyftu höfði yðar. því að lausn þín nálgast.
29 Og hann talaði við þá dæmisögu; Sjá fíkjutréð og öll trén.
30 Þegar þeir skjóta nú fram, sjáið þér og vitið sjálfir, að sumarið er í nánd.
31 Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið þetta gerast, að Guðs ríki er í nánd.
32 Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir lok, fyrr en allt er uppfyllt.
33 Himinn og jörð munu líða undir lok, en orð mín munu ekki líða undir lok.
34. Gætið að sjálfum yður, að hjörtu yðar verði ekki á nokkurn tíma ofhlaðinn ofgnótt, drykkjuskap og áhyggjum þessa lífs, svo að sá dagur komi yfir yður ómeðvitað.
35 Því að sem snöru mun hún koma yfir alla þá sem búa á allri jörðinni.
36 Vakið því og biðjið ætíð, að þér verðið álitnir verðugir til að komast undan öllu þessu, sem verða mun, og standa frammi fyrir Mannssyninum.
37 Og á daginn var hann að kenna í musterinu. Og um nóttina gekk hann út og dvaldi á því fjalli sem kallað er Olíufjall.
38 Og allt fólkið kom árla morguns til hans í musterið til þess að hlýða á hann.

22. KAFLI

1 Nú var í nánd hátíð ósýrðu brauðanna, sem kölluð er páskar.
2 Og æðstu prestarnir og fræðimennirnir leituðu hvernig þeir gætu drepið hann. því að þeir óttuðust fólkið.
3 Þá gekk Satan inn í Júdas, sem hét Ískaríot, en hann var í hópi þeirra tólf.
4 Og hann fór leiðar sinnar og talaði við æðstu prestana og höfuðsmennina, hvernig hann gæti framselt hann þeim.
5 Og þeir urðu glaðir og gerðu sáttmála um að gefa honum fé.
6 Og hann lofaði og leitaði tækifæris til að framselja hann þeim í fjarveru mannfjöldans.
7 Þá kom dagur ósýrðu brauðanna, þegar slátra skal páskana.
8 Og hann sendi Pétur og Jóhannes og sagði: „ Farið og búið fyrir oss páskana, að vér megum eta.
9 Og þeir sögðu við hann: "Hvar vilt þú að vér undirbúum?"
10 Og hann sagði við þá: „ Sjá, þegar þér komið inn í borgina, mun maður mæta yður, sem ber vatnskönnu. fylgdu honum inn í húsið þar sem hann gengur inn.
11 Og þér skuluð segja við húsbóndann: „Meistarinn segir við þig: Hvar er gestaherbergið, þar sem ég mun eta páskana með lærisveinum mínum?
12 Og hann skal sýna yður stórt efri herbergi, búið innréttaða, búið þar til.
13 Og þeir fóru og fundu eins og hann hafði sagt við þá, og þeir undirbjuggu páskana.
14 Og er stundin var komin, settist hann niður og postularnir tólf með honum.
15 Og hann sagði við þá: " Af þrá hef ég þráð að eta þessa páska með yður áður en ég þjáist.
16 Því að ég segi yður: Ég mun ekki framar eta af því fyrr en það rætist í Guðs ríki.
17 Og hann tók bikarinn, þakkaði og sagði: Takið þetta og skiptið á milli yðar.
18 Því að ég segi yður: Ég mun ekki drekka af ávexti vínviðarins, fyrr en Guðs ríki kemur.
19 Og hann tók brauð, gjörði þakkir, braut það, gaf þeim og sagði: Þetta er líkami minn, sem fyrir yður er gefinn.
20 Sömuleiðis bikarinn eftir kvöldmáltíðina og sagði: Þessi bikar er nýja testamentið í mínu blóði, sem úthellt er fyrir yður.
21 En sjá, hönd þess sem svíkur mig er með mér á borðinu.
22 Og sannarlega fer Mannssonurinn, eins og ákveðið var, en vei þeim manni, sem hann er svikinn af!

23 Og þeir tóku að spyrja sín á milli, hver þeirra ætti að
gjöra þetta.
24 Og það var líka deila meðal þeirra, hver þeirra ætti að
teljast mestur.
25 Og hann sagði við þá: „ Konungar heiðingjanna drottna
yfir þeim. og þeir sem fara með vald yfir þeim eru kallaðir
velgjörðarmenn.
26 En svo skuluð þér ekki vera. og sá sem er höfðingi, eins
og sá sem þjónar.
27 Því hvort er meiri, sá sem situr til borðs eða sá sem
þjónar? er ekki sá sem situr til borðs? en ég er meðal yðar
eins og sá sem þjónar.
28 Þér eruð þeir, sem haldið mig áfram í freistingum
mínum.
29 Og ég útnefni yður ríki, eins og faðir minn hefur útnefnt
mér.
30 Til þess að þér megið eta og drekka við borð mitt í ríki
mínu og sitja í hásætum og dæma tólf ættkvíslir Ísraels.
31 Og Drottinn sagði: Símon, Símon, sjá, Satan hefur
óskað eftir þér til þess að sigta þig eins og hveiti.
32 En ég hef beðið fyrir þér, að trú þín bregðist ekki, og ef
þú snúist aftur, styrktu þá bræður þína.
33 Og hann sagði við hann: Herra, ég er reiðubúinn að fara
með þér, bæði í fangelsi og til dauða.
34 Og hann sagði: " Ég segi þér, Pétur, haninn mun ekki
gala í dag, áður en þú munt þrisvar sinnum neita því, að þú
þekkir mig."
35 Og hann sagði við þá: „ Þegar ég sendi yður án tösku,
fata og skó, vantaði yður nokkuð? Og þeir sögðu: Ekkert.
36 Þá sagði hann við þá: „ En nú, sá sem á tösku, taki hana
og sömuleiðis sverð sinn.
37 Því að ég segi yður, að þetta, sem ritað er, á enn eftir að
verða framkvæmt hjá mér, og hann var talinn meðal
afbrotamanna, því að það sem um mig varðar hefur endi.
38 Og þeir sögðu: Herra, sjá, hér eru tvö sverð. Og hann
sagði við þá: Það er nóg.
39 Og hann gekk út og fór, eins og hann var vanur, til
Olíufjallsins. og lærisveinar hans fylgdu honum líka.
40 Og er hann var á staðnum, sagði hann við þá: Biðjið að
þér fallið ekki í freistni.
41 Og hann var dreginn frá þeim um steinsteypu, kraup á
kné og bað:
42 og sagði: Faðir, ef þú vilt, þá tak þennan bikar frá mér.
Verði þó ekki minn vilji, heldur þinn.
43 Og engill birtist honum af himni, sem styrkti hann.
44 Og þar sem hann var í kvölum, bað hann ákafari, og
sviti hans var eins og miklir blóðdropar, sem féllu til jarðar.
45 Og er hann stóð upp af bæninni og kom til lærisveina
sinna, fann hann þá sofandi af sorg.
46 Og sagði við þá: „ Hví sofið þér? rísið upp og biðjið,
svo að þér fallið ekki í freistni.
47 Og á meðan hann var enn að tala, sjá, fjöldi fólks, og sá
er Júdas hét, einn af þeim tólf, gekk á undan þeim og gekk
til Jesú til að kyssa hann.
48 En Jesús sagði við hann: Júdas, svíkur þú Mannssoninn
með kossi?
49 Þegar þeir, sem í kringum hann voru, sáu hvað myndi
fylgja, sögðu þeir við hann: Herra, eigum við að slá með
sverði?
50 Og einn þeirra sló þjón æðsta prestsins og skar af
honum hægra eyrað.
51 Jesús svaraði og sagði: „ Leyfið þér svo langt. Og hann
snart eyrað á honum og læknaði hann.
52 Þá sagði Jesús við æðstu prestana og
musterishöfðingjana og öldungana, sem til hans komu: „
Komið þér út eins og gegn þjófi með sverðum og stöngum?
53 Þegar ég var daglega með yður í musterinu, réttuð þér
engar hendur út gegn mér, en þetta er stund þín og kraftur
myrkursins.
54 Þá tóku þeir hann, leiddu hann og færðu hann inn í hús
æðsta prestsins. Og Pétur fylgdi langt í burtu.
55 Og er þeir höfðu kveikt eld í miðjum salnum og voru
settir saman, settist Pétur meðal þeirra.
56 En ambátt nokkur sá hann þar sem hann sat við eldinn,
horfði á hann alvarlega og sagði: „Þessi maður var líka
með honum.
57 Og hann afneitaði honum og sagði: Kona, ég þekki hann
ekki.
58 Og eftir smá stund sá annar hann og sagði: "Þú ert líka
af þeim." Og Pétur sagði: Maður, ég er það ekki.
59. Og um það bil einni klukkustund síðar staðfesti annar
það af öryggi og sagði: "Sannlega var þessi maður líka með
honum, því að hann er Galíleumaður."
60 Pétur sagði: Maður, ég veit ekki hvað þú segir. Og
þegar í stað, meðan hann var enn að tala, fór haninn.
61 Og Drottinn sneri sér við og leit á Pétur. Og Pétur
minntist orðs Drottins, hvernig hann hafði sagt við hann:
Áður en haninn galar, muntu þrisvar afneita mér.
62 Pétur gekk út og grét sárlega.
63 Og mennirnir, sem héldu Jesú, hæddu hann og slógu
hann.
64 Og er þeir höfðu bundið fyrir augun á honum, slógu þeir
hann í andlitið, spurðu hann og sögðu: Spáðu, hver er það,
sem sló þig?
65 Og margt annað töluðu þeir guðlastlega gegn honum.
66 Og er dagur var kominn, komu öldungar lýðsins og
æðstu prestarnir og fræðimennirnir saman og leiddu hann
inn í ráð sitt og sögðu:
67 Ert þú Kristur? segðu okkur. Og hann sagði við þá: Ef
ég segi yður, munuð þér ekki trúa.
68 Og ef ég spyr yður líka, munuð þér ekki svara mér né
sleppa mér.
69 Hér eftir mun Mannssonurinn sitja til hægri handar
krafti Guðs.
70 Þá sögðu þeir allir: Ert þú þá sonur Guðs? Og hann
sagði við þá: Þér segið, að ég sé.
71 Og þeir sögðu: "Hvað þurfum vér frekar að vitna?" því
að vér höfum sjálfir heyrt af hans eigin munni.

23. KAFLI

1 Og allur mannfjöldinn stóð upp og leiddi hann til
Pílatusar.
2 Og þeir tóku að ákæra hann og sögðu: "Vér fundum
þennan mann afvegaleiða þjóðina og banna að greiða
keisaranum skatt, þar sem hann sagðist sjálfur vera Kristur
konungur."
3 Pílatus spurði hann og sagði: „Ert þú konungur Gyðinga?
Og hann svaraði honum og sagði: Þú segir það.
4 Þá sagði Pílatus við æðstu prestana og fólkið: Ég finn
enga sök hjá þessum manni.

5 Og þeir voru þeim mun grimmari og sögðu: „Hann æsir upp lýðinn og kennir um alla Gyðinga, allt frá Galíleu til þessa staðar.
6 Þegar Pílatus heyrði um Galíleu, spurði hann hvort maðurinn væri Galíleumaður.
7 Og um leið og hann vissi, að hann tilheyrði lögsögu Heródesar, sendi hann hann til Heródesar, sem sjálfur var líka í Jerúsalem á þeim tíma.
8 Og er Heródes sá Jesú, gladdist hann mjög, því að hann langaði til að sjá hann í langan tíma, af því að hann hafði heyrt margt um hann. og hann vonaðist til að hafa séð eitthvert kraftaverk gert af honum.
9 Síðan spurði hann við hann með mörgum orðum; en hann svaraði honum engu.
10 Og æðstu prestarnir og fræðimennirnir stóðu og ásökuðu hann harðlega.
11 Og Heródes og stríðsmenn hans gerðu hann að engu, hæddu hann og klæddi hann í glæsilegan skikkju og sendi hann aftur til Pílatusar.
12 Og sama dag urðu Pílatus og Heródes vinir, því að áður höfðu þeir verið í fjandskap sín á milli.
13 Og Pílatus hafði kallað saman æðstu prestana og höfðingjana og lýðinn,
14 Sagði við þá: Þennan mann hafið þér leitt til mín, eins og mann afvegaleiðir fólkið, og sjá, ég, sem rannsakaði hann fyrir yður, fann enga sök í því, að þessi maður snerti það, sem þér kærið hann um.
15 Nei, né heldur Heródes, því að ég sendi þig til hans. Og sjá, honum er ekkert gjört, sem dauða er vert.
16 Fyrir því mun ég refsa honum og sleppa honum.
17 (Því að af nauðsyn verður hann að gefa þeim einn lausan á hátíðinni.)
18 Og þeir hrópuðu allt í einu og sögðu: Burt með þennan mann og slepptu okkur Barabbas.
19 (Sem var varpað í fangelsi vegna uppreisnar í borginni og morðs.)
20 Pílatus vildi því sleppa Jesú og talaði aftur til þeirra.
21 En þeir hrópuðu og sögðu: Krossfestu hann, krossfestu hann.
22 Og hann sagði við þá í þriðja sinn: Hvers vegna, hvað illt hefir hann gjört? Ég hef enga dauðaorsök fundið hjá honum. Þess vegna mun ég refsa honum og sleppa honum.
23 Og þeir voru samstundis með hárri röddu og kröfðust þess að hann yrði krossfestur. Og raddir þeirra og æðstu prestanna ríktu.
24 Og Pílatus dæmdi, að það skyldi vera eins og þeir vildu.
25 Og hann leysti þeim lausan, sem fyrir uppreisn og morð var varpað í fangelsi, sem þeir höfðu óskað eftir. en hann framseldi Jesú að vilja þeirra.
26 Og er þeir leiddu hann burt, gripu þeir Símon, Kýreníumann, sem kom úr sveitinni, og lögðu krossinn á hann, til þess að hann skyldi bera hann eftir Jesú.
27 Og þar fylgdi honum mikill hópur fólks og kvenna, sem einnig kveinkaði og harmaði hann.
28 En Jesús sneri sér að þeim og sagði: " Dætur Jerúsalem, grátið ekki yfir mér, heldur grátið yfir sjálfum yður og börnum yðar."
29 Því að sjá, þeir dagar koma, þegar þeir munu segja: Sælir eru óbyrjuðu og móðurlífin, sem aldrei fæddu, og brjóstin, sem aldrei veittu fæðingu.
30 Þá munu þeir taka að segja við fjöllin: „Hoppið á oss! og til hæðanna, hyljið oss.
31 Því að ef þeir gjöra þetta á grænu tré, hvað á þá að gjöra í þurru?
32 Og tveir aðrir illvirkjar voru leiddir með honum til lífláts.
33 Og er þeir voru komnir á staðinn, sem kallaður er Golgata, krossfestu þeir hann þar og illvirkjana, annan til hægri og hinn til vinstri.
34 Þá sagði Jesús: Faðir, fyrirgef þeim! því að þeir vita ekki hvað þeir gjöra. Og þeir skiptu klæði hans og köstuðu hlutkesti.
35 Og fólkið stóð og horfði á. Og höfðingjarnir með þeim hæddu hann og sögðu: Öðrum bjargaði hann. frelsa hann sjálfan sig, ef hann er Kristur, Guðs útvaldi.
36Og hermennirnir hæddu hann, komu til hans og færðu honum edik,
37 og sagði: "Ef þú ert konungur Gyðinga, þá bjargaðu sjálfum þér."
38 Og yfirskrift var einnig rituð yfir hann með grísku, latínu og hebresku: ÞETTA ER KONUNGUR GYÐINGA.
39 Og einn af illvirkjunum, sem hengdir voru, smánaði hann og sagði: "Ef þú ert Kristur, þá frelsaðu sjálfan þig og okkur."
40 En hinn svaraði, ávítaði hann og sagði: „Óttast þú ekki Guð, þar sem þú ert í sömu fordæmingu?
41 Og það er rétt, vér. því að vér hljótum hæfileg laun fyrir verk okkar, en þessi maður hefur ekkert rangt gert.
42 Og hann sagði við Jesú: Herra, minnstu mín þegar þú kemur í ríki þitt.
43 Og Jesús sagði við hann: " Sannlega segi ég þér: Í dag munt þú vera með mér í paradís."
44 Og það var um sjöttu stundina, og myrkur var yfir allri jörðinni allt til níundu stundar.
45 Og sólin myrkvaði og fortjald musterisins rifnaði í miðjunni.
46 Jesús hrópaði hárri röddu og sagði: Faðir, í þínar hendur fel ég anda minn.
47 Þegar hundraðshöfðinginn sá, hvað gjört var, vegsamaði hann Guð og sagði: Vissulega var þetta réttlátur maður.
48 Og allt fólkið, sem kom saman við þá sýn, sá það, sem gjört var, sló á brjóst sér og sneri aftur.
49 Og allir kunningjar hans og konur, sem fylgdu honum frá Galíleu, stóðu álengdar og sáu þetta.
50 Og sjá, það var maður að nafni Jósef, ráðgjafi. og hann var góður maður og réttlátur:
51 (Hann hafði ekki fallist á ráð og verk þeirra.) Hann var frá Arímaþeu, borg Gyðinga, sem sjálfur beið Guðs ríkis.
52 Þessi maður fór til Pílatusar og bað um líkama Jesú.
53 Og hann tók það niður, vafði það líni og lagði það í gröf, sem höggvið var í stein, þar sem aldrei fyrr var lagður maður.
54 Og sá dagur var undirbúningurinn, og hvíldardagurinn leið.
55 Og konurnar, sem komu með honum frá Galíleu, fylgdu á eftir og sáu gröfina og hvernig lík hans var lagt.
56 Og þeir sneru aftur og bjuggu til kryddjurtir og smyrsl. og hvíldi hvíldardaginn samkvæmt boðorðinu.

24. KAFLI

1 En á fyrsta degi vikunnar, mjög árla morguns, komu þeir að gröfinni og báru með sér kryddjurtirnar, sem þeir höfðu búið til, og nokkrir aðrir með sér.

2 Og þeir fundu steininn veltann frá gröfinni.
3 Og þeir gengu inn og fundu ekki líkama Drottins Jesú.
4 Og svo bar við, er þeir voru mjög ráðvilltir yfir því, sjá,
tveir menn stóðu hjá þeim í skínandi klæðum.
5 Og er þeir urðu hræddir og hneigðu andlit sín til jarðar,
sögðu þeir við þá: Hvers vegna leitið þér hins lifandi meðal
dauðra?
6 Hann er ekki hér, heldur er hann upprisinn. mundu
hvernig hann talaði við yður, þegar hann var enn í Galíleu,
7 og sagði: Mannssonurinn á að gefast í hendur syndugum
mönnum og krossfestur og rísa upp á þriðja degi.
8 Og þeir minntust orða hans,
9 Hann sneri aftur frá gröfinni og sagði öllum þessum
ellefu og öllum hinum allt þetta.
10 Það voru María Magdalena, Jóhanna og María, móðir
Jakobs, og aðrar konur, sem með þeim voru, sem sögðu
postulunum þetta.
11 Og orð þeirra virtust þeim vera tómar sögur, og þeir
trúðu þeim ekki.
12 Þá stóð Pétur upp og hljóp til grafarinnar. Hann beygði
sig niður og sá línklæðin, sem þau voru lögð ein, og fór,
undrandi í sjálfum sér yfir því, sem gerst hafði.
13 Og sjá, tveir þeirra fóru þann sama dag til þorps, sem
heitir Emmaus, og var frá Jerúsalem um sextíu álnir.
14 Og þeir töluðu saman um allt þetta, sem gerst hafði.
15 Og svo bar við, að er þeir ræddust saman og ræddu,
gekk Jesús sjálfur fram og fór með þeim.
16 En augu þeirra voru lokuð til þess að þekkja hann ekki.
17 Og hann sagði við þá: „ Hvers konar orðsendingar eru
þetta, sem þér hafið hver til annars, meðan þér gangið, og
eruð sorgmæddir?
18 Og einn þeirra, sem Kleópas hét, svaraði og sagði við
hann: „Ert þú aðeins útlendingur í Jerúsalem og hefur ekki
vitað það, sem þar hefur gerst á þessum dögum?
19 Og hann sagði við þá: " Hvað? Og þeir sögðu við hann:
Um Jesú frá Nasaret, sem var spámaður voldugur í verki og
orði frammi fyrir Guði og öllum lýðnum.
20 Og hvernig æðstu prestarnir og höfðingjar vorir
framseldu hann til dauðadóms og krossfestu hann.
21 En vér treystum því, að það hefði verið hann, sem hefði
átt að leysa Ísrael, og fyrir utan þetta allt, er í dag þriðji
dagur síðan þetta var gert.
22 Já, og nokkrar konur úr hópi okkar urðu okkur líka að
furða, sem voru snemma við gröfina.
23 Og er þeir fundu ekki líkama hans, komu þeir og sögðu,
að þeir hefðu líka séð sýn engla, sem sögðu, að hann væri á
lífi.
24 Og nokkrir af þeim, sem með oss voru, fóru til
grafarinnar og fundu það eins og konurnar höfðu sagt, en
hann sáu þeir ekki.
25 Þá sagði hann við þá: Ó heimskingjar, og seinir í hjarta
til að trúa öllu því, sem spámennirnir hafa talað.
26 Átti ekki Kristur að hafa þolað þetta og gengið inn í
dýrð sína?
27 Og hann byrjaði á Móse og öllum spámönnunum og
útskýrði fyrir þeim í öllum ritningunum það sem um hann
snerti.
28 Og þeir nálguðust þorpið, þangað sem þeir fóru, og
hann lét eins og hann hefði farið lengra.
29 En þeir þvinguðu hann og sögðu: Vertu hjá oss, því að
kvöldið er komið og dagurinn langt kominn. Og hann gekk
inn til að vera hjá þeim.
30 Og svo bar við, er hann sat til borðs með þeim, tók hann
brauð, blessaði það, braut og gaf þeim.
31 Og augu þeirra opnuðust, og þeir þekktu hann. og hann
hvarf þeim úr augsýn.
32 Og þeir sögðu hver við annan: „Brann ekki hjarta okkar
í okkur, meðan hann talaði við okkur á veginum og lauk
upp ritningunum fyrir okkur?
33 Og þeir stóðu upp á sömu stundu og sneru aftur til
Jerúsalem og fundu þá ellefu samankomna og þá sem með
þeim voru.
34 og sagði: Drottinn er sannarlega upprisinn og hefur birst
Símoni.
35 Og þeir sögðu frá því, sem gjört var á veginum, og
hvernig hann var þekktur af þeim, þegar brauðið var brotið.
36 Og er þeir sögðu þetta, stóð Jesús sjálfur mitt á meðal
þeirra og sagði við þá: Friður sé með yður.
37 En þeir urðu hræddir og hræddir og héldu að þeir hefðu
séð anda.
38 Og hann sagði við þá: „ Hví eruð þér skelfd? og hvers
vegna vakna hugsanir í hjörtum yðar?
39 Sjáið hendur mínar og fætur, að það er ég sjálfur: takið
á mér og sjáið. Því að andi hefur ekki hold og bein, eins og
þér sjáið mig hafa.
40 Og er hann hafði þetta talað, sýndi hann þeim hendur
sínar og fætur.
41 Og meðan þeir trúðu ekki af gleði og undruðust, sagði
hann við þá: Hafið þér hér mat?
42 Og þeir gáfu honum bita af steiktum fiski og
hunangsseim.
43 Og hann tók það og át frammi fyrir þeim.
44 Og hann sagði við þá: „ Þetta eru orðin, sem ég talaði til
yðar, meðan ég enn var hjá yður, að allt skyldi rætast, sem
ritað er í lögmáli Móse, í spámönnunum og í sálmunum.
varðandi mig.
45 Þá opnaði hann skilning þeirra, svo að þeir gætu skilið
ritningarnar,
46 Og sagði við þá: Svo er ritað, og þannig þurfti Kristur
að líða og rísa upp frá dauðum á þriðja degi.
47 Og að iðrun og fyrirgefningu synda ætti að prédika í
nafni hans meðal allra þjóða, frá Jerúsalem.
48 Og þér eruð vitni að þessu.
49 Og sjá, ég sendi fyrirheit föður míns yfir yður, en
dveljið í borginni Jerúsalem, uns yður er búið krafti frá
hæðum.
50 Og hann leiddi þá út allt til Betaníu, hóf upp hendur
sínar og blessaði þá.
51 Og svo bar við, meðan hann blessaði þá, að hann skildi
við þá og færður upp til himins.
52 Og þeir tilbáðu hann og sneru aftur til Jerúsalem með
miklum fögnuði.
53 Og þeir voru stöðugt í musterinu og lofuðu og lofuðu
Guð. Amen.

Jóhannes

1. KAFLI

1 Í upphafi var orðið, og orðið var hjá Guði, og orðið var Guð.
2 Sama var í upphafi hjá Guði.
3 Allir hlutir urðu til fyrir hann. og án hans varð ekkert til sem gert var.
4 Í honum var líf; og lífið var ljós mannanna.
5 Og ljósið skín í myrkri; og myrkrið skildi það ekki.
6 Þar var maður sendur frá Guði, sem Jóhannes hét.
7 Sá hinn sami kom til vitnisburðar, til að bera vitni um ljósið, svo að allir menn gætu trúað fyrir hann.
8 Hann var ekki ljósið, heldur var hann sendur til að bera vitni um ljósið.
9 Það var hið sanna ljós, sem lýsir hverjum manni, sem í heiminn kemur.
10 Hann var í heiminum, og heimurinn varð til fyrir hann, og heimurinn þekkti hann ekki.
11 Hann kom til síns eigin, og hans eigin tóku við honum ekki.
12 En öllum sem tóku við honum, þeim gaf hann vald til að verða synir Guðs, þeim sem trúa á nafn hans.
13 sem eru fæddir, ekki af blóði, né af vilja holds, né af vilja manns, heldur af Guði.
14 Og orðið varð hold og bjó á meðal okkar (og vér sáum dýrð hans, dýrð eins og hins eingetna frá föðurnum) fullt af náð og sannleika.
15 Jóhannes bar vitni um hann og hrópaði og sagði: Þetta var hann, sem ég talaði um: Sá sem kemur á eftir mér er á undan mér, því að hann var á undan mér.
16 Og af fyllingu hans höfum við allt meðtekið og náð fyrir náð.
17 Því að lögmálið var gefið af Móse, en náð og sannleikur kom fyrir Jesú Krist.
18 Enginn hefur nokkurn tíma séð Guð. hinn eingetni son, sem er í faðmi föðurins, hann hefur kunngjört hann.
19 Og þetta er frásögn Jóhannesar, þegar Gyðingar sendu presta og levíta frá Jerúsalem til að spyrja hann: Hver ert þú?
20 Og hann játaði og neitaði ekki. en játaði: Ég er ekki Kristur.
21 Og þeir spurðu hann: "Hvað þá? Ert þú Elías? Og hann sagði: Ég er það ekki. Ert þú þessi spámaður? Og hann svaraði: Nei.
22 Þá sögðu þeir við hann: Hver ert þú? til þess að vér megum svara þeim sem sendu okkur. Hvað segir þú um sjálfan þig?
23 Hann sagði: „Ég er rödd þess sem hrópar í eyðimörkinni: Gjörið beint veg Drottins, eins og Jesaja spámaður sagði.
24 Og þeir sem sendir voru voru af faríseum.
25 Og þeir spurðu hann og sögðu við hann: "Hvers vegna skírir þú þá, ef þú ert ekki Kristur, né Elía né spámaðurinn?"
26 Jóhannes svaraði þeim og sagði: Ég skíra með vatni, en meðal yðar stendur einn, sem þér þekkið ekki.
27 Hann er sá, sem kemur á eftir mér, er á undan mér, hvers skófesting ég er ekki verðugur að leysa.
28 Þetta var gert í Betabara handan Jórdanar, þar sem Jóhannes var að skíra.
29 Daginn eftir sér Jóhannes Jesú koma til sín og segir: Sjá Guðs lamb, sem ber synd heimsins.
30 Þetta er sá, sem ég sagði um: "Eftir mig kemur maður, sem er mér fremur, því að hann var á undan mér."
31 Og ég þekkti hann ekki, en til þess að hann yrði opinberaður Ísrael, þess vegna er ég kominn og skírandi með vatni.
32 Og Jóhannes bar vitni og sagði: Ég sá andann stíga niður af himni eins og dúfu, og hann dvaldi yfir honum.
33 Og ég þekkti hann ekki, en sá sem sendi mig til að skíra með vatni, hann sagði við mig: Sá sem þú munt sjá andann stíga niður og vera eftir yfir hann, hann er sá sem skírir heilögum anda.
34 Og ég sá og bar vitni, að þessi er sonur Guðs.
35 Aftur daginn eftir stóð Jóhannes og tveir af lærisveinum hans.
36 Og hann horfði á Jesú, þar sem hann gekk, og sagði: "Sjá, Guðs lamb!"
37 Lærisveinarnir tveir heyrðu hann tala og fylgdu Jesú.
38 Þá sneri Jesús sér við og sá þá fylgja eftir og sagði við þá: " Hvað leitið þér?" Þeir sögðu við hann: „Rabbí, það er að segja, meistari, hvar býr þú?
39 Hann sagði við þá: Komið og sjáið. Þeir komu og sáu hvar hann bjó og voru hjá honum þann dag, því að það var um tíunda stund.
40 Annar þeirra tveggja, sem heyrðu Jóhannes tala og fylgdu honum, var Andrés, bróðir Símonar Péturs.
41 Hann fann fyrst sinn eigin bróður Símon og sagði við hann: Vér höfum fundið Messías, sem er útlagt Kristur.
42 Og hann leiddi hann til Jesú. Og er Jesús sá hann, sagði hann: Þú ert Símon Jónasson .
43 Daginn eftir fór Jesús til Galíleu, fann Filippus og sagði við hann: Fylg þú mér.
44 En Filippus var frá Betsaídu, borg Andrésar og Péturs.
45 Filippus fann Natanael og sagði við hann: „Vér höfum fundið hann, sem Móse ritaði um í lögmálinu og spámennirnir, Jesús frá Nasaret, son Jósefs.
46 Og Natanael sagði við hann: „Getur eitthvað gott komið frá Nasaret? Filippus sagði við hann: Kom og sjáðu.
47 Jesús sá Natanael koma til sín og sagði um hann: „ Sjá, sannarlega Ísraelsmaður, sem engin svik eru í!
48 Natanael sagði við hann: Hvaðan þekkir þú mig? Jesús svaraði og sagði við hann: Áður en Filippus kallaði á þig, þegar þú varst undir fíkjutrénu, sá ég þig.
49 Natanael svaraði og sagði við hann: Rabbí, þú ert sonur Guðs. þú ert konungur Ísraels.
50 Jesús svaraði og sagði við hann: Af því að ég sagði við þig: Ég sá þig undir fíkjutrénu, trúir þú? þú munt sjá meiri hluti en þessa.
51 Og hann sagði við hann: Sannlega, sannlega segi ég yður: Hér eftir munuð þér sjá himininn opinn og engla Guðs stíga upp og stíga niður yfir Mannssoninn.

2. KAFLI

1 Og á þriðja degi var brúðkaup í Kana í Galíleu. og móðir Jesú var þar:
2 Og bæði Jesús og lærisveinar hans voru kallaðir til brúðkaupsins.
3 Og er þeir vildu vín, sagði móðir Jesú við hann: „Þeir hafa ekkert vín.
4 Jesús sagði við hana: Kona, hvað á ég við þig að gera? stundin mín er ekki enn komin.

5 Móðir hans sagði við þjónana: Allt sem hann segir yður, það skuluð þér gjöra.
6 Og þar voru settir sex vatnskerir úr steini, að hætti hreinsunar Gyðinga, með tveimur eða þremur firkinum hver.
7 Jesús sagði við þá: Fyllið vatnspottana af vatni. Og þeir fylltu þá upp að barmi.
8 Og hann sagði við þá: „ Hafið nú út og berið veislustjóranum. Og þeir bera það.
9 Þegar hátíðarstjórinn hafði smakkað vatnið, sem vín var gert, og vissi ekki hvaðan það var, en þjónarnir, sem vatnið drógu, vissu það, kallaði veislustjórinn brúðguminn.
10 Og sagði við hann: „Hver maður leggur fram gott vín í upphafi. og þegar menn hafa drukkið vel, þá það sem verra er, en góða vínið hefir þú geymt til þessa.
11 Þetta upphaf kraftaverka gerði Jesús í Kana í Galíleu og opinberaði dýrð sína. og lærisveinar hans trúðu á hann.
12 Eftir þetta fór hann niður til Kapernaum, hann og móðir hans, bræður hans og lærisveinar, og þeir dvöldu þar ekki marga daga.
13 Þá voru páskar Gyðinga í nánd, og Jesús fór upp til Jerúsalem.
14 Og hann fann í musterinu þá, sem seldu naut, sauði og dúfur, og peningaskiptamenn, sem sátu.
15 Og er hann hafði gjört plágu úr litlum strengjum, rak hann þá alla út úr musterinu og sauðina og nautin. og hellti út víxlafénu og velti borðunum;
16 Og sagði við dúfnasölumenn: Farið með þetta héðan. gjör ekki hús föður míns að söluhúsi.
17 Og lærisveinar hans minntust þess, að ritað var: Vandlæti húss þíns hefur etið mig upp.
18 Þá svöruðu Gyðingar og sögðu við hann: „Hvaða tákn sýnir þú oss, þar sem þú gjörir þetta?
19 Jesús svaraði og sagði við þá: Eyjið þetta musteri, og á þremur dögum mun ég reisa það upp.
20 Þá sögðu Gyðingar: Í fjörutíu og sex ár var þetta musteri í byggingu, og munt þú reisa það á þremur dögum?
21 En hann talaði um musteri líkama síns.
22 Þegar hann var risinn upp frá dauðum, minntust lærisveinar hans þess, að hann hafði sagt þetta við þá. Og þeir trúðu ritningunni og því orði, sem Jesús hafði sagt.
23 Þegar hann var í Jerúsalem um páskana á hátíðardegi, trúðu margir á nafn hans, þegar þeir sáu kraftaverkin, sem hann gjörði.
24 En Jesús fól sig ekki þeim, af því að hann þekkti alla menn,
25 Og þurfti ekki að bera vitni um mann, því að hann vissi hvað í manninum bjó.

3. KAFLI

1 Það var maður farísea, Nikodemus að nafni, höfðingi Gyðinga.
2 Hann kom til Jesú um nóttina og sagði við hann: Rabbí, vér vitum, að þú ert kennari kominn frá Guði, því að enginn getur gjört þessi kraftaverk, sem þú gjörir, nema Guð sé með honum.
3 Jesús svaraði og sagði við hann: Sannlega, sannlega segi ég þér, nema maður endurfæðist, getur hann ekki séð Guðs ríki.
4 Nikodemus sagði við hann: Hvernig getur maður fæðst þegar hann er gamall? Getur hann gengið í annað sinn í móðurkviði og fæðst?
5 Jesús svaraði: Sannlega, sannlega segi ég þér, nema maður fæðist af vatni og anda, getur hann ekki gengið inn í Guðs ríki.
6 Það sem fæðist af holdinu er hold. og það sem af andanum fæðist er andi.
7 Undrast ekki að ég sagði við þig: Þú verður að endurfæðast.
8 Vindurinn blæs þangað sem hann vill, og þú heyrir hljóð hans, en getur ekki sagt hvaðan hann kemur og hvert hann fer.
9 Nikódemus svaraði og sagði við hann: "Hvernig getur þetta verið?"
10 Jesús svaraði og sagði við hann: „ Ert þú meistari Ísraels og veist ekki þetta?
11 Sannlega, sannlega segi ég þér: Vér tölum það, sem vér vitum, og vitnum um, að vér höfum séð. og þér takið ekki við vitnisburði okkar.
12 Ef ég hef sagt yður jarðneska hluti og þér trúið ekki, hvernig skuluð þér þá trúa, ef ég segi yður frá himneskum hlutum?
13 Og enginn hefur stigið upp til himna, nema sá, sem steig niður af himni, já, Mannssonurinn, sem er á himnum.
14 Og eins og Móse hóf upp höggorminn í eyðimörkinni, eins verður Mannssonurinn að vera uppheftur.
15 til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf.
16 Því svo elskaði Guð heiminn, að hann gaf son sinn eingetinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf.
17 Því að Guð sendi ekki son sinn í heiminn til að dæma heiminn. en að heimurinn yrði hólpinn fyrir hann.
18 Sá sem trúir á hann er ekki dæmdur, en sá sem ekki trúir er þegar dæmdur af því að hann hefur ekki trúað á nafn hins eingetna sonar Guðs.
19 Og þetta er fordæmingin, að ljós er komið í heiminn, og menn elskuðu myrkrið fremur en ljósið, því að verk þeirra voru vond.
20 Því að hver sem illt gjörir hatar ljósið og kemur ekki til ljóssins, til þess að verk hans verði ekki refsað.
21 En sá sem iðkar sannleikann kemur til ljóssins, til þess að verk hans verði opinber, að þau eru unnin í Guði.
22 Eftir þetta komu Jesús og lærisveinar hans til Júdeulands. og þar dvaldi hann hjá þeim og skírði.
23 Og Jóhannes var einnig að skíra í Aenon, nálægt Salím, af því að þar var mikið vatn, og þeir komu og létu skírast.
24 Því að Jóhannes var ekki enn varpað í fangelsi.
25 Þá kom upp spurning milli nokkurra lærisveina Jóhannesar og Gyðinga um hreinsun.
26 Og þeir komu til Jóhannesar og sögðu við hann: „Rabbí, sá sem var með þér handan Jórdanar, sem þú barst vitni um, sjá, hann skírir, og allir koma til hans.
27 Jóhannes svaraði og sagði: Maður getur ekkert meðtekið, nema honum sé gefið af himni.
28 Þér berið mér sjálfir vitni, að ég sagði: Ég er ekki Kristur, heldur er ég sendur á undan honum.
29 Sá sem á brúður er brúðguminn, en vinur brúðgumans, sem stendur og heyrir hann, gleðst mjög yfir rödd brúðgumans.
30 Hann á að fjölga, en ég á að fækka.

31 Sá sem kemur að ofan er yfir öllum. Sá sem er af jörðinni er jarðneskur og talar um jörðina. Sá sem kemur af himni er yfir öllum.
32 Og það sem hann hefur séð og heyrt, það ber hann vitni um. og enginn tekur við vitnisburði hans.
33 Sá sem hefur tekið við vitnisburði hans hefur sett innsigli sitt á að Guð sé sannur.
34 Því að sá, sem Guð hefur sent, talar Guðs orð, því að Guð gefur honum ekki andann með mælikvarða.
35 Faðirinn elskar soninn og hefur gefið allt í hans hendur.
36 Sá sem trúir á soninn hefur eilíft líf, og sá sem ekki trúir syninum mun ekki sjá lífið. en reiði Guðs varir yfir honum.

4. KAFLI

1 Þegar Drottinn vissi, hvernig farísear höfðu heyrt, að Jesús gerði og skírði fleiri lærisveina en Jóhannes,
2 (Þótt Jesús sjálfur skírði ekki, heldur lærisveinar hans,)
3 Hann fór frá Júdeu og fór aftur til Galíleu.
4 Og hann þarf að fara um Samaríu.
5 Þá kemur hann til borgar í Samaríu, sem kölluð er Síkar, nálægt jörðinni, sem Jakob gaf Jósef syni sínum.
6 Þar var nú brunnur Jakobs. Jesús var því þreyttur á ferð sinni og settist þannig við brunninn, og það var um sjötta stund.
7 Kona frá Samaríu kemur til að draga vatn. Jesús sagði við hana: Gef mér að drekka.
8 (Því að lærisveinar hans voru farnir til borgarinnar til að kaupa kjöt.)
9 Þá sagði Samaríukonan við hann: „Hvernig stendur á því að þú, sem ert Gyðingur, biður mig um að drekka, sem er Samaríukona? því að Gyðingar eiga ekki í samskiptum við Samverja.
10 Jesús svaraði og sagði við hana: „ Ef þú vissir gjöf Guðs og hver það er sem segir við þig: Gef mér að drekka. þú hefðir beðið hann, og hann hefði gefið þér lifandi vatn.
11 Konan sagði við hann: „Herra, þú hefur ekkert að draga úr, og brunnurinn er djúpur. Hvaðan hefur þú þetta lifandi vatn?
12 Ert þú meiri en Jakob faðir vor, sem gaf oss brunninn og drakk sjálfur af honum og börn hans og fénað?
13 Jesús svaraði og sagði við hana: Hvern sem drekkur af þessu vatni mun aftur þyrsta.
14 En hvern sem drekkur af vatninu, sem ég mun gefa honum, mun aldrei að eilífu þyrsta. en vatnið, sem ég mun gefa honum, mun verða í honum að vatnsbrunnur, sem sprettur upp til eilífs lífs.
15 Konan sagði við hann: "Herra, gef mér þetta vatn, svo að mig þyrsti ekki og komi ekki hingað til að draga.
16 Jesús sagði við hana: " Far þú, kall á mann þinn og kom hingað."
17 Konan svaraði og sagði: Ég á engan mann. Jesús sagði við hana: Rétt sagðir þú: Ég á engan mann.
18 Því að þú hefur átt fimm menn; Og sá, sem þú átt nú, er ekki eiginmaður þinn.
19 Konan sagði við hann: "Herra, ég sé að þú ert spámaður."
20 Feður vorir tilbáðu á þessu fjalli. Og þér segið, að í Jerúsalem sé sá staður, þar sem menn ættu að tilbiðja.
21 Jesús sagði við hana: Kona, trúðu mér, sú stund kemur, að þér skuluð hvorki tilbiðja föðurinn á þessu fjalli né heldur í Jerúsalem.
22 Þér tilbiðjið, þér vitið ekki hvað, vér vitum, hvað vér tilbiðjum, því að hjálpræði er af Gyðingum.
23 En sú stund kemur, og er nú, þegar hinir sönnu tilbiðjendur munu tilbiðja föðurinn í anda og sannleika, því að faðirinn leitar að slíkum til að tilbiðja hann.
24 Guð er andi, og þeir sem tilbiðja hann skulu tilbiðja hann í anda og sannleika.
25 Konan sagði við hann: „Ég veit að Messías kemur, sem kallaður er Kristur. Þegar hann kemur mun hann segja okkur allt.
26 Jesús sagði við hana: Það er ég, sem við þig tala.
27 Og við þetta komu lærisveinar hans og undruðust, að hann talaði við konuna, en enginn sagði: "Hvað leitar þú?" eða: Hvers vegna talar þú við hana?
28 Þá yfirgaf konan vatnspottinn sinn og fór inn í borgina og sagði við mennina:
29 Komdu og sjáðu mann, sem sagði mér allt, sem ég hef gert. Er þetta ekki Kristur?
30 Síðan fóru þeir út úr borginni og komu til hans.
31 Á meðan báðu lærisveinar hans hann og sögðu: Meistari, et.
32 En hann sagði við þá: Ég á kjöt að eta, sem þér vitið ekki um.
33 Þess vegna sögðu lærisveinarnir hver við annan: Hefur einhver fært honum að eta?
34 Jesús sagði við þá: „ Minn matur er að gjöra vilja þess sem sendi mig og ljúka verki hans.
35 Segið þér ekki: Enn eru fjórir mánuðir, og þá kemur uppskera? Sjá, ég segi yður: Hef upp augu yðar og lít á akrana. því að þeir eru þegar hvítir til uppskeru.
36 Og sá sem uppsker tekur við launum og safnar ávexti til eilífs lífs, svo að bæði sá sem sáir og sá sem uppsker megi gleðjast saman.
37 Og hér er orðalagið satt: Einn sáir og annar uppsker.
38 Ég sendi yður til þess að uppskera það, sem þér hafið enga erfiði fyrir, aðrir menn unnu, og þér eruð komnir til vinnu þeirra.
39 Og margir af Samverjum þeirrar borgar trúðu á hann fyrir orð konunnar, sem bar vitni: Hann sagði mér allt, sem ég gerði.
40 Þegar Samverjar komu til hans, báðu þeir hann að vera hjá þeim, og dvaldist hann þar í tvo daga.
41 Og margir fleiri trúðu vegna orðs hans.
42 Og sagði við konuna: Nú trúum vér, ekki vegna orða þinna, því að vér höfum sjálfir heyrt hann og vitum, að hann er sannarlega Kristur, frelsari heimsins.
43 Eftir tvo daga fór hann þaðan og fór til Galíleu.
44 Því að Jesús bar sjálfur vitni um, að spámaður er ekki til sóma í sínu landi.
45 Þegar hann kom til Galíleu, tóku Galíleumenn á móti honum, eftir að hafa séð allt það, sem hann gjörði í Jerúsalem á hátíðinni, því að þeir fóru líka til hátíðarinnar.
46 Og Jesús kom aftur til Kana í Galíleu, þar sem hann bjó til vatnið vín. Og það var aðalsmaður nokkur, sem var sjúkur sonur í Kapernaum.
47 Þegar hann heyrði, að Jesús væri kominn frá Júdeu til Galíleu, fór hann til hans og bað hann að koma niður og lækna son sinn, því að hann var á dauðadegi.
48 Þá sagði Jesús við hann: Ef þú sérð tákn og undur, munuð þér ekki trúa.
49 Aðalsmaðurinn sagði við hann: Herra, kom niður áður en barn mitt deyr.

50 Jesús sagði við hann: Far þú! sonur þinn lifir. Og maðurinn trúði orðinu, sem Jesús hafði talað við hann, og fór leiðar sinnar.
51 En er hann var á leið niður, mættu þjónar hans og sögðu honum: „Sonur þinn lifir.
52 Þá spurði hann þá stundina þegar hann tók að bæta. Og þeir sögðu við hann: Í gær, á sjöundu stundu, fór hitinn frá honum.
53 Þá vissi faðirinn, að það var á þeirri stundu, sem Jesús sagði við hann: „ Sonur þinn lifir, og hann trúði sjálfur og allt hús hans.
54 Þetta er aftur annað kraftaverkið sem Jesús gerði þegar hann kom frá Júdeu til Galíleu.

5. KAFLI

1 Eftir þetta var hátíð Gyðinga. og Jesús fór upp til Jerúsalem.
2 En í Jerúsalem við sauðfjármarkaðinn er tjörn, sem á hebresku er kölluð Betesda, með fimm veröndum.
3 Í þeim lá mikill fjöldi getulausra manna, blindra, haltra, visnaðra, sem beið þess að vatnið hreyfðist.
4 Því að engill gekk á ákveðinn tíma niður í laugina og skelfdi vatnið.
5 Og þar var maður nokkur, sem var sjúkur í þrjátíu og átta ár.
6 Þegar Jesús sá hann ljúga og vissi að hann hafði verið lengi í þessu máli, sagði hann við hann: Viltu heill verða?
7 Hinn máttlausi svaraði honum: „Herra, ég hef engan mann til að stinga mér í laugina þegar vatnið skellur, en á meðan ég kem, stígur annar niður á undan mér.
8 Jesús sagði við hann: „ Rís upp, tak rúm þitt og gakk.
9 Og jafnskjótt varð maðurinn heill, tók rúm sitt og gekk, og á sama degi var hvíldardagur.
10 Þá sögðu Gyðingar við þann sem læknaðist: "Það er hvíldardagur. Þú mátt ekki bera rúm þitt."
11 Hann svaraði þeim: „Sá sem heillaði mig, hann sagði við mig: Tak upp rekkju þína og gakk.
12 Þá spurðu þeir hann: "Hver maður er það, sem sagði við þig: "Tak upp rekkju þína og gakk?"
13 Og sá sem læknaðist vissi ekki hver það var, því að Jesús hafði flutt sig burt, þar sem fjöldi fólks var á þeim stað.
14 Síðan fann Jesús hann í musterinu og sagði við hann: Sjá, þú ert heill.
15 Maðurinn fór og sagði Gyðingum, að það væri Jesús, sem hefði gjört hann heilan.
16 Og þess vegna ofsóttu Gyðingar Jesú og reyndu að drepa hann, af því að hann hafði gjört þetta á hvíldardegi.
17 En Jesús svaraði þeim: Faðir minn starfar hingað til, og ég vinn.
18 Þess vegna reyndu Gyðingar því meira að drepa hann, því að hann hafði ekki aðeins rofið hvíldardaginn, heldur sagði hann einnig, að Guð væri faðir hans, sem gerði sig jafnan Guði.
19 Þá svaraði Jesús og sagði við þá: Sannlega, sannlega segi ég yður: Sonurinn getur ekkert gert af sjálfum sér, nema það sem hann sér föðurinn gjöra.
20 Því að faðirinn elskar soninn og sýnir honum allt sem sjálfur gjörir, og hann mun sýna honum stærri verk en þessi, svo að þér megið undrast.
21 Því að eins og faðirinn vekur upp dauða og lífgar þá. Þannig lífgar sonurinn hvern hann vill.
22 Því að faðirinn dæmir engan, heldur hefur hann falið syninum allan dóm.
23 Að allir menn skuli heiðra soninn, eins og þeir heiðra föðurinn. Sá sem heiðrar ekki soninn, heiðrar ekki föðurinn, sem hann hefur sent.
24 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem heyrir orð mitt og trúir á þann sem sendi mig, hefur eilíft líf og mun ekki koma til dóms. en fer frá dauða til lífs.
25 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sú stund kemur og er nú, þegar dauðir munu heyra raust Guðs sonar, og þeir sem heyra munu lifa.
26 Því að eins og faðirinn hefur líf í sjálfum sér. Þannig hefur hann gefið syninum að hafa líf í sjálfum sér.
27 Og hefur gefið honum vald til að fullnægja dómi, því að hann er Mannssonurinn.
28 Undrast þetta ekki, því að sú stund kemur, þegar allir þeir, sem í gröfunum eru, munu heyra raust hans,
29 Og mun koma fram; þeir, sem gott hafa gjört, til upprisu lífs; og þeir sem gjört hafa illt, til upprisu fordæmingar.
30 Ég get ekkert gert af sjálfum mér. Eins og ég heyri, dæmi ég, og minn dómur er réttlátur. því að ég leita ekki míns vilja, heldur vilja föðurins, sem sendi mig.
31 Ef ég ber vitni um sjálfan mig, þá er vitnisburður minn ekki sannur.
32 Annar ber vitni um mig. og ég veit að vitnisburðurinn sem hann ber um mig er sannur.
33 Þér senduð til Jóhannesar, og hann bar sannleikanum vitni.
34 En ég tek ekki vitnisburð frá mönnum, heldur segi ég þetta til þess að þér verðið hólpnir.
35 Hann var brennandi og skínandi ljós, og þér vilduð gleðjast um stund yfir ljósi hans.
36 En ég hef meira vitni en Jóhannes, því að verkin, sem faðirinn hefur gefið mér að fullkomna, þau verk sem ég geri, bera vitni um mig, að faðirinn hefur sent mig.
37 Og faðirinn sjálfur, sem hefur sent mig, hefur borið vitni um mig. Þér hafið aldrei heyrt rödd hans né séð lögun hans.
38 Og orð hans hafið þér ekki varanlegt í yður. Þann, sem hann hefur sent, trúið þér ekki.
39 Rannsakaðu ritningarnar; Því að í þeim teljið þér að þér hafið eilíft líf, og það eru þeir sem vitna um mig.
40 Og þér munuð ekki koma til mín, til þess að þér hafið líf.
41 Ég tek ekki heiður af mönnum.
42 En ég þekki yður, að þér hafið ekki kærleika Guðs í yður.
43 Ég er kominn í nafni föður míns, og þér takið ekki á móti mér. Ef annar kemur í sínu eigin nafni, munuð þér meðtaka.
44 Hvernig getið þér trúað, sem hljótið heiður hver af öðrum, og leitið ekki þess heiðurs sem kemur frá Guði einum?
45 Ætlið ekki að ég muni saka yður fyrir föðurnum. Það er einn sem ákærir yður, Móse, sem þér treystið á.
46 Því að ef þér hefðuð trúað Móse, hefðuð þér trúað mér, því að hann skrifaði um mig.
47 En ef þér trúið ekki ritum hans, hvernig getið þér þá trúað orðum mínum?

6. KAFLI

1 Eftir þetta fór Jesús yfir Galíleuvatn, sem er Tíberíahaf.
2 Og mikill mannfjöldi fylgdi honum, af því að þeir sáu
kraftaverk hans, sem hann gjörði á sjúka.
3 Jesús fór upp á fjall og sat þar með lærisveinum sínum.
4 Og páskarnir, hátíð Gyðinga, voru í nánd.
5 Þegar Jesús hóf upp augu sín og sá mikinn hóp koma til
sín, sagði hann við Filippus: Hvaðan eigum vér að kaupa
brauð, svo að þessir megi eta?
6 Og þetta sagði hann honum til að reyna, því að hann vissi
sjálfur hvað hann myndi gera.
7 Filippus svaraði honum: „Tvö hundruð peningur af
brauði nægir þeim ekki, svo að hver og einn geti tekið lítið
eitt.
8 Einn af lærisveinum hans, Andrés, bróðir Símonar Péturs,
sagði við hann:
9 Hér er sveinn, sem á fimm byggbrauð og tvo smáfiska,
en hvað eru þeir meðal svo margra?
10 Jesús sagði: " Látið mennina setjast niður." Nú var
mikið gras á staðnum. Þá settust mennirnir niður, um fimm
þúsund talsins.
11 Og Jesús tók brauðin. Og er hann hafði þakkað,
úthlutaði hann lærisveinunum og lærisveinunum þeim, sem
settir voru. og sömuleiðis af fiskunum eins mikið og þeir
vildu.
12 Þegar þeir voru saddir sagði hann við lærisveina sína:
Safnið saman brotunum sem eftir eru, svo að ekkert glatist.
13 Þess vegna söfnuðu þeir þeim saman og fylltu tólf
körfur með brotunum af byggbrauðunum fimm, sem eftir
voru fyrir þá, sem neytt höfðu.
14Þegar þessir menn höfðu séð kraftaverkið, sem Jesús
gjörði, sögðu þeir: "Sannlega er þessi spámaður, sem koma
skal í heiminn."
15 Þegar Jesús sá, að þeir mundu koma og taka hann með
valdi til að gera hann að konungi, fór hann aftur upp á fjall
einn sjálfur.
16 Og þegar kvöld var komið, gengu lærisveinar hans niður
til sjávar,
17 Og hann fór í skip og fór yfir hafið til Kapernaum. Og
það var nú myrkur, og Jesús var ekki kominn til þeirra.
18 Og hafið reis upp vegna mikils vinds, sem blés.
19 Þegar þeir höfðu róið um fimm og tuttugu eða þrjátíu
álnir, sjá þeir Jesú ganga á sjónum og nálgast skipið, og
urðu hræddir.
20 En hann sagði við þá: Það er ég; ekki vera hræddur.
21 Þá tóku þeir honum fúslega í skipið, og jafnskjótt var
skipið komið við landið, þar sem þeir fóru.
22 Daginn eftir, þegar fólkið, sem stóð hinum megin við
sjóinn, sá, að þar var enginn annar bátur, nema sá, sem
lærisveinar hans fóru í, og að Jesús fór ekki með
lærisveinum sínum í bátinn, heldur lærisveinar voru farnir
einir;
23 (En aðrir bátar komu frá Tíberíu nálægt þeim stað, þar
sem þeir átu brauð, eftir að Drottinn hafði þakkað.)
24 Þegar fólkið sá, að Jesús var ekki þar, né lærisveinar
hans, tóku þeir einnig skip og komu til Kapernaum og
leituðu Jesú.
25 Og er þeir fundu hann hinum megin við sjóinn, sögðu
þeir við hann: Rabbí, hvenær komstu hingað?
26 Jesús svaraði þeim og sagði: Sannlega, sannlega segi ég
yður: Þér leitið mín, ekki vegna þess að þér sáuð
kraftaverkin, heldur vegna þess að þér átuð af brauðunum
og urðuð saddir.
27 Reynið ekki fyrir matinn, sem glatast, heldur fyrir þann
mat, sem varir til eilífs lífs, sem Mannssonurinn mun gefa
yður, því að hann hefur Guð faðirinn innsiglað.
28 Þá sögðu þeir við hann: „Hvað eigum vér að gjöra, til
þess að vér megum vinna verk Guðs?
29 Jesús svaraði og sagði við þá: Þetta er verk Guðs, að þér
trúið á þann, sem hann hefur sent.
30 Þeir sögðu því við hann: "Hvaða tákn sýnir þú þá, að
vér getum séð og trúað þér?" hvað ertu að vinna?
31 Feður vorir átu manna í eyðimörkinni. eins og ritað er:
Hann gaf þeim brauð af himni að eta.
32 Þá sagði Jesús við þá: „ Sannlega, sannlega segi ég yður:
Móse gaf yður ekki brauðið af himni. en faðir minn gefur
yður hið sanna brauð af himnum.
33 Því að brauð Guðs er sá sem stígur niður af himni og
gefur heiminum líf.
34 Þá sögðu þeir við hann: Herra, gef oss þetta brauð að
eilífu.
35 Og Jesús sagði við þá: " Ég er brauð lífsins. Sá sem
kemur til mín mun aldrei hungra. og þann sem trúir á mig
mun aldrei að eilífu þyrsta.
36 En ég sagði við yður: Þér hafið líka séð mig og trúið
ekki.
37 Allt sem faðirinn gefur mér mun koma til mín. og þann
sem kemur til mín mun ég engan veginn reka burt.
38 Því að ég sté niður af himni, ekki til að gera minn vilja,
heldur vilja þess sem sendi mig.
39 Og þetta er vilji föðurins, sem sendi mig, að ég glati
engu af öllu, sem hann hefur gefið mér, heldur reisti það
upp á efsta degi.
40 Og þetta er vilji hans, sem sendi mig, að hver sá, sem
sér soninn og trúir á hann, hafi eilíft líf, og ég mun reisa
hann upp á efsta degi.
41 Þá mögluðu Gyðingar yfir honum, af því að hann sagði:
"Ég er brauðið, sem niður stigið af himni."
42 Og þeir sögðu: Er þetta ekki Jesús, sonur Jósefs, hvers
föður og móður vér þekkjum? hvernig stendur á því, að
hann segir: Ég sté niður af himni?
43 Jesús svaraði því og sagði við þá: " Maglið ekki sín á
milli."
44 Enginn getur komið til mín, nema faðirinn, sem sendi
mig, dragi hann, og ég mun reisa hann upp á efsta degi.
45 Ritað er í spámönnunum: Og þeir munu allir verða
kenndir af Guði. Sérhver maður sem heyrir og hefur lært af
föðurnum, kemur til mín.
46 Ekki að nokkur hafi séð föðurinn, nema sá sem er frá
Guði, hann hafi séð föðurinn.
47 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem trúir á mig
hefur eilíft líf.
48 Ég er þetta brauð lífsins.
49 Feður þínir átu manna í eyðimörkinni og eru dánir.
50 Þetta er brauðið, sem kemur niður af himni, til þess að
maður eti af því og deyi ekki.
51 Ég er hið lifandi brauð, sem steig niður af himni. Ef
einhver etur af þessu brauði, mun hann lifa að eilífu, og
brauðið, sem ég mun gefa, er mitt hold, sem ég mun gefa
heiminum til lífs.
52 Þá deildu Gyðingar sín á milli og sögðu: "Hvernig getur
þessi maður gefið oss hold sitt að eta?"

53 Þá sagði Jesús við þá: Sannlega, sannlega segi ég yður, nema þér etið hold Mannssonarins og drekkið blóð hans, hafið þér ekkert líf í yður.
54 Hver sem etur hold mitt og drekkur blóð mitt, hefur eilíft líf. og ég mun reisa hann upp á efsta degi.
55 Því að hold mitt er að sönnu kjöt, og blóð mitt er sannarlega drykkur.
56 Sá sem etur hold mitt og drekkur blóð mitt, hann býr í mér og ég í honum.
57 Eins og hinn lifandi faðir hefur sent mig, og ég lifi fyrir föðurinn, svo mun sá sem etur mig lifa fyrir mig.
58 Þetta er brauðið, sem steig niður af himni: ekki eins og feður yðar átu manna og eru dánir. Sá sem etur af þessu brauði mun lifa að eilífu.
59 Þetta sagði hann í samkunduhúsinu, er hann kenndi í Kapernaum.
60 Þá sögðu margir af lærisveinum hans, er þeir heyrðu þetta: „Þetta er erfitt orð. hver getur heyrt það?
61 Þegar Jesús vissi með sjálfum sér, að lærisveinar hans mögluðu við það, sagði hann við þá: Hneykslar þetta yður?
62 Hvað og ef þér munuð sjá Mannssoninn stíga upp þar sem hann var áður?
63 Það er andinn sem lífgar; holdið gagnar ekkert. Orðin, sem ég tala til yðar, eru andi og líf.
64 En sumir yðar trúa ekki. Því að Jesús vissi frá upphafi hverjir þeir voru sem trúðu ekki og hverjir ættu að svíkja hann.
65 Og hann sagði: Þess vegna sagði ég við yður, að enginn getur komið til mín, nema honum hafi verið gefið af föður mínum.
66 Upp frá þeim tíma fóru margir af lærisveinum hans aftur og gengu ekki framar með honum.
67 Þá sagði Jesús við hina tólf: „ Ætlið þér líka að fara burt?
68 Þá svaraði Símon Pétur: Herra, til hvers eigum vér að fara? þú átt orð eilífs lífs.
69 Og vér trúum og erum vissir um, að þú sért Kristur, sonur hins lifanda Guðs.
70 Jesús svaraði þeim: " Hef ég ekki útvalið yður tólf, og einn yðar er djöfull?"
71 Hann talaði um Júdas Ískaríot, son Símonar, því að hann átti að svíkja hann, einn af þeim tólf.

7. KAFLI

1 Eftir þetta gekk Jesús í Galíleu, því að hann vildi ekki ganga í Gyðingum, af því að Gyðingar reyndu að drepa hann.
2 Nú var tjaldbúðahátíð Gyðinga í nánd.
3 Bræður hans sögðu því við hann: "Far þú héðan og far til Júdeu, svo að lærisveinar þínir sjái líka verkin, sem þú gjörir."
4 Því að enginn gerir neitt í leynum, og sjálfur leitast hann við að vera þekktur opinberlega. Ef þú gjörir þetta, þá sýndu þig heiminum.
5 Því að bræður hans trúðu ekki heldur á hann.
6 Þá sagði Jesús við þá: Minn tími er ekki enn kominn, en tími yðar er ávallt reiðubúinn.
7 Heimurinn getur ekki hatað þig; en mig hatar það, af því að ég vitna um það, að verk þess eru vond.
8 Farið upp á þessa hátíð. Ég fer ekki upp á þessa hátíð enn. því að minn tími er ekki enn kominn.
9 Þegar hann hafði mælt þessi orð við þá, dvaldi hann enn í Galíleu.
10 En er bræður hans voru farnir upp, þá fór hann og til veislunnar, ekki opinberlega, heldur eins og í leynum.
11 Þá leituðu Gyðingar hans á hátíðinni og sögðu: "Hvar er hann?"
12 Og það var mikið mulið meðal fólksins vegna hans, því að sumir sögðu: „Hann er góður maður, aðrir sögðu: Nei! en hann blekkir fólkið.
13 En enginn talaði opinberlega um hann af ótta við Gyðinga.
14 En um miðbik hátíðarinnar gekk Jesús upp í musterið og kenndi.
15 Og Gyðingar undruðust og sögðu: „Hvernig þekkir þessi maður bókstafi, þar sem hann lærði aldrei?
16 Jesús svaraði þeim og sagði: „ Kenning mín er ekki mín, heldur hans, sem sendi mig.
17 Ef einhver vill gera vilja hans, mun hann vita af kenningunni, hvort hún er frá Guði eða hvort ég tala af sjálfum mér.
18 Sá sem talar af sjálfum sér, leitar sinnar heiðurs, en sá sem leitar dýrðar hans, sem sendi hann, hann er sannur, og ekkert ranglæti er í honum.
19 Gaf Móse yður ekki lögmálið, og þó heldur enginn yðar lögmálið? Hvers vegna ferð þú að drepa mig?
20 Fólkið svaraði og sagði: „Þú ert með djöfulinn, hver fer að drepa þig?
21 Jesús svaraði og sagði við þá: „ Eitt verk hef ég unnið, og þér undrast allir.
22 Því gaf Móse yður umskurn. (ekki vegna þess að það er frá Móse, heldur frá feðrunum) og þér umskerið mann á hvíldardegi.
23 Ef maður umskerast á hvíldardegi, svo að lögmál Móse verði ekki brotið. Eruð þér reiðir út í mig, af því að ég hef gjört mann heilan á hvíldardegi?
24 Dæmið ekki eftir útlitinu, heldur dæmið réttlátan dóm.
25 Þá sögðu nokkrir af Jerúsalem: Er þetta ekki sá, sem þeir leitast við að drepa?
26 En sjá, hann talar djarflega, og þeir segja ekkert við hann. Vita höfðingjarnir í raun og veru að þetta er sjálfur Kristur?
27 En vér þekkjum þennan mann hvaðan hann er, en þegar Kristur kemur, þá veit enginn hvaðan hann er.
28 Þá hrópaði Jesús í musterinu, er hann kenndi, og sagði: Þér þekkið mig báðir og þér vitið hvaðan ég er.
29 En ég þekki hann, því að ég er frá honum, og hann hefur sent mig.
30 Þá leituðu þeir að taka hann, en enginn lagði hendur á hann, því að stund hans var enn ekki komin.
31 Og margir af fólkinu trúðu á hann og sögðu: „Þegar Kristur kemur, mun hann þá gera fleiri kraftaverk en þessi, sem þessi maður hefur gjört?
32 Farísear heyrðu, að fólkið möglaði slíkt um hann. og farísearnir og æðstu prestarnir sendu þjóna til að taka hann.
33 Þá sagði Jesús við þá: „ Enn skamma stund er ég hjá yður, og þá fer ég til hans, sem sendi mig.
34 Þér munuð leita mín og ekki finna mig, og þangað sem ég er, þangað getið þér ekki komið.
35 Þá sögðu Gyðingar sín á milli: „Hvert ætlar hann að fara, svo að vér finnum hann ekki? mun hann fara til hinna dreifðu meðal heiðingjanna og kenna heiðingjunum?

36 Hvers konar orð er þetta, sem hann sagði: Þér munuð leita mín og finna mig ekki, og þangað sem ég er, getið þér ekki komið þangað?
37 Á síðasta degi, hinum mikla hátíðardegi, stóð Jesús og hrópaði og sagði: Ef einhvern þyrstir, þá komi hann til mín og drekki.
38 Sá sem trúir á mig, eins og ritningin hefur sagt, úr kviði hans munu renna ár lifandi vatns.
39 (En þetta sagði hann um andann, sem þeir, sem á hann trúa, ættu að hljóta, því að heilagur andi var ekki enn gefinn, af því að Jesús var enn ekki vegsamaður.)
40 Þá sögðu margir af lýðnum, er þeir heyrðu þetta orð,: "Sannlega er þetta spámaðurinn."
41 Aðrir sögðu: "Þessi er Kristur." En sumir sögðu: Mun Kristur koma frá Galíleu?
42 Hefur ekki ritningin sagt: Kristur kemur af niðjum Davíðs og úr borginni Betlehem, þar sem Davíð var?
43Svo varð sundrung meðal lýðsins vegna hans.
44 Og sumir þeirra mundu hafa tekið hann. en enginn lagði hendur á hann.
45 Þá komu embættismennirnir til æðstu prestanna og faríseanna. og þeir sögðu við þá: Hví hafið þér ekki komið með hann?
46 Foringjarnir svöruðu: "Aldrei hefur maður talað eins og þessi maður."
47 Þá svöruðu farísearnir þeim: Eruð þér líka sviknir?
48 Hefur einhver af höfðingjunum eða faríseunum trúað á hann?
49 En þessi lýður, sem þekkir ekki lögmálið, er bölvaður.
50 Nikódemus sagði við þá: (sá sem kom til Jesú um nótt, er einn af þeim)
51 Dæmir lög vort nokkurn mann, áður en það heyrir hann og veit, hvað hann gjörir?
52 Þeir svöruðu og sögðu við hann: Ert þú líka frá Galíleu? Rannsakið og leitið, því að enginn spámaður er kominn upp úr Galíleu.
53 Og hver fór heim til sín.

8. KAFLI

1 Jesús fór til Olíufjallsins.
2 Og árla morguns kom hann aftur inn í musterið, og allt fólkið kom til hans. og hann settist niður og kenndi þeim.
3 Og fræðimennirnir og farísearnir færðu til hans konu sem var tekin í hór. og þegar þeir höfðu sett hana á meðal,
4 Þeir sögðu við hann: „Meistari, þessi kona var tekin í hórdómi í sjálfu sér.
5 En Móse bauð oss í lögmálinu að grýta slíka, en hvað segir þú?
6 Þetta sögðu þeir og freistuðu hans, svo að þeir gætu þurft að ákæra hann. En Jesús laut niður og skrifaði fingri sínum á jörðina, eins og hann heyrði það ekki.
7 Þegar þeir héldu áfram að spyrja hann, hóf hann sig og sagði við þá: Sá sem syndlaus er meðal yðar, kasti fyrst steini á hana.
8 Og aftur beygði hann sig niður og skrifaði á jörðina.
9 Og þeir sem heyrðu það, dæmdir af eigin samvisku, gengu út einn af öðrum, byrjaðir á þeim elstu, allt til hins síðasta, og Jesús varð einn eftir og konan stóð á meðal.
10 Þegar Jesús hóf sig upp og sá engan nema konuna, sagði hann við hana: Kona, hvar eru þessir ákærendur þínir? hefur enginn dæmt þig?
11 Hún sagði: Enginn, herra! Og Jesús sagði við hana: Ekki dæma ég þig heldur. Far þú og syndgið ekki framar.
12 Þá talaði Jesús aftur til þeirra og sagði: Ég er ljós heimsins. Sá sem fylgir mér mun ekki ganga í myrkri, heldur hafa ljós lífsins.
13 Þá sögðu farísearnir við hann: „Þú ber vitni um sjálfan þig. skráning þín er ekki sönn.
14 Jesús svaraði og sagði við þá: „ Þótt ég beri vitni um sjálfan mig, þá er vitnisburður minn sannur, því að ég veit hvaðan ég kom, og hvert ég fer. en þér getið ekki sagt hvaðan ég kem og hvert ég fer.
15 Þér dæmið eftir holdinu. Ég dæmi engan mann.
16 En þó ég dæmi, þá er minn dómur sannur, því að ég er ekki einn, heldur ég og faðirinn, sem sendi mig.
17 Það er líka ritað í lögmáli þínu, að vitnisburður tveggja manna er sannur.
18 Ég er sá sem ber vitni um sjálfan mig, og faðirinn, sem sendi mig, ber vitni um mig.
19 Þá sögðu þeir við hann: Hvar er faðir þinn? Jesús svaraði: Hvorki þekkið þér mig né föður minn. Ef þér hefðuð þekkt mig, hefðuð þér líka þekkt föður minn.
20 Þessi orð talaði Jesús í fjárhirslunni, er hann kenndi í musterinu, og enginn lagði hendur á hann. því að stund hans var enn ekki komin.
21 Þá sagði Jesús aftur við þá: " Ég fer leiðar minnar, og þér munuð leita mín og deyja í syndum yðar. Þangað sem ég fer getið þér ekki komið."
22 Þá sögðu Gyðingar: Mun hann drepa sig? af því að hann segir: Þangað sem ég fer getið þér ekki komið.
23 Og hann sagði við þá: „ Þér eruð að neðan. Ég er að ofan, þér eruð af þessum heimi; Ég er ekki af þessum heimi.
24 Ég sagði því við yður, að þér munuð deyja í syndum yðar, því að ef þér trúið ekki, að ég sé hann, munuð þér deyja í syndum yðar.
25 Þá sögðu þeir við hann: Hver ert þú? Og Jesús sagði við þá: Það sama og ég sagði yður frá upphafi.
26 Ég hef margt að segja og dæma um yður, en sannur er sá sem sendi mig. og ég tala til heimsins það sem ég hef heyrt um hann.
27 Þeir skildu ekki, að hann talaði við þá um föðurinn.
28 Þá sagði Jesús við þá: „ Þegar þér hafið upplyft Mannssoninn, þá munuð þér vita, að ég er hann, og að ég gjöri ekkert af sjálfum mér. en eins og faðir minn hefur kennt mér, tala ég þetta.
29 Og sá sem sendi mig er með mér. Faðirinn hefur ekki látið mig í friði. því að ég geri alltaf það sem honum þóknast.
30 Þegar hann sagði þessi orð, trúðu margir á hann.
31 Þá sagði Jesús við þá Gyðinga, sem trúðu á hann: „ Ef þér haldið áfram í orði mínu, eruð þér sannarlega lærisveinar mínir.
32 Og þér munuð þekkja sannleikann, og sannleikurinn mun gera yður frjálsa.
33 Þeir svöruðu honum: "Vér erum niðjar Abrahams og höfum aldrei verið í þrældómi nokkurs manns. Hvernig segir þú: Þér munuð verða frjálsir?"
34 Jesús svaraði þeim: " Sannlega, sannlega segi ég yður: Hver sem synd drýgir er þjónn syndarinnar."
35 Og þjónninn dvelur ekki í húsinu að eilífu, heldur dvelur sonurinn að eilífu.
36 Ef sonurinn gerir yður frjálsa, munuð þér sannarlega vera frjálsir.

37 Ég veit, að þér eruð niðjar Abrahams. en þér leitist við að drepa mig, því að orð mitt á ekki heima hjá yður.
38 Ég tala það, sem ég hef séð hjá föður mínum, og þér gjörið það, sem þér hafið séð hjá föður yðar.
39 Þeir svöruðu og sögðu við hann: Abraham er faðir vor. Jesús sagði við þá: Ef þér væruð börn Abrahams, munuð þér gjöra verk Abrahams.
40 En nú leitið þér að drepa mig, mann sem hefur sagt yður sannleikann, sem ég hef heyrt af Guði. Þetta gerði Abraham ekki.
41 Þér gjörið verk föður yðar. Þá sögðu þeir við hann: Vér erum ekki fæddir af saurlifnaði. við eigum einn föður, já Guð.
42 Jesús sagði við þá: „ Ef Guð væri yðar faðir, mynduð þér elska mig, því að ég er útgenndur og kom frá Guði. ég kom ekki heldur af sjálfum mér, heldur sendi hann mig.
43 Hvers vegna skilið þér ekki mál mitt? jafnvel vegna þess að þér heyrið ekki orð mitt.
44 Þér eruð af föður yðar, djöflinum, og girndir föður yðar munuð þér gjöra. Hann var morðingi frá upphafi og var ekki í sannleikanum, því að enginn sannleikur er í honum. Þegar hann talar lygar, talar hann af eigin raun, því að hann er lygari og faðir hennar.
45 Og af því að ég segi yður sannleikann, þá trúið þér mér ekki.
46 Hver yðar sannfærir mig um synd? Og ef ég segi satt, hví trúið þér mér ekki?
47 Sá sem er frá Guði, heyrir orð Guðs. Því heyrið þér þau ekki, af því að þér eruð ekki af Guði.
48 Þá svöruðu Gyðingarnir og sögðu við hann: "Segjum vér ekki, að þú sért Samverji og hafir djöful?"
49 Jesús svaraði: " Ég á engan djöful; en ég heiðra föður minn, og þér vanvirðið mig.
50 Og ég leita ekki eigin heiðurs minnar, það er sá sem leitar og dæmir.
51 Sannlega, sannlega segi ég yður: Ef einhver varðveitir orð mitt, mun hann aldrei að eilífu dauða sjá.
52 Þá sögðu Gyðingar við hann: Nú vitum vér, að þú ert með djöful. Abraham er dáinn og spámennirnir. og þú segir: Ef maður varðveitir orð mitt, mun hann aldrei dauðans bragða.
53 Ert þú meiri en Abraham faðir vor, sem er dáinn? og spámennirnir eru dánir. Hvern skapar þú sjálfan þig?
54 Jesús svaraði: „ Ef ég heiðra sjálfan mig, þá er heiður minn ekkert. Það er faðir minn, sem heiðrar mig. um hvern þér segið, að hann sé Guð yðar.
55 En þér hafið ekki þekkt hann. en ég þekki hann, og ef ég segi: Ég þekki hann ekki, þá mun ég vera lygari eins og þú, en ég þekki hann og varðveit orð hans.
56 Abraham faðir þinn gladdist yfir því að sjá dag minn, og hann sá hann og gladdist.
57 Þá sögðu Gyðingar við hann: „Þú ert ekki enn fimmtugur og hefur þú séð Abraham?
58 Jesús sagði við þá: Sannlega, sannlega segi ég yður: Áður en Abraham var til, er ég.
59 Þá tóku þeir upp steina til að kasta á hann, en Jesús faldi sig, gekk út úr musterinu, gekk í gegnum þá, og gekk svo fram hjá.

9. KAFLI

1 Og þegar Jesús gekk fram hjá, sá hann mann, sem var blindur frá fæðingu hans.
2 Og lærisveinar hans spurðu hann og sögðu: Meistari, hver syndgaði, þessi maður eða foreldrar hans, að hann fæddist blindur?
3 Jesús svaraði: " Hvorki hefur þessi maður syndgað né foreldrar hans, heldur að verk Guðs skuli opinberast í honum."
4 Ég skal vinna verk hans, sem sendi mig, meðan dagur er: nóttin kemur, þegar enginn getur unnið.
5 Svo lengi sem ég er í heiminum, er ég ljós heimsins.
6 Þegar hann hafði þetta talað, hrækti hann á jörðina og bjó til leir úr hráka, og hann smurði augu blinda mannsins með leirnum.
7 Og hann sagði við hann: „ Far þú og þvoðu þér í Sílóamslauginni (sem þýðir útsendur). Hann fór því og þvoði sér og kom sjáandi.
8 Nágrannarnir og þeir, sem áður höfðu séð hann, að hann væri blindur, sögðu: "Er þetta ekki sá, sem sat og bað?"
9 Sumir sögðu: „Þetta er hann, aðrir sögðu: Hann er honum líkur, en hann sagði: Ég er hann.
10 Fyrir því sögðu þeir við hann: "Hvernig opnuðust augu þín?"
11 Hann svaraði og sagði: „Maður sem kallaður er Jesús gjörði leir og smurði augu mín og sagði við mig: Farðu í Sílóamslaugina og þvoðu þig.
12 Þá sögðu þeir við hann: "Hvar er hann?" Hann sagði: Ég veit það ekki.
13 Þeir færðu faríseana þann sem áður var blindur.
14 Og það var hvíldardagur, þegar Jesús bjó til leirinn og opnaði augu sín.
15 Þá spurðu farísearnir hann aftur, hvernig hann hefði fengið sjón sína. Hann sagði við þá: „Hann lagði leir á augu mín, og ég laugaði mig og sé.
16 Fyrir því sögðu nokkrir farísear: "Þessi maður er ekki frá Guði, því að hann heldur ekki hvíldardaginn." Aðrir sögðu: Hvernig getur syndugur maður gert slík kraftaverk? Og það var skipting meðal þeirra.
17 Aftur segja þeir við blindan mann: Hvað segir þú um hann, að hann hafi opnað augu þín? Hann sagði: Hann er spámaður.
18 En Gyðingar trúðu því ekki um hann, að hann hefði verið blindur og fengið sjón sína, fyrr en þeir kölluðu á foreldra hans, sem hafði fengið sjónina.
19 Og þeir spurðu þá og sögðu: Er þetta sonur yðar, sem þér segið að hafi fæddur blindur? hvernig sér hann þá núna?
20 Foreldrar hans svöruðu þeim og sögðu: Vér vitum, að þetta er sonur okkar, og að hann fæddist blindur.
21 En hvernig hann sér nú, vitum vér ekki. eða hver hefur opnað augu sín, við vitum ekki. Hann er fullorðinn. spyr hann: hann skal tala fyrir sig.
22 Þessi orð sögðu foreldrar hans, af því að þeir óttuðust Gyðinga, því að Gyðingar höfðu þegar samþykkt, að ef einhver játaði, að hann væri Kristur, skyldi vísað honum út úr samkunduhúsinu.
23 Fyrir því sögðu foreldrar hans: „Hann er fullorðinn. spurðu hann.
24 Þá kölluðu þeir aftur á manninn, sem var blindur, og sögðu við hann: "Lof Guði, vér vitum, að þessi maður er syndari."

25 Hann svaraði og sagði: Hvort hann er syndari eða ekki,
það veit ég ekki. Eitt veit ég, að þar sem ég var blindur, sé
ég nú.
26 Þá sögðu þeir aftur við hann: "Hvað gerði hann þér?"
hvernig opnaði hann augu þín?
27 Hann svaraði þeim: „Ég hef þegar sagt yður það, og þér
heyrðuð það ekki. Hvers vegna viljið þér heyra það aftur?
Ætlið þér líka að vera lærisveinar hans?
28 Þá smánuðu þeir hann og sögðu: "Þú ert lærisveinn
hans." en vér erum lærisveinar Móse.
29 Vér vitum, að Guð talaði við Móse. Vér vitum ekki
hvaðan hann er.
30 Maðurinn svaraði og sagði við þá: „Hví er í þessu
undursamlegt, sem þér vitið ekki hvaðan hann er, og þó
hefur hann opnað augu mín.
31 Nú vitum vér, að Guð heyrir ekki syndurum, en ef
einhver er guðsdýrkandi og gjörir vilja hans, þá heyrir hann.
32 Frá upphafi heimsins hefur ekki heyrst að nokkur hafi
opnað augu hins blinda fædda.
33 Ef þessi maður væri ekki af Guði gæti hann ekkert gert.
34 Þeir svöruðu og sögðu við hann: "Þú ert með öllu
fæddur í syndum og kennir þú oss?" Og þeir ráku hann út.
35 Jesús heyrði að þeir hefðu rekið hann út. Og er hann
hafði fundið hann, sagði hann við hann: Trúir þú á son
Guðs?
36 Hann svaraði og sagði: Hver er hann, Drottinn, að ég
trúi á hann?
37 Jesús sagði við hann: „ Þú hefur bæði séð hann og það
er sá sem talar við þig.
38 Og hann sagði: Herra, ég trúi. Og hann dýrkaði hann.
39 Og Jesús sagði: Til dóms er ég kominn í þennan heim,
til þess að þeir, sem ekki sjá, sjái. og til þess að þeir sem
sjá yrðu blindir.
40 Og nokkrir af faríseunum, sem með honum voru,
heyrðu þessi orð og sögðu við hann: Erum vér líka blindir?
41 Jesús sagði við þá: " Ef þér væruð blindir, hefðuð þér
enga synd. En nú segið þér: Vér sjáum." þess vegna stendur
synd þín eftir.

10. KAFLI

1 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem gengur ekki inn
um dyrnar í fjárhúsið, heldur klifrar upp á annan hátt, hann
er þjófur og ræningi.
2 En sá sem gengur inn um dyrnar er hirðir sauðanna.
3 Fyrir honum opnar dyravörðurinn. og sauðirnir heyra
raust hans, og hann kallar sína eigin sauði með nafni og
leiðir þá út.
4 Og þegar hann setur út sína eigin sauði, gengur hann á
undan þeim, og sauðirnir fylgja honum, því að þeir þekkja
rödd hans.
5 Og ókunnugum munu þeir ekki fylgja, heldur flýja frá
honum, því að þeir þekkja ekki raust útlendinga.
6 Þessa dæmisögu talaði Jesús við þá, en þeir skildu ekki,
hvað það var, sem hann talaði við þá.
7 Þá sagði Jesús aftur við þá: Sannlega, sannlega segi ég
yður: Ég er dyr sauðanna.
8 Allt sem á undan mér hefur komið eru þjófar og
ræningjar, en sauðirnir heyrðu ekki.
9 Ég er dyrnar: fyrir mig, ef einhver gengur inn, mun hann
hólpinn verða, og hann mun ganga inn og út og finna
beitiland.
10 Þjófurinn kemur ekki, heldur til þess að stela, drepa og
tortíma.
11 Ég er góði hirðirinn: góði hirðirinn gefur líf sitt fyrir
sauðina.
12 En sá sem er leiguliði og ekki hirðir, sem á ekki sauðina,
sér úlfinn koma, yfirgefur sauðina og flýr, og úlfurinn
grípur þá og tvístrar sauðum.
13 Leigumaðurinn flýr, af því að hann er launþegi og
hugsar ekki um sauðina.
14 Ég er góði hirðirinn og þekki mína sauði og er þekktur
af mínum.
15 Eins og faðirinn þekkir mig, svo þekki ég föðurinn, og
ég legg líf mitt í sölurnar fyrir sauðina.
16 Og ég á aðra sauði, sem ekki eru af þessum hjörð. og
það skal vera ein hjörð og einn hirðir.
17 Fyrir því elskar faðir minn mig, af því að ég legg líf mitt
í sölurnar til þess að taka það aftur.
18 Enginn tekur það frá mér, heldur legg ég það af mér. Ég
hef vald til að leggja það niður og ég hef vald til að taka
það aftur. Þetta boðorð hef ég fengið frá föður mínum.
19 Aftur kom því aftur ágreiningur meðal Gyðinga vegna
þessara orða.
20 Og margir þeirra sögðu: „Hann hefur djöful og er
brjálaður. hví heyrið þér hann?
21 Aðrir sögðu: „Þetta eru ekki orð þess sem hefur
djöfulinn. Getur djöfull opnað augu blindra?
22 Og það var í Jerúsalem vígsluhátíð, og það var vetur.
23 Og Jesús gekk í musterinu í forsal Salómons.
24 Þá gengu Gyðingar í kringum hann og sögðu við hann:
"Hversu lengi lætur þú oss efast?" Ef þú ert Kristur, segðu
okkur það berum orðum.
25 Jesús svaraði þeim: „ Ég sagði yður það, og þér trúðuð
ekki: verkin, sem ég gjöri í nafni föður míns, þau bera vitni
um mig.
26 En þér trúið ekki, af því að þér eruð ekki af mínum
sauðum, eins og ég sagði við yður.
27 Mínir sauðir heyra raust mína, og ég þekki þá, og þeir
fylgja mér.
28 Og ég gef þeim eilíft líf. Og þeir munu aldrei að eilífu
farast, og enginn skal rífa þá úr hendi minni.
29 Faðir minn, sem gaf mér þá, er öllum meiri. og enginn
getur kippt þeim úr hendi föður míns.
30 Ég og faðir minn erum eitt.
31 Þá tóku Gyðingar aftur upp steina til að grýta hann.
32 Jesús svaraði þeim: " Mörg góð verk hef ég sýnt yður
frá föður mínum. fyrir hvers þessara verka grýtir þér mig?
33 Gyðingar svöruðu honum og sögðu: „Fyrir gott verk
grýtum vér þig ekki. en fyrir guðlast; og af því að þú, sem
ert maður, gerir þig að Guði.
34 Jesús svaraði þeim: „ Er ekki ritað í lögmáli yðar: Ég
sagði: Þér eruð guðir?
35 Ef hann kallaði þá guði, sem Guðs orð kom til, og
ritningin verður ekki brotin.
36 Segið um þann, sem faðirinn hefur helgað og sent í
heiminn: Þú lastmælir. af því að ég sagði: Ég er sonur Guðs?
37 Ef ég geri ekki verk föður míns, þá trúðu mér ekki.
38 En ef ég geri það, þótt þér trúið mér ekki, þá trúið
verkunum, svo að þér vitið og trúið, að faðirinn er í mér og
ég í honum.
39 Þess vegna leituðu þeir aftur að taka hann, en hann
slapp úr hendi þeirra,

40 Og hann fór aftur handan Jórdanar til þess staðar, sem Jóhannes skírði í fyrstu. og þar dvaldist hann.
41 Og margir tóku til hans og sögðu: "Jóhannes gerði ekkert kraftaverk, en allt það, sem Jóhannes talaði um þennan mann, var satt.
42 Og þar trúðu margir á hann.

11. KAFLI

1 En maður nokkur var veikur, Lasarus að nafni, frá Betaníu, borg Maríu og Mörtu systur hennar.
2 (Það var María sem smurði Drottin smyrsl og þurrkaði fætur hans með hári sínu, en Lasarus bróðir hennar var sjúkur.)
3 Þess vegna sendu systur hans til hans og sögðu: Herra, sjá, sá, sem þú elskar, er veikur.
4 Þegar Jesús heyrði það, sagði hann: Þessi sjúkdómur er ekki til dauða, heldur Guði til dýrðar, til þess að Guðs sonur megi vegsamast með því.
5 En Jesús elskaði Mörtu og systur hennar og Lasarus.
6 Þegar hann hafði því heyrt, að hann væri veikur, dvaldi hann enn tvo daga á sama stað, þar sem hann var.
7 Síðan segir hann við lærisveina sína: " Förum aftur til Júdeu."
8 Lærisveinar hans segja við hann: Meistari, Gyðingar reyndu seint að grýta þig. og ferðu þangað aftur?
9 Jesús svaraði: Eru ekki tólf stundir á sólarhringnum? Ef einhver gengur um daginn, hrasar hann ekki, því að hann sér ljós þessa heims.
10 En ef maður gengur um nóttina, hrasar hann, af því að ekkert ljós er í honum.
11 Þetta sagði hann, og eftir það sagði hann við þá: Lasarus, vinur vor, sefur. en ég fer, að ég megi vekja hann af svefni.
12 Þá sögðu lærisveinar hans: Herra, ef hann sefur, mun hann gjöra vel.
13 En Jesús talaði um dauða hans, en þeir héldu að hann hefði talað um að hvílast í svefni.
14 Þá sagði Jesús við þá berum orðum: Lasarus er dáinn.
15 Og ég fagna yðar vegna, að ég var ekki þar, til þess að þér trúið. samt skulum vér fara til hans.
16 Þá sagði Tómas, sem kallaður er Dídýmus, við lærisveina sína: „Förum líka, svo að vér megum deyja með honum.
17 Þegar Jesús kom, fann hann, að hann hafði þegar legið í gröfinni fjóra daga.
18 En Betanía var nálægt Jerúsalem, um fimmtán hæðir frá.
19 Og margir Gyðingar komu til Mörtu og Maríu til að hugga þær vegna bróður síns.
20 Þá fór Marta, jafnskjótt og hún heyrði, að Jesús væri að koma, og hitti hann, en María sat kyrr í húsinu.
21 Þá sagði Marta við Jesú: Herra, ef þú hefðir verið hér, hefði bróðir minn ekki dáið.
22 En ég veit, að jafnvel nú, hvað sem þú vilt biðja Guð um, mun Guð gefa þér það.
23 Jesús sagði við hana: Bróðir þinn mun rísa upp.
24 Marta sagði við hann: Ég veit að hann mun rísa upp í upprisunni á efsta degi.
25 Jesús sagði við hana: Ég er upprisan og lífið. Sá sem trúir á mig mun lifa þótt hann deyi.
26 Og hver sem lifir og trúir á mig mun aldrei að eilífu deyja. Trúir þú þessu?
27 Hún sagði við hann: Já, Drottinn, ég trúi að þú sért Kristur, sonur Guðs, sem koma ætti í heiminn.
28 Og er hún hafði þetta sagt, fór hún leiðar sinnar og kallaði Maríu systur sína á laun og sagði: Meistarinn er kominn og kallar á þig.
29 Jafnskjótt og hún heyrði það, stóð hún upp í skyndi og kom til hans.
30 En Jesús var ekki enn kominn í borgina, heldur var hann á þeim stað, þar sem Marta hitti hann.
31 En Gyðingarnir, sem voru með henni í húsinu, og hugguðu hana, er þeir sáu Maríu, að hún stóð upp í skyndi og gekk út, fylgdu henni og sögðu: "Hún fer til grafarinnar til að gráta þar."
32 Þegar María kom þangað sem Jesús var og sá hann, féll hún til fóta honum og sagði við hann: Herra, ef þú hefðir verið hér, þá hefði bróðir minn ekki dáið.
33 Þegar Jesús sá hana gráta og Gyðinga gráta, sem með henni komu, andvarpaði hann í andanum og varð skelfingu lostinn.
34 og sagði: Hvar hafið þér lagt hann? Þeir sögðu við hann: Herra, kom þú og sjáðu.
35 Jesús grét.
36 Þá sögðu Gyðingar: Sjá, hversu hann elskaði hann!
37 Og nokkrir þeirra sögðu: „Gæti ekki þessi maður, sem opnaði augu blindra, hafa valdið því, að jafnvel þessi maður hefði ekki dáið?
38 Jesús stynur því aftur í sjálfum sér og kemur til grafar. Það var hellir og steinn lá á honum.
39 Jesús sagði: Takið steininn frá. Marta, systir hins látna, sagði við hann: "Drottinn, á þessum tíma er hann óþefur, því að hann hefur verið dáinn í fjóra daga."
40 Jesús sagði við hana: " Sagði ég ekki við þig, að ef þú trúir, þá ættir þú að sjá dýrð Guðs?"
41 Síðan tóku þeir steininn frá þeim stað, þar sem hinn látni var lagður. Og Jesús hóf upp augu sín og sagði: Faðir, ég þakka þér fyrir að þú hefur heyrt mig.
42 Og ég vissi, að þú heyrir mig alltaf, en vegna fólksins, sem hjá stendur, sagði ég það, til þess að þeir trúi, að þú hafir sent mig.
43 Og er hann hafði þetta talað, kallaði hann hárri röddu: Lasarus, kom fram!
44 Og hinn látni kom út, bundinn á höndum og fótum grafklæðum, og andlit hans var bundið með servíettu. Jesús sagði við þá: Losið hann og sleppið honum.
45 En margir Gyðingar, sem komu til Maríu og höfðu séð það, sem Jesús gjörði, trúðu á hann.
46 En sumir þeirra fóru til faríseanna og sögðu þeim hvað Jesús hafði gjört.
47 Þá söfnuðu æðstu prestunum og faríseunum saman ráði og sögðu: "Hvað gerum vér?" því að þessi maður gjörir mörg kraftaverk.
48 Ef vér látum hann í friði, munu allir trúa á hann, og Rómverjar munu koma og taka burt bæði stað okkar og þjóð.
49 Og einn þeirra, Kaífas að nafni, sem var æðsti prestur það sama ár, sagði við þá: Þér vitið alls ekkert.
50 Lítið ekki á, að það sé okkur til bóta, að einn maður deyi fyrir fólkið, og að öll þjóðin farist ekki.
51 Og þetta talaði hann ekki um sjálfan sig, en þar sem hann var æðsti prestur það ár, spáði hann að Jesús myndi deyja fyrir þá þjóð.

52 Og ekki aðeins fyrir þá þjóð, heldur til þess að hann skyldi safna saman í eitt börn Guðs, sem tvístrað var um víða veröld.
53 Síðan frá þeim degi réðust þeir saman um að lífláta hann.
54 Jesús gekk því ekki framar opinberlega meðal Gyðinga. en fór þaðan til lands nálægt eyðimörkinni, til borgar sem heitir Efraím, og hélt þar áfram með lærisveinum hans.
55 Þá voru páskar Gyðinga í nánd, og margir fóru úr landinu upp til Jerúsalem fyrir páskana til að hreinsa sig.
56 Þá leituðu þeir Jesú og töluðu sín á milli, þar sem þeir stóðu í helgidóminum: "Hvað heldur yður, að hann muni ekki koma til hátíðarinnar?"
57 En bæði æðstu prestarnir og farísearnir höfðu gefið fyrirmæli um að ef einhver vissi hvar hann væri, skyldi hann láta það vita, svo að þeir gætu tekið hann.

12. KAFLI

1 Þá kom Jesús sex dögum fyrir páska til Betaníu, þar sem Lasarus var dáinn, sem hann reisti upp frá dauðum.
2 Þar gerðu þeir honum kvöldmáltíð. og Marta þjónaði, en Lasarus var einn af þeim sem sátu til borðs með honum.
3 Þá tók María eitt pund af ardusmyrsli, mjög dýru, og smurði fætur Jesú og þerraði fætur hans með hári sínu, og húsið fylltist af smyrsllyktinni.
4 Þá sagði einn af lærisveinum hans, Júdas Ískaríot, sonur Símonar, sem átti að svíkja hann:
5 Hvers vegna var þessi smyrsl ekki seld fyrir þrjú hundruð aura og gefin fátækum?
6 Þetta sagði hann, ekki að honum þætti vænt um hina fátæku. en af því að hann var þjófur og hafði töskuna og bar það sem í var lagt.
7 Þá sagði Jesús: „ Lát hana í friði! gegn deginum þegar ég er greftraður hefur hún varðveitt þetta.
8 Því að hina fátæku hafið þér ætíð hjá yður. en mig hafið þið ekki alltaf.
9 Margir Gyðingar vissu því, að hann var þar, og þeir komu ekki aðeins vegna Jesú, heldur til þess að þeir gætu einnig séð Lasarus, sem hann hafði uppvakið frá dauðum.
10 En æðstu prestarnir ráðfærðu sig við að drepa Lasarus.
11 Vegna þess að vegna hans fóru margir Gyðingar burt og trúðu á Jesú.
12 Daginn eftir, er fjöldi fólks, sem kom til hátíðarinnar, frétti, að Jesús væri að koma til Jerúsalem,
13 Tók greinar af pálmatrjám og gekk út á móti honum og hrópaði: Hósanna! Blessaður sé konungur Ísraels, sem kemur í nafni Drottins.
14 Og þegar Jesús fann ungan asna, settist hann á hana. eins og skrifað er,
15 Óttast ekki, dóttir Síonar, sjá, konungur þinn kemur, sitjandi á asnafola.
16 Þetta skildu ekki lærisveinar hans í fyrstu, en þegar Jesús var vegsamaður, minntust þeir þess, að þetta var skrifað um hann og að þeir höfðu gjört honum þetta.
17 Fólkið, sem var með honum, þegar hann kallaði Lasarus upp úr gröf sinni og reisti hann upp frá dauðum, bar vitni.
18 Þess vegna hitti fólkið hann líka, af því að þeir fréttu að hann hefði gert þetta kraftaverk.
19 Þá sögðu farísearnir sín á milli: Sjáið þér, hvernig þér megið ekki neitt? sjá, heimurinn er horfinn á eftir honum.
20 Og meðal þeirra voru nokkrir Grikkir, sem komu til að tilbiðja á hátíðinni.
21 Sá hinn sami kom því til Filippusar, sem var frá Betsaídu í Galíleu, og óskaði eftir honum og sagði: Herra, vér viljum sjá Jesú.
22 Filippus kemur og segir Andrés frá því, og aftur segja Andrés og Filippus Jesú.
23 Jesús svaraði þeim og sagði: Stundin er komin, að Mannssonurinn verði vegsamaður.
24 Sannlega, sannlega segi ég yður: Ef hveitikorn falli ekki í jörðina og deyi, þá stendur það eitt, en ef það deyr, ber það mikinn ávöxt.
25 Sá sem elskar líf sitt mun glata því. og sá sem hatar líf sitt í þessum heimi mun varðveita það til eilífs lífs.
26 Ef einhver þjónar mér, þá fylgi mér. og þar sem ég er, þar mun og þjónn minn vera. Ef einhver þjónar mér, mun faðir minn heiðra.
27 Nú er sál mín skelfd; og hvað á ég að segja? Faðir, frelsa mig frá þessari stundu, en þess vegna kom ég á þessa stundu.
28 Faðir, vegsamaðu nafn þitt. Þá kom rödd af himni sem sagði: Ég hef bæði vegsamað það og mun vegsama það aftur.
29 Fólkið, sem stóð hjá og heyrði það, sagði, að það hefði þrumað.
30 Jesús svaraði og sagði: Þessi rödd kom ekki mín vegna, heldur yðar vegna.
31 Nú er dómur þessa heims: nú skal höfðingi þessa heims rekinn burt.
32 Og ég, ef ég verð lyft upp frá jörðu, mun draga alla til mín.
33 Þetta sagði hann til marks um hvaða dauða hann ætti að deyja.
34 Fólkið svaraði honum: "Vér höfum heyrt af lögmálinu, að Kristur varir að eilífu, og hvernig segir þú: Mannssonurinn á að upphefjast?" hver er þessi Mannssonur?
35 Þá sagði Jesús við þá: " Enn skamma stund er ljósið hjá yður." Gangið meðan þér hafið ljósið, svo að ekki komi myrkur yfir yður, því að sá sem gengur í myrkri veit ekki hvert hann fer.
36 Meðan þér hafið ljós, trúið á ljósið, svo að þér megið vera börn ljóssins. Þetta talaði Jesús og fór og faldi sig fyrir þeim.
37 En þótt hann hefði gert svo mörg kraftaverk á undan þeim, trúðu þeir ekki á hann.
38 Til þess að orð Jesaja spámanns rætist, sem hann talaði: Herra, hver hefur trúað frétt okkar? og hverjum hefur armur Drottins verið opinberaður?
39 Þess vegna gátu þeir ekki trúað því að Esaja sagði aftur:
40 Hann hefir blindað augu þeirra og hert hjarta þeirra. að þeir skyldu ekki sjá með augum sínum og ekki skilja með hjarta sínu og snúast til baka og ég lækna þá.
41 Þetta sagði Jesaja, þegar hann sá dýrð hans og talaði um hann.
42 En meðal æðstu höfðingjanna trúðu líka margir á hann. en sakir faríseanna játuðu þeir hann ekki, til þess að þeim yrði ekki vísað út úr samkundunni.
43 Því að þeir elskuðu lof manna meira en lof Guðs.
44 Jesús hrópaði og sagði: Sá sem trúir á mig, trúir ekki á mig, heldur þann sem sendi mig.
45 Og sá sem sér mig, sér þann sem sendi mig.

46 Ég er kominn ljós í heiminn, til þess að hver sem trúir á mig verði ekki í myrkri.
47 Og ef einhver heyrir orð mín og trúir ekki, þá dæmi ég hann ekki, því að ég er ekki kominn til að dæma heiminn, heldur til að frelsa heiminn.
48 Sá sem hafnar mér og tekur ekki við orðum mínum, á þann sem dæmir hann. Orðið sem ég hef talað, það mun dæma hann á efsta degi.
49 Því að ég hef ekki talað um sjálfan mig. en faðirinn, sem sendi mig, hann gaf mér boðorð, hvað ég ætti að segja og hvað ég ætti að tala.
50 Og ég veit að boðorð hans er eilíft líf. Allt sem ég tala því, eins og faðirinn sagði við mig, það tala ég.

13. KAFLI

1 En fyrir páskahátíðina, þegar Jesús vissi að stund hans var komin, að hann skyldi fara úr þessum heimi til föðurins, eftir að hafa elskað sína eigin, sem í heiminum voru, elskaði hann þá allt til enda.
2 Og kvöldmáltíðinni var lokið, og djöfullinn hafði lagt Júdasar Ískaríot, sonar Símonar, í hjarta til að svíkja hann.
3 Jesús vissi að faðirinn hafði gefið allt í hendur hans og að hann var frá Guði kominn og fór til Guðs.
4 Hann stóð upp af kvöldmáltíðinni og lagði frá sér klæði sín. og tók handklæði og gyrti sig.
5 Eftir það hellti hann vatni í skál og tók að þvo fætur lærisveinanna og þerra þá með handklæðinu, sem hann var gyrtur í.
6 Þá kemur hann til Símonar Péturs, og Pétur sagði við hann: Herra, þvær þú fætur mína?
7 Jesús svaraði og sagði við hann: „ Hvað ég geri, veist þú ekki núna. en þú munt vita hér eftir.
8 Pétur sagði við hann: Þú skalt aldrei þvo fætur mína. Jesús svaraði honum: Ef ég þvæ þig ekki, þá átt þú engan hlut með mér.
9 Símon Pétur sagði við hann: Herra, ekki aðeins fætur mína, heldur og hendur mínar og höfuð.
10 Jesús sagði við hann: „ Sá sem er þveginn þarf ekki nema að þvo fætur sína, heldur er hann hreinn í einu og öllu, og þér eruð hreinir, en ekki allir.
11 Því að hann vissi hver ætti að svíkja hann. Fyrir því sagði hann: Þér eruð ekki allir hreinir.
12 Eftir að hann hafði þvegið fætur þeirra og tekið klæði sín og settist aftur niður, sagði hann við þá: Vitið þér, hvað ég hefi gjört yður?
13 Þér kallið mig meistara og Drottin, og þér segið vel. því ég er það.
14 Ef ég, Drottinn þinn og meistari, hef þvegið fætur þína. yður ber líka að þvo hver annars fætur.
15 Því að ég hef gefið yður fordæmi, svo að þér skuluð gjöra eins og ég hef gert við yður.
16 Sannlega, sannlega segi ég yður: Þjónninn er ekki meiri en herra hans. hvorki sá sem sendur er meiri en sá sem sendi hann.
17 Ef þér vitið þetta, þá eruð þér sælir ef þér gjörið það.
18 Ég tala ekki um yður alla, ég veit hvern ég hef útvalið, en til þess að ritningin rætist: Sá sem etur brauð með mér, hefir lyft hæl sínum gegn mér.
19 Nú segi ég yður áður en það kemur, til þess að þér trúið, þegar það gerist, að ég sé hann.
20 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem tekur við hverjum sem ég sendi, tekur við mér. og sá sem tekur á móti mér tekur við þeim sem sendi mig.
21 Þegar Jesús hafði þetta sagt, varð hann skelfdur í anda, bar vitni og sagði: Sannlega, sannlega segi ég yður, að einn yðar mun svíkja mig.
22 Þá litu lærisveinarnir hver á annan og efuðust um hvern hann talaði.
23 En einn af lærisveinum hans, sem Jesús elskaði, studdist við barm Jesú.
24 Símon Pétur benti honum því að spyrja, hver það ætti að vera, sem hann talaði um.
25 Hann, sem lá á brjósti Jesú, sagði við hann: Herra, hver er það?
26 Jesús svaraði: " Það er hann, sem ég mun gefa sopa, þegar ég hef dýft honum." Og er hann hafði dýft sopanum, gaf hann Júdasi Ískaríot, syni Símonar.
27 Og eftir sopann gekk Satan inn í hann. Þá sagði Jesús við hann: Gjör skjótt það sem þú gjörir.
28 En enginn við borðið vissi af hverju hann talaði þetta við hann.
29 Því að sumir þeirra töldu, af því að Júdas átti pokann, að Jesús hefði sagt við hann: „Kauptu það, sem vér þurfum á hátíðinni að halda. eða, að hann skyldi gefa eitthvað fátækum.
30 Þegar hann hafði tekið við sófanum gekk hann þegar út, og það var nótt.
31 Þegar hann var farinn út, sagði Jesús: Nú er Mannssonurinn vegsamaður, og Guð er vegsamaður í honum.
32 Ef Guð er vegsamlegur í honum, mun Guð og vegsama hann í sjálfum sér og mun þegar í stað vegsama hann.
33 Börnin mín, enn litla stund er ég hjá yður. Þér munuð leita mín, og eins og ég sagði við Gyðinga: Þangað sem ég fer, getið þér ekki komið. svo nú segi ég þér.
34 Nýtt boðorð gef ég yður, að þér elskið hver annan. eins og ég hef elskað yður, að þér elskið og hver annan.
35 Á þessu munu allir vita, að þér eruð mínir lærisveinar, ef þér berið kærleika hver til annars.
36 Símon Pétur sagði við hann: Herra, hvert fer þú? Jesús svaraði honum: Hvert sem ég fer, getur þú ekki fylgt mér núna. en þú skalt fylgja mér síðan.
37 Pétur sagði við hann: Herra, hvers vegna get ég ekki fylgt þér núna? Ég mun leggja líf mitt í sölurnar fyrir þínar sakir.
38 Jesús svaraði honum: " Viltu láta líf þitt í sölurnar mínar vegna? Sannlega, sannlega segi ég þér: Haninn mun ekki gala, fyrr en þú hefur þrisvar afneitað mér.

14. KAFLI

1 Hjarta yðar skelfist ekki. Þér trúið á Guð, trúið og á mig.
2 Í húsi föður míns eru margar híbýli. Ef svo væri ekki, hefði ég sagt yður það. Ég fer að búa þér stað.
3 Og ef ég fer og búi yður stað, mun ég koma aftur og taka á móti yður til mín. til þess að þar sem ég er, þar séuð þér líka.
4 Og hvert ég fer, vitið þér, og veginn, sem þér vitið.
5 Tómas sagði við hann: Herra, vér vitum ekki hvert þú ferð. og hvernig getum við vitað leiðina?
6 Jesús sagði við hann: Ég er vegurinn, sannleikurinn og lífið. Enginn kemur til föðurins nema fyrir mig.

7 Ef þér hefðuð þekkt mig, hefðuð þér líka þekkt föður minn, og héðan í frá þekkið þér hann og hafið séð hann.
8 Filippus sagði við hann: Herra, sýndu oss föðurinn, og það nægir okkur.
9 Jesús sagði við hann: „ Hefur ég verið svo lengi hjá þér, og hefur þú ekki þekkt mig, Filippus? sá sem hefur séð mig hefur séð föðurinn. Og hvernig segir þú þá: Sýn oss föðurinn?
10 Trúir þú ekki, að ég sé í föðurnum og faðirinn í mér? orðin, sem ég tala til yðar, tala ég ekki af sjálfum mér, en faðirinn, sem í mér býr, hann gerir verkin.
11 Trúðu mér, að ég er í föðurnum og faðirinn í mér, annars trúðu mér vegna verkanna.
12 Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem trúir á mig, verkin, sem ég geri, mun hann einnig gera. og meiri verk en þessi skal hann gjöra. því að ég fer til föður míns.
13 Og hvað sem þér biðjið um í mínu nafni, það mun ég gjöra, svo að faðirinn verði vegsamaður í syninum.
14 Ef þér biðjið um eitthvað í mínu nafni, mun ég gera það.
15 Ef þér elskið mig, haldið boðorð mín.
16 Og ég mun biðja föðurinn, og hann mun gefa yður annan huggara, til þess að hann verði hjá yður að eilífu.
17 Jafnvel andi sannleikans; sem heimurinn getur ekki tekið á móti, af því að hann sér hann ekki og þekkir hann ekki, en þér þekkið hann. því að hann býr hjá þér og mun vera í þér.
18 Ég mun ekki skilja þig eftir huggulega, ég kem til þín.
19 Enn stutta stund, og heimurinn sér mig ekki framar. en þér sjáið mig. Af því að ég lifi, munuð þér líka lifa.
20 Á þeim degi skuluð þér viðurkenna, að ég er í föður mínum og þér í mér og ég í yður.
21 Sá sem hefur boðorð mín og heldur þau, hann er það sem elskar mig, og sá sem elskar mig mun elskaður verða af föður mínum, og ég mun elska hann og opinbera mig honum.
22 Júdas sagði við hann, ekki Ískaríot: Herra, hvernig stendur á því að þú munt opinberast okkur en ekki heiminum?
23 Jesús svaraði og sagði við hann: „ Ef einhver elskar mig, mun hann varðveita orð mín, og faðir minn mun elska hann, og vér munum koma til hans og búa hjá honum.
24 Sá sem elskar mig ekki, varðveitir ekki orð mín, og orðið, sem þér heyrið, er ekki mitt, heldur föðurins, sem sendi mig.
25 Þetta hef ég talað við yður, þar sem ég er enn hjá yður.
26 En huggarinn, sem er heilagur andi, sem faðirinn mun senda í mínu nafni, hann mun kenna yður allt og minna yður á allt, hvað sem ég hef sagt yður.
27 Frið læt ég yður eftir, minn frið gef ég yður. Ekki gef ég yður eins og heimurinn gefur. Hjarta yðar skelfist ekki né hræðist.
28 Þér hafið heyrt, hvernig ég sagði við yður: Ég fer burt og kem aftur til yðar. Ef þér elskuð mig, munuð þér gleðjast, því að ég sagði: Ég fer til föðurins, því að faðir minn er meiri en ég.
29 Og nú hef ég sagt yður það áður en það gerist, til þess að þér getið trúað, þegar það gerist.
30 Hér eftir mun ég ekki tala mikið við yður, því að höfðingi þessa heims kemur og á ekkert í mér.
31 En til þess að heimurinn viti, að ég elska föðurinn. og eins og faðirinn hefur boðið mér, svo geri ég. Stattu upp, við skulum fara héðan.

15. KAFLI

1 Ég er hinn sanni vínviður, og faðir minn er bóndinn.
2 Sérhverja grein á mér, sem ber ekki ávöxt, tekur hann af, og hverja grein, sem ber ávöxt, hreinsar hann, svo að hún beri meiri ávöxt.
3 Nú eruð þér hreinir fyrir orðið, sem ég hef talað til yðar.
4 Vertu í mér og ég í þér. Eins og greinin getur ekki borið ávöxt af sjálfri sér, nema hún sé í vínviðnum. eigi framar getið þér, nema þér verðið í mér.
5 Ég er vínviðurinn, þér eruð greinarnar. Sá sem er í mér og ég í honum, hann ber mikinn ávöxt, því að án mín getið þér ekkert gjört.
6 Ef maður er ekki í mér, er honum varpað út eins og grein og visnað. og menn safna þeim saman og kasta þeim á eldinn, og þeir eru brenndir.
7 Ef þér eruð í mér og orð mín í yður, skuluð þér spyrja hvað þér viljið, og yður mun verða gert.
8 Þar með er faðir minn vegsamaður, að þér berið mikinn ávöxt. svo skuluð þér vera mínir lærisveinar.
9 Eins og faðirinn hefur elskað mig, eins hef ég elskað yður. Verið áfram í kærleika mínum.
10 Ef þér haldið boðorð mín, munuð þér vera í kærleika mínum. eins og ég hef haldið boðorð föður míns og er stöðugur í kærleika hans.
11 Þetta hef ég talað við yður, til þess að fögnuður minn verði í yður og fögnuður yðar verði fullkominn.
12 Þetta er mitt boðorð, að þér elskið hver annan, eins og ég hef elskað yður.
13 Enginn hefur meiri kærleika en þann, að maður leggur líf sitt í sölurnar fyrir vini sína.
14 Þér eruð vinir mínir, ef þér gjörið hvað sem ég býð yður.
15 Héðan í frá kalla ég yður ekki þjóna. Því að þjónninn veit ekki, hvað herra hans gjörir, en ég hef kallað yður vini. Því að allt það, sem ég hef heyrt af föður mínum, hef ég kunngjört yður.
16 Þér hafið ekki útvalið mig, heldur hef ég útvalið yður og vígt yður, til þess að þér skuluð fara og bera ávöxt, og ávöxtur yðar haldist: til þess að allt sem þér biðjið föðurins í mínu nafni, geti hann gefið yður það. .
17 Þetta býð ég yður, að þér elskið hver annan.
18 Ef heimurinn hatar yður, þá vitið þér, að hann hataði mig áður en hann hataði yður.
19 Ef þér væruð af heiminum, myndi heimurinn elska sitt eigið, en af því að þér eruð ekki af heiminum, heldur hef ég útvalið yður úr heiminum, þess vegna hatar heimurinn yður.
20 Mundu orðsins, sem ég sagði við yður: Þjónninn er ekki meiri en herra hans. Ef þeir hafa ofsótt mig, munu þeir líka ofsækja þig. Hafi þeir haldið orði mínu, munu þeir einnig varðveita þitt.
21 En allt þetta munu þeir gjöra yður vegna nafns míns, af því að þeir þekkja ekki þann, sem sendi mig.
22 Ef ég hefði ekki komið og talað við þá, þá hefðu þeir ekki haft synd, en nú hafa þeir enga skjöld fyrir synd sína.
23 Sá sem hatar mig hatar líka föður minn.
24 Ef ég hefði ekki gert meðal þeirra þau verk, sem enginn annar gjörði, þá hefðu þeir ekki haft synd, en nú hafa þeir bæði séð og hatað mig og föður minn.
25 En þetta gerist, til þess að orðið rætist, sem ritað er í lögmáli þeirra: Þeir hötuðu mig að ástæðulausu.

26 En þegar huggarinn kemur, sem ég mun senda yður frá
föðurnum, anda sannleikans, sem út gengur frá föðurnum,
mun hann vitna um mig.
27 Og þér skuluð líka bera vitni, því að þér hafið verið með
mér frá upphafi.

16. KAFLI

1 Þetta hef ég talað við yður, til þess að þér hneykslast ekki.
2 Þeir munu reka yður úr samkundunum, já, sá tími kemur,
að hver sem drepur yður mun halda, að hann þjóni Guði.
3 Og þetta munu þeir gjöra yður, af því að þeir hafa hvorki
þekkt föðurinn né mig.
4 En þetta hef ég sagt yður, að þegar tíminn kemur, megið
þér muna eftir því, að ég sagði yður frá þeim. Og þetta
sagði ég ekki við yður í upphafi, af því að ég var með yður.
5 En nú fer ég til hans sem sendi mig. og enginn yðar spyr
mig: Hvert ferðu?
6 En vegna þess að ég hef sagt þetta við yður, hefur hryggð
fyllt hjarta yðar.
7 Engu að síður segi ég yður sannleikann. Það er yður gott
að ég fari burt, því að ef ég fer ekki, mun huggarinn ekki
koma til yðar. en ef ég fer, mun ég senda hann til yðar.
8 Og þegar hann kemur, mun hann ávíta heiminn um synd,
réttlæti og dóm.
9 Af synd, af því að þeir trúa ekki á mig.
10 Af réttlæti, því að ég fer til föður míns, og þér sjáið mig
ekki framar.
11 um dóm, því að höfðingi þessa heims er dæmdur.
12 Ég hef enn margt að segja yður, en þér getið ekki borið
það núna.
13 En þegar hann, andi sannleikans, kemur, mun hann leiða
yður í allan sannleikann, því að hann mun ekki tala af
sjálfum sér. En hvað sem hann heyrir, það skal hann tala,
og hann mun segja yður það sem koma skal.
14 Hann mun vegsama mig, því að hann mun taka við af
mínu og sýna yður það.
15 Allt sem faðirinn á er mitt. Þess vegna sagði ég að hann
mun taka af mínu og sýna yður það.
16 Um skamma stund munuð þér ekki sjá mig, og enn um
skamma stund munuð þér sjá mig, því að ég fer til föðurins.
17 Þá sögðu nokkrir af lærisveinum hans sín á milli: ,,Hvað
er þetta, sem hann segir við oss: Innan skamms munuð þér
ekki sjá mig, og enn um stund munuð þér sjá mig, og af því
að ég fer til Faðir?
18 Þeir svöruðu því: "Hvað er þetta, sem hann segir:
"Svona stund? við getum ekki sagt hvað hann segir.
19 Nú vissi Jesús, að þeir vildu spyrja hann, og sagði við
þá: Spyrjið yður sín á milli, að ég sagði: Innan skamms
munuð þér ekki sjá mig. ?
20 Sannlega, sannlega segi ég yður, að þér munuð gráta og
kveina, en heimurinn mun gleðjast, og þér munuð hryggjast,
en hryggð yðar mun breytast í gleði.
21 Kona, þegar hún er í fæðingu, hefur hryggð, því að
stund hennar er komin, en um leið og hún er fædd, man
hún ekki framar angistarinnar, af gleði yfir því að maður er
fæddur í heiminn.
22 Og nú eruð þér hryggir, en ég mun sjá yður aftur, og
hjarta yðar mun gleðjast og gleði yðar tekur enginn frá
yður.
23 Og á þeim degi skuluð þér einskis biðja mig. Sannlega,
sannlega segi ég yður: Hvað sem þér biðjið föðurinn um í
mínu nafni, mun hann gefa yður.
24 Hingað til hafið þér ekkert beðið í mínu nafni. Biðjið,
og þér munuð öðlast, svo að fögnuður yðar verði
fullkominn.
25 Þetta hef ég talað til yðar í orðskviðum, en sá tími
kemur, að ég mun ekki framar tala til yðar í orðskviðum,
heldur mun ég segja yður skýrt frá föðurnum.
26 Á þeim degi skuluð þér biðja í mínu nafni, og ég segi
yður ekki, að ég mun biðja föðurinn fyrir yður.
27 Því að sjálfur faðirinn elskar yður, af því að þér hafið
elskað mig og trúað, að ég sé útgenginn frá Guði.
28 Ég er útgenginn frá föðurnum og er kominn í heiminn:
aftur yfirgefa ég heiminn og fer til föðurins.
29 Lærisveinar hans sögðu við hann: ,,Sjá, nú talar þú
berum orðum og talar ekkert spakmæli.
30 Nú erum vér vissir um, að þú veist allt og þarft ekki, að
nokkur maður spyrji þig. Með því trúum vér, að þú ert
útgenginn frá Guði.
31 Jesús svaraði þeim: Trúið þér nú?
32 Sjá, sú stund kemur, já, er nú komin, að þér munuð
tvístrast, sérhver til síns, og munuð skilja mig í friði, og þó
er ég ekki einn, því að faðirinn er með mér.
33 Þetta hef ég talað við yður, til þess að þér hafið frið í
mér. Þrenging skal yður hafa í heiminum, en verið
hughraustir. Ég hef sigrað heiminn.

17. KAFLI

1 Þessi orð talaði Jesús og hóf augu sín til himins og sagði:
Faðir, stundin er komin. vegsamaðu son þinn, svo að sonur
þinn vegsama þig.
2 Eins og þú hefur gefið honum vald yfir öllu holdi, svo að
hann skuli gefa öllum þeim sem þú hefur gefið honum eilíft
líf.
3 Og þetta er eilíft líf, að þeir megi þekkja þig, hinn eina
sanna Guð, og Jesú Krist, sem þú hefur sent.
4 Ég hef vegsamað þig á jörðu, ég hef lokið verkinu, sem
þú gafst mér að vinna.
5 Og nú, faðir, vegsama mig með sjálfum þér með þeirri
dýrð, sem ég hafði hjá þér áður en heimurinn var til.
6 Ég hef opinberað nafn þitt mönnunum, sem þú gafst mér
af heiminum. Þín voru þeir, og þú gafst þeim mér. og þeir
hafa haldið orð þitt.
7 Nú hafa þeir vitað að allt sem þú hefur gefið mér er frá
þér.
8 Því að ég hef gefið þeim þau orð, sem þú gafst mér. Og
þeir hafa tekið á móti þeim og vita með sanni, að ég kom út
frá þér, og þeir hafa trúað því, að þú sendir mig.
9 Ég bið fyrir þeim. Ég bið ekki fyrir heiminum, heldur
fyrir þeim sem þú hefur gefið mér. því að þeir eru þínir.
10 Og allt mitt er þitt og þitt er mitt. og ég er vegsamlegur í
þeim.
11 Og nú er ég ekki framar í heiminum, heldur eru þessir í
heiminum, og ég kem til þín. Heilagur faðir, varðveit í þínu
eigin nafni þá, sem þú hefur gefið mér, svo að þeir séu eitt,
eins og við.
12 Meðan ég var með þeim í heiminum, varðveitti ég þá í
þínu nafni. Ég varðveitti þá, sem þú gafst mér, og enginn
þeirra er týndur, nema sonur glötunar. að ritningin mætti
rætast.

13 Og nú kem ég til þín. og þetta tala ég í heiminum, til þess að gleði mín rætist í sjálfum sér.
14 Ég hef gefið þeim orð þitt. og heimurinn hataði þá, af því að þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum.
15 Ég bið ekki um að þú takir þá úr heiminum, heldur að þú haldir þeim frá hinu illa.
16 Þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum.
17 Helgið þá í sannleika þínum, orð þitt er sannleikur.
18 Eins og þú sendir mig í heiminn, eins hef ég og sent þá í heiminn.
19 Og þeirra vegna helga ég mig, til þess að þeir verði líka helgaðir fyrir sannleikann.
20 Ég bið ekki heldur fyrir þessa eina, heldur fyrir þá sem trúa á mig fyrir orð þeirra.
21 Til þess að þeir séu allir eitt; eins og þú, faðir, ert í mér og ég í þér, svo að þeir séu líka eitt í oss, svo að heimurinn trúi að þú hafir sent mig.
22 Og dýrðina, sem þú gafst mér, hef ég gefið þeim. að þeir séu eitt, eins og við erum eitt:
23 Ég í þeim og þú í mér, svo að þeir verði fullkomnir í eitt. og að heimurinn megi vita að þú hefur sent mig og elskað þá eins og þú elskaðir mig.
24 Faðir, ég vil að líka þeir, sem þú gafst mér, séu hjá mér þar sem ég er. að þeir sjái dýrð mína, sem þú gafst mér, því að þú elskaðir mig áður en heimurinn var grundvöllur.
25 Réttláti faðir, heimurinn þekkir þig ekki, en ég þekki þig, og þessir vita, að þú hefur sent mig.
26 Og ég hef kunngjört þeim nafn þitt og mun kunngjöra það, svo að kærleikurinn, sem þú hefur elskað mig með, sé í þeim og ég í þeim.

18. KAFLI

1 Þegar Jesús hafði talað þessi orð, gekk hann út með lærisveinum sínum yfir lækinn Kedron, þar sem var garður, sem hann gekk inn í, og lærisveinar hans.
2 Og Júdas, sem sveik hann, þekkti staðinn, því að Jesús kom oft þangað með lærisveinum sínum.
3 Júdas tók þá við hópi manna og hirðstjóra frá æðstu prestunum og faríseunum, og kom þangað með ljósker, blys og vopn.
4 Jesús vissi allt, sem yfir hann ætti að koma, gekk út og sagði við þá: " Hvers leitið þér?"
5 Þeir svöruðu honum: Jesús frá Nasaret. Jesús sagði við þá:
Ég er hann. Og Júdas, sem sveik hann, stóð með þeim.
6 Jafnskjótt og hann hafði sagt við þá: "Ég er það, fóru þeir aftur og féllu til jarðar.
7 Þá spurði hann þá aftur: Hvern leitið þér? Og þeir sögðu:
Jesús frá Nasaret.
8 Jesús svaraði: „ Ég hef sagt yður, að ég er hann. Ef þér þess vegna leitið mín, lát þessa fara sína leið.
9 Til þess að rætast mætti það orð, sem hann sagði: Af þeim, sem þú gafst mér, hefi ég engum týnt.
10 Þá brá Símon Pétur, sem hafði sverð, það og sló þjón æðsta prestsins og hjó af honum hægra eyrað. Þjónninn hét Malkus.
11 Þá sagði Jesús við Pétur: „ Sting sverði þínu í slíðrið. Bikarinn, sem faðir minn hefur gefið mér, á ég ekki að drekka hann?
12 Þá tóku sveitin og höfuðsmaðurinn og hirðmenn Gyðinga Jesú og bundu hann.
13 Og leiddi hann fyrst til Annasar. Því að hann var tengdafaðir Kaífasar, sem var æðsti presturinn það sama ár.
14 En Kaífas var sá, sem gaf Gyðingum ráð, að það væri heppilegt, að einn maður dæi fyrir fólkið.
15 Og Símon Pétur fylgdi Jesú og annar lærisveinn líka. Sá lærisveinn var þekktur af æðsta prestinum og gekk inn með Jesú í höll æðsta prestsins.
16 En Pétur stóð við útidyrnar. Þá gekk hinn lærisveinninn út, sem æðsti presturinn þekkti, og talaði við dyravörðinn og leiddi Pétur inn.
17 Þá sagði stúlkan, sem varðveitti dyrnar, við Pétur: „Ert þú ekki líka einn af lærisveinum þessa manns? Hann segir: Ég er það ekki.
18 Þar stóðu þjónar og hirðmenn, sem höfðu gert upp kolaeld. Því að það var kalt, og þeir hituðu sig, og Pétur stóð hjá þeim og hitaði sig.
19 Þá spurði æðsti presturinn Jesú um lærisveina sína og kenningu hans.
20 Jesús svaraði honum: " Ég talaði opinberlega til heimsins; Ég kenndi alltaf í samkunduhúsinu og í musterinu, þangað sem Gyðingar leita alltaf. og í leynum hef ég ekkert sagt.
21 Hví spyr þú mig? Spyrjið þá, sem á mig heyrðu, hvað ég hefi sagt þeim. Sjá, þeir vita hvað ég sagði.
22 Og er hann hafði þetta talað, sló einn af hirðþjónunum, sem þar stóðu, Jesú með lófa sínum og sagði: Svarar þú svo æðsti presturinn?
23 Jesús svaraði honum: „ Ef ég hefi illt talað, þá ber þú vitni um hið illa.
24 Annas hafði sent hann bundinn til Kaífasar æðsta prests.
25 Og Símon Pétur stóð og hitaði sig. Þeir sögðu því við hann: Ert þú ekki líka einn af lærisveinum hans? Hann neitaði því og sagði: Það er ég ekki.
26 Einn af þjónum æðsta prestsins, sem var frændi hans, sem Pétur skar eyrað af, sagði: "Sá ég þig ekki í garðinum með honum?"
27 Þá neitaði Pétur aftur, og þegar í stað fór haninn.
28 Síðan leiddu þeir Jesú frá Kaífas í dómstólahöllina. Og þeir fóru ekki sjálfir inn í dómstólinn, til þess að þeir yrðu ekki saurgaðir. en þeir mættu eta páskana.
29 Þá gekk Pílatus út til þeirra og sagði: "Hvaða ásökun berið þér á hendur þessum manni?"
30 Þeir svöruðu og sögðu við hann: "Ef hann væri ekki illvirki, hefðum vér ekki framselt hann þér."
31 Þá sagði Pílatus við þá: Takið hann og dæmið hann eftir lögmáli yðar. Þá sögðu Gyðingar við hann: Ekki er oss leyfilegt að lífláta nokkurn mann.
32 Til þess að orð Jesú rætist, sem hann talaði um, hvaða dauða hann ætti að deyja.
33 Þá gekk Pílatus aftur inn í dómstólinn, kallaði á Jesú og sagði við hann: „Ert þú konungur Gyðinga?
34 Jesús svaraði honum: " Segir þú þetta um sjálfan þig eða hafa aðrir sagt þér það frá mér?"
35 Pílatus svaraði: „Er ég Gyðingur? Þjóð þín og æðstu prestarnir hafa framselt þig mér. Hvað hefir þú gjört?
36 Jesús svaraði: " Ríki mitt er ekki af þessum heimi. Ef mitt ríki væri af þessum heimi, þá myndu þjónar mínir berjast, svo að ég yrði ekki framseldur Gyðingum, en nú er mitt ríki ekki héðan."

37 Þá sagði Pílatus við hann: „Ertu þá konungur? Jesús svaraði: Þú segir að ég sé konungur. Til þess er ég fæddur, og þess vegna kom ég í heiminn, að ég ætti að bera sannleikanum vitni. Hver sem er af sannleikanum, heyrir raust mína.
38 Pílatus sagði við hann: Hvað er sannleikur? Og er hann hafði þetta sagt, gekk hann aftur út til Gyðinga og sagði við þá: Ég finn alls enga sök á honum.
39 En þér hafið þann sið, að ég láti yður einn lausan á páskum. Viljið þér því lausa yður konung Gyðinga?
40 Þá hrópuðu þeir allir aftur og sögðu: Ekki þessi maður, heldur Barabbas. Nú var Barabbas ræningi.

19. KAFLI

1 Þá tók Pílatus Jesú og húðstrýtti hann.
2Og hermennirnir flötuðu þyrnikórónu og settu hana á höfuð hans, og þeir lögðu á hann purpura skikkju,
3 og sagði: „Heil þú, konungur Gyðinga! og þeir slógu hann með höndum sínum.
4 Pílatus gekk því aftur út og sagði við þá: Sjá, ég færi hann út til yðar, svo að þér vitið, að ég finn enga sök hjá honum.
5 Þá kom Jesús fram, klæddur þyrnikórónu og fjólubláa skikkjuna. Og Pílatus sagði við þá: Sjáið manninn!
6 Þegar æðstu prestarnir og hirðmennirnir sáu hann, hrópuðu þeir og sögðu: Krossfestu hann, krossfestu hann. Pílatus sagði við þá: Takið hann og krossfestið hann, því að ég finn enga sök hjá honum.
7 Gyðingar svöruðu honum: "Vér höfum lögmál, og eftir lögmáli okkar á hann að deyja, því að hann gerði sjálfan sig að syni Guðs."
8 Þegar Pílatus heyrði þetta orð, varð hann enn hræddari.
9 Og gekk aftur inn í dómsalinn og sagði við Jesú: Hvaðan ert þú? En Jesús svaraði honum engu.
10 Þá sagði Pílatus við hann: "Talar þú ekki við mig?" Veist þú ekki, að ég hef vald til að krossfesta þig og hef vald til að leysa þig lausan?
11 Jesús svaraði: „ Þú gætir alls ekki haft vald á móti mér, nema þér væri gefið að ofan.
12 Og upp frá því leitaði Pílatus að leysa hann lausan, en Gyðingar hrópuðu og sögðu: "Ef þú sleppir þessum manni, þá ert þú ekki vinur keisarans. Hver sem gerir sig að konungi talar gegn keisaranum."
13 Þegar Pílatus heyrði þetta orð, leiddi hann Jesú út og settist í dómstólinn á þeim stað, sem kallaður er gangstétt, en á hebresku Gabbata.
14 Og það var páskaundirbúningur og um sjöttu stundina, og hann sagði við Gyðinga: Sjáið konung yðar!
15 En þeir hrópuðu: Burt með hann, burt með hann, krossfestu hann. Pílatus sagði við þá: Á ég að krossfesta konung yðar? Æðstu prestarnir svöruðu: Vér eigum engan konung nema keisarann.
16 Síðan framseldi hann þeim honum til krossfestingar. Og þeir tóku Jesú og leiddu hann burt.
17 Og hann, sem bar kross sinn, gekk út á stað, sem heitir höfuðkúpustaður, sem heitir á hebresku Golgata.
18Þar sem þeir krossfestu hann og tvo aðra með honum, hvorum megin einn og Jesús í miðjunni.
19 Og Pílatus skrifaði fyrirsögn og setti á krossinn. Og ritað var: JESÚS frá NASARET, KONUNGUR GYÐINGA.
20 Þessi titill lá þá á mörgum Gyðingum, því að staðurinn, sem Jesús var krossfestur, var nálægt borginni, og hann var ritaður á hebresku, grísku og latínu.
21 Þá sögðu æðstu prestar Gyðinga við Pílatus: "Skrifaðu ekki: Konungur Gyðinga! en hann sagði: Ég er konungur Gyðinga.
22 Pílatus svaraði: "Það sem ég hef skrifað hef ég skrifað.
23 Þegar hermennirnir höfðu krossfest Jesú tóku þeir klæði hans og gerðu fjóra hluta, hverjum hermanni einn hluta. og einnig kápurinn hans. Nú var kápurinn saumlaus, ofinn ofan frá.
24 Þeir sögðu því sín á milli: „Rífum það ekki, heldur köstum hlutkesti um það, hverjum það á að vera, til þess að ritningin rætist, sem segir: Þeir skiptu klæði mínum á milli sín og köstuðu hlutum um klæðnað minn. Þetta gjörðu því hermennirnir.
25 En þar stóðu við kross Jesú móðir hans og móðursystir hans, María, kona Kleófasar, og María Magdalena.
26 Þegar Jesús sá móður sína og lærisveininn standa hjá, sem hann elskaði, sagði hann við móður sína: Kona, sjáðu son þinn!
27 Þá sagði hann við lærisveininn: Sjá móðir þín! Og frá þeirri stundu tók lærisveinninn hana heim til sín.
28 Eftir þetta, þar sem Jesús vissi, að allt var nú fullkomnað, til þess að ritningin mætti rætast, segir: " Mig þyrstir."
29 Nú var sett ílát fullt af ediki, og þeir fylltu svamp með ediki, settu á ísóp og lögðu honum að munni.
30 Þegar Jesús hafði tekið við edikinu, sagði hann: " Það er fullkomnað." Hann hneigði höfuðið og gaf upp öndina.
31 Af því að það var undirbúningurinn, að líkin skyldu ekki vera eftir á krossinum á hvíldardegi, (því að sá hvíldardagur var hádagur), báðu Gyðingar því Pílatus að fótbrotna mætti þeirra og verða tekin í burtu.
32 Þá komu hermennirnir og brutu fætur hins fyrsta og hins sem krossfestur var með honum.
33 En þegar þeir komu til Jesú og sáu, að hann var þegar dáinn, brutu þeir ekki fætur hans.
34 En einn hermannanna stakk síðu hans með spjóti og kom þegar út blóð og vatn.
35 Og sá, sem sá það, bar vitni, og vitnisburður hans er sönn, og hann veit, að hann segir satt, til þess að þér trúið.
36 Því að þetta var gert, til þess að ritningin rætist: Eigi skal bein af honum brotið verða.
37 Og enn segir önnur ritning: Þeir munu líta á þann, sem þeir stungu.
38 Og eftir þetta bað Jósef frá Arímaþeu, sem var lærisveinn Jesú, en leynilega af ótta við Gyðinga, Pílatusi að taka lík Jesú, og Pílatus gaf honum leyfi. Hann kom því og tók líkama Jesú.
39 Og þar kom einnig Nikódemus, sem fyrst kom til Jesú um nótt, og kom með blöndu af myrru og aló, um hundrað pund að þyngd.
40 Þá tóku þeir líkama Jesú og vönduðu það í línklæði með kryddjurtum, eins og Gyðingar eru að grafa.
41 Á þeim stað, sem hann var krossfestur, var garður. og í garðinum ný gröf, þar sem aldrei var maðurinn lagður.
42 Þar lögðu þeir Jesú vegna undirbúningsdags Gyðinga. því að gröfin var í nánd.

20. KAFLI

1 Fyrsta dagur vikunnar kemur María Magdalena snemma, þegar enn var myrkur, að gröfinni og sér steininn taka burt úr gröfinni.
2 Þá hleypur hún og kemur til Símonar Péturs og annars lærisveinsins, sem Jesús elskaði, og sagði við þá: Þeir hafa tekið Drottin úr gröfinni, og vér vitum ekki, hvar þeir hafa lagt hann.
3 Pétur gekk því út og hinn lærisveinninn og komu til grafarinnar.
4 Þeir hlupu þá báðir saman, en hinn lærisveinninn hljóp fram úr Pétur og kom fyrstur að gröfinni.
5 Og hann beygði sig niður og leit inn og sá línfötin liggja. enn fór hann ekki inn.
6 Þá kom Símon Pétur á eftir honum, gekk inn í gröfina og sá línfötin liggja,
7 Og servíettan, sem var um höfuð hans, lá ekki með línklæðunum, heldur vafið saman á einum stað.
8 Þá gekk og hinn lærisveinninn inn, sem kom fyrstur að gröfinni, og sá og trúði.
9 Því að enn þá þekktu þeir ekki ritninguna, að hann skyldi rísa upp frá dauðum.
10 Þá fóru lærisveinarnir aftur heim til sín.
11 En María stóð úti við gröfina og grét, og er hún grét, laut hún niður og horfði inn í gröfina.
12 Og sér tvo hvítklædda engla sitja, annan við höfuðið og hinn við fæturna, þar sem líkami Jesú hafði legið.
13 Og þeir sögðu við hana: Kona, hví grætur þú? Hún sagði við þá: Af því að þeir hafa tekið Drottin minn burt og ég veit ekki hvar þeir hafa lagt hann.
14 Og er hún hafði þetta sagt, sneri hún sér aftur og sá Jesú standa og vissi ekki, að það var Jesús.
15 Jesús sagði við hana: Kona, hví grætur þú? hvers leitar þú? Hún hélt að hann væri garðyrkjumaðurinn og sagði við hann: Herra, ef þú hefur borið hann héðan, seg mér hvar þú hefur lagt hann, og ég mun fara með hann.
16 Jesús sagði við hana: María! Hún sneri sér við og sagði við hann: Rabbóní! sem er að segja meistari.
17 Jesús sagði við hana: Snertu mig ekki. Því að ég er ekki enn stiginn upp til föður míns. Farið til bræðra minna og segið við þá: Ég stíg upp til föður míns og föður yðar. og til Guðs míns og Guðs þíns.
18 María Magdalena kom og sagði lærisveinunum að hún hefði séð Drottin og að hann hefði talað þetta við hana.
19 En sama dag um kvöldið, sem var fyrsti dagur vikunnar, þegar dyrunum var lokað, þar sem lærisveinarnir voru saman komnir af ótta við Gyðinga, kom Jesús, stóð mitt á meðal og sagði við þá: Friður sé með yður.
20 Og er hann hafði þetta sagt, sýndi hann þeim hendur sínar og síðu. Þá urðu lærisveinarnir glaðir, þegar þeir sáu Drottin.
21 Þá sagði Jesús aftur við þá: Friður sé með yður. Eins og faðir minn hefur sent mig, sendi ég yður.
22 Og er hann hafði sagt þetta, andaði hann á þá og sagði við þá: Meðtakið heilagan anda.
23 Hverjum sem þér fyrirgefið syndir, eru þær fyrirgefnar. og hverja sem þér hafið syndir sínar, þær eru varðveittar.
24 En Tómas, einn af þeim tólf, kallaður Dídýmus, var ekki með þeim, þegar Jesús kom.
25 Hinir lærisveinarnir sögðu því við hann: Vér höfum séð Drottin. En hann sagði við þá: „Ef ég sjái naglamerkið í höndum hans og sting fingri í naglamerkið og sting hendi minni í síðu hans, þá trúi ég ekki.
26 Og eftir átta daga voru lærisveinar hans aftur inni og Tómas með þeim. Þá kom Jesús, lokaðar dyrunum, og stóð mitt á meðal og sagði: Friður sé með yður.
27 Þá sagði hann við Tómas: „ Gakk hingað fingur þinn, og sjáðu hendur mínar. og sæktu hönd þína hingað og sting henni í síðu mína, og ver ekki trúlaus, heldur trúaður.
28 Og Tómas svaraði og sagði við hann: Drottinn minn og Guð minn.
29 Jesús sagði við hann: „ Tómas, af því að þú hefur séð mig, trúir þú. Sælir eru þeir sem ekki hafa séð og þó trúað.
30 Og mörg önnur tákn gjörði Jesús í viðurvist lærisveina sinna, sem ekki eru rituð í þessari bók:
31 En þetta er ritað, til þess að þér trúið, að Jesús sé Kristur, sonur Guðs. og til þess að þér trúið að þér megið öðlast líf í hans nafni.

21. KAFLI

1 Eftir þetta sýndi Jesús sig aftur lærisveinunum við Tíberíahaf. og af þessu sýndi hann sjálfan sig.
2 Þar voru saman Símon Pétur og Tómas, kallaður Dídýmus, og Natanael frá Kana í Galíleu og synir Sebedeusar og tveir aðrir lærisveinar hans.
3 Símon Pétur sagði við þá: Ég fer að veiða. Þeir segja við hann: Vér förum líka með þér. Þeir gengu út og gengu þegar í skip; ok þá nótt fengu þeir ekkert.
4 En þegar morguninn var kominn, stóð Jesús á ströndinni, en lærisveinarnir vissu ekki, að þetta var Jesús.
5 Þá sagði Jesús við þá: Börn, hafið þér mat? Þeir svöruðu honum: Nei.
6 Og hann sagði við þá: Kastið netinu hægra megin við skipið, og þér munuð finna. Þeir köstuðu því og gátu nú ekki dregið það fyrir fjölda fiska.
7 Þess vegna segir lærisveinninn, sem Jesús elskaði, við Pétur: Það er Drottinn. En er Símon Pétur heyrði, að það væri Drottinn, gyrti hann honum fiskikappann (því að hann var nakinn) og kastaði sér í sjóinn.
8 Og hinir lærisveinarnir komu á litlu skipi. (því að þeir voru ekki langt frá landi, heldur svo sem tvö hundruð álnir), draga netið með fiskum.
9 Jafnskjótt og þeir voru komnir að landi, sáu þeir þar kolaeld og fiska lagðan á hann og brauð.
10 Jesús sagði við þá: Komið með fiskinn, sem þér hafið nú veitt.
11 Símon Pétur gekk upp og dró netið í land fullt af stórum fiskum, hundrað fimmtíu og þrír, og þeir voru allir svo margir, en samt var netið brotið.
12 Jesús sagði við þá: Komið og borðið. Og enginn af lærisveinunum þorði að spyrja hann: Hver ert þú? vitandi að það var Drottinn.
13 Þá kemur Jesús, tekur brauð og gefur þeim og fiska líka.
14 Þetta er nú í þriðja sinn, sem Jesús sýnir sig lærisveinum sínum, eftir að hann var risinn upp frá dauðum.
15 Þegar þeir höfðu borðað, sagði Jesús við Símon Pétur: Símon Jónasson, elskar þú mig meira en þessa? Hann sagði við hann: Já, herra! þú veist að ég elska þig. Hann sagði við hann: Gefðu lömbin mín.
16 Hann sagði aftur við hann í annað sinn: Símon Jónasson, elskar þú mig? Hann sagði við hann: Já, herra!

þú veist að ég elska þig. Hann sagði við hann: Gætið sauði
mína.
17 Hann sagði við hann í þriðja sinn: Símon Jónassson,
elskar þú mig? Pétur var hryggur vegna þess að hann sagði
við hann í þriðja sinn: Elskar þú mig? Og hann sagði við
hann: Herra, þú veist allt. þú veist að ég elska þig. Jesús
sagði við hann: Gætið sauði mína.
18 Sannlega, sannlega segi ég þér: Þegar þú varst ungur,
gyrtir þú þig og gekkst þangað sem þú vilt, en þegar þú
verður gamall, skalt þú rétta fram hendur þínar, og annar
mun gyrða þig og bera þig þangað sem þú vilt. myndi ekki.
19 Þetta sagði hann og gaf til kynna með hvaða dauða hann
ætti að vegsama Guð. Og er hann hafði talað þetta, sagði
hann við hann: Fylg þú mér.
20 Þá sneri Pétur sér við og sá lærisveininn, sem Jesús
elskaði, fylgja. sem hallaði sér að brjósti sínu við
kvöldmáltíðina og sagði: Herra, hver er sá sem svíkur þig?
21 Þegar Pétur sá hann, sagði hann við Jesú: "Herra, og
hvað á þessi maður að gjöra?"
22 Jesús sagði við hann: ,, Ef ég vil að hann dvelji þar til ég
kem, hvað kemur það þér við? fylgdu mér.
23 Þá fór þetta orð út á meðal bræðranna, að sá lærisveinn
skyldi ekki deyja. En Jesús sagði ekki við hann: Hann mun
ekki deyja. en ef ég vil að hann dvelji þar til ég kem, hvað
kemur þér það við?
24 Þessi er lærisveinninn, sem vitnar um þetta og skrifaði
þetta, og vér vitum, að vitnisburður hans er sannur.
25. Og það er líka margt annað, sem Jesús gjörði, og ef það
væri hver og einn skrifaður, þá geri ég ráð fyrir að jafnvel
heimurinn sjálfur gæti ekki innihaldið þær bækur sem
ritaðar ættu að vera. Amen.

Postulasagan

1. KAFLI

1 Fyrri ritgerðina hef ég gert, Þeófílus, um allt það sem Jesús tók að gera og kenna,
2 Allt til þess dags, er hann var tekinn upp, eftir að hann hafði fyrir heilagan anda gefið postulunum, sem hann hafði útvalið, boðorð:
3 hverjum hann einnig sýndi sig lifandi eftir ástríðu sína með mörgum óskeikulum sönnunum, þar sem hann sást af þeim í fjörutíu daga og talaði um það sem tilheyrir Guðs ríki.
4 Og þegar hann var saman kominn með þeim, bauð hann þeim að fara ekki frá Jerúsalem, heldur bíða eftir fyrirheiti föðurins, sem þér hafið heyrt um mig , segir hann .
5 Því að Jóhannes skírði sannarlega með vatni. en þér munuð skírast með heilögum anda eftir ekki marga daga.
6 Þegar þeir voru komnir saman, spurðu þeir hann og sögðu: Herra, ætlar þú á þessum tíma að endurreisa ríkið til Ísraels?
7 Og hann sagði við þá: ,, Það er ekki á yður að vita tímana eða árstíðirnar, sem faðirinn hefur sett á eigin valdi.
8 En þér munuð hljóta kraft, eftir að heilagur andi kemur yfir yður, og þér munuð vera mér vottar bæði í Jerúsalem og allri Júdeu, í Samaríu og allt til endimarka jarðar.
9 Og er hann hafði talað þetta, meðan þeir sáu, var hann tekinn upp. og ský tók við honum úr augsýn þeirra.
10 Og er þeir horfðu fastir til himins þegar hann fór upp, sjá, tveir menn stóðu hjá þeim í hvítum klæðum.
11 sem einnig sögðu: Galíleumenn, hví standið þér og horfið upp til himins? þessi sami Jesús, sem tekinn er upp frá yður til himins, mun koma á sama hátt og þér hafið séð hann fara til himins.
12 Síðan sneru þeir aftur til Jerúsalem af fjallinu sem heitir Olíufjall og er frá Jerúsalem hvíldardagsferð.
13 Og er þeir voru komnir inn, gengu þeir upp í efri herbergi, þar sem þeir bjuggu bæði Pétur, Jakob, Jóhannes og Andrés, Filippus og Tómas, Bartólómeus og Matteus, Jakob Alfeussson og Símon Selótes, og Júdas, bróðir Jakobs.
14 Allir héldu þeir áfram einhuga í bæn og grátbeiðni, með konunum og Maríu, móður Jesú, og bræðrum hans.
15 Og á þeim dögum stóð Pétur upp mitt á meðal lærisveinanna og sagði: (tala nafnanna samanlagt var um hundrað og tuttugu)
16 Menn og bræður, þessi ritning hlýtur að hafa verið uppfyllt, sem heilagur andi talaði fyrir munn Davíðs áður um Júdas, sem var leiðsögumaður þeirra sem tóku Jesú.
17 Því að hann var talinn með okkur og hafði fengið hluta af þessari þjónustu.
18 En þessi maður keypti akur fyrir misgjörðarlaun. Og hann féll á hausinn, sundraðist í miðjunni, og allir iðrar hans spruttu út.
19 Og það var öllum íbúum í Jerúsalem kunnugt. að því leyti að sá völlur er kallaður á þeirra eigin tungu, Aceldama, það er að segja blóðakur.
20 Því að ritað er í sálmabókinni: Bústaður hans verði auður, og enginn búi þar, og biskupshöfðingi hans láti annan taka.
21 Þess vegna af þessum mönnum, sem hafa verið með oss allan tímann, sem Drottinn Jesús fór inn og út meðal okkar,
22 Frá skírn Jóhannesar til þess sama dags sem hann var tekinn frá okkur, verður maður að vera vígður til að vera vitni með okkur um upprisu hans.
23 Og þeir skipuðu tvo, Jósef, sem kallaður var Barsabas, sem hét Justus, og Matthías.
24 Og þeir báðust fyrir og sögðu: Þú, Drottinn, sem þekkir hjörtu allra manna, sýndu hvort þú hefur valið af þessu tvennu.
25 til þess að hann megi taka þátt í þessari þjónustu og postuladómi, sem Júdas féll frá, til þess að fara heim til sín.
26 Og þeir gáfu hlut sinn. og hlutur féll á Matthías; og hann var talinn með postulunum ellefu.

2. KAFLI

1 Og þegar hvítasunnudagur var að fullu kominn, voru þeir allir á sama stað.
2 Og skyndilega heyrðist hljóð af himni eins og hlaupandi, sterkur vindur, og það fyllti allt húsið, þar sem þeir sátu.
3 Og þeim birtust klofnar tungur eins og eldur, og settist á hvern þeirra.
4 Og þeir fylltust allir heilögum anda og tóku að tala öðrum tungum, eins og andinn gaf þeim að mæla.
5 Og í Jerúsalem bjuggu Gyðingar, guðræknir menn, af hverri þjóð undir himninum.
6 Þegar þetta heyrðist víða, kom mannfjöldinn saman og varð skelfingu lostinn, af því að hver heyrði þá tala á sínu tungumáli.
7 Og þeir urðu allir undrandi og undrandi og sögðu hver við annan: Sjá, eru þeir ekki allir Galíleumenn, sem tala?
8 Og hvernig heyrum vér hver maður á okkar eigin tungu, þar sem vér erum fæddir?
9 Partar, Medar og Elamítar og íbúar í Mesópótamíu, Júdeu og Kappadókíu, Pontus og Asíu,
10 Frygíu og Pamfýlíu, í Egyptalandi og í Líbíu í kringum Kýrene, og útlendingar í Róm, Gyðingar og trúboðar,
11 Krítar og Arabar, við heyrum þá tala á tungum okkar undursamleg verk Guðs.
12 Og þeir undruðust allir og efuðust og sögðu hver við annan: "Hvað þýðir þetta?"
13 Aðrir hæddu og sögðu: "Þessir menn eru fullir af nýju víni."
14 En Pétur, sem stóð upp ásamt þeim ellefu, hóf upp raust sína og sagði við þá: Júdeumenn og allir þér, sem í Jerúsalem búa, það skuluð þér vita og hlýðið á orð mín.
15 Því að þeir eru ekki drukknir, eins og þér haldið, þar sem það er ekki nema þriðja stund dagsins.
16 En þetta er það sem spámaðurinn Jóel sagði.
17 Og svo mun gerast á síðustu dögum, segir Guð, ég mun úthella anda mínum yfir allt hold, og synir yðar og dætur yðar munu spá, og ungmenni yðar munu sjá sýnir, og gamalmenni yðar munu dreyma drauma. :
18 Og yfir þjóna mína og ambáttir mun ég úthella á þeim dögum anda míns. og þeir munu spá:
19 Og ég mun sýna undur á himni uppi og tákn á jörðu niðri. blóð og eldur og reykur:
20 Sólin mun breytast í myrkur og tunglið í blóð, áður en hinn mikli og merki dagur Drottins kemur.
21 Og svo mun gerast, að hver sem ákallar nafn Drottins mun hólpinn verða.

22 Ísraelsmenn, heyrið þessi orð. Jesús frá Nasaret, maður sem Guð hefur velþóknun á meðal yðar fyrir kraftaverk, undur og tákn, sem Guð gjörði fyrir hann mitt á meðal yðar, eins og þér sjálfir vitið.
23 Hann, frelsaður af ákveðnu ráði og forþekkingu Guðs, hafið þér tekið og með illum höndum krossfest og drepið.
24 sem Guð hefir uppvakið, eftir að hafa leyst sársauka dauðans, af því að það var ekki mögulegt að hann yrði haldinn honum.
25 Því að Davíð talar um hann: Ég sá Drottin alltaf fyrir augliti mínu, því að hann er mér til hægri handar, svo að ég skyldi ekki hrærast.
26 Þess vegna gladdist hjarta mitt og tunga mín gladdist. enn fremur mun hold mitt hvíla í voninni.
27 Vegna þess að þú munt ekki yfirgefa sál mína í helvíti, og þú munt ekki leyfa þínum heilaga að sjá spillingu.
28 Þú hefur kunngjört mér vegu lífsins. þú skalt gleðja mig með ásjónu þinni.
29 Menn og bræður, leyfðu mér að tala frjálslega við yður um ættföðurinn Davíð, að hann er bæði dáinn og grafinn, og gröf hans er hjá okkur allt til þessa dags.
30 Þar sem hann var spámaður og vissi að Guð hafði svarið honum með eið, að af ávöxtum lenda hans, eftir holdinu, myndi hann reisa Krist upp til að sitja í hásæti sínu.
31 Hann sá þetta áður og talaði um upprisu Krists, að sál hans var ekki skilin eftir í helvíti, né hold hans sá spillingu.
32 Þennan Jesú hefur Guð uppvakið, sem vér erum allir vottar um.
33 Þar sem hann var upphafinn fyrir hægri hönd Guðs og meðtekið af föðurnum fyrirheit heilags anda, hefur hann úthellt þessu, sem þér nú sjáið og heyrið.
34 Því að Davíð er ekki stiginn upp til himins, heldur segir hann sjálfur: "Drottinn sagði við Drottin minn: "Set þú mér til hægri handar,
35 Þar til ég hef gjört óvini þína að fótskör þinni.
36 Lát því allt Ísraels hús vita fyrir víst, að Guð hefur gjört þennan sama Jesú, sem þér hafið krossfest, bæði Drottin og Krist.
37 Þegar þeir heyrðu þetta, stungust þeir í hjartað og sögðu við Pétur og hina postulana: "Hvað eigum vér að gera, bræður, menn?
38 Þá sagði Pétur við þá: Gjörið iðrun og látið skírast sérhver yðar í nafni Jesú Krists til fyrirgefningar synda, og þér munuð hljóta gjöf heilags anda.
39 Því að fyrirheitið er til þín og barna þinna og allra sem eru í fjarska, jafnvel svo marga sem Drottinn Guð vor kallar.
40 Og með mörgum öðrum orðum vitnaði hann og áminnti og sagði: ,,Hjálpaðu yður frá þessari óheppnuðu kynslóð.
41 Þá létu þeir skírast, sem tóku við orði hans, og sama dag bættust við þá um þrjú þúsund sálir.
42 Og þeir héldu staðfastlega áfram í kenningu postulanna og samfélagi, í brauðsbrotun og í bænum.
43 Og ótti kom yfir hverja sál, og mörg undur og tákn gerðu postularnir.
44 Og allir sem trúðu voru saman og áttu allt sameiginlegt.
45 Og þeir seldu eigur þeirra og fjármuni og skipta öllum mönnum, eftir því sem hver þurfti.
46 Og þeir héldu samsvörun daglega áfram í musterinu og brutu brauð hús úr húsi og átu mat þeirra með gleði og einlægni í hjarta.
47 Þeir lofa Guð og hafa náð með öllum lýðnum. Og Drottinn bætti söfnuðinum daglega þeim sem hólpnir ættu að verða.

3. KAFLI

1 En Pétur og Jóhannes fóru saman í musterið á bænastundinni, sem var níunda stundin.
2 Og maður nokkur, sem var haltur frá móðurlífi, var borinn, sem þeir lögðu daglega við musterishliðið, sem kallað er fagurt, til að biðja þá, sem inn í musterið gengu, ölmusu.
3 Sá sem sá Pétur og Jóhannes ætla að fara inn í musterið bað um ölmusu.
4 Pétur horfði á hann ásamt Jóhannesi og sagði: ,,Sjáðu okkur.
5 Og hann gaf gaum að þeim og vænti þess að fá eitthvað af þeim.
6 Þá sagði Pétur: Silfur og gull á ég ekkert. en það sem ég hef gef ég þér: Í nafni Jesú Krists frá Nasaret, rís upp og gakk.
7 Hann tók hann í hægri hönd og lyfti honum upp, og þegar í stað styrktust fætur hans og ökklabein.
8 Og hann stökk upp, stóð og gekk og gekk inn með þeim inn í musterið, gangandi og stökk og lofaði Guð.
9 Og allt fólkið sá hann ganga og lofa Guð.
10 Og þeir vissu, að það var hann, sem sat fyrir ölmusu við hið fagra hlið musterisins, og þeir fylltust undrun og undrun yfir því, sem fyrir hann hafði komið.
11 Og er hinn halti, sem læknaður var, hélt á Pétur og Jóhannes, hljóp allur lýðurinn til þeirra í forsalnum, sem kallaður er Salómons, undrandi.
12 Og er Pétur sá það, svaraði hann lýðnum: ,,Þér Ísraelsmenn, hví undrast yður þetta? eða hvers vegna lítið þér svo einlæglega á okkur, eins og við hefðum af eigin krafti eða heilagleika látið þennan mann ganga?
13 Guð Abrahams, Ísaks og Jakobs, Guð feðra vorra, hefur vegsamað son sinn Jesú. sem þér hafið framselt og afneitað honum í viðurvist Pílatusar, þegar hann var ákveðinn í að láta hann fara.
14 En þér afneituðuð hinum heilaga og réttláta og vilduð að yður yrði veittur morðingi.
15 Og drap höfðingja lífsins, sem Guð hefur uppvakið frá dauðum. þess sem vér erum vottar um.
16 Og nafn hans hefur fyrir trú á nafn hans gert þennan mann sterkan, sem þér sjáið og þekkið, já, trúin, sem er fyrir hann, hefur gefið honum þennan fullkomna heilbrigði í viðurvist yðar allra.
17 Og nú, bræður, ég veit að þér hafið gert það af fáfræði, eins og höfðingjar yðar.
18 En það, sem Guð hafði áður sýnt fyrir munn allra spámanna sinna, að Kristur skyldi líða, það hefur hann uppfyllt.
19 Gjörið því iðrun og snúið yður, svo að syndir yðar verði afmáðar, þegar hressingartímar koma frá augliti Drottins.
20 Og hann mun senda Jesú Krist, sem áður var boðaður yður:
21 Hvern himinninn á að taka á móti allt til endurreisnartíma alls, sem Guð hefur talað fyrir munn allra heilagra spámanna sinna frá upphafi heimsins.
22 Því að Móse sagði í sannleika við feðurna: Spámann mun Drottinn Guð yðar vekja yður af bræðrum yðar, eins

og ég. Hann skuluð þér heyra í öllu því sem hann segir yður.
23 Og svo mun bera við, að sérhver sál, sem ekki heyrir þann spámann, mun tortímt verða úr hópi lýðsins.
24 Já, og allir spámennirnir frá Samúel og þeir sem á eftir fylgdu, allir sem talað hafa, hafa sömuleiðis sagt fyrir um þessa daga.
25 Þér eruð börn spámannanna og sáttmálans, sem Guð gjörði við feður vora, er hann sagði við Abraham: Og í niðjum þínu munu allar kynkvíslir jarðarinnar blessast verða.
26 Til yðar hefur Guð fyrst uppvakið son sinn Jesú og sent hann til að blessa yður með því að snúa sérhverjum frá misgjörðum sínum.

4. KAFLI

1 Og er þeir töluðu við fólkið, komu prestarnir og musterishöfðinginn og saddúkear yfir þá.
2 Þeir voru hryggir yfir því að þeir kenndu fólkinu og prédikuðu fyrir Jesú upprisu frá dauðum.
3 Og þeir lögðu hendur á þá og settu þá í haldi til næsta dags, því að nú var komið að kvöldi.
4 En margir þeirra, sem heyrðu orðið, trúðu. og fjöldi manna var um fimm þúsundir.
5 Og svo bar við daginn eftir, að höfðingjar þeirra, öldungar og fræðimenn,
6 Annas æðsti prestur, Kaífas, Jóhannes og Alexander og allir þeir, sem voru af ætt æðsta prestsins, voru saman komnir í Jerúsalem.
7 Og er þeir höfðu sett þá mitt á milli, spurðu þeir: Með hvaða krafti eða með hvaða nafni hafið þér gjört þetta?
8 Þá sagði Pétur, fylltur heilögum anda, við þá: Þér höfðingjar lýðsins og öldungar Ísraels!
9 Ef vér verðum í dag rannsakaðir af því góða verki, sem gert hefur verið við getulausa manninn, með hvaða hætti hann er heill?
10 Verið það kunnugt fyrir yður öllum og öllum Ísraelsmönnum, að í nafni Jesú Krists frá Nasaret, sem þér krossfestuð, sem Guð reisti upp frá dauðum, fyrir hann stendur þessi maður hér heill frammi fyrir yður.
11 Þetta er steinninn, sem að engu var lagður af yður smiðum, sem er orðinn hornsteinn.
12 Hjálpræði er ekki heldur í neinum öðrum, því að ekkert annað nafn er undir himninum gefið meðal manna, þar sem vér eigum að frelsast.
13 Þegar þeir sáu djörfung Péturs og Jóhannesar og sáu að þeir voru ólærðir og fáfróðir menn, undruðust þeir. Og þeir vissu af þeim, að þeir höfðu verið með Jesú.
14 Og þegar þeir sáu manninn, sem læknaðist, stóð hjá þeim, gátu þeir ekkert á móti því mælt.
15 En er þeir höfðu boðið þeim að fara út úr ráðinu, ræddu þeir sín á milli:
16 og sögðu: Hvað eigum vér að gjöra við þessa menn? Því að merkilegt kraftaverk hefur verið gert af þeim er augljóst öllum þeim sem búa í Jerúsalem. og við getum ekki neitað því.
17 En svo að það breiddist ekki lengra meðal fólksins, skulum vér hóta því harðlega, að þeir tali héðan í frá við engan í þessu nafni.
18 Og þeir kölluðu á þá og buðu þeim að tala alls ekki né kenna í nafni Jesú.
19 En Pétur og Jóhannes svöruðu og sögðu við þá: „Hvort rétt sé í augum Guðs að hlýða yður meira en Guði, dæmið yður.
20 Því að við getum ekki annað en talað það sem við höfum séð og heyrt.
21Þegar þeir höfðu hótað þeim enn frekar, slepptu þeir þeim, og fundu ekkert hvernig þeir gætu refsað þeim vegna fólksins, því að allir vegsuðu Guð fyrir það, sem gjört var.
22Því að maðurinn var eldri en fertugur að aldri, sem þetta kraftaverk lækningarinnar var sýnt.
23 Og þeir voru látnir fara og fóru til sinna hóps og sögðu frá öllu því, sem æðstu prestarnir og öldungarnir höfðu sagt þeim.
24 Og er þeir heyrðu það, hófu þeir rödd sína til Guðs í einu og öllu og sögðu: Herra, þú ert Guð, sem hefur skapað himin, jörð og hafið og allt sem í þeim er.
25 Hver hefir fyrir munn Davíðs þjóns þíns sagt: "Hvers vegna reiddust heiðingjar og lýðurinn ímyndaði sér hégóma?"
26 Konungar jarðarinnar stóðu upp, og höfðingjarnir söfnuðust saman gegn Drottni og Kristi hans.
27 Því að í sannleika gegn heilögu barni þínu Jesú, sem þú hefur smurt, söfnuðust saman Heródes og Pontíus Pílatus ásamt heiðingjum og Ísraelsmönnum.
28 Því að gjöra allt sem hönd þín og ráð þín ákváðu áður að gera.
29 Og nú, Drottinn, sjáðu hótanir þeirra, og gef þjónum þínum, að þeir megi tala orð þitt af allri djörfung.
30 Með því að rétta út hönd þína til að lækna; og til þess að tákn og undur megi gjöra í nafni þíns heilaga barns Jesú.
31 Og þegar þeir höfðu beðist fyrir, hristist staðurinn þar sem þeir voru saman komnir. Og þeir fylltust allir heilögum anda, og þeir töluðu orð Guðs af djörfung.
32 Og fjöldi þeirra, sem trúði, var eitt hjarta og einn sál. Enginn sagði, að eitthvað af því, sem hann átti, væri hans eigið. en allir áttu þeir sameiginlegt.
33 Og með miklum krafti gáfu postularnir vitni um upprisu Drottins Jesú, og mikil náð var yfir þeim öllum.
34 Enginn vantaði heldur meðal þeirra, því að allir sem eignuðust jarðir eða hús seldu það og færðu verðið á því sem selt var.
35 Og hann lagði þá fyrir fætur postulanna, og úthlutað var hverjum manni eftir þörfum.
36 Og Jóses, sem af postulunum hét Barnabas, (það er túlkað huggunarsonur), levíti, og af Kýpurlandi,
37 Hann átti land, seldi það, kom með peningana og lagði fyrir fætur postulanna.

5. KAFLI

1 En maður nokkur, Ananías að nafni, ásamt Saffíru konu sinni, seldi eign,
2 Og tók eftir hluta af verðinu, og kona hans var einnig meðvituð um það, og kom með hluta og lagði fyrir fætur postulanna.
3 En Pétur sagði: Ananías, hvers vegna hefur Satan fyllt hjarta þitt til að ljúga að heilögum anda og halda aftur af hluta af verði landsins?
4 Á meðan það var eftir, var það ekki þitt? Og eftir að það var selt, var það ekki í þínu valdi? hví hefir þú hugsað þetta í hjarta þínu? þú hefur ekki logið að mönnum, heldur að Guði.

5 Þegar Ananías heyrði þessi orð féll hann niður og gaf upp öndina, og mikill ótta kom yfir alla þá, sem þetta heyrðu.
6 Ungu mennirnir stóðu upp, slógu hann upp, báru hann út og grófu hann.
7 Og það var um þrjár klukkustundir síðar, þegar kona hans, sem vissi ekki hvað var gert, kom inn.
8 Pétur svaraði henni: "Segðu mér hvort þú seldir landið fyrir svo mikið?" Og hún sagði: Já, fyrir svo mikið.
9 Þá sagði Pétur við hana: Hvernig stendur á því, að þér hafið verið sammála um að freista anda Drottins? Sjá, fætur þeirra, sem hafa grafið mann þinn, eru við dyrnar og munu bera þig út.
10 Þá féll hún þegar í stað til fóta honum og gaf upp öndina, og ungu mennirnir komu inn og fundu hana látna og báru hana út og grófu hana hjá manni sínum.
11 Og mikill ótti kom yfir allan söfnuðinn og yfir alla sem heyrðu þetta.
12 Og í höndum postulanna voru mörg tákn og undur unnin meðal fólksins. (Og þeir voru allir á einu máli í forsal Salómons.
13 Og af hinum þorði enginn að ganga til liðs við þá, heldur jók lýðurinn þá.
14 Og trúuðum bættist Drottni meira, mannfjöldi bæði karla og kvenna.)
15 Að því leyti að þeir leiddu út sjúka út á stræti og lögðu þá á rúm og legubekk, til þess að að minnsta kosti skuggi Péturs, sem gekk fram hjá, skyggði á suma þeirra.
16 Og fjöldi fólks kom út úr borgunum umhverfis til Jerúsalem og flutti sjúka menn og þá, sem voru hræddir af óhreinum öndum, og allir læknaðir.
17 Þá reis æðsti presturinn upp og allir þeir, sem með honum voru, (sem er sértrúarsöfnuður saddúkea) og fylltust reiði.
18 Og lögðu hendur sínar á postulana og settu þá í almenna fangelsið.
19En engill Drottins opnaði um nóttina dyr fangelsisins, leiddi þær út og sagði:
20 Farið, stattu og talaðu í musterinu við fólkið öll orð þessa lífs.
21 Og er þeir heyrðu það, gengu þeir inn í musterið árla morguns og kenndu. En æðsti presturinn kom og þeir, sem með honum voru, og kölluðu saman ráðið og allt öldungaráð Ísraelsmanna og sendu í fangelsið til að koma með þá.
22 En er þjónarnir komu og fundu þá ekki í fangelsinu, sneru þeir aftur og sögðu:
23 Og sagði: Fangelsið fundum vér lokuð með öllu öryggi, og varðmennina stóðu fyrir utan dyrnar, en þegar vér höfðum opnað, fundum vér engan mann inni.
24 Þegar æðsti presturinn og musterishöfðinginn og æðstu prestarnir heyrðu þetta, efuðust þeir um, hvers vegna þetta myndi vaxa.
25 Þá kom einn og sagði þeim það og sagði: Sjá, mennirnir, sem þér settuð í fangelsi, standa í musterinu og kenna fólkinu.
26 Þá fór herforinginn með hirðmönnunum og kom með þá án ofbeldis, því að þeir óttuðust fólkið, að þeir yrðu ekki grýttir.
27 Og er þeir höfðu flutt þá, settu þeir þá fyrir ráðið, og æðsti presturinn spurði þá:
28 og sögðu: Höfum vér ekki stranglega boðið yður að kenna ekki í þessu nafni? Og sjá, þér hafið fyllt Jerúsalem með kenningu yðar og ætlið að koma blóði þessa manns yfir oss.
29 Þá svöruðu Pétur og hinir postularnir og sögðu: Vér ber að hlýða Guði fremur en mönnum.
30 Guð feðra vorra upp reisti Jesú, sem þér drápuð og hengdir á tré.
31 Hann hefur Guð upphafið með hægri hendi sinni til að vera höfðingi og frelsari, til að gefa Ísrael iðrun og fyrirgefningu synda.
32 Og við erum vottar hans um þetta. og svo er og heilagur andi, sem Guð hefur gefið þeim, sem honum hlýða.
33 Þegar þeir heyrðu það, urðu þeir höggnir í hjartað og réðust í að drepa þá.
34 Þá stóð þar upp einn í ráðinu, farísei, Gamalíel að nafni, lögfræðingur, sem var álitinn meðal alls fólksins, og bauð að láta postulana víkja.
35 Og sagði við þá: Þér Ísraelsmenn, takið eftir yður, hvað þér ætlið að gjöra varðandi þessa menn.
36 Því að áður en á þessum dögum reis Theudas upp og hrósaði sér af því að vera einhver. sem fjöldi manna, á fjórða hundrað, gekk til liðs við. Og allir, sem hlýddu honum, tvístraust og gjörðust að engu.
37 Eftir þennan reis upp Júdas frá Galíleu á dögum skattlagningarinnar og dró mikið fólk á eftir sér. Hann fórst líka. og allir, jafnvel allir sem hlýddu honum, dreifðust.
38 Og nú segi ég yður: Haldið ykkur frá þessum mönnum og látið þá í friði, því að ef þetta ráð eða þetta verk er af mönnum, mun það verða að engu.
39 En ef það er frá Guði, getið þér ekki kollvarpað því. til þess að þér finnist ekki jafnvel berjast gegn Guði.
40 Og þeir féllust á það, og þegar þeir höfðu kallað á postulana og barið þá, buðu þeir að tala ekki í nafni Jesú og slepptu þeim.
41 Og þeir fóru burt frá ráðinu, fagnandi yfir því að þeir voru taldir verðugir að þola skömm fyrir nafn hans.
42 Og daglega í musterinu og í hverju húsi hættu þeir ekki að kenna og prédika Jesú Krist.

6. KAFLI

1 Og á þeim dögum, þegar fjöldi lærisveinanna margfaldaðist, kom upp mögl Grikkja gegn Hebreum, af því að ekkjur þeirra voru vanræktar í daglegri þjónustu.
2 Þá kölluðu hinir tólf til sín hóp lærisveina og sögðu: "Það er ekki ástæða til að við látum Guðs orð og þjónum borðum."
3 Þess vegna, bræður, horfið til sjö manna á meðal yðar, sem hafa heiðarlega skýrslu, fulla af heilögum anda og visku, sem við megum skipa yfir þetta starf.
4 En við munum stöðugt gefa okkur bænina og þjónustu orðsins.
5 Og orðatiltækið gladdi allan mannfjöldann, og þeir völdu Stefán, mann fullan trúar og heilags anda, og Filippus, og Prókórus, og Nicanor, og Tímon, og Parmenas og Nikulás, trúboða frá Antíokkíu.
6 sem þeir settu frammi fyrir postulunum, og þegar þeir höfðu beðið, lögðu þeir hendur yfir þá.
7 Og orð Guðs jókst. og fjöldi lærisveina margfaldaðist í Jerúsalem. og mikill hópur presta hlýddi trúnni.
8 Og Stefán, fullur trúar og krafts, gerði mikil undur og kraftaverk meðal fólksins.

9 Þá stóðu upp nokkrir úr samkundunni, sem kölluð er samkunduhús Libertínumanna, Kýreníumanna, Alexandríumanna og þeirra frá Kilikíu og Asíu, og deildu við Stefán.
10 Og þeir gátu ekki staðist viskuna og andann, sem hann talaði með.
11 Þá lögðu þeir undir sig menn, sem sögðu: „Vér höfum heyrt hann tala guðlast gegn Móse og gegn Guði.
12 Og þeir æstu upp fólkið, öldungana og fræðimennina, komu á móti honum, náðu honum og færðu hann til ráðsins.
13 Og settu upp ljúgvotta, sem sögðu: „Þessi maður hættir ekki að tala guðlast gegn þessum helga stað og lögmálinu.
14 Því að vér höfum heyrt hann segja, að þessi Jesús frá Nasaret mun eyða þessum stað og breyta þeim siðum, sem Móse frelsaði oss.
15 Og allir sem í ráðinu sátu, horfðu fast á hann, sáu andlit hans eins og það hafði verið ásjónu engils.

7. KAFLI

1 Þá sagði æðsti presturinn: Er þetta svo?
2 Og hann sagði: „Menn, bræður og feður, hlýðið! Guð dýrðarinnar birtist Abraham föður vorum, þegar hann var í Mesópótamíu, áður en hann bjó í Charran,
3 og sagði við hann: „Far þú burt úr landi þínu og frá ættinni þinni, og far inn í landið, sem ég mun sýna þér.
4 Síðan kom hann úr landi Kaldea og bjó í Karran, og þaðan, þegar faðir hans var látinn, flutti hann hann inn í þetta land, þar sem þér búið nú.
5 Og hann gaf honum enga arfleifð í því, nei, ekki svo mikið sem að stíga fæti á hann, en hann hét því að gefa honum það til eignar og niðjum hans eftir hann, þegar hann ætti enn ekki barn. .
6 Og Guð talaði um þetta, að niðjar hans ættu að dveljast í ókunnu landi. og að þeir skyldu leiða þá í þrældóm og biðja þá illa í fjögur hundruð ár.
7 Og þjóðina, sem þeir verða í þrældómi, mun ég dæma, sagði Guð, og eftir það munu þeir ganga út og þjóna mér á þessum stað.
8 Og hann gaf honum sáttmála um umskurnina, og þannig gat Abraham Ísak og umskar hann á áttunda degi. Og Ísak gat Jakob. og Jakob gat ættfeðurna tólf.
9 Og ættfeðrarnir voru öfundsjúkir og seldu Jósef til Egyptalands, en Guð var með honum,
10 og frelsaði hann úr öllum þrengingum hans og veitti honum náð og visku í augum Faraós Egyptalandskonungs. og hann setti hann yfir Egyptaland og allt hús hans.
11 Nú kom þrenging yfir allt Egyptaland og Kanaan og mikil þrenging, og feður vorir fundu enga næring.
12 En er Jakob frétti, að korn væri í Egyptalandi, sendi hann feður vora fyrst.
13 Og í annað sinn var Jósef kunngerður bræðrum sínum. og ætt Jósefs var kunngjört Faraó.
14 Þá sendi Jósef og kallaði Jakob föður sinn til sín og alla ættingja hans, sextán og fimmtán sálir.
15 Síðan fór Jakob ofan til Egyptalands og dó, hann og feður vorir,
16 Og þeir voru fluttir til Síkem og lagðir í gröfina, sem Abraham keypti fyrir peningaupphæð af sonum Emmors, föður Síkems.
17 En er tími fyrirheitsins nálgaðist, sem Guð hafði svarið Abraham, óx og fjölgaði lýðurinn í Egyptalandi.
18 Þar til annar konungur reis upp, sem ekki þekkti Jósef.
19 Þeir fóru lúmsk að ætt okkar og beittu feður vora illt, svo að þeir ráku út börn sín, svo að þeir lifðu ekki.
20 Á þeim tíma fæddist Móse og var mjög fróður og nærðist í húsi föður síns í þrjá mánuði.
21 Og er honum var varpað burt, tók dóttir Faraós hann upp og fóstraði hann fyrir son sinn.
22 Og Móse var fróður í allri speki Egypta og var voldugur í orðum og verkum.
23 Og er hann var orðinn fjörutíu ára gamall, kom honum í hug að vitja bræðra hans, Ísraelsmanna.
24 Og er hann sá einn þeirra líða illa, varði hann hann og hefndi hins kúgaða og laust Egyptann.
25 Því að hann hélt að bræður hans mundu hafa skilið hvernig Guð myndi frelsa þá með hans hendi, en þeir skildu það ekki.
26 Og daginn eftir sýndi hann sig þeim, þegar þeir kepptu, og vildi hafa sett þá saman aftur og sagt: Herrar, þér eruð bræður. hvers vegna rangfærir þér hver við annan?
27 En sá sem misgjörði náunga sínum, rak hann frá sér og sagði: „Hver setti þig að höfðingja og dómara yfir oss?
28 Vilt þú drepa mig, eins og þú gerðir Egyptann í gær?
29 Þá flýði Móse við þetta orð og var útlendingur í Madíanlandi, þar sem hann gat tvo sonu.
30 Og þegar fjörutíu ár voru liðin, birtist honum í eyðimörkinni á Sínafjalli engill Drottins í eldsloga í runna.
31 Þegar Móse sá það, undraðist hann sjónina, og þegar hann nálgaðist það, kom rödd Drottins til hans:
32 og sagði: Ég er Guð feðra þinna, Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs. Þá skalf Móse og þorði ekki að sjá.
33 Þá sagði Drottinn við hann: Drag skó þinn af fótum þér, því að staðurinn, þar sem þú stendur, er heilög jörð.
34 Ég hef séð, ég hef séð eymd þjóðar minnar, sem er í Egyptalandi, og ég hef heyrt andvarp þeirra og er kominn niður til að frelsa þá. Og kom nú, ég mun senda þig til Egyptalands.
35 Þennan Móse, sem þeir höfnuðu og sögðu: "Hver setti þig að höfðingja og dómara?" það sama sendi Guð til að vera höfðingi og frelsari með hendi engilsins sem birtist honum í runnanum.
36 Hann leiddi þá út, eftir að hann hafði gjört undur og tákn í Egyptalandi, í Rauðahafinu og í eyðimörkinni í fjörutíu ár.
37 Þetta er sá Móse, sem sagði við Ísraelsmenn: „Spámann mun Drottinn Guð yðar vekja yður af bræðrum yðar, eins og ég. hann skuluð þér heyra.
38 Þetta er hann, sem var í söfnuðinum í eyðimörkinni með englinum, sem talaði við hann á Sínafjalli, og með feðrum vorum, sem tók við hinum líflegu orðræðu til að gefa okkur.
39 hverjum feður vorir vildu ekki hlýða, heldur hrekja hann frá þeim og sneru í hjörtum þeirra aftur til Egyptalands,
40 og sagði við Aron: „Gjör oss guði til að fara fyrir okkur, því að um þennan Móse, sem leiddi oss út af Egyptalandi, vitum vér ekki hvað um hann er orðið.
41 Og þeir bjuggu til kálf á þeim dögum og færðu skurðgoðinu fórn og fögnuðu verkum þeirra eigin handa.
42 Þá sneri Guð sér við og gaf þá fram til að tilbiðja himinsins her. Eins og ritað er í spámannabókinni, þér Ísraelsmenn, hafið þér fært mér slátrað skepnur og fórnir í fjörutíu ár í eyðimörkinni?

43 Já, þér tókuð upp tjaldbúð Móloks og stjörnu Guðs þíns Remfans, myndir sem þér gerðuð til að tilbiðja þær, og ég mun flytja yður út fyrir Babýlon.
44 Feður vorir áttu vitnisburðartjaldið í eyðimörkinni, eins og hann hafði fyrirskipað, er hann talaði við Móse, að hann skyldi gjöra hana á þann hátt, sem hann hafði séð.
45 sem feður vorir, sem á eftir komu, fluttu með Jesú til eignar heiðingjanna, sem Guð rak burt frammi fyrir feðrum vorum til daga Davíðs.
46 sem fann náð fyrir Guði og þráði að finna tjaldbúð handa Guði Jakobs.
47 En Salómon byggði honum hús.
48 En hinn hæsti býr ekki í musterum sem eru gjörðir með höndum. eins og spámaðurinn segir,
49 Himinninn er hásæti mitt og jörð er fótskör mín. Hvaða hús viljið þér byggja mér? segir Drottinn: eða hvar er hvíldarstaður minn?
50 Hefir ekki hönd mín búið til allt þetta?
51 Þér harðsvíraðir og óumskornir í hjarta og eyrum, þér standist ávallt heilagan anda.
52 Hvern af spámönnunum hafa feður yðar ekki ofsótt? Og þeir hafa drepið þá, sem áður höfðu sýnt komu hins réttláta. sem þér hafið nú verið svikarar og morðingjar um.
53 sem hafa meðtekið lögmálið með ráðstöfun engla og hafa ekki haldið það.
54 Þegar þeir heyrðu þetta, urðu þeir höggnir í hjartað og gnístu tönnum í hann.
55 En hann, sem var fullur heilags anda, leit fast upp til himins og sá dýrð Guðs og Jesú standa til hægri handar Guðs.
56 og sagði: Sjá, ég sé himnana opna og Mannssoninn standa til hægri handar Guðs.
57 Þá hrópuðu þeir hárri röddu, stöðvuðu eyrun og hlupu á hann í einu lagi.
58 Þeir ráku hann út úr borginni og grýttu hann, og vottarnir lögðu klæði sín að fótum ungs manns, sem Sál hét.
59 Og þeir grýttu Stefán, ákallaði Guð og sögðu: Drottinn Jesús, taktu á móti anda mínum.
60 Og hann kraup niður og kallaði hárri röddu: "Drottinn, ábyrgist þeim ekki þessa synd." Og er hann hafði þetta mælt, sofnaði hann.

8. KAFLI

1 Og Sál féllst á dauða hans. Og á þeim tíma urðu miklar ofsóknir gegn söfnuðinum, sem var í Jerúsalem. Og þeir voru allir tvístraðir um héruð Júdeu og Samaríu, nema postularnir.
2 Og guðræknir menn báru Stefán til greftrunar hans og harmuðu mikið yfir honum.
3 Hvað Sál snerti, hann gjöreyðilagði kirkjuna, gekk inn í hvert hús og rændi menn og konur og setti þau í fangelsi.
4 Þess vegna fóru þeir sem dreifðir voru um allt og prédikuðu orðið.
5 Síðan fór Filippus niður til borgar Samaríu og prédikaði Krist fyrir þeim.
6 Og fólkið gaf einhuga gaum að því, sem Filippus talaði, er hann heyrði og sá kraftaverkin, sem hann gjörði.
7 Því að óhreinir andar, sem hrópuðu hárri röddu, komu út af mörgum, sem af þeim voru haldnir, og margir lamaðir og haltir urðu læknaðir.
8 Og það var mikil gleði í þeirri borg.
9 En það var maður nokkur, að nafni Símon, sem áður í sömu borg beitti galdra og töfraði fólkið í Samaríu og sagði, að hann væri mikill maður.
10 Þeim sem allir gáfu gaum, frá þeim smáa til hins stærsta, og sögðu: Þessi maður er hinn mikli máttur Guðs.
11 Og þeir litu á hann, af því að hann hafði lengi töfrað þá með galdra.
12 En þegar þeir trúðu Filippusi, sem prédikaði það, sem snerti Guðs ríki og nafn Jesú Krists, létu þeir skírast, bæði karlar og konur.
13 Þá trúði Símon líka sjálfur, og er hann var skírður, hélt hann áfram með Filippusi og undraðist, er hann sá kraftaverkin og táknin, sem urðu.
14 En er postularnir, sem voru í Jerúsalem, heyrðu, að Samaría hefði meðtekið orð Guðs, sendu þeir til þeirra Pétur og Jóhannes:
15 sem, þegar þeir voru komnir niður, báðu fyrir þeim, að þeir mættu meðtaka heilagan anda.
16 (Því að enn var hann ekki fallinn yfir neinn þeirra, þeir voru aðeins skírðir í nafni Drottins Jesú.)
17 Síðan lögðu þeir hendur yfir þá, og þeir tóku á móti heilögum anda.
18 Og er Símon sá, að heilagur andi var gefinn fyrir handayfirlagningu postulanna, bauð hann þeim peninga,
19 og sagði: Gef mér líka þennan kraft, að hver sem ég legg hendur á, hann megi meðtaka heilagan anda.
20 En Pétur sagði við hann: ,,Peningar þínir farast með þér, af því að þú hefur ætlað að kaupa gjöf Guðs fyrir peninga.
21 Þú hefur hvorki hlut né hlut í þessu máli, því að hjarta þitt er ekki rétt í augum Guðs.
22 Gjörið því iðrun þessarar illsku þinnar og bið Guð, ef kannski megi fyrirgefa hugsun hjarta þíns.
23 Því að ég sé, að þú ert í beiskju galli og í bandi ranglætisins.
24 Þá svaraði Símon og sagði: ,,Biðjið til Drottins fyrir mig, að ekkert af þessu, sem þér hafið talað, komi yfir mig.
25 Og þegar þeir höfðu vitnað og boðað orð Drottins, sneru þeir aftur til Jerúsalem og boðuðu fagnaðarerindið í mörgum þorpum Samverja.
26 Og engill Drottins talaði við Filippus og sagði: ,,Statt upp og far til suðurs á leiðina, sem liggur niður frá Jerúsalem til Gaza, sem er eyðimörk.
27 Og hann stóð upp og fór, og sjá, maður frá Eþíópíu, geldingur með mikla vald undir Candace drottningu Eþíópíu, sem hafði umsjón með öllum fjársjóðum hennar og var kominn til Jerúsalem til að tilbiðja.
28 Var að snúa aftur og sat í vagni sínum og las Jesaja spámann.
29 Þá sagði andinn við Filippus: "Gakk þú nær og taktu þig í þennan vagn."
30 Filippus hljóp þangað til hans og heyrði hann lesa spámanninn Jesaja og sagði: Skilur þú hvað þú lest?
31 Og hann sagði: "Hvernig get ég, nema einhver leiðbeini mér?" Og hann bað Filippus að hann kæmi upp og sat hjá honum.
32 Staður ritningarinnar, sem hann las, var þessi: Hann var leiddur eins og sauður til slátrunar. og eins og lamb sem er mállaust fyrir klippara sínum, svo opnaði hann ekki munninn.
33 Í niðurlægingu hans var dómur hans tekinn burt, og hver mun segja frá kynslóð sinni? því að líf hans er tekið af jörðinni.

34 Og hirðmaðurinn svaraði Filippusi og sagði: Um hvern talar spámaðurinn þetta? af sjálfum sér eða einhverjum öðrum manni?
35 Þá lauk Filippus upp munni sínum, byrjaði á sömu ritningu og prédikaði fyrir honum Jesú.
36 Og er þeir fóru leiðar sinnar, komu þeir að vatni nokkru, og hirðmaðurinn sagði: "Sjá, hér er vatn!" hvað hindrar mig að láta skírast?
37 Og Filippus sagði: "Ef þú trúir af öllu hjarta, mátt þú það." Og hann svaraði og sagði: Ég trúi að Jesús Kristur sé sonur Guðs.
38 Og hann bauð vagninum að standa kyrr, og þeir fóru báðir ofan í vatnið, bæði Filippus og hirðmaðurinn. og hann skírði hann.
39 Þegar þeir voru komnir upp úr vatninu, hrifsaði andi Drottins Filippus burt, svo að hirðmaðurinn sá hann ekki framar, og hann hélt leiðar sinnar glaður.
40 En Filippus fannst í Asótus, og fór þar um og prédikaði í öllum borgum, uns hann kom til Sesareu.

9. KAFLI

1 Og Sál andaði þó út hótunum og manndrápi gegn lærisveinum Drottins og fór til æðsta prestsins.
2 Og hann óskaði eftir bréfum til Damaskus til samkundanna, að ef hann fyndi eitthvað af þessum hætti, hvort sem það væru karlar eða konur, gæti hann flutt þá bundinn til Jerúsalem.
3 Og þegar hann var á ferð, kom hann nær Damaskus, og allt í einu ljómaði ljós af himni umhverfis hann.
4 Og hann féll til jarðar og heyrði rödd segja við sig: Sál, Sál, hví ofsækir þú mig?
5 Og hann sagði: Hver ert þú, Drottinn? Og Drottinn sagði: Ég er Jesús, sem þú ofsækir.
6 Og hann skjálfandi og undrandi sagði: Herra, hvað vilt þú að ég geri? Og Drottinn sagði við hann: Stattu upp og far inn í borgina, og þér mun sagt verða, hvað þú átt að gjöra.
7 Og mennirnir, sem með honum fóru, stóðu orðlausir, heyrðu raust, en sáu engan.
8 Og Sál reis upp af jörðinni. Og er augu hans opnuðust, sá hann engan mann, en þeir leiddu hann í höndina og fluttu hann til Damaskus.
9 Og hann sást ekki í þrjá daga og át hvorki né drakk.
10 Og lærisveinn nokkur var í Damaskus, Ananías að nafni. og við hann sagði Drottinn í sýn: Ananías. Og hann sagði: Sjá, ég er hér, Drottinn.
11 Og Drottinn sagði við hann: „ Statt upp og far inn á götuna, sem heitir Bein, og spyr í húsi Júdasar, um einn sem heitir Sál, frá Tarsus, því að sjá, hann biður.
12 Og hann hefur séð í sýn mann að nafni Ananías koma inn og leggja hönd á hann til þess að fá sjón sína.
13 Þá svaraði Ananías: "Herra, ég hef heyrt af mörgum af þessum manni hversu mikið illt hann hefur gjört þínum heilögu í Jerúsalem.
14 Og hér hefur hann vald frá æðstu prestunum til að binda alla þá sem ákalla nafn þitt.
15 En Drottinn sagði við hann: Far þú, því að hann er mér útvalið ker til að bera nafn mitt frammi fyrir heiðingjum, konungum og Ísraelsmönnum.
16 Því að ég mun sýna honum hversu miklar hlutir hann á að líða fyrir sakir nafns míns.
17 Og Ananías fór leiðar sinnar og gekk inn í húsið. og lagði hendur yfir hann og sagði: Bróðir Sál, Drottinn, Jesús, sem birtist þér á leiðinni, þegar þú komst, sendi mig, til þess að þú fengir sýn þína og fylltist heilögum anda.
18 Og jafnskjótt féll af augum hans eins og hreistur, og hann fékk þegar sýn, stóð upp og lét skírast.
19 Og er hann hafði fengið mat, styrktist hann. Þá var Sál ákveðnir dagar með lærisveinunum, sem voru í Damaskus.
20 Og jafnskjótt prédikaði hann Krist í samkundunum, að hann væri sonur Guðs.
21 En allir sem heyrðu hann undruðust og sögðu: Er það ekki sá, sem eyddi þeim, sem ákölluðu þetta nafn í Jerúsalem, og kom hingað í því skyni, að hann gæti fært þá bundna til æðstu prestanna?
22 En Sál jókst æ styrkari og gerði Gyðingum, sem bjuggu í Damaskus, til skammar og sannaði, að hann er sjálfur Kristur.
23 Og eftir að margir dagar voru liðnir, tóku Gyðingar ráð um að drepa hann.
24 En um Sál var vitað um legu þeirra. Og þeir gættu hliðanna dag og nótt til að drepa hann.
25 Þá tóku lærisveinarnir hann um nóttina og hleyptu honum niður við vegginn í körfu.
26 En er Sál kom til Jerúsalem, hugðist hann ganga til liðs við lærisveinana, en þeir voru allir hræddir við hann og trúðu ekki, að hann væri lærisveinn.
27 En Barnabas tók hann og leiddi hann til postulanna og sagði þeim hvernig hann hefði séð Drottin á veginum og að hann hefði talað við hann og hvernig hann hefði prédikað djarflega í Damaskus í nafni Jesú.
28 Og hann var með þeim, gekk inn og út í Jerúsalem.
29 Og hann talaði djarflega í nafni Drottins Jesú og deildi á Grikkjum, en þeir fóru að drepa hann.
30 Þegar bræðurnir vissu það, fluttu þeir hann niður til Sesareu og sendu hann til Tarsus.
31 Þá hvíldust söfnuðirnir um alla Júdeu, Galíleu og Samaríu og voru reistir. og gengið í ótta Drottins og huggun heilags anda, fjölgaði.
32 Og svo bar við, er Pétur fór um alla staði, kom hann einnig niður til hinna heilögu, sem bjuggu í Lýddu.
33 Og þar fann hann mann nokkurn að nafni Eneas, sem hafði haldið rúmi sínu í átta ár og var lamaður.
34 Og Pétur sagði við hann: Eneas, Jesús Kristur gjörir þig heilan. Stattu upp og búðu til rúm þitt. Og hann stóð strax upp.
35 Og allir þeir, sem í Lýddu og Saron bjuggu, sáu hann og sneru sér til Drottins.
36 En í Joppe var lærisveinn nokkur, er Tabíta hét, sem með túlkun er nefnd Dorkas. Þessi kona var full góðra verka og ölmusu, sem hún gjörði.
37 Og svo bar við á þeim dögum, að hún veiktist og dó. Þegar þeir höfðu þvegið, lögðu þeir hana í efri herbergi.
38 Og þar sem Lýdda var nálægt Joppe og lærisveinarnir höfðu heyrt að Pétur væri þar, sendu þeir til hans tvo menn og vildu að hann myndi ekki tefjast að koma til þeirra.
39 Þá stóð Pétur upp og fór með þeim. Þegar hann kom, færðu þeir hann inn í efri herbergið, og allar ekkjurnar stóðu hjá honum grátandi og sýndu yfirhafnir og klæði, sem Dorkas hafði búið til, meðan hún var hjá þeim.
40 En Pétur lagði þá alla fram, kraup á kné og baðst fyrir. og sneri honum að líkinu og sagði: Tabíta, rís upp. Og hún lauk upp augunum, og er hún sá Pétur, settist hún upp.

41 Og hann rétti henni hönd sína og lyfti henni upp, og
kallaði á hina heilögu og ekkjur og bar hana fram lifandi.
42 Og það var kunnugt um alla Joppe. og margir trúðu á
Drottin.
43 Og svo bar við, að hann dvaldi marga daga í Joppe með
Símon einum sútara.

10. KAFLI

1 Í Sesareu var maður nokkur að nafni Kornelíus,
hundraðshöfðingi úr hópnum sem heitir ítalska sveitinni,
2 Trúfastur maður og guðhræddur með öllu sínu húsi, sem
gaf lýðnum mikla ölmusu og bað til Guðs ætíð.
3 Hann sá í sýn, augljóslega um níundu stund dagsins,
engil Guðs koma inn til sín og segja við hann: Kornelíus!
4 Og er hann leit á hann, varð hann hræddur og sagði:
"Hvað er það, herra?" Og hann sagði við hann: Bænir þínar
og ölmusa eru komnar upp til minningar frammi fyrir Guði.
5 Sendið nú menn til Joppe og látið kalla Símon einn, sem
heitir Pétur.
6 Hann gistir hjá Símon einum sútara, en hús hans er við
sjávarsíðuna. Hann skal segja þér hvað þú átt að gjöra.
7 Og þegar engillinn, sem talaði til Kornelíusar, var farinn,
kallaði hann á tvo heimilisþjóna sína og trúrækinn hermann
þeirra, sem stöðugt biðu hans.
8 Og er hann hafði sagt þeim allt þetta, sendi hann það til
Joppe.
9 Daginn eftir, er þeir héldu ferð sinni og nálguðust
borgina, gekk Pétur upp á þakið til að biðjast fyrir um
sjöttu stundina.
10Og hann varð mjög svangur og vildi hafa borðað, en
meðan þeir bjuggu til, féll hann í kvíða.
11 Og hann sá himininn opinn og ílát nokkurt stíga niður til
hans, eins og það hafði verið prjónað mikið dúk á fjórum
hornum og hleypt niður til jarðar.
12 Þar voru alls kyns ferfætt dýr jarðar og villidýr og
skriðkvikindi og fuglar loftsins.
13 Og rödd kom til hans: ,,Rís upp, Pétur! drepa og borða.
14 En Pétur sagði: "Ekki, Drottinn!" Því að ég hef aldrei
borðað neitt óhreint eða óhreint.
15 Og röddin mælti til hans enn í annað sinn: Það sem Guð
hefur hreinsað, það skalt þú eigi ógilda.
16 Þetta var gert þrisvar, og kerið var aftur tekið upp til
himins.
17 En er Pétur efaðist í sjálfum sér, hvað þessi sýn, sem
hann hafði séð, ætti að þýða, sjá, mennirnir, sem sendir
voru frá Kornelíusi, höfðu leitað til Símonar húss og staðið
fyrir hliðinu.
18 Og hann hringdi og spurði, hvort Símon, sem hét Pétur,
væri þar í gistingu.
19 Meðan Pétur hugsaði um sýnina sagði andinn við hann:
Sjá, þrír menn leita þín.
20 Rís þú því upp og far niður og far með þeim án þess að
efast um neitt, því að ég hef sent þá.
21 Þá fór Pétur niður til manna, sem sendir voru til hans frá
Kornelíusi. og sagði: Sjá, ég er sá, sem þér leitið. Hver er
ástæðan fyrir því, að þér komuð?
22 Og þeir sögðu: ,,Kornelíus hundraðshöfðingi, réttlátur
maður og guðhræddur, og góður boðskapur meðal allrar
þjóðar Gyðinga, var varaður frá Guði af heilögum engli að
senda eftir þér inn í hús sitt og heyra. orð þín.
23 Þá kallaði hann þá inn og gisti þá. Og daginn eftir fór
Pétur burt með þeim, og nokkrir bræður frá Joppe voru
með honum.
24 Og daginn eftir fóru þeir til Sesareu. Og Kornelíus beið
þeirra og hafði kallað saman frændur sína og nánustu vini.
25 En er Pétur var að koma inn, tók Kornelíus á móti
honum, féll til fóta honum og tilbað hann.
26 En Pétur tók hann upp og sagði: Stattu upp! Sjálfur er
ég líka karlmaður.
27 Og er hann talaði við hann, gekk hann inn og fann
marga, sem voru saman komnir.
28 Og hann sagði við þá: ,,Þér vitið, að það er ólöglegt
fyrir mann, sem er Gyðingur, að hafa félagsskap eða koma
til annarrar þjóðar. en Guð hefir sýnt mér, að ég skyldi
engan mann kalla óhreinan eða óhreinan.
29 Þess vegna kom ég til yðar án þess að andmæla, um leið
og ég var sendur. Ég spyr því, hvers vegna hafið þér sent
eftir mér?
30 Og Kornelíus sagði: "Fyrir fjórum dögum var ég að
fasta allt til þessa. Og á níundu stundinni bað ég í húsi
mínu, og sjá, maður stóð frammi fyrir mér í skærum
klæðum.
31 og sagði: "Kornelíus, bæn þín er heyrin og ölmusu þín
er minnst í augum Guðs."
32 Sendið því til Joppe og kallið hingað Símon, sem heitir
Pétur. hann gistir í húsi eins Símonar sútara við
sjávarsíðuna, sem mun tala við þig, þegar hann kemur.
33 Fyrir því sendi ég strax til þín. og vel hefir þú gjört að
þú ert kominn. Nú erum vér því allir hér frammi fyrir Guði
til að heyra allt það, sem þér er boðið af Guði.
34 Þá lauk Pétur upp munni sínum og sagði: "Sannlega skil
ég, að Guð lítur ekki á mann.
35 En hjá sérhverri þjóð er sá, sem óttast hann og iðkar
réttlæti, velþóknun á honum.
36 Orðið, sem Guð sendi Ísraelsmönnum, boðandi frið fyrir
Jesú Krist: (hann er Drottinn allra.)
37 Þetta orð segi ég, þér vitið, sem birt var um alla Júdeu
og hófst frá Galíleu eftir skírnina, sem Jóhannes prédikaði.
38 Hvernig Guð smurði Jesú frá Nasaret með heilögum
anda og krafti. því að Guð var með honum.
39 Og vér erum vottar um allt, sem hann gjörði bæði í landi
Gyðinga og í Jerúsalem. sem þeir drápu og hengdu á tré:
40 Hann reisti Guð upp á þriðja degi og sýndi honum
opinberlega.
41 Ekki öllum lýðnum, heldur vottum, útvöldum af Guði,
já okkur, sem átum og drukkum með honum eftir að hann
reis upp frá dauðum.
42 Og hann bauð okkur að prédika fyrir fólkinu og bera
vitni um að það er hann sem var vígður af Guði til að vera
dómari lifandi og dauðra.
43 Um honum vitni allir spámennirnir, að fyrir nafn hans
mun hver sem á hann trúir hljóta fyrirgefningu synda.
44 Meðan Pétur enn talaði þessi orð, féll heilagur andi yfir
alla þá, sem heyrðu orðið.
45. Og þeir af umskurninni, sem trúðu, undruðust, allir þeir
sem komu með Pétri, því að gjöf heilags anda var einnig
úthellt yfir heiðingjana.
46 Því að þeir heyrðu þá tala tungum og vegsama Guð. Þá
svaraði Pétur:
47 Getur nokkur bannað vatn, svo að þeir séu ekki skírðir,
sem hafa tekið á móti heilögum anda eins og við?

48 Og hann bauð þeim að láta skírast í nafni Drottins. Þá báðu þeir hann að dvelja ákveðna daga.

11. KAFLI

1 Og postularnir og bræðurnir, sem voru í Júdeu, heyrðu, að heiðingjar hefðu einnig meðtekið orð Guðs.
2 Þegar Pétur var kominn upp til Jerúsalem, deildu þeir, sem voru umskurnir, við hann,
3 og sagði: "Þú gekkst inn til óumskorinna manna og borðaðir með þeim."
4 En Pétur endurræddi málið frá upphafi og útskýrði það með skipun fyrir þeim og sagði:
5 Ég var í borginni Joppe að biðjast fyrir, og í svívirðingum sá ég sýn: Eitt ker stíga niður, eins og það hafði verið mikið dúk, hleypt niður af himni í fjórum hornum. og það kom jafnvel til mín:
6 Þegar ég hafði horft á augun á því, sá ég ferfætt dýr jarðar og villidýr og skriðkvikindi og fugla himinsins.
7 Og ég heyrði rödd segja við mig: Rís upp, Pétur! drepa og borða.
8 En ég sagði: Ekki svo, Drottinn, því að ekkert óhreint eða óhreint hefur nokkurn tíma komið í munn minn.
9 En röddin svaraði mér aftur af himni: Það sem Guð hefur hreinsað, það skalt þú eigi kalla.
10 Og þetta gerðist þrisvar sinnum, og allir voru dregnir aftur til himins.
11 Og sjá, þegar í stað voru þrír menn þegar komnir í húsið, þar sem ég var, sendir frá Sesareu til mín.
12 Og andinn bauð mér að fara með þeim án þess að efast. Og þessir sex bræður fóru með mér, og við gengum inn í hús mannsins.
13 Og hann sýndi okkur, hvernig hann hafði séð engil í húsi sínu, sem stóð og sagði við hann: Sendið menn til Joppe og kallið á Símon, sem heitir Pétur.
14 Hver mun segja þér orð, sem þú og allt hús þitt mun frelsast.
15 Og þegar ég byrjaði að tala, féll heilagur andi yfir þá, eins og yfir okkur í upphafi.
16 Þá minntist ég orðs Drottins, hvernig hann sagði: Jóhannes skírði með vatni. en þér skuluð skírast með heilögum anda.
17 Þar sem Guð gaf þeim þá gjöf eins og hann gaf okkur, sem trúðu á Drottin Jesú Krist. hvað var ég, að ég gæti staðist Guð?
18 Þegar þeir heyrðu þetta, þögðu þeir og vegsömuðu Guð og sögðu: Þá hefur Guð einnig gefið heiðingjunum iðrun til lífsins.
19 En þeir, sem dreifðust um ofsóknirnar, sem urðu vegna Stefáns, fóru allt til Föníku, Kýpur og Antíokkíu og prédikuðu engum orðið nema Gyðingum einum.
20 Og nokkrir þeirra voru menn frá Kýpur og Kýrene, er þeir komu til Antíokkíu, töluðu þeir við Grikki og prédikuðu Drottin Jesú.
21 Og hönd Drottins var með þeim, og mikill fjöldi tók trú og sneri sér til Drottins.
22 Þá barst söfnuðurinn, sem var í Jerúsalem, fregnir um þetta, og þeir sendu Barnabas, að hann skyldi fara allt til Antíokkíu.
23 Þegar hann kom og hafði séð náð Guðs, gladdist hann og hvatti alla til að halda fast við Drottin af hjartans ásetningi.
24 Því að hann var góður maður og fullur af heilögum anda og trú, og Drottni bættist mikið fólk.
25 Síðan fór Barnabas til Tarsus til að leita Sáls.
26 Og er hann hafði fundið hann, leiddi hann hann til Antíokkíu. Og svo bar við, að heilt ár komu þeir saman með söfnuðinum og kenndu miklu fólki. Og lærisveinarnir voru fyrst kallaðir kristnir í Antíokkíu.
27 Og á þessum dögum komu spámenn frá Jerúsalem til Antíokkíu.
28 Og einn þeirra, Agabus að nafni, stóð upp og gaf til kynna með andanum, að mikill neyð skyldi verða um allan heim, sem varð á dögum Claudiusar keisarans.
29Þá ákváðu lærisveinarnir, sérhver eftir getu, að senda bræðrunum, sem bjuggu í Júdeu, hjálp.
30 Sem þeir og gjörðu og sendu öldungunum með höndum Barnabasar og Sáls.

12. KAFLI

1 Um það leyti rétti Heródes konungur fram hendur sínar til að kvelja nokkra úr söfnuðinum.
2 Og hann drap Jakob, bróður Jóhannesar, með sverði.
3 Og af því að hann sá að Gyðingum þóknaðist, hélt hann áfram að taka Pétur líka. (Þá voru dagar ósýrðu brauðanna.)
4 Og er hann hafði handtekið hann, setti hann hann í fangelsi og framseldi hann fjórum hermönnum til að halda honum. ætlar eftir páska að leiða hann til fólksins.
5 Pétur var því vistaður í fangelsi, en söfnuðurinn var óstöðvandi beðinn til Guðs fyrir hann.
6 Og þegar Heródes vildi hafa leitt hann út, svaf Pétur sömu nótt milli tveggja hermanna, bundinn tveimur fjötrum, og varðmenn fyrir dyrunum vörðu fangelsið.
7 Og sjá, engill Drottins kom yfir hann, og ljós skein í fangelsinu, og hann sló Pétur á hliðina, reisti hann upp og sagði: Stattu upp skjótt. Og hlekkir hans féllu af höndum hans.
8 Þá sagði engillinn við hann: „Gyrðu þig og bindðu skó þína. Og svo gerði hann. Og hann sagði við hann: Kasta klæðinu þínu um þig og fylg mér.
9 Og hann gekk út og fylgdi honum. og vissi ekki að það væri satt sem engillinn gjörði. en þóttist sjá sýn.
10 Þegar þeir voru komnir framhjá fyrstu og annarri sveitinni, komu þeir að járnhliðinu, sem liggur að borginni. sem opnaði fyrir þeim af sjálfum sér, og þeir gengu út og gengu um eina götu. og þegar í stað fór engillinn frá honum.
11 Og er Pétur kom til sjálfs sín, sagði hann: "Nú veit ég með vissu, að Drottinn hefur sent engil sinn og frelsað mig úr hendi Heródesar og undan allri væntingu Gyðinga.
12 Og er hann hafði athugað þetta, kom hann í hús Maríu, móður Jóhannesar, sem hét Markús. þar sem margir voru saman komnir og báðust fyrir.
13 Og er Pétur barði að dyrum hliðsins, kom stúlka til að hlýða, Róda að nafni.
14 Og er hún þekkti rödd Péturs, lauk hún ekki upp hliðinu af gleði, heldur hljóp inn og sagði frá, hvernig Pétur stóð fyrir hliðinu.
15 Og þeir sögðu við hana: "Þú ert vitlaus." En hún staðfesti stöðugt að svo væri. Þá sögðu þeir: Þetta er engillinn hans.
16 En Pétur hélt áfram að banka, og þegar þeir opnuðu hurðina og sáu hann, urðu þeir undrandi.

17 En hann benti þeim með hendinni að þegja og sagði
þeim hvernig Drottinn hefði leitt hann út úr fangelsinu. Og
hann sagði: Farið og kunngjörið Jakobi og bræðrunum
þetta. Og hann fór og fór á annan stað.
18 En um leið og dagur var kominn, varð ekkert smá
uppnám meðal hermanna, hvað varð um Pétur.
19 Og er Heródes hafði leitað hans, en fann hann ekki,
rannsakaði hann varðmennina og bauð, að þeir skyldu
líflátnir. Og hann fór ofan frá Júdeu til Sesareu og dvaldi
þar.
20 Og Heródes var mjög óánægður með þá af Týrus og
Sídon. því að land þeirra var nært af konungslandi.
21 Og á tilteknum degi settist Heródes, klæddur
konungsklæðum, í hásæti sitt og flutti ræðu við þá.
22 Og lýðurinn hrópaði og sagði: ,,Þetta er rödd guðs en
ekki manns.
23 Og þegar í stað sló engill Drottins hann, af því að hann
gaf Guði ekki dýrðina, og hann var étinn af ormum og gaf
upp öndina.
24 En orð Guðs óx og fjölgaði.
25 Þá sneru Barnabas og Sál heim frá Jerúsalem, er þeir
höfðu lokið þjónustu sinni, og tóku með sér Jóhannes, sem
hét Markús.

13. KAFLI

1 En í söfnuðinum, sem var í Antíokkíu, voru nokkrir
spámenn og kennarar. eins og Barnabas og Símeon, sem
kallaður var Níger, og Lúsíus frá Kýrene, og Manaen, sem
alinn hafði verið upp hjá Heródesi fjórhöfðingja, og Sál.
2 Þegar þeir þjónuðu Drottni og föstuðu, sagði heilagur
andi: Aðskilið mig Barnabas og Sál til þess verks, sem ég
hefi kallað þá til.
3 Og er þeir höfðu fastað og beðið og lagt hendur yfir þá,
sendu þeir þá burt.
4 Þeir fóru því, sendir af heilögum anda, til Seleukíu. og
þaðan sigldu þeir til Kýpur.
5 En er þeir voru í Salamis, prédikuðu þeir orð Guðs í
samkundum Gyðinga, og þeir höfðu einnig Jóhannes til
þjóna sínum.
6 Og er þeir höfðu farið um eyjuna til Paphos, fundu þeir
galdramann nokkurn, falsspámann, Gyðing, sem Barjesus
hét.
7 sem var ásamt fulltrúa landsins, Sergíus Páls, hyggnum
manni; sem kallaði á Barnabas og Sál og vildi heyra Guðs
orð.
8 En Elímas galdrakarl (því að svo er nafn hans með túlkun)
stóð á móti þeim og leitaðist við að snúa fulltrúanum frá
trúnni.
9 Þá rak Sál, (sem einnig er kallaður Páll), fylltur heilögum
anda, augu sín á hann.
10 Og sagði: Ó fullur af allri slægð og alls kyns illsku, barn
djöfulsins, þú óvinur alls réttlætis, munt þú ekki hætta að
rangfæra rétta vegu Drottins?
11 Og nú, sjá, hönd Drottins er yfir þér, og þú munt vera
blindur og sjá ekki sólina um tíma. Og þegar í stað féll yfir
hann þoka og myrkur; og hann fór um og leitaði eftir
einhverjum til að leiða hann við höndina.
12Þegar fulltrúinn sá hvað gjört var, trúði hann og
undraðist kenningu Drottins.
13 Þegar Páll og sveit hans leystust frá Pafos, komu þeir til
Perge í Pamfýlíu, og Jóhannes fór frá þeim og sneri aftur til
Jerúsalem.
14 En er þeir lögðu af stað frá Perge, komu þeir til
Antíokkíu í Pisidíu, gengu inn í samkunduhúsið á
hvíldardegi og settust niður.
15 Og eftir lestur lögmálsins og spámannanna sendu
samkundustjórnendur til þeirra og sögðu: Þér menn og
bræður, ef þér hafið eitthvert hvatningarorð til lýðsins,
segið áfram.
16 Þá stóð Páll upp og benti með hendinni og sagði:
Ísraelsmenn og þér sem óttist Guð, hlýðið.
17 Guð þessa Ísraelslýðs útvaldi feður vora og upphefði
fólkið, er það bjuggu sem útlendingar í Egyptalandi, og
leiddi þá út úr því með háum armlegg.
18 Og um það bil fjörutíu ára leið hann siðum þeirra í
eyðimörkinni.
19 Og er hann hafði tortímt sjö þjóðum í Kanaanlandi,
skipti hann landi þeirra með hlutkesti.
20 Og eftir það gaf hann þeim dómara um fjögur hundruð
og fimmtíu ár, allt til Samúels spámanns.
21 Síðan vildu þeir konungs, og Guð gaf þeim Sál Kíssson,
mann af Benjamínsættkvísl, eftir fjörutíu ár.
22 Og er hann hafði fjarlægt hann, reisti hann Davíð til
þeirra til konungs. sem hann bar vitni um og sagði: Ég hef
fundið Davíð Ísaíson, mann eftir mínu hjarta, sem mun
uppfylla allan minn vilja.
23 Af niðjum þessa manns hefur Guð, samkvæmt fyrirheiti
sínu, uppvakið Ísrael frelsara, Jesú.
24 Þegar Jóhannes hafði fyrst boðað öllum Ísraelsmönnum,
áður en hann kom, iðrunarskírn.
25 Og er Jóhannes fullnægði stefnu sinni, sagði hann: Hver
heldurðu að ég sé? Ég er ekki hann. En sjá, einn kemur á
eftir mér, hvers fótaskóm ég er ekki verður að slíta.
26 Menn og bræður, börn af ætt Abrahams og hver sem á
meðal yðar óttast Guð, til yðar er orð þessa hjálpræðis sent.
27 Því að þeir sem búa í Jerúsalem og höfðingjar þeirra, af
því að þeir þekktu hann ekki, né enn raddir spámannanna,
sem lesnar eru á hverjum hvíldardegi, hafa þeir uppfyllt
þær með því að fordæma hann.
28 Og þótt þeir fyndu enga dánarorsök hjá honum, vildu
þeir samt Pílatusi, að hann yrði drepinn.
29 Og er þeir höfðu uppfyllt allt, sem um hann var ritað,
tóku þeir hann niður af trénu og lögðu hann í gröf.
30 En Guð reisti hann upp frá dauðum.
31 Og hann sást marga daga þeirra, sem með honum fóru
frá Galíleu til Jerúsalem, sem eru vottar hans fyrir fólkinu.
32 Og vér kunngjörum yður fagnaðarerindið, hvernig
fyrirheitið, sem feðrunum var gefið,
33 Guð hefir uppfyllt það sama fyrir okkur börn þeirra,
með því að hann reisti Jesú upp aftur. eins og ritað er í
öðrum sálminum: Þú ert sonur minn, í dag hef ég fætt þig.
34 Og um það, að hann reisti hann upp frá dauðum, til þess
að hverfa ekki lengur til spillingar, sagði hann á þennan
hátt: Ég mun veita þér örugga miskunn Davíðs.
35 Þess vegna segir hann einnig í öðrum sálmi: Þú skalt
ekki láta þinn heilaga sjá spillingu.
36 Því að Davíð sofnaði, eftir að hann hafði þjónað sinni
kynslóð eftir vilja Guðs, og var lagður til feðra sinna og sá
spillingu.
37 En sá, sem Guð vakti upp, sá enga spillingu.

38 Verið því yður kunnugt, menn og bræður, að fyrir þennan mann er yður prédikuð fyrirgefning syndanna.
39 Og fyrir hann réttlætast allir sem trúa af öllu því sem þér gátuð ekki réttlætast af með lögmáli Móse.
40 Varist því, að það komi ekki yfir yður, sem talað er um í spámönnunum.
41 Sjá, þér fyrirlitnir, undrast og farist.
42 Og þegar Gyðingar voru farnir út úr samkunduhúsinu, báðu heiðingjar að prédika þeim þessi orð næsta hvíldardag.
43 Þegar söfnuðurinn var sundraður, fylgdu margir Gyðingar og trúaðir trúboðar Páli og Barnabas, sem töluðu við þá og sannfærðu þá um að halda áfram í náð Guðs.
44 Og næsta hvíldardag kom næstum öll borgin saman til að heyra orð Guðs.
45 En er Gyðingar sáu mannfjöldann, fylltust þeir öfund og töluðu gegn því, sem Páll talaði, andmælandi og lastmælandi.
46 Þá efluðust Páll og Barnabas djarfir og sögðu: "Það var nauðsynlegt að orð Guðs hefði verið talað til yðar fyrst, en þar sem þér hafið lagt það frá yður og talið yður óverðuga eilífs lífs, sjá, vér snúum okkur til heiðingjanna. .
47 Því að svo hefur Drottinn boðið okkur og sagt: Ég hef sett þig til að vera ljós heiðingjanna, svo að þú sért til hjálpræðis allt til endimarka jarðarinnar.
48 Og þegar heiðingjar heyrðu þetta, fögnuðu þeir og vegsömuðu orð Drottins, og allir trúðu, sem vígðir voru til eilífs lífs.
49Og orð Drottins var birt um allt svæðið.
50 En Gyðingar æstu upp hinar guðræknu og virðulegu konur og höfðingja borgarinnar, og hófu ofsóknir gegn Páli og Barnabasi og ráku þær burt af svæðum þeirra.
51 En þeir hristu rykið af fótum sínum af sér í móti sér og komu til Íkóníum.
52 Og lærisveinarnir fylltust gleði og heilögum anda.

14. KAFLI

1 Og svo bar við í Íkóníum, að þeir gengu báðir saman inn í samkundu Gyðinga, og svo mæltu, að mikill mannfjöldi, bæði Gyðingar og Grikkir, tók trú.
2 En hinir vantrúuðu Gyðingar æstu upp heiðingjana og létu huga þeirra illt í garð bræðranna.
3 Þeir dvaldu því lengi og töluðu djarflega í Drottni, sem bar vitni um orð náðar hans og lét gjöra tákn og undur með höndum þeirra.
4 En borgarfjöldinn var sundurleitur, og hluti hélt með Gyðingum, en annar með postulunum.
5 Og þegar árás var gerð bæði af heiðingjum og einnig á Gyðinga með höfðingjum þeirra, til að misþyrma þeim og grýta þá,
6 Þeir voru varir við það og flýðu til Lýstra og Derbe, borga Lýkaóníu, og til svæðisins, sem liggur í kring.
7 Og þar boðuðu þeir fagnaðarerindið.
8 Og maður nokkur sat í Lýstru, máttlaus á fótum, lamaður frá móðurlífi, sem aldrei hafði gengið.
9 Sá hinn sami heyrði Pál tala, sem horfði staðfastlega á hann og skynjaði, að hann hafði trú til að læknast,
10 Sagði hárri röddu: Stattu uppréttur á fótum þínum. Og hann hljóp og gekk.
11 Og er fólkið sá, hvað Páll hafði gjört, hófu þeir upp raust sína og sögðu í Lýkaóníuræðu: "Guðirnir eru stignir niður til okkar í líkingu manna.
12 Og þeir kölluðu Barnabas Júpíter. og Páll, Mercurius, af því að hann var aðalræðumaður.
13 Þá flutti Júpítersspresturinn, sem var fyrir borg þeirra, naut og kransa að hliðunum og vildi hafa fórnað með fólkinu.
14 Þegar postularnir, Barnabas og Páll, fréttu af, rifu þeir klæði sín og hlupu inn meðal fólksins og hrópuðu:
15 og sagði: Herrar, hví gjörið þér þetta? Vér erum líka ástríðufullir menn og yður, og prédikum yður, að þér skuluð snúa frá þessum hégóma til hins lifandi Guðs, sem skapaði himin, jörð og hafið og allt, sem í því er.
16 sem áður fyrr leyfði öllum þjóðum að ganga á eigin vegum.
17 Samt sem áður skildi hann sig ekki eftir án vitnis, þar sem hann gjörði gott og gaf oss regn af himni og frjóar árstíðir, fyllti hjörtu okkar mat og fögnuði.
18 Og með þessum orðum hömluðu þeir lýðnum varla, að þeir höfðu ekki fórnað þeim.
19 Og þangað komu nokkrir Gyðingar frá Antíokkíu og Íkóníum, sem sannfærðu fólkið og grýttu Pál og drógu hann út úr borginni, þótt hann hefði verið dáinn.
20 En er lærisveinarnir stóðu í kringum hann, stóð hann upp og kom inn í borgina, og daginn eftir fór hann með Barnabas til Derbe.
21 Og er þeir höfðu boðað þeirri borg fagnaðarerindið og kennt mörgum, sneru þeir aftur til Lýstra, Íkóníum og Antíokkíu.
22 Að staðfesta sálir lærisveinanna og hvetja þá til að halda áfram í trúnni og að við verðum í gegnum mikla þrengingu að ganga inn í Guðs ríki.
23 Og þegar þeir höfðu skipað sér öldunga í hverri kirkju og beðið með föstu, fólu þeir þá Drottni, sem þeir trúðu á.
24 Og eftir að þeir höfðu farið um Pisidíu, komu þeir til Pamfýlíu.
25 Og er þeir höfðu boðað orðið í Perge, fóru þeir niður til Attalia.
26 Og þaðan sigldu til Antíokkíu, þaðan sem þeim hafði verið mælt fyrir náð Guðs vegna verksins, sem þeir unnu.
27 Og þegar þeir komu og höfðu safnað söfnuðinum saman, rifjuðu þeir upp allt sem Guð hafði gert með þeim og hvernig hann hafði opnað dyr trúarinnar fyrir heiðingjunum.
28 Og þar dvöldu þeir lengi hjá lærisveinunum.

15. KAFLI

1 Og nokkrir menn, sem komnir voru frá Júdeu, kenndu bræðrunum og sögðu: ,,Ef þú sért ekki umskorinn að hætti Móse, getur þú ekki orðið hólpinn.
2 Þegar Páll og Barnabas höfðu því ekki smá deilur og deilur við þá, ákváðu þeir að Páll og Barnabas og nokkrir aðrir þeirra skyldu fara upp til Jerúsalem til postulanna og öldunganna um þessa spurningu.
3 Og þeir voru fluttir af söfnuðinum, fóru um Fönìku og Samaríu og lýstu yfir afturhvarfi heiðingjanna, og þeir vöktu mikinn fögnuð öllum bræðrum.
4 Og þegar þeir komu til Jerúsalem, var tekið á móti þeim af söfnuðinum, postulunum og öldungunum, og þeir kunngjörðu allt, sem Guð hafði gert við þá.
5 En nokkrir úr flokki farísea, sem trúðu, risu upp og sögðu: Nauðsynlegt væri að umskera þá og bjóða þeim að halda lögmál Móse.

6 Og postularnir og öldungarnir komu saman til að íhuga þetta mál.
7 Og þegar miklar deilur höfðu orðið, stóð Pétur upp og sagði við þá: ,,Bræður, þér vitið hvernig Guð valdi fyrir löngu síðan á meðal okkar, að heiðingjar myndu af mínum munni heyra orð fagnaðarerindisins. og trúa.
8 Og Guð, sem þekkir hjörtun, bar þeim vitni og gaf þeim heilagan anda, eins og hann gerði við okkur.
9 Og gerðu engan mun á okkur og þeim, hreinsaðu hjörtu þeirra með trú.
10 Því nú, hvers vegna freistið þér Guðs, að leggja ok á háls lærisveinanna, sem hvorki feður vorir né vér gátum borið?
11 En vér trúum því, að fyrir náð Drottins Jesú Krists munum vér frelsast, eins og þeir.
12 Þá þagði allur mannfjöldinn og hlýddi á Barnabas og Pál og sagði frá hvaða kraftaverk og undur Guð hafði gert meðal heiðingjanna með þeim.
13 Og eftir að þeir höfðu þagað, svaraði Jakob og sagði: Bræður, hlýðið á mig.
14 Símeon hefur sagt frá því, hvernig Guð í fyrstu vitjaði heiðingjanna til að taka út úr þeim lýð fyrir nafn sitt.
15 Og þessu samræmast orð spámannanna; eins og skrifað er,
16 Eftir þetta mun ég hverfa aftur og reisa aftur tjaldbúð Davíðs, sem er fallin. og ég mun aftur reisa rústir hennar og reisa hana.
17 Til þess að það sem eftir er af mönnum gæti leitað Drottins og allra heiðingjanna, sem nafn mitt er nefnt yfir, segir Drottinn, sem gjörir allt þetta.
18 Guði þekkja öll verk hans frá upphafi heimsins.
19 Þess vegna er dómur minn, að vér skellum ekki þeim, sem af þjóðunum hafa snúið sér til Guðs.
20 En að vér skrifum þeim, að þeir haldi sig frá skurðgoðamengun, frá saurlifnaði, frá kyrktu hlutum og frá blóði.
21 Því að Móse forðum daga hefur í hverri borg þá, sem prédika hann, og lesnir í samkundunum á hverjum hvíldardegi.
22 Þá þóknaðist postulunum og öldungunum ásamt allri söfnuðinum að senda útvalda menn úr sínum hópi til Antíokkíu ásamt Páli og Barnabasi. Júdas nefndi Barsabas og Sílas, höfðingjar meðal bræðranna.
23 Og þeir skrifuðu bréf af þeim á þennan hátt. Postularnir og öldungarnir og bræðurnir senda kveðju til bræðranna sem eru af heiðingjum í Antíokkíu og Sýrlandi og Kilikíu:
24 Af því að vér höfum heyrt, að nokkrir, sem frá oss gengu, hafa truflað yður með orðum, lagt niður sál yðar og sagt: Þér skuluð umskerast og halda lögmálið, þeim sem vér gáfum ekkert slíkt boðorð.
25 Okkur þótti gott, þar sem við vorum samankomnir í einu og öllu, að senda útvalda menn til yðar ásamt ástvinum vorum Barnabasi og Páli.
26 Menn sem hafa lagt líf sitt í hættu vegna nafns Drottins vors Jesú Krists.
27 Vér höfum því sent Júdas og Sílas, sem munu einnig segja yður hið sama munnlega.
28 Því að heilögum anda og okkur þótti gott að leggja ekki á yður meiri byrði en þessa nauðsynlegu hluti.
29 að þér haldið yður frá skurðgoðafórnum mat, blóði og kyrktu hlutum og saurlifnaði. Farðu vel með þig.
30 Þegar þeim var vísað frá, komu þeir til Antíokkíu, og þegar þeir höfðu safnað mannfjöldanum saman, fluttu þeir bréfið.
31 Þegar þeir höfðu lesið, fögnuðu þeir hugguninni.
32 Og Júdas og Sílas, sem einnig voru sjálfir spámenn, áminntu bræðurna með mörgum orðum og staðfestu þau.
33 Og eftir að þeir höfðu dvalið þar um bil, voru þeir látnir fara í friði frá bræðrunum til postulanna.
34 Þrátt fyrir það þóknaðist Sílas að dvelja þar enn.
35 Og Páll og Barnabas héldu áfram í Antíokkíu og kenndu og prédikuðu orð Drottins ásamt mörgum öðrum.
36 Nokkrum dögum síðar sagði Páll við Barnabas: ,,Förum aftur og heimsækjum bræður okkar í hverri borg, þar sem vér höfum boðað orð Drottins, og sjáum hvernig þeim vegnar.
37 Barnabas ákvað að taka með sér Jóhannes, sem hét Markús.
38 En Páli þótti ekki gott að taka hann með sér, sem fóru frá þeim frá Pamfýlíu og fór ekki með þeim til verksins.
39 Og deilan var svo hörð á milli þeirra, að þeir skildu hver frá öðrum, og Barnabas tók Markús og sigldi til Kýpur.
40 Og Páll valdi Sílas og fór, eftir að bræðurnir mæltu með honum til náðar Guðs.
41 Og hann fór um Sýrland og Kilikíu og staðfesti söfnuðina.

16. KAFLI

1 Síðan kom hann til Derbe og Lýstru, og sjá, þar var lærisveinn nokkur, Tímóteus að nafni, sonur nokkurrar konu, sem var Gyðingur og trúði. en faðir hans var grískur:
2 Sem var vel sagt af bræðrunum, sem voru í Lýstru og Íkóníum.
3 Hann þyrfti Páll að fara með honum; Og hann tók hann og umskar hann vegna Gyðinga, sem þar voru, því að þeir vissu allt, að faðir hans var grískur.
4 Og er þeir fóru um borgirnar, framseldu þeir þeim skipanir til að halda, sem vígðar voru af postulunum og öldungunum, sem voru í Jerúsalem.
5 Og svo voru söfnuðirnir staðfestir í trúnni og fjölguðu daglega.
6 En er þeim hafði farið um Frýgíu og Galatíuhérað og var þeim bannað af heilögum anda að prédika orðið í Asíu,
7 Eftir að þeir voru komnir til Mýsíu, reyndu þeir að fara til Biþýníu, en andinn leyfði þeim ekki.
8 Og þeir, sem fóru fram hjá Mýsíu, komu niður til Tróas.
9 Og Páli birtist sýn um nóttina. Þar stóð maður frá Makedóníu, bað hann og sagði: Kom til Makedóníu og hjálpaðu oss.
10 Og eftir að hann hafði séð sýnina, reyndum við strax að fara til Makedóníu, og söfnuðum því örugglega að Drottinn hefði kallað okkur til að prédika þeim fagnaðarerindið.
11 Þar af leiðandi losuðum við frá Tróas og komum beint til Samótrakíu og daginn eftir til Neapólis.
12 Og þaðan til Filippí, sem er æðsta borg þess hluta Makedóníu, og nýlenda, og vorum við í þeirri borg nokkra daga.
13 Og á hvíldardegi fórum vér út úr borginni með árbakka, þar sem vanalega var beðið. Og vér settumst niður og töluðum við þær konur, sem þangað komu.
14 Og kona nokkur, að nafni Lýdía, purpuraseljandi í borginni Þýatíru, sem dýrkaði Guð, heyrði til okkar.

Drottinn opnaði hjarta hennar, svo að hún fylgdist með því, sem talað var um Pál.
15 Og þegar hún var skírð og heimili hennar, bað hún okkur og sagði: "Ef þér hafið dæmt mig trúan Drottni, komdu þá inn í hús mitt og dvelstu þar." Og hún þvingaði okkur.
16 Og svo bar við, þegar við fórum til bænar, að stúlka nokkur, haldin spásagnaanda, mætti okkur, sem færði húsbændum sínum mikinn ávinning með spádómum.
17 Sá hinn sami fylgdi Páli og okkur og hrópaði og sagði: ,,Þessir menn eru þjónar hins hæsta Guðs, sem sýna oss veg hjálpræðisins.
18 Og þetta gerði hún marga daga. En Páll var hryggur, sneri sér við og sagði við andann: Ég býð þér í nafni Jesú Krists að fara út úr henni. Og hann kom út á sömu stundu.
19 Og er húsbændur hennar sáu að vonin um gróða þeirra var úti, náðu þeir Páli og Sílas og drógu þá inn á torginn til höfðingjanna.
20 og leiddi þá til sýslumannanna og sagði: ,,Þessir menn, sem eru Gyðingar, svífa borg okkar mjög,
21 Og kennið siði, sem oss er ekki leyfilegt að meðtaka né halda, þar sem vér erum Rómverjar.
22 Og mannfjöldinn reis saman gegn þeim, og sýslumennirnir rifu af sér klæði sín og buðu að berja þá.
23 Og er þeir höfðu lagt á þá margar rendur, vörpuðu þeir þeim í fangelsi og báðu fangavörðinn að varðveita þær.
24 Eftir að hafa fengið slíka ásökun, stakk hann þeim inn í innra fangelsið og festi fæturna í stokkunum.
25 Og um miðnætti báðust Páll og Sílas fyrir og sungu Guði lof, og fangarnir heyrðu það.
26 Og allt í einu varð mikill jarðskjálfti, svo að undirstöður fangelsisins nötruðu, og jafnskjótt opnuðust allar dyr, og bönd hvers og eins losnuðu.
27 Og fangelsisvörðurinn vaknaði af svefni og sá hurðir fangelsisins opnaðar, dró fram sverð sitt og mundi hafa drepið sjálfan sig, ef hann hélt að fangarnir hefðu verið flúnir.
28 En Páll hrópaði hárri röddu og sagði: ,,Gjör þér ekki mein, því að við erum hér allir.
29 Þá kallaði hann eftir ljós, spratt inn, kom skjálfandi og féll fram fyrir Pál og Sílas.
30 Og leiddi þá út og sagði: Herrar, hvað á ég að gera til að verða hólpinn?
31 Og þeir sögðu: Trúðu á Drottin Jesú Krist, og þú munt hólpinn verða og hús þitt.
32 Og þeir töluðu við hann orð Drottins og til allra, sem í húsi hans voru.
33 Og hann tók þá á sömu stundu næturinnar og þvoði rif þeirra. og var þegar í stað skírður, hann og allir hans.
34 Og er hann hafði komið þeim inn í hús sitt, lagði hann mat fram fyrir þá og gladdist, þar sem hann trúði á Guð með öllu sínu húsi.
35. Þegar dagur var kominn, sendu sýslumennirnir þjónana og sögðu: ,,Slepptu þessum mönnum.
36 Og fangelsisvörðurinn sagði Páli þetta orð: ,,Sýslumennirnir hafa sent til að sleppa þér. Far þú nú og far í friði.
37 En Páll sagði við þá: ,,Þeir hafa barið okkur opinberlega ódæmda, sem erum Rómverjar, og varpað okkur í fangelsi. og nú reka þeir okkur út í einrúmi? nei sannarlega; en þeir skulu sjálfir koma og sækja okkur út.
38 Og þjónarnir sögðu sýslumönnunum þessi orð, og þeir urðu hræddir, er þeir heyrðu, að þeir væru Rómverjar.
39 Og þeir komu og báðu þá og leiddu þá út og vildu að þeir færu út úr borginni.
40 Og þeir gengu út úr fangelsinu og gengu inn í hús Lýdíu, og þegar þeir sáu bræðurna, hugguðu þeir þá og fóru.

17. KAFLI

1 Þegar þeir höfðu farið um Amfípólis og Apollóníu, komu þeir til Þessaloníku, þar sem var samkunduhús Gyðinga.
2 Og Páll, eins og hann var, gekk inn til þeirra, og þrjá hvíldardaga ræddi við þá út frá ritningunum.
3 Hann opnaði og hélt því fram, að Kristur hlyti að hafa þjáðst og risið upp frá dauðum. og að þessi Jesús, sem ég prédika yður, er Kristur.
4 Og sumir þeirra trúðu og tóku Páli og Sílas í sambúð. og af guðræknum Grikkjum mikill mannfjöldi og ekki fáar af æðstu konunum.
5 En Gyðingar, sem trúðu ekki, öfunduðust af öfund, tóku til sín nokkra svívirðilega menn af lægri tegund, söfnuðu saman hópi, gerðu alla borgina í uppnámi, réðust á hús Jasons og reyndu að leiða þá út. til fólksins.
6 Og er þeir fundu þá ekki, drógu þeir Jason og nokkra bræður til höfðingja borgarinnar og hrópuðu: ,,Þeir, sem hafa snúið heiminum á hvolf, eru líka komnir hingað.
7 sem Jason tók á móti, og allir gjöra þeir þvert á fyrirmæli keisarans, þar sem þeir segja að til sé annar konungur, einn Jesús.
8 Og þeir óreiðu fólkið og höfðingja borgarinnar, er þeir heyrðu þetta.
9 Og þegar þeir höfðu tekið öryggisgæslu fyrir Jason og hinn, slepptu þeir þeim.
10 Og bræðurnir sendu þegar í stað Pál og Sílas um nóttina til Bereu. Þeir komu þangað og fóru inn í samkundu Gyðinga.
11 Þessir voru göfugri en þeir í Þessaloníku, að því leyti að þeir tóku við orðinu með öllum fúsleika og rannsökuðu ritningarnar daglega, hvort svo væri.
12 Því trúðu margir þeirra. einnig af virðulegum konum, sem voru grískar, og karla, ekki fáar.
13 En er Gyðingar í Þessaloníku vissu, að orð Guðs var prédikað af Páli í Berea, komu þeir einnig þangað og æstu fólkið upp.
14 Og þegar í stað sendu bræðurnir Pál í burtu til að fara eins og til sjávar, en Sílas og Tímóteus voru þar enn.
15. Þeir, sem stjórnuðu Páli, fluttu hann til Aþenu, og fengu Sílas og Tímóteus skipun um að koma til hans með miklum hraða og fóru.
16 En meðan Páll beið þeirra í Aþenu, vaknaði andi hans í honum, þegar hann sá borgina algerlega skurðgoðadýrkun.
17 Þess vegna deildi hann í samkunduhúsinu við Gyðinga og guðrækna menn og daglega á markaðnum við þá, sem með honum komu.
18 Þá fundu nokkrir heimspekingar Epikúríumanna og Stóika hann. Og sumir sögðu: Hvað mun þessi þulur segja? Aðrir sumir, hann virðist vera framandi ókunnugra guða, því að hann prédikaði þeim Jesú og upprisuna.
19 Og þeir tóku hann og fóru með hann til Areópags og sögðu: "Megum vér vita, hver þessi nýja kenning er, sem þú talar um?"

20 Því að þú flytur okkur ýmislegt undarlegt. Vér viljum því vita, hvað þetta þýðir.
21 (Allir Aþenumenn og ókunnugir, sem þar voru, eyddu tíma sínum í ekkert annað, en annað hvort að segja frá eða heyra eitthvað nýtt.)
22 Þá stóð Páll á miðri Marshæð og sagði: Þér Aþenumenn, ég sé að þér eruð of hjátrúarfullir í öllu.
23 Því að þegar ég gekk framhjá og sá guðrækni þína, fann ég altari með þessari áletrun: Hinum óþekkta guði. Þann sem þér tilbiðjið í fáfræði, hann boða ég yður.
24 Guð, sem skapaði heiminn og allt sem í honum er, þar sem hann er Drottinn himins og jarðar, býr ekki í musterum gerðum með höndum.
25 Ekki er heldur dýrkað með manna höndum, eins og hann þurfi nokkurs hluta, þar sem hann gefur öllu lífi, anda og öllu.
26 Og hann hefir gjört allar þjóðir manna af einu blóði til að búa á öllu yfirborði jarðar, og hefir ákveðið áður ákveðna tíma og mörk búsetu þeirra.
27 Til þess að þeir ættu að leita Drottins, ef þeir mættu finna hann og finna hann, þó að hann væri ekki langt frá okkur öllum.
28 Því að í honum lifum vér, hrærumst og erum til. Eins og sum skáld þín hafa sagt: Því að vér erum og afkomendur hans.
29 Þar sem við erum afkvæmi Guðs, þá ættum við ekki að halda að guðdómurinn sé líkur gulli eða silfri eða steini, grafið af list og mönnum.
30 Og tíma þessarar fáfræði blikkaði Guð. en nú býður öllum mönnum alls staðar að iðrast:
31 Vegna þess að hann hefur ákveðið dag, sem hann mun dæma heiminn með réttlæti fyrir þann mann, sem hann hefur vígt. um það hefur hann fullvissað alla menn, með því að reisa hann upp frá dauðum.
32 Og er þeir heyrðu um upprisu dauðra, hæddu sumir, en aðrir sögðu: "Við munum heyra þig aftur um þetta mál."
33 Þá fór Páll úr hópi þeirra.
34 En nokkrir menn héldu fast við hann og trúðu, þar á meðal var Díónýsíus frá Areópagíti og kona að nafni Damaris og aðrir með þeim.

18. KAFLI

1 Eftir þetta fór Páll frá Aþenu og kom til Korintu.
2 Og hann fann Gyðing nokkurn að nafni Akvíla, fæddur í Pontus, nýlega kominn frá Ítalíu, ásamt Priskillu konu sinni. (því að Claudius hafði boðið öllum Gyðingum að fara frá Róm:) og kom til þeirra.
3 Og af því að hann var í sömu iðn, dvaldi hann hjá þeim og vann, því að þeir voru tjaldsmiðir að atvinnu sinni.
4 Og hann ræddi í samkunduhúsinu hvern hvíldardag og sannfærði Gyðinga og Grikki.
5 Þegar Sílas og Tímóteus komu frá Makedóníu, var Páll þvingaður í andanum og bar Gyðingum vitni um að Jesús væri Kristur.
6 Þegar þeir stóðu á móti sjálfum sér og lastmæltu, hristi hann klæði sín og sagði við þá: „Blóð yðar komi yfir höfuð yðar! Ég er hreinn: héðan í frá mun ég fara til heiðingjanna.
7 Og hann fór þaðan og gekk inn í hús nokkurs manns, Justus að nafni, sá er tilbiðjaði Guð, en hús hans sameinaðist samkunduhúsinu.
8 Og Krispus, yfirmaður samkunduhússins, trúði á Drottin með öllu sínu húsi. og margir af Korintumönnum, sem heyrðu, trúðu og létu skírast.
9 Þá talaði Drottinn við Pál um nóttina í sýn: Vertu ekki hræddur, heldur talaðu og þegið ekki.
10 Því að ég er með þér, og enginn skal leggja á þig til að særa þig, því að ég á mikið fólk í þessari borg.
11 Og hann var þar í ár og sex mánuði og kenndi orð Guðs meðal þeirra.
12 Og er Gallíó var staðgengill Akaíu, gerðu Gyðingar uppreisn einhuga gegn Páli og færðu hann í dómstólinn.
13 og sagði: Þessi náungi fær menn til að tilbiðja Guð í bága við lögmálið.
14 Og þegar Páll ætlaði að opna munninn, sagði Gallíó við Gyðinga: „Ef um rangt eða illt siðleysi væri að ræða, þér Gyðingar, þá væri ástæðan fyrir því að ég ætti að umbera yður.
15 En ef það er spurning um orð og nöfn og um lögmál yðar, þá lítið til þess. því at ek mun engan dæma um slík mál.
16 Og hann rak þá frá dómstólnum.
17 Þá tóku allir Grikkir Sósþenes, höfðingja samkunduhússins, og börðu hann fyrir dómstólnum. Og Gallio kærði sig ekki um neitt af þessu.
18 Eftir þetta dvaldi Páll þar enn dágóða stund, tók síðan leyfi af bræðrunum og sigldi þaðan til Sýrlands og með honum Priskilla og Akvíla. Hann hafði klippt höfuð sitt í Kenkreu, því að hann hafði heit.
19 Og hann kom til Efesus og skildi þá eftir þar, en sjálfur gekk hann inn í samkunduhúsið og ræddi við Gyðinga.
20 Þegar þeir vildu að hann yrði lengur hjá þeim, þá féllst hann ekki á það.
21 En hann kvaddi þá og sagði: "Ég verð að halda þessa hátíð, sem kemur í Jerúsalem, en ég mun snúa aftur til yðar, ef Guð vill." Og hann sigldi frá Efesus.
22 Og er hann var kominn á land í Sesareu, fór upp og heilsaði söfnuðinum, fór hann niður til Antíokkíu.
23 Og eftir að hann hafði dvalið þar nokkra stund, fór hann og fór um allt Galatíuland og Frygíu í röð og styrkti alla lærisveinana.
24 Og Gyðingur nokkur að nafni Apollós, fæddur í Alexandríu, mælskur maður og voldugur í ritningunum, kom til Efesus.
25 Þessi maður var fræddur um veg Drottins. Hann var ákafur í andanum og talaði og kenndi af kostgæfni það sem Drottinn var, þar sem hann þekkti aðeins skírn Jóhannesar.
26 Og hann tók að tala djarflega í samkundunni. Þegar Akvíla og Priskilla höfðu heyrt það, tóku þeir hann til sín og útskýrðu fyrir honum veg Guðs á fullkomnari hátt.
27 Þegar hann ætlaði að fara til Akaíu, skrifuðu bræðurnir og hvöttu lærisveinana til að taka á móti honum.
28 Því að hann sannfærði Gyðinga af krafti og það opinberlega og sýndi með ritningunum að Jesús væri Kristur.

19. KAFLI

1 Og svo bar við, að meðan Apollós var í Korintu, fór Páll um efri ströndina, og kom til Efesus, og fann nokkra lærisveina.

2 Hann sagði við þá: Hafið þér meðtekið heilagan anda síðan þér trúðuð? Og þeir sögðu við hann: Vér höfum ekki svo mikið sem heyrt, hvort heilagur andi sé til.
3 Og hann sagði við þá: Til hvers voruð þér þá skírðir? Og þeir sögðu: Til skírn Jóhannesar.
4 Þá sagði Páll: "Sannlega skírði Jóhannes með iðrunarskírn og sagði við fólkið, að þeir ættu að trúa á þann, sem eftir hann kæmi, það er á Krist Jesú."
5 Þegar þeir heyrðu þetta, voru þeir skírðir í nafni Drottins Jesú.
6 Og þegar Páll hafði lagt hendur yfir þá, kom heilagur andi yfir þá. og þeir töluðu tungum og spáðu.
7 Og allir mennirnir voru um það bil tólf.
8 Og hann gekk inn í samkunduhúsið og talaði djarflega í þrjá mánuði og deilaði og sannfærði um það sem snertir Guðs ríki.
9 En þegar kafarar voru forherttir og trúðu ekki, en töluðu illa um þann hátt fyrir mannfjöldanum, fór hann frá þeim og skildi lærisveinana að og deilaði daglega í skóla Týrannusar eins.
10 Og þetta hélt áfram eftir tvö ár; Svo að allir þeir sem bjuggu í Asíu heyrðu orð Drottins Jesú, bæði Gyðingar og Grikkir.
11 Og Guð gjörði sérstök kraftaverk með höndum Páls:
12 Svo að úr líkama hans voru færðir til hinna sjúku vasaklútar eða svuntur, og sjúkdómarnir hurfu frá þeim, og illu andarnir fóru út af þeim.
13 Þá tóku nokkrir af flækingum Gyðingum, útrásarvíkingar, á sig að kalla yfir þá, sem höfðu illa anda, nafn Drottins Jesú og sögðu: Vér sverjum yður við Jesú, sem Páll prédikar.
14 Og það voru sjö synir Skeva eins, Gyðings og höfðingja presta, sem gjörðu það.
15 Og illi andi svaraði og sagði: Jesús þekki ég, og Pál þekki ég. en hver ert þú?
16 Og maðurinn, sem illi andi var í, hljóp yfir þá, sigraði þá og sigraði þá, svo að þeir flýðu út úr því húsi naktir og særðir.
17 Og þetta vissu allir Gyðingar og Grikkir, sem bjuggu í Efesus. Og ótti kom yfir þá alla, og nafn Drottins Jesú varð mikið.
18 Og margir, sem trúðu, komu, játuðu og sýndu verk sín.
19 Margir þeirra, sem iðkuðu forvitnilegar listir, tóku saman bækur sínar og brenndu þær fyrir öllum mönnum, og þeir töldu verðið á þeim og fundu það fimmtíu þúsund silfurpeninga.
20 Svo máttuglega óx orð Guðs og sigraði.
21 Eftir að þessu var lokið, ætlaði Páll í andanum, þegar hann var farinn um Makedóníu og Akaíu, að fara til Jerúsalem og sagði: Eftir að ég hef verið þar, verð ég líka að sjá Róm.
22 Þá sendi hann tvo af þeim, sem þjónuðu honum, til Makedóníu, Tímóteus og Erastus. en sjálfur dvaldist hann um vertíð í Asíu.
23 Og á sama tíma varð ekkert smá læti um þann veg.
24 Því að maður nokkur, að nafni Demetrius, silfursmiður, sem bjó til silfurhelgidóma handa Díónu, færði smiðnum engan lítinn ávinning.
25 sem hann kallaði saman ásamt verkamönnum í sömu iðju og sagði: Herrar, þér vitið, að af þessari iðn höfum við auð okkar.
26 Og þér sjáið og heyrið, að ekki einn í Efesus, heldur um alla Asíu, hefur þessi Páll sannfært og vísað frá sér fjölda fólks og sagt, að þeir séu engir guðir, sem eru gjörðir með höndum.
27 Svo að ekki aðeins þetta iðn okkar er í hættu að verða að engu; en einnig að musteri hinnar miklu gyðju Díónu skyldi fyrirlitið og tign hennar eytt, sem öll Asía og heimurinn tilbiðja.
28 Og er þeir heyrðu þessi orð, urðu þeir fullir reiði og hrópuðu og sögðu: Mikil er Díana frá Efesusmönnum.
29 Og öll borgin fylltist ringulreið, og þeir náðu Gajus og Aristarkúsi, Makedóníumönnum, ferðafélögum Páls á ferðalagi, og hlupu í einu og öllu inn í leikhúsið.
30 Og þegar Páll vildi hafa gengið inn til fólksins, leyfðu lærisveinarnir honum ekki.
31 Og nokkrir af höfðingjum Asíu, sem voru vinir hans, sendu til hans, og vildu að hann myndi ekki hætta sér inn í leikhúsið.
32 Sumir hrópuðu því eitt og sumir annað, því að söfnuðurinn var ringlaður. ok vissu meiri hlutinn ekki, hvers vegna þeir voru saman komnir.
33 Og þeir drógu Alexander út úr mannfjöldanum, og Gyðingar lögðu hann fram. Og Alexander benti með hendinni og vildi hafa varið fólkinu.
34 En þegar þeir vissu, að hann var Gyðingur, hrópuðu allir með einni röddu um tvær klukkustundir: "Mikil er Díana frá Efesusmönnum."
35 Og er bæjarfulltrúinn hafði friðað fólkið, sagði hann: Efesusmenn, hvaða maður er það, sem veit ekki, að borg Efesusmanna er dýrkandi hinnar miklu gyðju Díónu og líkneskisins, sem féll frá Júpíter. ?
36 Þar sem ekki er hægt að mótmæla þessu, skuluð þér þegja og gera ekkert af skyndi.
37 Því að þér hafið flutt hingað þessa menn, sem hvorki eru ræningjar kirkna né heldur lastmæla gyðju yðar.
38 Því ef Demetríus og smiðirnir, sem með honum eru, eiga í málaferlum gegn einhverjum, þá er lögmálið opið, og það eru fulltrúar. Þeir skulu ákæra hver annan.
39 En ef þér spyrjið eitthvað um önnur mál, þá skal það ákveðið á lögmætri söfnuði.
40 Því að það er hætta á að við verðum dregin í efa vegna uppnáms þessa dags, þar sem engin ástæða er til þess að við getum sagt frá þessu áfalli.
41 Og er hann hafði þetta talað, vék hann söfnuðinum.

20. KAFLI

1 Og eftir að uppnáminu var hætt, kallaði Páll til sín lærisveinana, faðmaði þá og lagði af stað til Makedóníu.
2 Og er hann hafði farið yfir þessi svæði og hvatt þá mikið, kom hann til Grikklands.
3 Og þar dvaldi þrjá mánuði. Og er Gyðingar biðu hans, er hann ætlaði að sigla til Sýrlands, ætlaði hann að snúa aftur um Makedóníu.
4 Og þar fylgdi honum til Asíu, Sópater frá Bereu. og af Þessaloníkumönnum, Aristarchus og Secundus; og Gajus frá Derbe og Tímóteus. og frá Asíu, Týkíkus og Trofimus.
5 Þessir, sem fóru á undan, dvöldu fyrir okkur í Tróas.
6 Og við sigldum frá Filippí eftir daga ósýrðra brauða og komum til þeirra til Tróas á fimm dögum. þar sem við vorum sjö daga.

7 Og á fyrsta degi vikunnar, þegar lærisveinarnir komu saman til að brjóta brauð, prédikaði Páll fyrir þeim, reiðubúinn að fara á morgun. og hélt ræðu sinni til miðnættis.
8 Og það voru mörg ljós í efri herberginu, þar sem þeim var safnað saman.
9. Ungur maður nokkur, Eutychus að nafni, sat í glugganum og var fallinn í djúpan svefn, og er Páll var lengi að prédika, sökk hann niður af svefni, féll niður af þriðja loftinu og var tekinn upp dauður.
10 Þá gekk Páll niður, féll á hann og faðmaði hann og sagði: „Verið ekki órólegir. því að líf hans er í honum.
11 Þegar hann var kominn upp aftur og hafði brotið brauð og borðað og talað lengi, allt til dags dags, fór hann.
12 Og þeir fluttu unga manninn lifandi og hugguðust ekki lítið.
13 Og við fórum á undan til skips og sigldum til Assos, þar sem við ætluðum að taka við Páli, því að svo hafði hann ákveðið og ætlaði sér að fara á fætur.
14 Og þegar hann hitti okkur í Assos, tókum við hann inn og komum til Mítýlene.
15 Og vér sigldum þaðan og komum daginn eftir gegnt Kíos. og daginn eftir komum við til Samos og dvöldum í Trogyllium; og daginn eftir komum við til Miletos.
16 Því að Páll hafði ákveðið að sigla um Efesus, af því að hann vildi ekki dvelja í Asíu, því að hann flýtti sér að vera í Jerúsalem á hvítasunnudaginn, ef það var mögulegt.
17 Og frá Míletos sendi hann til Efesus og kallaði á öldunga safnaðarins.
18 Og þegar þeir komu til hans, sagði hann við þá: "Þér vitið, frá fyrsta degi, sem ég kom til Asíu, hvernig ég hef verið með yður á öllum tímum.
19 Að þjóna Drottni af allri auðmýkt í huga, með mörgum tárum og freistingum, sem yfir mig komu með lygi Gyðinga.
20 Og hvernig ég hef ekkert haldið aftur af, sem yður var gagnlegt, heldur sýnt yður og kennt yður opinberlega og hús úr húsi,
21 Vitnisburður bæði fyrir Gyðingum og einnig Grikkjum: iðrun til Guðs og trú á Drottin vorn Jesú Krist.
22 Og sjá, nú fer ég bundinn í anda til Jerúsalem, án þess að vita hvað þar mun yfir mig koma.
23 Að því undanskildu að heilagur andi vitni í hverri borg og segir að bönd og þrengingar haldi mér.
24 En ekkert af þessu hrífur mig, né tel ég líf mitt sjálfum mér kært, svo að ég megi ljúka brautinni með gleði og þeirri þjónustu, sem ég hef tekið á móti Drottni Jesú, til að vitna um fagnaðarerindið um náð Guðs. .
25 Og nú, sjá, ég veit að þér allir, sem ég hef farið á meðal og prédikað Guðs ríki, munuð ekki framar sjá auglit mitt.
26 Þess vegna tek ég yður til að skrá í dag, að ég er hreinn af blóði allra manna.
27 Því að ég hef ekki sniðgengið að boða yður öll ráð Guðs.
28 Gætið því að sjálfum yður og allri hjörðinni, sem heilagur andi hefur sett yður yfir, til að gæta kirkju Guðs, sem hann hefur keypt með sínu eigin blóði.
29 Því að ég veit þetta, að eftir brottför mína munu grimmir úlfar koma inn á meðal yðar og þyrma ekki hjörðinni.
30 Og af sjálfum yður munu menn rísa upp, sem tala rangsnúna hluti, til að draga lærisveina á eftir sér.
31Vakið því og munið að eftir þrjú ár hef ég ekki hætt að vara hvern einasta dag og nótt með tárum.
32 Og nú, bræður, fel ég yður Guði og orði náðar hans, sem getur byggt yður upp og gefið yður arfleifð meðal allra þeirra, sem helgaðir eru.
33Engan girntist ég silfur, gull eða klæðnað.
34 Já, þér vitið sjálfir, að þessar hendur hafa þjónað nauðsynjum mínum og þeim, sem með mér voru.
35 Ég hef sýnt yður allt, hvernig svo erfiði þér eigið að styðja hina veiku og minnast orða Drottins Jesú, hvernig hann sagði: Sælla er að gefa en þiggja.
36 Og er hann hafði þetta talað, kraup hann niður og baðst fyrir með þeim öllum.
37 Og þeir grétu allir sárt, féllu Páli um háls og kysstu hann.
38 Hann hryggði mest af öllu orðunum, sem hann talaði, að þeir skyldu ekki framar sjá andlit hans. Og þeir fylgdu honum til skips.

21. KAFLI

1 Og svo bar við, að eftir að við vorum komnir frá þeim og höfðum lagt af stað, komum við beint til Coos og daginn eftir til Ródos og þaðan til Patara.
2 Þegar vér fundum skip, sem sigldi yfir til Fönikíu, fórum vér um borð og lögðum af stað.
3 Þegar vér höfðum uppgötvað Kýpur, skildum vér hana eftir á vinstri hönd og sigldum inn í Sýrland og lentum í Týrus, því að þar átti skipið að losa byrði sína.
4 Þegar vér fundum lærisveina, dvöldum vér þar sjö daga, sem sagði við Pál fyrir andann, að hann skyldi ekki fara upp til Jerúsalem.
5 Og þegar við höfðum lokið þeim dögum, lögðum við af stað og fórum leiðar okkar. Og þeir fluttu okkur allir á leið okkar, ásamt konum og börnum, uns við vorum komnir út úr borginni.
6 Og er vér höfðum skilið hver af öðrum, tókum vér skip. og þeir sneru heim aftur.
7 Og er vér höfðum lokið ferðinni frá Týrus, komum vér til Ptólemais, heilsuðum bræðrunum, og vorum hjá þeim einn dag.
8 Daginn eftir fórum við, sem vorum í hópi Páls, og komum til Sesareu, og komum inn í hús Filippusar guðspjallamanns, sem var einn af sjö. og var hjá honum.
9 Og sá hinn sami átti fjórar dætur, meyjar, sem spáðu.
10 Og er vér dvöldum þar marga daga, kom spámaður nokkur frá Júdeu, að nafni Agabus.
11 Og þegar hann kom til okkar, tók hann belti Páls, batt hendur hans og fætur og sagði: Svo segir heilagur andi: Svo munu Gyðingar í Jerúsalem binda manninn, sem á þetta belti, og gefa hann í hendur heiðingjanna.
12 Og er vér heyrðum þetta, báðum vér og þeir á þeim stað, að hann færi ekki upp til Jerúsalem.
13 Þá svaraði Páll: Hvað ætlið þér að gráta og brjóta hjarta mitt? Því að ég er ekki aðeins reiðubúinn að vera bundinn, heldur og að deyja í Jerúsalem fyrir nafn Drottins Jesú.
14 Og þegar hann vildi ekki láta sannfærast, hættum vér og sögðum: Verði vilji Drottins.
15 Og eftir þá daga tókum vér upp vagna okkar og fórum upp til Jerúsalem.
16. Með okkur fóru líka nokkrir af lærisveinum Sesareu og höfðu með sér einn Mnason frá Kýpur, gamlan lærisvein, sem við ættum að gista hjá.

17 Og er vér komum til Jerúsalem, tóku bræðurnir við okkur með glöðu geði.
18 Daginn eftir gekk Páll inn með oss til Jakobs. og allir öldungarnir voru viðstaddir.
19 Og þegar hann hafði heilsað þeim, sagði hann sérstaklega frá því, hvað Guð hafði framkvæmt meðal heiðingjanna með þjónustu sinni.
20 Og er þeir heyrðu það, vegsömuðu þeir Drottin og sögðu við hann: „Þú sérð, bróðir, hversu margar þúsundir Gyðinga eru sem trúa. og allir eru þeir kappsamir við lögmálið.
21 Og þeim er sagt frá þér, að þú kennir öllum Gyðingum, sem eru meðal heiðingjanna, að yfirgefa Móse, með því að segja, að þeir ættu ekki að umskera börn sín, né fylgja siðum.
22 Hvað er það því? mannfjöldinn þarf að koma saman, því að þeir munu heyra að þú ert kominn.
23 Gjör því þetta, sem vér segjum þér: Vér höfum fjóra menn, sem heita þeim.
24 Þeir taka og hreinsa þig með þeim og vera í eftirliti með þeim, svo að þeir megi raka höfuð sín, og allir megi vita, að það, sem þeim var tilkynnt um þig, er ekkert. heldur að þú sjálfur gangir reglusamlega og heldur lögmálið.
25 Varðandi heiðingjana, sem trúa, höfum vér ritað og komist að þeirri niðurstöðu, að þeir virða ekkert slíkt, nema þeir forði sér frá skurðgoðum, blóði, kyrktum og saurlifnaði.
26 Þá tók Páll mennina, og daginn eftir, þegar hann hreinsaði sig með þeim, gekk hann inn í musterið til að tákna fullkomnun hreinsunardaganna, þar til fórn yrði færð fyrir hvern þeirra.
27 Og er dagarnir sjö voru næstum liðnir, æstu Gyðingar frá Asíu, er þeir sáu hann í musterinu, allt fólkið og lögðu hendur á hann.
28 Hrópið, Ísraelsmenn, hjálpið ykkur: Þetta er maðurinn, sem kennir öllum mönnum alls staðar gegn lýðnum, lögmálinu og þessum stað, og ennfremur leiddi Grikkir inn í musterið og saurgaði þennan helga stað.
29 (Því að þeir höfðu áður séð með honum í borginni Trófímus Efesusmann, sem þeir héldu að Páll hefði fært inn í musterið.)
30 Og öll borgin hrærðist, og fólkið hljóp saman, og þeir tóku Pál og drógu hann út úr musterinu, og þegar í stað var dyrunum lokað.
31 Og er þeir gengu að því að drepa hann, bárust þau tíðindi til æðsta hersveitarforingjans, að öll Jerúsalem væri í uppnámi.
32 Þeir tóku þegar í stað hermenn og hundraðshöfðingja og hlupu til þeirra, og þegar þeir sáu yfirforingjann og hermennina, fóru þeir að berja Pál.
33 Þá gekk æðsti herforinginn og tók hann og bauð að binda hann tveimur fjötrum. og heimtaði hver hann væri og hvað hann hefði gert.
34 Sumir hrópuðu eitt og annað meðal mannfjöldans, og þegar hann gat ekki vitað um lætin, bauð hann að flytja hann inn í kastalann.
35 Og þegar hann kom á stigann, var það svo, að hann var borinn af hermönnum fyrir ofbeldi fólksins.
36 Því að fjöldi fólks fylgdi á eftir og hrópaði: Burt með hann!
37 Og þegar leiða átti Pál inn í kastalann, sagði hann við yfirforingjann: Má ég tala við þig? Hver sagði: getur þú talað grísku?
38 Ert þú ekki þessi egypski, sem áður þessa daga vakti uppnám og leiddi út í eyðimörkina fjögur þúsund manndrápara?
39 En Páll sagði: Ég er maður, sem er Gyðingur frá Tarsus, borg í Kilikíu, borgari í engri borg, og leyfðu mér að tala við fólkið.
40 Og þegar hann hafði gefið honum leyfi, stóð Páll á stiganum og benti fólkinu með hendinni. Og er mikil þögn varð, talaði hann við þá á hebresku og sagði:

22. KAFLI

1 Menn, bræður og feður, heyrið yður vörn mína, sem ég geri yður nú.
2 (Og er þeir heyrðu, að hann talaði við þá á hebresku, þögðu þeir því meir, og hann sagði:)
3 Ég er að sönnu maður sem er Gyðingur, fæddur í Tarsus, borg í Kilikíu, en samt alinn upp í þessari borg við fætur Gamalíels og kenndi eftir fullkomnum hætti lögmáls feðranna og var kappsamur við Guð, eins og þér eruð allir í dag.
4 Og ég ofsótti þennan veg allt til dauða, bindandi og afhenti í fangelsi bæði karla og konur.
5 Eins og æðsti presturinn ber mér vitni og allt eign öldunganna, og frá þeim tók ég einnig bréf til bræðranna og fór til Damaskus til að flytja þá, sem þar voru bundnir, til Jerúsalem til refsingar.
6 Og svo bar við, að þegar ég lagði af stað og var kominn nálægt Damaskus um hádegisbil, skein allt í einu mikið ljós í kringum mig af himni.
7 Og ég féll til jarðar og heyrði rödd segja við mig: Sál, Sál, hví ofsækir þú mig?
8 Og ég svaraði: Hver ert þú, Drottinn? Og hann sagði við mig: Ég er Jesús frá Nasaret, sem þú ofsækir.
9 Og þeir, sem með mér voru, sáu sannarlega ljósið og urðu hræddir. en þeir heyrðu ekki raust þess sem við mig talaði.
10 Og ég sagði: Hvað á ég að gjöra, Drottinn? Og Drottinn sagði við mig: Stattu upp og far til Damaskus. og þar skal þér sagt frá öllu því, sem þér er ætlað að gjöra.
11 Og þegar ég gat ekki séð fyrir dýrð ljóssins, þegar ég var leiddur af hendi þeirra, sem með mér voru, kom ég til Damaskus.
12 Og einn Ananías, trúrækinn maður samkvæmt lögmálinu, sem hafði góðar fréttir af öllum Gyðingum, sem þar bjuggu,
13 Kom til mín, stóð og sagði við mig: „Bróðir Sál, fáðu sýn þína. Og á sömu stundu leit ég upp til hans.
14 Og hann sagði: "Guð feðra vorra hefur útvalið þig til þess að þú þekkir vilja hans og sjáir hinn réttláta og heyrir raust munns hans."
15 Því að þú skalt vera öllum mönnum vitni um það sem þú hefur séð og heyrt.
16 Og hvers vegna dvelur þú? Stattu upp og láttu skírast og þvo syndir þínar og ákalla nafn Drottins.
17 Og svo bar við, að þegar ég kom aftur til Jerúsalem, jafnvel á meðan ég baðst fyrir í musterinu, var ég í anda.

18 Og hann sá hann segja við mig: " Flýttu þér og far þú burt úr Jerúsalem, því að þeir munu ekki taka við vitnisburði þínum um mig."
19 Og ég sagði: Herra, þeir vita að ég fangelsaði og barði þá sem trúðu á þig í hverri samkundu.
20 Og þegar blóði Stefáns píslarvotts þíns var úthellt, stóð ég líka hjá og samþykkti dauða hans og varðveitti klæði þeirra sem drápu hann.
21 Og hann sagði við mig: Far þú, því að ég mun senda þig langt héðan til heiðingjanna.
22 Og þeir hlýddu honum á þetta orð, hófu síðan upp raust sína og sögðu: Burt með slíkan mann af jörðu, því að það er ekki við hæfi að hann lifi.
23 Og er þeir hrópuðu og vörpuðu fötunum af sér og köstuðu ryki í loftið,
24 Höfðinginn bauð, að hann yrði færður inn í kastalann, og bað, að hann skyldi rannsakaður með húðstrýti; að hann mætti vita, hvers vegna þeir hrópuðu svo gegn honum.
25 Og er þeir bundu hann með reitum, sagði Páll við hundraðshöfðingjann, sem stóð hjá: „Leyfist þér að húðstrýkja mann, sem er rómverskur og ódæmdur?
26 Þegar hundraðshöfðinginn heyrði það, fór hann og sagði æðsta herforingjanum frá og sagði: „Varstu hvað þú gjörir, því að þessi maður er rómverskur.
27 Þá kom æðsti herforinginn og sagði við hann: „Seg mér, ert þú Rómverji? Hann sagði: Já.
28 Þá svaraði æðsti herforinginn: "Með mikilli upphæð fékk ég þetta frelsi." Og Páll sagði: En ég var frjáls fæddur.
29 Þá fóru þeir þegar í stað frá þeim, sem hefði átt að rannsaka hann, og höfðinginn varð einnig hræddur, eftir að hann vissi, að hann var rómverskur, og af því að hann hafði bundið hann.
30 Morguninn eftir, af því að hann hefði vitað með vissu, hvers vegna hann var ákærður af Gyðingum, leysti hann hann úr flokkum sínum og bauð æðstu prestunum og öllu ráði þeirra að birtast, og leiddi Pál niður og setti hann fyrir þá.

23. KAFLI

1 Og Páll sá ráðið alvarlega og sagði: "Bræður, ég hef lifað í allri góðri samvisku frammi fyrir Guði til þessa dags."
2 Og Ananías æðsti prestur bauð þeim, sem hjá honum stóðu, að berja hann á munninn.
3 Þá sagði Páll við hann: „Guð mun slá þig, hvíti múrinn, því að þú situr til að dæma mig eftir lögmálinu og skipar mér að vera barinn gegn lögmálinu?
4 Og þeir, sem hjá stóðu, sögðu: „Hvirtir þú æðsti prestur Guðs?
5 Þá sagði Páll: „Ég vissi ekki, bræður, að hann væri æðsti presturinn, því að ritað er: Þú skalt ekki tala illa um höfðingja þjóðar þinnar.
6 En þegar Páll sá, að annar hlutinn voru saddúkear, en hinn farísear, kallaði hann í ráðinu: "Menn og bræður, ég er farísei, sonur farísea; af von og upprisu dauðra er ég kallaður. sem um ræðir.
7 Og er hann hafði þetta sagt, kom upp deilur milli farísea og saddúkea, og mannfjöldinn sundraðist.
8 Því að saddúkear segja að engin upprisa sé til, hvorki engill né andi, en faríséar játa hvort tveggja.
9 Þá kom upp mikið kvein, og fræðimennirnir, sem voru af flokki farísea, stóðu upp og kepptu og sögðu: Vér finnum ekkert illt í þessum manni, en ef andi eða engill hefur talað við hann, þá skulum vér ekki berjast gegn Guð.
10 Og þegar mikil ágreining kom upp, óttaðist æðsti herforinginn að Páll hefði verið kippt í sundur af þeim, og bauð hermönnunum að fara niður og taka hann með valdi úr hópi þeirra og flytja hann inn í kastalann.
11 Og nóttina eftir stóð Drottinn hjá honum og sagði: Vertu hughraustur, Páll!
12 Þegar dagur var kominn, tóku nokkrir Gyðingar sig saman og bundu sig bölvun og sögðu að þeir myndu hvorki eta né drekka fyrr en þeir hefðu drepið Pál.
13 Og þeir voru meira en fjörutíu sem höfðu gert þetta samsæri.
14 Og þeir komu til æðstu prestanna og öldunganna og sögðu: Vér höfum bundið okkur undir mikla bölvun, að vér skulum ekkert eta, fyrr en vér höfum drepið Pál.
15 Nú segið þér nú með ráðinu við æðsta herforingjann, að hann færi með hann til yðar á morgun, eins og þér vilduð spyrja eitthvað fullkomnara um hann, og vér, eða hann nálgumst, erum reiðubúnir að drepa hann.
16 En er systursonur Páls heyrði um leyndardóma þeirra, fór hann og gekk inn í kastalann og sagði Páli frá því.
17 Þá kallaði Páll einn hundraðshöfðingjann til sín og sagði: „Færðu þennan unga mann til yfirforingjans, því að hann hefur eitthvað að segja honum.
18 Þá tók hann hann og fór með hann til yfirforingjans og sagði: Fanginn Páll kallaði mig til sín og bað mig að koma með þennan unga mann til þín, sem hefur eitthvað að segja þér.
19 Þá tók æðsti herforinginn í hönd hans og fór með honum afsíðis og spurði hann: "Hvað hefur þú að segja mér?"
20 Og hann sagði: „Gyðingarnir hafa verið sammála um að biðja þig um að þú færðir Pál niður á morgun í ráðið, eins og þeir vildu spyrja hann nánar.
21 En þú skalt ekki gefa eftir þeim, því að meira en fjörutíu menn bíða eftir honum, sem hafa bundið sig eið, að þeir skulu hvorki eta né drekka fyrr en þeir hafa drepið hann, og nú eru þeir tilbúnir, leita að loforði frá þér.
22 Þá lét æðsti herforinginn sveininn fara og bauð honum: „Sjá, þú segir engum að þú hafir sýnt mér þetta.
23 Og hann kallaði til sín tvo hundraðshöfðingja og sagði: „Búið tvö hundruð hermenn til að fara til Sesareu og sextíu riddara og tvö hundruð spjótmenn á þriðju stundu nætur.
24 Og útvegið þeim skepnur, svo að þeir geti sett Pál upp og færa hann heilan til Felix landshöfðingja.
25Og hann skrifaði bréf á þennan hátt:
26 Claudius Lýsias sendir hinum ágætasta landstjóra Felix kveðju.
27 Þessi maður var tekinn af Gyðingum og hefði átt að vera drepinn af þeim. Þá kom ég með her og bjargaði honum, enda skildi hann að hann var Rómverji.
28 Og þegar ég hefði vitað hvers vegna þeir ákærðu hann, leiddi ég hann fram í ráð þeirra.
29 sem ég sá að hann væri sakaður um spurningar um lögmál þeirra, en að hann hefði ekkert ákært fyrir hann, sem væri dauða eða böndum verðugt.
30 Og þegar mér var sagt, hvernig Gyðingar biðu mannsins, sendi ég strax til þín og bauð ákærendum hans að segja fyrir þér, hvað þeir hefðu á móti honum. Kveðja.

31 Þá tóku hermennirnir Pál, eins og þeim var boðið, og flutt hann á nóttunni til Antipatris.
32 Daginn eftir létu þeir riddarana fara með honum og sneru aftur í kastalann.
33 Þegar þeir komu til Sesareu og afhentu landstjóranum bréfið, bar hann Pál einnig fram fyrir hann.
34 Og er landstjórinn hafði lesið bréfið, spurði hann í hvaða héraði hann væri. Ok er hann skildi, at hann var af Kilikíu;
35 Ég mun heyra í þér, sagði hann, þegar ákærendur þínir koma líka. Og hann bauð honum að vera geymdur í dómsal Heródesar.

24. KAFLI

1 Og eftir fimm daga kom Ananías æðsti prestur niður með öldungunum og ræðumanni nokkurn, Tertúllus að nafni, sem tilkynnti landstjóranum gegn Páli.
2 Og þegar hann var kallaður út, tók Tertúllus að ákæra hann og sagði: Þar sem við njótum mikillar kyrrðar hjá þér og að mjög verðug verk eru unnin við þessa þjóð af forsjón þinni,
3 Við þiggjum það alltaf, og í öllum stöðum, hinn göfugasti Felix, með fullri þakklæti.
4 Þrátt fyrir það, að ég sé ekki frekar leiðinlegur við þig, bið ég þig um að þú heyrir okkur um miskunnsemi þína nokkur orð.
5 Því að við höfum fundið þennan mann drepsóttan mann og uppreisnarmann meðal allra Gyðinga um allan heim og foringja sértrúarsöfnuðar Nasarea.
6 Hann hefur einnig gengið um til að vanhelga musterið, sem vér tókum og vildum dæma eftir lögmáli okkar.
7 En Lýsías yfirforingi kom yfir oss og tók hann burt úr höndum okkar með miklu ofbeldi.
8 Hann bauð ákærendum sínum að koma til þín, með því að kanna hvern þú gætir fengið vitneskju um allt þetta, sem vér sökum hann um.
9 Og Gyðingar tóku einnig undir og sögðu, að svo væri.
10 Síðan svaraði Páll, eftir að landstjórinn hafði bent honum að tala, og svaraði: "Þar sem ég veit að þú hefur verið dómari þessarar þjóðar í mörg ár, þá svara ég því fegurri fyrir sjálfan mig.
11 Til þess að þú skiljir, að enn eru aðeins tólf dagar síðan ég fór upp til Jerúsalem til að tilbiðja.
12 Og þeir fundu mig hvorki í musterinu þar sem ég deilaði við nokkurn mann, né reisti fólkið upp, hvorki í samkundum né í borginni.
13 Þeir geta ekki heldur sannað það sem þeir saka mig um núna.
14 En þetta játa ég fyrir þér, að samkvæmt þeim vegi, sem þeir kalla villutrú, tilbið ég Guð feðra minna, og trúi öllu því, sem ritað er í lögmálinu og spámönnunum.
15 Og hafið von til Guðs, sem þeir sjálfir leyfa, að upprisa dauðra, bæði réttlátra og ranglátra.
16 Og í þessu legg ég mig fram til að hafa alltaf samviskulausa samvisku gagnvart Guði og mönnum.
17 Nú eftir mörg ár kom ég til að færa þjóð minni ölmusu og fórnir.
18 Þá fundu nokkrir Gyðingar frá Asíu mig hreinsaðan í musterinu, hvorki með mannfjölda né ólgu.
19 Hverjir hefðu átt að vera hér á undan þér og andmæla, ef þeir hefðu eitthvað á móti mér.
20 Eða skulu þeir hér segja: Hafi þeir fundið eitthvað illt í mér, meðan ég stóð fyrir ráðinu,
21 Nema fyrir þessa einu rödd, að ég hrópaði, standandi meðal þeirra: ,,Snerti upprisu dauðra, er ég kallaður í efa af yður í dag.
22 Og er Felix heyrði þetta, með fullkomnari vitneskju um þann veg, frestaði hann því og sagði: "Þegar Lýsías æðsti herforingi kemur niður, mun ég fá að vita nákvæmlega hvað þú ert."
23 Og hann bauð hundraðshöfðingjanum að halda Páli og láta hann hafa frelsi og banna engum kunningja hans að þjóna eða koma til hans.
24 Og eftir nokkra daga, þegar Felix kom með Drusillu konu sinni, sem var Gyðingur, sendi hann eftir Páli og heyrði hann um trúna á Krist.
25 Og er hann hugsaði um réttlæti, hófsemi og komandi dóm, skalf Felix og svaraði: ,,Far þú í þetta sinn. þegar mér er hentugt, mun ég kalla á þig.
26 Hann vonaði líka, að honum hefði verið gefið fé af Páli, svo að hann gæti leyst hann. Þess vegna sendi hann eftir honum oftar og talaði við hann.
27 En eftir tvö ár kom Porcius Festus inn í herbergi Felix, og Felix, sem vildi láta Gyðingum þóknast, skildi Pál eftir bundinn.

25. KAFLI

1 Þegar Festus var kominn í héraðið, fór hann eftir þrjá daga frá Sesareu til Jerúsalem.
2 Þá tilkynntu æðsti presturinn og höfðingi Gyðinga hann gegn Páli og báðu hann:
3 Og hann óskaði sér náðar gegn honum, að hann sendi eftir honum til Jerúsalem og lá á veginum til að drepa hann.
4 En Festus svaraði, að Páll skyldi vistaður í Sesareu, og sjálfur mundi hann fara þangað innan skamms.
5 Því skulu þeir, sagði hann, sem á meðal yðar geta, fara niður með mér og ákæra þennan mann, ef einhver illska er í honum.
6 Og er hann hafði dvalið á meðal þeirra meira en tíu daga, fór hann niður til Sesareu. Og daginn eftir bauð hann að setjast í dómstólinn og leiða Pál.
7 Og er hann kom, stóðu Gyðingar, sem komu niður frá Jerúsalem, í kring og lögðu margar og alvarlegar kvartanir á hendur Páli, sem þeir gátu ekki sannað.
8 Meðan hann svaraði fyrir sjálfan sig: Hvorki gegn lögum Gyðinga, hvorki gegn musterinu né enn gegn keisaranum, hef ég alls ekki móðgað neitt.
9 En Festus, sem vildi gera Gyðingum þóknun, svaraði Páli og sagði: ,,Ætlar þú að fara upp til Jerúsalem og verða þar dæmd um þetta frammi fyrir mér?
10 Þá sagði Páll: "Ég stend við dómstól keisarans, þar sem ég ætti að vera dæmdur. Gyðingum hef ég ekkert rangt gert, eins og þú veist mjög vel."
11 Því að ef ég er afbrotamaður eða hef framið nokkuð dauðans verðugt, þá neita ég að deyja, en ef ekkert af þessu er, sem þessir saka mig um, má enginn framselja mig þeim. Ég höfða til Caesars.
12 Þá svaraði Festus, er hann hafði rætt við ráðið, og sagði: "Hefir þú kært til keisarans? til keisarans skalt þú fara.
13 Eftir nokkra daga komu Agrippa konungur og Berníka til Sesareu til að heilsa Festus.

14 Og er þeir höfðu dvalið þar marga daga, bar Festus konungi málstað Páls og sagði: „Maður nokkur er eftir í fjötrum af Felix.
15 Um hvern, þegar ég var í Jerúsalem, sögðu æðstu prestarnir og öldungar Gyðinga mér frá því að þeir vildu fá dóm yfir honum.
16 Við þeim svaraði ég: "Það er ekki háttur Rómverja að framselja nokkurn mann til dauða, áður en sá, sem ákærður er, hefur ákærendur augliti til auglitis og hefur leyfi til að svara fyrir sig vegna glæpsins, sem á hann er lagður.
17 Þess vegna settist ég á dómstólinn daginn eftir, þegar þeir komu hingað, án tafar og bauð að færa manninn.
18Þegar ákærendurnir stóðu upp, báru þeir enga ásökun á hendur honum, sem ég hélt.
19 En höfðu ákveðnar spurningar á móti honum um hjátrú þeirra og um einn Jesú, sem var dáinn, sem Páll sagði að væri á lífi.
20 Og vegna þess að ég efaðist um slíkar spurningar, spurði ég hann hvort hann myndi fara til Jerúsalem og þar verða dæmdir um þessi mál.
21 En þegar Páll hafði beðið um að vera geymdur fyrir áheyrn Ágústusar, bauð ég að geyma hann þar til ég gæti sent hann til keisarans.
22 Þá sagði Agrippa við Festus: "Ég vil líka heyra manninn sjálfur." Á morgun, sagði hann, muntu heyra í honum.
23 Og daginn eftir, þegar Agrippa kom, og Bernice, með mikilli glæsibrag, og þau voru komin inn á heyrnarstaðinn, ásamt æðstu herforingjunum og helstu mönnum borgarinnar, var Páll leiddur út að boði Festusar.
24 Þá sagði Festus: „Agrippa konungur og allir þeir menn, sem hér eru með oss, þér sjáið þennan mann, sem allur fjöldi Gyðinga hefir átt við mig, bæði í Jerúsalem og einnig hér, hrópandi, að hann ætti ekki að gera það. lifa lengur.
25 En þegar ég komst að því, að hann hafði ekkert framið, sem var dauðans verðugt, og að hann sjálfur hefur höfðað til Ágústusar, hef ég ákveðið að senda hann.
26 Um hverja hef ég ekkert ákveðið að skrifa herra mínum. Þess vegna hef ég leitt hann fram fyrir þig og sérstaklega fyrir þig, Agrippa konungur, til þess að ég gæti, eftir að hafa verið rannsakaður, haft eitthvað að skrifa.
27 Því að mér finnst ósanngjarnt að senda fanga, og ekki til marks um þá glæpi sem lagðir eru á hann.

26. KAFLI

1 Þá sagði Agrippa við Pál: „Þér er heimilt að tala fyrir sjálfan þig. Þá rétti Páll fram höndina og svaraði fyrir sig:
2 Ég tel mig hamingjusaman, Agrippa konungur, því að ég mun svara fyrir mig í dag fyrir þér að snerta allt það, sem ég er sakaður um af Gyðingum.
3 Einkum vegna þess að ég veit að þú ert sérfræðingur í öllum siðum og spurningum sem eru meðal Gyðinga. Þess vegna bið ég þig að hlusta á mig með þolinmæði.
4 Lífshættir mínir frá æsku, sem fyrst var meðal þjóðar minnar í Jerúsalem, þekki alla Gyðinga.
5 sem þekktu mig frá upphafi, ef þeir vildu bera vitni um, að eftir þröngasta flokk trúarbragða okkar lifði ég farísei.
6 Og nú stend ég og er dæmdur fyrir vonina um fyrirheitið sem Guð hefur gefið feðrum vorum:
7 Til þess lofa tólf ættkvíslir okkar, sem þjóna Guði samstundis dag og nótt, og vona að koma. Fyrir þessa vonar sakir, Agrippa konungur, er ég sakaður um Gyðinga.
8 Hví skyldi það vera yður óskiljanlegt, að Guð reisti upp dauða?
9 Sannlega hugsaði ég með sjálfum mér, að ég ætti að gjöra margt í bága við nafn Jesú frá Nasaret.
10 Það sem ég og gjörði í Jerúsalem, og marga af hinum heilögu innilokaði ég í fangelsi, eftir að hafa fengið vald frá æðstu prestunum. Og þegar þeir voru teknir af lífi, gaf ég raust mína gegn þeim.
11 Og ég refsaði þeim oft í hverri samkundu og neyddi þá til að guðlasta. Og ég var mjög reiður gegn þeim og ofsótti þá allt til framandi borga.
12 Þegar ég fór til Damaskus með vald og umboð frá æðstu prestunum,
13 Um miðjan dag, konungur, sá ég á veginum ljós af himni, yfir ljóma sólarinnar, skína í kringum mig og þá, sem með mér fóru.
14 Og þegar við vorum öll fallin til jarðar, heyrði ég rödd tala til mín og sagði á hebresku: Sál, Sál, hví ofsækir þú mig? það er erfitt fyrir þig að sparka á móti stöngunum.
15 Og ég sagði: Hver ert þú, Drottinn? Og hann sagði: Ég er Jesús, sem þú ofsækir.
16 En rís upp og stattu á fætur, því að ég hef birst þér í þessu skyni, til að gera þig að þjóni og vitni bæði um þetta, sem þú hefur séð, og um það, sem ég mun birtast þér í.
17 frelsa þig frá lýðnum og heiðingjunum, sem ég sendi þig til,
18 Til að opna augu þeirra og snúa þeim frá myrkri til ljóss og frá krafti Satans til Guðs, svo að þeir fái fyrirgefningu synda og arfleifð meðal þeirra sem helgaðir eru fyrir trú á mig.
19 Því, Agrippa konungur, var ég ekki óhlýðinn hinni himnesku sýn.
20 En sýndi fyrst þeim í Damaskus og í Jerúsalem og um alla landsvæði Júdeu og síðan heiðingjunum, að þeir ættu að iðrast og snúa sér til Guðs og vinna verk sem svara til iðrunar.
21 Af þessum sökum gripu Gyðingar mig í helgidóminum og fóru að drepa mig.
22 Eftir að hafa fengið hjálp frá Guði held ég áfram fram á þennan dag, vitni bæði smátt og stórt og segi ekkert annað en það sem spámennirnir og Móse sögðu að kæmi:
23 að Kristur skyldi þjást og að hann yrði sá fyrsti sem rísi upp frá dauðum og láti ljós fólkinu og heiðingjunum.
24 Og er hann talaði þetta fyrir sjálfan sig, sagði Festus hárri röddu: „Páll, þú ert ekki sjálfur. mikill lærdómur gerir þig brjálaðan.
25 En hann sagði: „Ég er ekki brjálaður, hágöfgi Festus! en talaðu fram orð sannleikans og edrú.
26 Því að konungur veit um þetta, og fyrir honum tala ég líka frjálslega, því að ég er sannfærður um að ekkert af þessu er honum hulið. því að þetta var ekki gert í horni.
27 Agrippa konungur, trúir þú spámönnunum? Ég veit að þú trúir.
28 Þá sagði Agrippa við Pál: "Þú ert næstum því að sannfæra mig um að vera kristinn."
29 Og Páll sagði: "Ég vil til Guðs, að ekki aðeins þú, heldur og allir, sem á mig heyra í dag, værir bæði næstum og með öllu slíkir sem ég er, nema þessi bönd.
30 Og er hann hafði þetta talað, stóð konungur upp, landstjórinn og Berníka og þeir, sem með þeim sátu.

31 En er þeir voru farnir til hliðar, töluðu þeir sín á milli og sögðu: „Þessi maður gjörir ekkert, sem dauða eða böndum verður.
32 Þá sagði Agrippa við Festus: „Þessi maður gæti hafa verið látinn laus, ef hann hefði ekki kært til keisarans.

27. KAFLI

1 Og þegar ákveðið var að sigla til Ítalíu, framseldu þeir Pál og nokkra aðra fanga einum sem hét Júlíus, hundraðshöfðingi úr hópi Ágústusar.
2 Og við fórum í skip frá Adramyttium og lögðum af stað, sem ætluðum að sigla eftir ströndum Asíu. einn Aristarkus, Makedóníumaður frá Þessaloníku, var með okkur.
3 Og daginn eftir snertum við Sídon. Og Júlíus bað Pál kurteislega og gaf honum frelsi til að fara til vina sinna að hressast.
4 Og er vér lögðum af stað þaðan, sigldum við undir Kýpur, því að vindar voru andstæðir.
5 Og þegar við höfðum siglt yfir hafið í Kilikíu og Pamfýlíu, komum við til Mýru, borgar í Lýkíu.
6 Þar fann hundraðshöfðinginn skip frá Alexandríu, sem sigldi til Ítalíu. og hann setti oss þar inn.
7 Og þegar við höfðum siglt hægt marga daga, og varla komist yfir Knídus, og vindurinn þjáði okkur ekki, sigldum við undir Krít, gegn Salmone.
8 Og kom varla framhjá því og kom að stað, sem kallaður er Hin fagra höfn. þar sem var borgin Lasea.
9 En þegar mikill tími var eytt og hættulegt var að sigla, af því að fastan var nú þegar liðin, áminnti Páll þá:
10 Og sagði við þá: Herrar mínir, ég sé að þessi ferð mun verða með tjóni og miklum skaða, ekki aðeins á farmi og skipi, heldur einnig á lífi okkar.
11 En hundraðshöfðinginn trúði skipstjóranum og eiganda skipsins meira en því sem Páll sagði.
12 Og vegna þess að höfnin var ekki vænleg til að vetra í, var þeim meiri hluta ráðlagt að fara þaðan líka, ef þeir gætu með einhverjum hætti náð til Föníku og þar til vetrar. sem er griðastaður Krítar og liggur í suðvestur og norðvestur.
13 Og þegar sunnanvindurinn blés mjúklega, og héldu að þeir hefðu náð tilgangi sínum og misstu þaðan, sigldu þeir skammt frá Krít.
14 En ekki löngu síðar reis á móti honum ofviðri, sem kallaður var Euroclydon.
15 Og er skipið náðist og gat ekki borist upp í vindinn, þá létum vér hana aka.
16 Og þegar vér hlupum undir eyju einni, sem heitir Claudia, höfðum vér mikla vinnu á bátnum.
17 Þegar þeir höfðu tekið upp, beittu þeir hjálparhönd og lögðu undir skipið. Og af ótta við að þeir myndu falla í kviksyndið, sigldu þeir, og voru svo reknir.
18 Og þegar vér hrærðumst mjög af stormi, léttu þeir á skipinu daginn eftir.
19Og á þriðja degi rákum vér út með okkar eigin höndum tæklingu skipsins.
20 Og þegar hvorki sól né stjörnur birtust í marga daga, og engin smá stormur lagðist yfir okkur, þá var öll von um að við yrðum hólpn tekin.
21 En eftir langa bindindi stóð Páll fram mitt á meðal þeirra og sagði: Herrar mínir, þér hefðuð átt að hlýða mér og ekki hafa leyst frá Krít og hlotið þennan skaða og tjón.
22 Og nú hvet ég yður til að vera hughraust, því að enginn mun missa mannslíf meðal yðar, nema skipið.
23Því að þar stóð hjá mér í nótt engill Guðs, sem ég á og sem ég þjóna,
24 og sagði: Óttast ekki, Páll! þú skalt leiddur fyrir keisarann, og sjá, Guð hefur gefið þér alla þá, sem með þér sigla.
25 Verið því góðir, herrar, því að ég trúi Guði, að það verði eins og mér var sagt.
26 Hins vegar verðum við að kasta okkur á eyju tiltekna.
27 En er hin fjórtánda nótt var komin, er oss var ekið upp og ofan í Adría, töldu skipsmenn um miðnætti, að þeir nálguðust land nokkurs;
28 Og þeir lauguðu og fundu það tuttugu faðma, og þegar þeir voru komnir nokkru lengra, lauguðu þeir aftur og fundu það fimmtán faðma.
29Þá óttuðust þeir, að vér hefðum fallið á steina, og köstuðu þeir fjórum akkerum af skutnum og óskuðu þess dags.
30 Og er skipsmennirnir ætluðu að flýja út úr skipinu, þegar þeir höfðu látið bátinn í sjóinn, í lit eins og þeir hefðu kastað akkerum úr forskipinu,
31 Páll sagði við hundraðshöfðingjann og hermennina: „Ef þeir dvelji ekki í skipinu, getið þér ekki frelsast.
32 Þá skáru hermennirnir af sér strengina á bátnum og létu hana detta af.
33 En er dagur leið, bað Páll þá alla að borða mat og sagði: "Í dag er fjórtándi dagurinn, sem þér hafið dvalið og haldið áfram að fasta, án þess að hafa tekið neitt."
34 Þess vegna bið ég yður að taka mat, því að þetta er þér til heilsubótar, því að ekki skal hár falla af höfði nokkurs yðar.
35 Og er hann hafði þetta talað, tók hann brauð og þakkaði Guði fyrir augliti þeirra allra, og er hann hafði brotið það, tók hann að eta.
36 Þá voru þeir allir hressir og tóku líka kjöt.
37 Og alls vorum vér í skipinu tvö hundruð sextán og sextán sálir.
38 Og þegar þeir höfðu borðað nóg, léttu þeir skipið og köstuðu hveitinu í sjóinn.
39 Og þegar dagur var kominn, vissu þeir ekki landið, en þeir fundu læk nokkurn með ströndinni, sem þeir ætluðu inn í, ef mögulegt væri, að stinga skipinu í.
40 Og er þeir höfðu tekið upp akkerin, lögðu þeir sig í sjóinn, leystu stýrisböndin og drógu upp stórseglið upp í vindinn og fóru í átt að landi.
41. Þeir féllu á stað, þar sem tvö höf mættust, og stranduðu skipið. og framparturinn festist fastur og hélst óhreyfður, en bakhluturinn brotnaði af öldudalinu.
42 Og hermönnunum var ráðlagt að drepa fangana, svo að enginn þeirra skyldi synda út og komast undan.
43 En hundraðshöfðinginn, sem var fús til að bjarga Páli, hélt þeim frá áformum sínum. og bauð að þeir sem synda gætu kastað sér fyrst í sjóinn og komast á land.
44 En hitt, sumt á borðum, og sumt á brotum skipsins. Og svo bar við, að þeir komust allir heilir á land.

28. KAFLI

1 Og þegar þeir komust undan, þá vissu þeir að eyjan hét Melita.

2 Og villimanna fólkið sýndi okkur enga gæsku, því að þeir kveiktu eld og tóku á móti okkur öllum vegna regnsins sem nú er og kuldans.
3 Og er Páll hafði safnað saman stafabúnti og lagt á eldinn, kom nörra upp úr hitanum og festi hann á höndina.
4 Og þegar villimenn sáu eiturdýrið hanga á hendi hans, sögðu þeir sín á milli: "Þessi maður er eflaust morðingi, sem þó að hann hafi komist undan sjónum, þá leyfir hefndin ekki að lifa."
5 Og hann hristi dýrið af sér í eldinn og fann ekkert illt til.
6 En þeir litu á, þegar hann hefði átt að bólgna eða falla skyndilega niður dauður, en eftir að þeir höfðu litið langa stund og sáu honum ekkert illt, skiptu þeir um skoðun og sögðu, að hann væri guð.
7 Í sömu sveitum voru eignir höfðingja eyjarinnar, sem hét Publius; sem tók á móti okkur og veitti okkur þrjá daga kurteislega.
8 Og svo bar við, að faðir Públiusar lá veikur af hita og blóðugri, en Páll gekk inn til hans, baðst fyrir, lagði hendur yfir hann og læknaði hann.
9 En er þetta var gjört, komu og aðrir, sem áttu sjúkdóma í eynni, og urðu læknaðir.
10 Hann heiðraði oss líka með miklum sóma; Og er vér fórum burt, hlóðu þeir okkur slíku, sem til þurfti.
11 Og eftir þrjá mánuði lögðum vér af stað á skipi frá Alexandríu, sem hafði vetursetu á eynni, en táknið var Castor og Pollux.
12 Og komum við í Sýrakúsu og dvöldum þar í þrjá daga.
13 Og þaðan sóttum vér áttavita og komum til Rhegíum, og eftir einn dag blés sunnanvindurinn og komum við daginn eftir til Puteoli.
14 Þar sem vér fundum bræður, og okkur þótti vænt um að dvelja hjá þeim í sjö daga, og fórum við til Rómar.
15 Og þaðan, þegar bræðurnir fréttu af okkur, komu þeir á móti okkur allt til Appii forum og krána þrjár. Þegar Páll sá, þakkaði hann Guði og tók hugrekki.
16 Þegar vér komum til Rómar, framseldi hundraðshöfðinginn fangana lífvarðarforingjanum, en Páli var leyft að búa einn hjá hermanni, sem varðveitti hann.
17 Og svo bar við, að eftir þrjá daga kallaði Páll saman höfðingja Gyðinga, og þegar þeir voru saman komnir, sagði hann við þá: Menn og bræður, þótt ég hafi ekkert framið gegn lýðnum eða siðum feðra vorra. , samt var ég framseldur fangi frá Jerúsalem í hendur Rómverja.
18 sem, þegar þeir höfðu rannsakað mig, hefðu sleppt mér, því að engin dánarorsök var í mér.
19 En þegar Gyðingar töluðu gegn því, var ég neyddur til að áfrýja til keisarans. ekki sem ég hefði átt að saka þjóð mína um.
20 Þess vegna kallaði ég á þig til þess að sjá þig og tala við þig, því að vegna vonar Ísraels er ég bundinn í þessa hlekkju.
21 Og þeir sögðu við hann: ,,Vér höfum ekki heldur fengið bréf frá Júdeu um þig, né neinn af bræðrunum, sem komu, sagði þér eða talaði neitt illt um þig.
22 En vér viljum heyra um þig, hvað þér finnst, því að um þennan sértrúarsöfnuð vitum vér, að honum er alls staðar mótmælt.
23 Og er þeir höfðu ákveðið hann dag, komu margir til hans í vistun hans. fyrir hverjum hann útskýrði og vitnaði um Guðs ríki og sannfærði þá um Jesú, bæði af lögmáli Móse og spámönnunum, frá morgni til kvölds.
24 Og sumir trúðu því, sem sagt var, en sumir trúðu ekki.
25 Og þegar þeir voru ekki sammála sín á milli, fóru þeir, eftir að Páll hafði talað eitt orð: Vel mælti heilagur andi fyrir munn Jesaja spámanns til feðra vorra.
26 og segðu: Farið til þessa fólks og segið: Þegar þér heyrið munuð þér heyra og ekki skilja. og sjáandi munuð þér sjá og ekki skynja.
27 Því að hjarta þessa fólks er orðið gróft, og eyru þess eru dauf af heyrn og augu þeirra lokuð. að þeir sjái ekki með augum sínum og heyri með eyrum og skilji með hjarta sínu og snúist til baka og ég lækna þá.
28 Verið því yður vitað, að hjálpræði Guðs er sent til heiðingjanna, og að þeir munu heyra það.
29 Og er hann hafði mælt þessi orð, fóru Gyðingar og höfðu miklar rökræður sín á milli.
30 Og Páll bjó heil tvö ár í leiguhúsi sínu og tók á móti öllum, sem til hans komu,
31 Að prédika Guðs ríki og kenna það, sem viðkemur Drottni Jesú Kristi, af fullu öryggi, enginn bannar honum.